

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

APPROACHES TO PROMOTING COMPETENCY OF NURSING STUDENTS
IN RAJABHAT UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy EDUCATIONAL ADMINISTRATION
Department of Educational Administration
Academic Year 2023
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
โดย นางสาวธนิชฐา สมัย
สาขาวิชา การบริหารการศึกษา แบบ 2.1 ปรัชญาดุชนิยมบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร. มัทนา วังถนอมศักดิ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่พันตรี ดร. นพดล เจนอักษร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สายสุตา เตี้ยเจริญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สายสุตา เตี้ยเจริญ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. คณิต เขียววิชัย)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. วันเพ็ญ ภิญโญภาสกุล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. มัทนา วังถนอมศักดิ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่พันตรี ดร. นพดล เจนอักษร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สายสุตา เตี้ยเจริญ)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร. ประเสริฐ อินทร์รักษา)

61252902 : การบริหารการศึกษา แบบ 2.1 ปรัชญาดุซภูมิบัณฑิต

คำสำคัญ : แนวทางการส่งเสริม / สมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล / มหาวิทยาลัยราชภัฏ

นางสาว ธนิษฐา สมัย: แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. มีทนา วัฒนอมศักดิ์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อทราบแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารคณะพยาบาล ผู้ที่เป็นผู้นำที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพและการจัดการศึกษาระดับนโยบาย ผู้ใช้บัณฑิตและนักวิชาการระดับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาล จำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง โดยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบ (Ethnographic futures research -EFR)

ผลการวิจัยพบว่า

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ มี 9 ประเด็น คือ (1) ด้านหลักสูตร (2) ด้านการจัดการเรียนการสอน (3) ด้านการวัดและประเมินผล (4) ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (5) ด้านการพัฒนาอาจารย์ (6) ด้านการพัฒนาการบริการ (7) ด้านการพัฒนาการวิจัย (8) ด้านพัฒนาวิชาชีพ (9) ด้านการใช้เทคโนโลยี

1) ด้านหลักสูตรดังนี้ การพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตรศาสตรครุฑบูรณาการความรู้ทางการแพทย์ จริยธรรม การจัดการ และทักษะการสื่อสาร ผสมผสานทฤษฎีและปฏิบัติ พัฒนาทักษะชีวิต การใช้เทคโนโลยี และการวิจัย เพื่อผลิตพยาบาลที่มีคุณภาพและสามารถตอบสนองต่อความท้าทายในวงการสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ด้านการจัดการเรียนการสอนดังนี้ หลักสูตรพยาบาลศาสตรครุฑใช้เทคโนโลยีการสอนทันสมัย ผสมผสานทฤษฎีและปฏิบัติ ผ่านการฝึกงาน มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา ส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีม การจัดการความขัดแย้ง และคุณธรรม เพื่อเตรียมความพร้อมนักศึกษาในการทำงานอย่างมืออาชีพ

3) ด้านการวัดและประเมินผลดังนี้ การวัดและประเมินผลในหลักสูตรพยาบาลศาสตรครุฑใช้แบบทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ การจำลองสถานการณ์ และแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อประเมินและพัฒนาทักษะนักศึกษา ให้ข้อมูลตอบกลับชัดเจน เพื่อปรับปรุงตนเองและหลักสูตร

4) ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ดังนี้ การสนับสนุนการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาพยาบาลควรมีการฝึกอบรม การศึกษาดูงาน ใช้เทคโนโลยีทันสมัย พัฒนาทักษะดิจิทัล สร้างชุมชนการเรียนรู้ และใช้แหล่งเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

5) ด้านการพัฒนาอาจารย์ดังนี้ การพัฒนาอาจารย์ควรเน้นฝึกอบรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ใช้เทคโนโลยี สร้างจรรยาบรรณ และส่งเสริมการวิจัย เพื่อให้อาจารย์เป็นตัวอย่างที่ดี และนักศึกษาได้รับการเรียนรู้ที่ทันสมัย ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพได้

6) ด้านการพัฒนาการบริการดังนี้ การพัฒนาบริการสำหรับนักศึกษาพยาบาลควรเน้นการฝึกปฏิบัติจริงในสถานพยาบาล การวิจัย การพัฒนาทักษะด้านวัฒนธรรม การวิเคราะห์เชิงตัวเลข และการใช้สถิติ เพื่อเสริมทักษะและความพร้อมในการทำงานร่วมกับสังคมอย่างมีประสิทธิภาพและเท่าเทียม

7) ด้านการพัฒนาการวิจัยดังนี้ การพัฒนาการวิจัยในพยาบาลควรเน้นเสริมทักษะการวิจัยในสถานพยาบาล การใช้สถิติ จริยธรรม และการสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการดูแลผู้ป่วย นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ตรงและความเชี่ยวชาญเพิ่มขึ้น

8) ด้านพัฒนาวิชาชีพดังนี้ การพัฒนาวิชาชีพพยาบาลเน้นการเตรียมความพร้อมในการดูแลผู้ป่วยจากวัฒนธรรมหลากหลาย ผ่านการฝึกอบรม ประสบการณ์จริง และการอบรมจรรยาบรรณ พร้อมพัฒนาทักษะการทำงานในระดับสากลเพื่อเพิ่มคุณภาพการบริการสุขภาพ

9) ด้านการใช้เทคโนโลยีดังนี้ การใช้เทคโนโลยีในการศึกษาพยาบาลเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ผ่านคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต การจำลองสถานการณ์ แอปพลิเคชัน แพลตฟอร์มดิจิทัล และการอบรม ช่วยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์และปรับตัวต่อนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้ดีขึ้น

61252902 : Major EDUCATIONAL ADMINISTRATION

Keyword : Approaches to Promoting / Competency of Nursing Students / Rajabhat University

MISS Thanistha SAMAI : Approaches to Promoting Competency of Nursing Students in Rajabhat University Thesis advisor : Associate Professor Mattana Wangthanomsak, Ph.D.

This research aims to identify approaches to promoting competency of nursing students in Rajabhat University. The key informants consist of 19 experts, including nursing faculty administrators, leaders from professional organizations and educational policy management, employers of graduates, and academic faculty members involved in nursing education. The data collection tool used was an unstructured interview based on the Ethnographic Futures Research (EFR) technique.

The research finding were as follows:

Approaches to promoting competency of nursing students in Rajabhat University is 9 issues: (1) Curriculum (2) Teaching management (3) Measurement and Evaluation (4) Learning Support (5) Instructors development (6) Service development (7) Research development (8) Professional development (9) Technology Utilization as follows:

1) Curriculum Development: Integrating medical knowledge, ethics, management, communication skills, theory and practice, life skills, technology use, and research to produce high-quality nurses capable of effectively responding to healthcare challenges.

2) Teaching Management: Utilizing modern teaching technologies, integrating theory and practice through internships, providing expert consultations, promoting teamwork skills, conflict management, and ethics to prepare students for professional work.

3) Assessment and Evaluation: Employing theoretical and practical tests, simulation scenarios, and online platforms to evaluate and develop students' skills, providing clear feedback for self-improvement and curriculum enhancement.

4) Learning Support: Providing training, study tours, modern technology use, digital skill development, creating learning communities, and using online resources to enhance teaching and learning effectiveness.

5) Instructors development: Focusing on training, knowledge exchange, technology use, ethical standards, and research promotion to ensure faculty members serve as good role models and provide up-to-date education that adapts to professional changes.

6) Service Development: Emphasizing practical training in healthcare settings, research, cultural skills development, numerical analysis, and statistical use to improve skills and readiness to work effectively and equitably in society.

7) Research Development: Enhancing research skills in healthcare settings, statistical use, ethics, and innovation creation to improve patient care, providing students with direct experience and increased expertise.

8) Professional Development: Preparing nursing students to care for patients from diverse cultures through training, real-world experience, and ethical education, developing skills for global healthcare service improvement.

9) Technology Utilization: Enhancing learning efficiency using computers, tablets, simulation, applications, digital platforms, and training, allowing students to gain experience and adapt to new innovations effectively.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.มัทนา วัฒนอมศักดิ์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่พันตรี ดร.นพดล เจนอักษร และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสุดา เตียเจริญ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ ภิญโญภาสกุล ประธานสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อินทร์รักษ์ ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน ที่ให้คำปรึกษา แนวคิด และคำแนะนำ พร้อมทั้งให้ความกรุณาแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ ตลอดระยะเวลาของการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ดังรายนามในภาคผนวก ที่เมตตา กรุณาให้ข้อมูลในการ สัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านซึ่งทรงคุณค่าต่องานวิจัย และขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาเมตตาชี้แนะทางในการดำเนินการวิจัย ขอขอบคุณคณบดี คณะพยาบาลศาสตร์ คณะผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ของคณะพยาบาลศาสตร์ ในมหาวิทยาลัย ราชภัฏทั่วประเทศทุกท่านที่ให้โอกาสและเวลาในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณเพื่อน พี่ น้อง ปริญาเอกที่น่ารักทุกคนที่คอยให้กำลังใจ และช่วยเหลือทำให้ การทำวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีประโยชน์และคุณค่าที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็น เครื่องบูชาแด่คุณพ่อคุณแม่ที่ให้โอกาสและสิ่งที่ดี ๆ ในชีวิตแก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัว ทุกคนที่เป็นกำลังใจให้การสนับสนุนและอยู่เคียงข้างผู้วิจัยมาโดยตลอด

ธนิษฐา สมัย

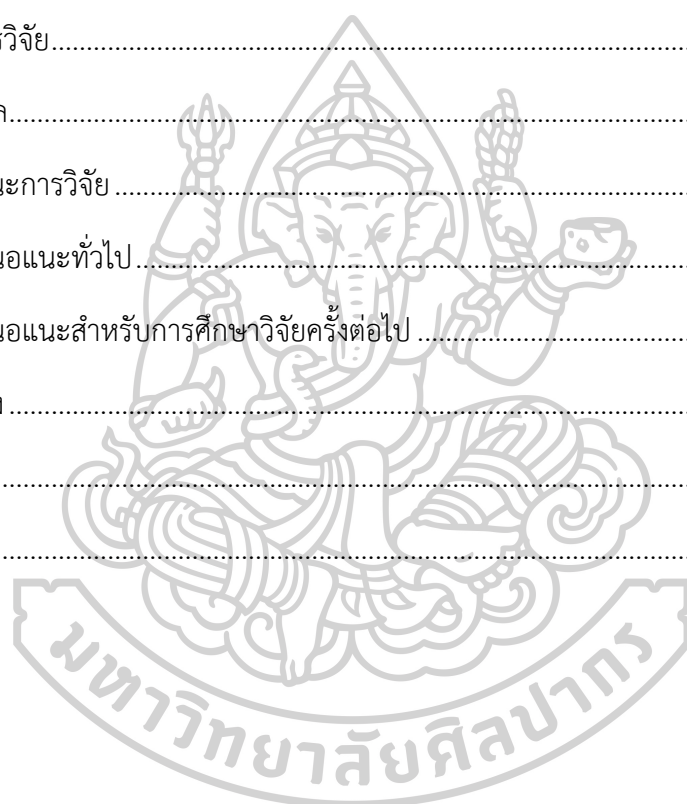
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ
สารบัญแผนภาพ.....	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	3
ปัญหาการวิจัย.....	8
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	16
ข้อคำถามของการวิจัย.....	16
สมมุติฐานการวิจัย.....	16
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	16
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	26
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	27
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ.....	27
ความเป็นมาของสมรรถนะ.....	29
ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ.....	29
ประเภทของสมรรถนะ.....	33
รูปแบบของสมรรถนะพยาบาล.....	34

ประเภทของสมรรถนะพยาบาล.....	35
สมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล.....	37
สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพทั่วไป (สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาพยาบาล ศาสตร์)	38
ระดับของสมรรถนะพยาบาล.....	40
วิธีการศึกษาและการกำหนดสมรรถนะพยาบาล	41
ประโยชน์ของสมรรถนะพยาบาล.....	43
แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล	73
ความหมายของการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล	73
การส่งเสริมสมรรถนะนักศึกษาพยาบาล	74
เทคนิคการวิจัยอนาคต EFR.....	77
องค์ประกอบทั่วไปในการวิจัยแบบ EFR	79
ขั้นตอนการวิจัยแบบ EFR	80
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	82
งานวิจัยในประเทศ.....	82
งานวิจัยต่างประเทศ.....	93
สรุป.....	97
บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย	98
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	98
ระเบียบวิธีวิจัย	101
แผนแบบการวิจัย	101
ตัวแปรที่ศึกษา.....	101
เครื่องมือในการศึกษาวิจัย	102
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	102

การวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
สรุป.....	102
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	103
ตอนที่ 1 ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ	103
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ	120
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	148
สรุปผลการวิจัย.....	148
อภิปรายผล.....	156
ข้อเสนอแนะการวิจัย	163
ข้อเสนอแนะทั่วไป	163
ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป	165
รายการอ้างอิง	166
ภาคผนวก.....	177
ประวัติผู้เขียน	182

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1	สมรรถนะการดูแลผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง Patient - centered care..... 45
ตารางที่ 2	สมรรถนะภาวะผู้นำ Leadership Competencies 47
ตารางที่ 3	สมรรถนะการสื่อสาร Communication Competencies..... 50
ตารางที่ 4	การสื่อสารในเพื่อนร่วมงานและการแก้ปัญหาความขัดแย้ง 52
ตารางที่ 5	การเรียนรู้การสอน..... 53
ตารางที่ 6	สมรรถนะความเป็นวิชาชีพ Professionalism..... 54
ตารางที่ 7	สมรรถนะในการปฏิบัติการตามระบบ System-based practices..... 57
ตารางที่ 8	การทำงานเป็นทีมและการทำงานร่วมกัน 59
ตารางที่ 9	Self..... 59
ตารางที่ 10	Team..... 60
ตารางที่ 11	Team Communication..... 61
ตารางที่ 12	Effect of Team on Safety & Quality 61
ตารางที่ 13	Impact of Systems on Team Functioning 62
ตารางที่ 14	สมรรถนะด้านสารสนเทศศาสตร์และเทคโนโลยี Informatics and Technology..... 63
ตารางที่ 15	สมรรถนะด้านความปลอดภัย Safety..... 67
ตารางที่ 16	สมรรถนะการปรับปรุงคุณภาพ Quality Improvement..... 69
ตารางที่ 17	สมรรถนะการปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด Evidence based Practice 70

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	24
แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการวิจัย	100
แผนภูมิที่ 3 แผนผังของแผนแบบการวิจัย	101

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 โครงสร้างสมรรถนะทางการพยาบาล	37
แผนภาพที่ 2 แสดงสมรรถนะที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลที่มีความเชื่อมโยงกับประสิทธิผล หรือผลการปฏิบัติงานในการทำงาน	76
แผนภาพที่ 3 แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ	162

บทที่ 1

บทนำ

การพัฒนาและการขับเคลื่อนประเทศไทยให้เจริญเติบโตและยั่งยืนตามแผน Thailand 4.0 เพื่อนำประเทศ ก้าวไปสู่ “ประเทศในโลกรุ่นหนึ่ง” และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) คนไทยจำเป็นต้องปรับวัฒนธรรมการเรียนรู้ เพื่อที่จะเหมาะสมกับการเติบโตของเทคโนโลยีและนวัตกรรมในศตวรรษที่ 21 คนไทยต้องมีการปรับตัวตลอดเวลา เรียนรู้สถานการณ์ใหม่ ๆ และสร้างสรรค์นวัตกรรม การเรียนรู้จึงเป็นการทำงาน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ (result-based learning) เรียนเพื่อประกอบอาชีพมากกว่าหวังเพียงวุฒิการศึกษา¹ ด้วยกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ “การศึกษา” จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ การสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองจึงเป็นประเด็นสำคัญข้อหนึ่งที่กำหนดในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน² สังคมที่มีผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตจำนวนมากจะเป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาได้รวดเร็วและก้าวกระโดด ก่อให้สังคมเกิดความมั่นคงและยั่งยืน

การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมโลกทำให้ประชาชน ต้องเผชิญกับปัญหาสุขภาพเช่นกัน จากการเกิดโรคระบาด โรคอุบัติใหม่ที่รุนแรงและเพิ่มมากขึ้น การเกิดโรคเรื้อรังร่วมที่มีความซับซ้อนมากขึ้น การระบาดของเชื้อไวรัส โควิด-19 ที่กำลังระบาดทั่วโลกในขณะนี้ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อสังคมทั่วโลกและประเทศไทยอย่างเห็นได้ชัด สังคมก้าวเข้าสู่ระบบดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ พฤติกรรมของประชาชนเปลี่ยนแปลงไป เกิดวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) และจากปัญหาสุขภาพที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วนี้ ทำให้มีการพัฒนาการรักษา วิธีการวินิจฉัยโรคซับซ้อนและยุ่งยากเพิ่มขึ้น เทคโนโลยีทางการแพทย์มีความทันสมัยเพิ่มขึ้น มีการปรับกลยุทธ์ในการส่งเสริมสุขภาพของประชาชนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ระบบการบริการสาธารณสุขไทยจึงต้องการบุคลากรที่มีความรู้

---

¹ กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพ, พิมพ์เขียว Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน, เข้าถึงเมื่อ 1 มกราคม 2565, เข้าถึงได้จาก <https://waa.inter.nstda.or.th/stks/pub/2017/20171114-draeqa-blueprint.pdf>.

² สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 (กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560), เข้าถึงเมื่อ 1 มกราคม 2565, เข้าถึงได้จาก <https://www.lampang.go.th/public60/EducationPlan2.pdf>

ความสามารถ มีทักษะเฉพาะ และมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต³ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรทางการพยาบาล จำเป็นต้องมีสมรรถนะสูงในการให้บริการสุขภาพ และมีความสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อก้าวทันกับศาสตร์ทางการพยาบาลที่มีการพัฒนาตลอดเวลา และเป้าหมายที่สำคัญคือ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ดังนั้น การเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงมีความสำคัญกับวิชาชีพพยาบาล⁴

หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ แบ่งเป็น 2 แบบ ได้แก่ หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพ ที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ เน้นความรู้ สมรรถนะ และทักษะด้านวิชาชีพตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ 2.หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาชีพ เป็นหลักสูตรสำหรับผู้เรียน ที่มีความสามารถพิเศษ มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะทางวิชาชีพ โดยใช้หลักสูตรปกติที่เปิดสอนอยู่แล้ว ให้รองรับศักยภาพของผู้เรียน โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาบางรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่เปิดสอนอยู่แล้ว และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทำวิจัยที่ลุ่มลึก โดยต้องมีการเรียนรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษาไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และหลักสูตรต้องมีเนื้อหาหรือสาระวิชา ดังนี้ 1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรมพร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของ สังคมไทยและสังคมโลก โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กับคณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 2) หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพและกลุ่มวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิชาชีพ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และมีคุณธรรมจริยธรรม จำแนกได้ ดังนี้ 2.1 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ คือ รายวิชาบังคับพื้นฐานเฉพาะรายวิชา ที่สัมพันธ์กับวิชาชีพและรายวิชาทางวิทยาศาสตร์สุขภาพที่ครอบคลุมเนื้อหาสาระ อาทิ ชีวเคมี ชีววิทยา กายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา ประสาทวิทยา จุลชีววิทยา พยาธิวิทยา เภสัชวิทยา ชีวสถิติ จิตวิทยาพัฒนาการ โภชนศาสตร์ ระบาด

³ World Economic Forum, **Climate change is adding to a growing infectious disease burden – we need coordinated action now**, เข้าถึงเมื่อ 1 มกราคม 2566, เข้าถึงได้จาก <https://www.weforum.org/agenda/2023/01/climate-change-is-adding-to-a-growing-infectious-disease-burden-our-healthcare-systems-need-coordinated-action-now/>

⁴ S. Lawson and H. Deb, **A strategic guide to continuing professional development for health and care professionals: the TRAMm model** (M&K Update Ltd, 2020).

วิทยา 2.2 กลุ่มวิชาชีพ คือ รายวิชาเฉพาะสาขาวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ทั้งภาคทฤษฎี การเรียนในห้องปฏิบัติการ และภาคปฏิบัติทางการพยาบาล โดยมี เนื้อหาสาระครอบคลุมที่ทำให้เกิดสมรรถนะผู้ประกอบการวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ที่ปฏิบัติต่อมนุษย์ทุกวัย ทั้งภาวะสุขภาพปกติและเจ็บป่วย ตลอดจนวาระท้ายของชีวิต โดยใช้ศาสตร์ การพยาบาล การผดุงครรภ์ และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 3) หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง รายวิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ตามที่ตนเองถนัด หรือสนใจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาใด ๆ ในหลักสูตรระดับปริญญาตรี⁵

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นการส่งเสริมการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ หากเกิดสมรรถนะขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาอย่างมาก โดยสามารถพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาให้เพิ่มขึ้น สามารถเพิ่มศักยภาพขององค์กรได้อย่างไร้ขีดจำกัด โดยการวัดสมรรถนะของนักศึกษาได้นั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการประเมินผลหลายด้าน รวมถึงเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนองค์กรในหลายมิติด้วย หากองค์กรสามารถค้นพบสมรรถนะใหม่ ๆ ของนักศึกษาได้ จะช่วยให้เกิดศักยภาพของนักศึกษาได้หลากหลายคุ้มค่ามากยิ่งขึ้นอีกด้วย

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้เข้ารับนโยบายของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สป.อว.) โดยกำหนดยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยฯ ระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) โดยการจัดทำเป็นการบูรณาการการพลิกโฉมมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างความเป็นเลิศในการผลิตกำลังคนในพื้นที่มาจัดทำร่วมกับการจัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยตามภารกิจปกติที่กำหนดในมาตรา 7 และ 8 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยกำหนดยุทธศาสตร์ 5 ด้าน ได้แก่ (1) การยกระดับคุณภาพการศึกษา (2) การผลิตและพัฒนาครู (3) การพัฒนางานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ (4) การพัฒนาท้องถิ่น และ (5) การพัฒนาระบบ กลไก และบริหารจัดการ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้เห็นความสำคัญของการจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาดังกล่าว อย่างมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน ซึ่งในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย เพื่อเสริมหนุนให้มหาวิทยาลัยบรรลุวัตถุประสงค์ตามกำหนดไว้ ดังนี้ เป้าหมายความสำเร็จ ในระยะ 5 ปี ของแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ คณะพยาบาลศาสตร์ ได้กำหนดเป้าหมายความสำเร็จไว้ 4 ประการ ผ่านการดำเนินงานใน 4 ประเด็น

⁵ “ข้อบังคับสภาการพยาบาล ว่าด้วยการให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพ การพยาบาล และการผดุงครรภ์ ระดับกระทรวงศึกษาธิการ ระดับวิชาชีพ พ.ศ. 2563,” **ราชกิจจานุเบกษา**, เล่ม 137 ตอนพิเศษ 260 ง (1 ธันวาคม 2563): 37 - 39.

ยุทธศาสตร์ รายละเอียดดังนี้ เป้าหมายที่ 1 : บัณฑิตพยาบาล มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ และมีความสามารถที่โดดเด่นด้านการเป็น นวัตกรรมทางพยาบาล/ สุขภาพ เพื่อขับเคลื่อนและพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน เป้าหมายที่ 2 : สร้างผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ และใช้ในการพัฒนาสุขภาพท้องถิ่น และสังคมอย่างยั่งยืน เป้าหมายที่ 3 : เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้านนวัตกรรมทางการแพทย์พยาบาล/ สุขภาพ และการพัฒนาสุขภาพท้องถิ่น/ สังคมที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เป้าหมายที่ 4 : เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีความสุข การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และพัฒนาสุขภาพท้องถิ่น และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพการศึกษา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนางานวิจัย นวัตกรรมทางพยาบาล/ สุขภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านการพยาบาล การใช้เทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีความสุข การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และพัฒนาสุขภาพท้องถิ่น⁶

มหาวิทยาลัยในกลุ่มราชภัฏ ได้ให้ความสำคัญกับคุณภาพการศึกษา อันจะนำไปสู่ความเป็นหลักประกันถึงความสำเร็จในการจัดการการศึกษาและเป็นไปตามความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกัน และเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นไปตามกรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551-2565 โดยเป้าหมายของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 เมื่อสิ้นสุดแผนในปี พ.ศ. 2565 คือ การยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาไทยในการสร้าง

---

⁶ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะพยาบาลศาสตร์ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2565-2569) ฉบับทบทวนและปรับปรุง พ.ศ.2566, เข้าถึงเมื่อ 1 ธันวาคม 2566, เข้าถึงได้จาก <https://nu.crru.ac.th/mis/uploads/file/%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B8%99%E0%B8%9E%E0%B8%B1%E0%B8%92%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B8%93%E0%B8%B0/%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B8%99%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%A8%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%9E%E0%B8%B1%E0%B8%92%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B8%93%E0%B8%B0.pdf>

ความรู้และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกของธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับมาตรฐานและเครือข่ายอุดมศึกษา บนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลายและเอกภาพเชิงระบบ แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้ตั้งเป้าหมายการผลิตบัณฑิตในปีการศึกษา 2559 โดยมีสัดส่วนการรับนักศึกษาในกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี: วิทยาศาสตร์สุขภาพ : มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็น 40 : 10 : 50 เท่ากับ 235,412 : 58,853 : 294,266 คน ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำหรับแนวทางการนำแผนสู่การปฏิบัติ ต้องมีคณะกรรมการประกอบด้วยตัวแทนจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่วางระบบและกลไกตั้งแต่กระบวนการนำยุทธศาสตร์ ดังกล่าวไปเผยแพร่ ให้กับทุกสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการ รวมทั้งมีระบบกำกับติดตามประเมินผลทุก 1 ปี เพื่อนำผลมาทบทวนและปรับปรุงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) และฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) ของมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแผนขับเคลื่อนการบริหารงานของมหาวิทยาลัยในระยะ 5 ปี⁷

โดยมีแนวทางการพัฒนาจากกรอบแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) เพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง ซึ่งกระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติอย่างมีเป้าหมายและทิศทาง สู่ความยั่งยืนสนองพระราชโอรบายของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 10 มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ร่วมกัน โดยกำหนดวิสัยทัศน์ว่า “เป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิตที่มีอัตลักษณ์มีคุณภาพ มีสมรรถนะ และเป็นสถาบันหลักที่บูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรมในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับประเทศ” แผนยุทธศาสตร์ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ 1.ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น โดยการบูรณาการพันธกิจสัมพันธ์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม 2.ยุทธศาสตร์การพัฒนาครู ได้แก่ การผลิตครูระบบปิด ครูท้องถิ่น ครูทั่วไป พัฒนาครูของครูพัฒนาครูในสถานศึกษา และสถานศึกษาเป็นพี่เลี้ยง 3.ยุทธศาสตร์การยกระดับการศึกษา โดยการ Reprofile ปรับปรุงหลักสูตร พัฒนาคุณภาพอาจารย์ สร้างความเป็นเลิศ และเป็นสากล พัฒนาคุณภาพบัณฑิต

---

⁷ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, **กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551-2565**, เข้าถึงเมื่อ 25 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก [untitled \(ku.ac.th\)](http://untitled.ku.ac.th)

ด้าน EQ ด้านภาษาอังกฤษ 4.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ ได้แก่ การพัฒนาระบบฐานข้อมูล การสร้างเครือข่ายการสร้างธรรมาภิบาลการบริหารงานบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ ฯลฯ⁸

จะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 –2570) และเป็นไปตามปรัชญาอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีภารกิจที่สำคัญ ประกอบด้วยการผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีจุดกำเนิด ประวัติ วิวัฒนาการ และ บริบทที่มีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ผลผลิตของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง คือ บัณฑิตที่ทรงภูมิความรู้ มีทักษะในการปฏิบัติงาน ทางด้านวิชาการ มีคุณธรรมจริยธรรม เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ดังนั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งอันเป็นที่ยอมรับของสังคมในระดับชาติ และระดับสากล คือ “คุณภาพการศึกษา” ซึ่งเป็นหลักประกันประการหนึ่งถึงความสำเร็จและความสัมฤทธิ์ผล ในการดำเนินงานอันจะนำไปสู่ความเป็นมาตรฐานในระดับสากลต่อไป⁹

สภาการพยาบาลเป็นองค์กรหลักของวิชาชีพพยาบาลมีบทบาทในการส่งเสริมการศึกษ การบริการ และการวิจัย เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลมีความก้าวหน้าตลอดจนผลักดันให้บริการ พยาบาลไทยก้าวสู่ความเป็นบริการชั้นนำระดับนานาชาติและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศ ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการส่งเสริมและพัฒนาพยาบาลวิชาชีพที่ ปฏิบัติงานอยู่ในระบบบริการสุขภาพ ได้รับการพัฒนาสมรรถนะให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพที่มีความรู้ ความสามารถพิเศษเฉพาะด้านการพยาบาล เพื่อให้สามารถเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงโดยการสร้าง นวัตกรรมและสามารถสร้างผลงานวิจัยทางการพยาบาลในการพัฒนาระบบบริการสุขภาพได้สอดคล้อง กับบทบาทและภารกิจตามลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในสถานบริการทุกระดับทั่วประเทศ¹⁰

⁸ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (พ.ศ.2562-2565) ฉบับปรับปรุงเดือนสิงหาคม พ.ศ.2563, เข้าถึงเมื่อ 25 พฤษภาคม 2564, เข้าถึง ได้จาก <http://plan.nrru.ac.th/wp-content/uploads/2020/09/y18sem63.pdf>

⁹ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570), เข้าถึงเมื่อ 25 พฤษภาคม 2564, เข้าถึงได้จาก PlanHEdu11_2555-2559.pdf (mua.go.th)

¹⁰ สภาการพยาบาล, การอบรมโครงการพัฒนาสมรรถนะผู้นำ เพื่อการพัฒนาระบบ บริการสุขภาพสำหรับพยาบาลวิชาชีพ ครั้งที่ 1 เดือน ต.ค.63-ก.ย.64, เข้าถึงเมื่อ 2 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://www.tnmc.or.th/news/431>

วิชาชีพพยาบาลมีลักษณะวิชาชีพเชิงการบริการ (service oriented) เป็นแรงงานระดับชนชั้นมันสมอง ที่ปรับเปลี่ยนหมุนเวียนเวลาทำงานตลอด 24 ชั่วโมง การปฏิบัติงานอยู่ภายใต้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพพยาบาล ซึ่งองค์ความรู้และสมรรถนะของวิชาชีพพยาบาลถูกนำมาใช้โดยตรง หรือใช้ร่วมกับวิชาชีพอื่นในทีมสุขภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการด้าน สุขภาพของผู้ใช้บริการ และเพื่อการดูแลอย่างต่อเนื่อง วิชาชีพพยาบาล คือ ผู้ให้บริการแก่สังคมด้านการดูแลสุขภาพอนามัยมนุษย์ พยาบาลต้องเข้าไปสัมผัส รับรู้ และมีส่วนร่วม ในประสบการณ์ของผู้ป่วยโดยใช้กระบวนการ และวิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อเผชิญปัญหา ปฏิบัติหน้าที่ และแก้ปัญหา ผลผสมผสานกับการมีมนุษยธรรม ศิลปะ และความชำนาญ ซึ่งวิชาชีพพยาบาลมีแก่นของความรู้ที่พัฒนามาจากพื้นฐาน ของการฝึกอบรมทักษะทางการพยาบาล และใช้เป็นมาตรฐาน ในการปฏิบัติงาน การพยาบาลคือ เอกลักษณ์หรือคุณสมบัติ ที่สะท้อนการบริการจากวิชาชีพพยาบาล เพื่อตอบสนองต่อความต้องการ ความคาดหวัง และการเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้นอย่างก้าวกระโดด มุ่งหวังให้ผู้ให้บริการเกิดความ พึงพอใจ และประทับใจมากที่สุด ซึ่งงานบริการสุขภาพ เป็นงานที่ต้องรับผิดชอบชีวิตและความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ โดยมีหลักจริยธรรม จรรยาบรรณ วิชาชีพ และกฎหมายกำกับ และเป็นบริการที่มาจากกลุ่มวิชาชีพพยาบาลซึ่งมีจำนวนมากที่สุด เมื่อเทียบกันในกลุ่ม ผู้ให้บริการสุขภาพ จึงเป็นความท้าทายอย่างยิ่งต่อพยาบาล¹¹

เนื่องจากสมรรถนะในการดูแลผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ สมรรถนะหลัก สมรรถนะเชิงวิชาชีพ และสมรรถนะเฉพาะงาน ทั้งนี้สภาการพยาบาล (2555 ก) ได้ทำการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ไว้ 14 สมรรถนะ ประกอบด้วย (1) ปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีจริยธรรมตามมาตรฐานและกฎหมาย วิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (2) ปฏิบัติการผดุงครรภ์อย่าง มีจริยธรรมตามมาตรฐานและกฎหมายวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (3) ส่งเสริมสุขภาพบุคคล ครอบครัว กลุ่มคนและชุมชน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ สามารถดูแลสุขภาพตนเองได้ในภาวะปกติและภาวะเจ็บป่วย และลดภาวะเสี่ยงของการเกิดโรคและการเจ็บป่วย (4) ป้องกันโรคและการเสริมภูมิคุ้มกันโรค เพื่อลดความเจ็บป่วยจากโรคที่สามารถป้องกันได้ (5) ฟื้นฟูสุขภาพบุคคล กลุ่มคน ชุมชน ทั้งด้านร่างกาย จิตสังคม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเต็มศักยภาพ (6) รักษาโรคเบื้องต้นตามข้อบังคับของสภาการพยาบาล (7) สอนและให้การปรึกษากับบุคคล ครอบครัว กลุ่มคนและชุมชน เพื่อให้มีสุขภาพที่ดี (8) ติดต่อสื่อสารกับบุคคล ครอบครัว กลุ่มคนและชุมชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (9) แสดงภาวะผู้นำและการบริหารจัดการ ตนเอง และงานที่ได้รับมอบ

¹¹ สภาการพยาบาล, แผนพัฒนาการพยาบาลและการผดุงครรภ์แห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560- 2564) (นนทบุรี: สภาการพยาบาล, 2564).

ได้อย่างเหมาะสม (10) ปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน (11) ตระหนักในความสำคัญของการวิจัยต่อการพัฒนาการพยาบาลและสุขภาพ (12) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการพยาบาล (13) พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างคุณค่าในตนเองและสมรรถนะในการปฏิบัติการพยาบาล และ (14) การพัฒนาวิชาชีพให้มีความเจริญก้าวหน้าและมีศักดิ์ศรีซึ่งสมรรถนะดังกล่าวเป็นสมรรถนะเชิงวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลหลังสำเร็จการศึกษา¹² ทั้งนี้สมรรถนะในการดูแลผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพใน 3 องค์ประกอบหลัก (สมรรถนะหลัก สมรรถนะเชิงวิชาชีพ และสมรรถนะเฉพาะงาน) สามารถสอดคล้องกับสมรรถนะ 8 ด้านของสภาการพยาบาลได้ โดยการบูรณาการทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ช่วยให้พยาบาลสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพสูงสุดในทุกด้านของการพยาบาล

จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ทราบถึงความสำคัญของแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาใช้ในการดูแลผู้ป่วยโรคต่าง ๆ มากขึ้น ประกอบด้วย ความเอาใจใส่ ความรับผิดชอบ การช่วยเหลือดูแล เมื่อมีภาวะวิกฤต และการส่งเสริม พัฒนาศักยภาพ การดูแลตนเองของผู้ป่วย ความสามารถของพยาบาลด้านการปฏิบัติการพยาบาล การจูงใจอย่างต่อเนื่อง และความมุ่งมั่นในการให้การพยาบาลอยู่ในระดับสูง การดูแลรักษาในโรงพยาบาล รวมทั้งนำสิ่งเหล่านี้มาประกอบกันเป็นข้อมูลเชิงลึกที่ช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารการพยาบาลที่เกี่ยวกับงานด้านสมรรถนะเชิงวิชาชีพพยาบาล สามารถแปลผลสิ่งที่ต้องการทราบออกมาให้อยู่ในรูปแบบที่เข้าใจง่าย นำไปใช้ประโยชน์ในระบบการประเมินสมรรถนะเชิงวิชาชีพพยาบาล รวมถึงการวางแผนพัฒนาบุคลากรทางการพยาบาล ให้มีสมรรถนะที่เหมาะสมในการดูแลผู้ป่วยโรคต่าง ๆ ทำให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น

ปัญหาการวิจัย

ความผิดพลาดในการปฏิบัติการพยาบาลเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้น เนื่องจากจะทำให้ผู้รับบริการได้รับอันตรายซึ่งอาจรุนแรงถึงชีวิตและพยาบาลผู้กระทำผิดจะต้องได้รับการพิจารณาโทษจากองค์กรวิชาชีพและกระบวนการยุติธรรมตามกฎหมายบ้านเมือง นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อทางด้านลบต่อภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพอีกด้วย นักศึกษาพยาบาลจำเป็นต้องเรียนรู้ทั้งทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์และลงมือปฏิบัติในสถานการณ์ต่าง ๆ

¹² สภาการพยาบาล, สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ, เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://www.tnc.or.th>

ที่มีความหลากหลาย¹³ ในการปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาลอาจเกิดความผิดพลาด เนื่องจากขาดความรู้ ขาดทักษะ ขาดสมรรถนะทางการพยาบาล ขาดความละเอียดรอบคอบ ขาดประสบการณ์ หรือประมาทเลินเล่อ ความรุนแรงของความผิดพลาดมีตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงอันตราย ถึงแม้การปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาลจะต้องอยู่ในความควบคุมของอาจารย์พยาบาลหรือพยาบาลวิชาชีพก็ตาม แต่ก็มีโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดขึ้นได้ และในบางกรณีความผิดพลาดที่เกิดขึ้น นักศึกษาอาจปกปิดไว้ไม่ได้แจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบเรื่องที่เกิดขึ้น

วิชาชีพพยาบาล เป็นวิชาชีพที่ให้บริการทางสุขภาพแก่ประชาชนในสังคมบนพื้นฐานของหลักวิชาการที่เป็นองค์ประกอบวิชาชีพการพยาบาลจะต้องผ่านกระบวนการศึกษาเพื่อถ่ายทอดความรู้และทักษะที่สำคัญสำหรับการประกอบวิชาชีพพยาบาลตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ การควบคุมคุณภาพของการบริการให้ได้ตามมาตรฐานวิชาชีพใช้วิธีการให้สมาชิกควบคุมตนเอง ด้วยจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนภายใต้บทบัญญัติจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาล และควบคุมโดยองค์กรวิชาชีพ คือ สภาการพยาบาลและสมาคมพยาบาล ผู้ที่จะเป็นพยาบาลวิชาชีพ จะต้องได้รับการศึกษาอบรมและฝึกหัดสวมบทบาทพยาบาลวิชาชีพ จนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และคุณสมบัติที่ได้รับการรับรองแล้วโดยกฎหมาย ประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่เกิดขึ้นในกระบวนการถ่ายทอดเชิงวิชาชีพ จะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาค่อย ๆ พัฒนาความรู้ความสามารถในการแสดงออกได้ตามบทบาทหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพ¹⁴ ความผิดพลาดในขณะปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาลอาจทำให้ผู้ป่วยได้รับอันตรายแล้วยังอาจสะท้อนคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลในสถาบันนั้น ๆ อีกด้วย ความผิดพลาดส่วนใหญ่เป็นการรายงานในเรื่องการให้ยาผิดพลาด ซึ่งการจากการไม่ปฏิบัติตามหลักความถูกต้อง 10 ประการ (Ten Right :10 R) ได้แก่ 1.Right Drug/Medication (ให้ยาถูกชนิด) 2.Right Patient (ให้ผู้ป่วย/ผู้รับบริการถูกคน) 3.Right Dose (ให้ขนาดถูกต้อง) 4.Right Route (ให้ถูกทาง) 5.Right Time and Frequency (ให้ถูกเวลา) 6.Right Documentation (บันทึกถูกต้อง) 7.Right to Refuse (สิทธิ์ที่จะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับยาและสิทธิ์ในปฏิเสธยา) 8.Right History and Assessment (ตรวจสอบประวัติการแพ้ยาและทำการประเมินถูกต้อง) 9.Right Drug - Drug Interaction and Evaluation (การตรวจสอบปฏิกริยาระหว่างกันของยาและการประเมินถูกต้อง) 10.Right to Education and Information

¹³ A. Paul, **The Reproduction of Professional Community in the Sociology of the Profession**, Edited by D. Robert and L. Philip (London: The Macmillan Press Ltd, 1983).

¹⁴ S. Leann, **The image of professional nursing: Strategies for action** (Philadelphia: Lippincott, 1992).

(การให้ความรู้และข้อมูลถูกต้อง)¹⁵ เนื่องจากการให้ยาเป็นภาระงานที่ต้องอาศัยความรับผิดชอบสูง และเป็นงานหลักส่วนหนึ่งของพยาบาล อย่างไรก็ตามนอกเหนือจากการให้ยาผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้ ในทุกกิจกรรมการพยาบาล สาเหตุของความผิดพลาดอาจเกิดจากบุคคลหรือสภาพแวดล้อมแต่ไม่ว่า จะเกิดจากสาเหตุใดก็ตามล้วนส่งผลกระทบต่อคุณภาพการพยาบาลทั้งสิ้น นอกจากนี้ความผิดพลาด ส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่สามารถป้องกันได้ คุณภาพส่วนบุคคลของพยาบาลเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่จะ พิสูจน์ให้สังคมมองเห็นความสำคัญของพยาบาล พยาบาลทุกคนจึงต้องพัฒนาให้รอบด้านทั้งในความรู้ และความสามารถด้านการปฏิบัติ การฝึกฝนทักษะทางการพยาบาล การให้การศึกษาอบรมทาง วิชาชีพพยาบาลจะมีทั้งการถ่ายทอด การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ค่านิยม อุดมการณ์ปลูกฝังให้มีการพัฒนา สมรรถนะทางการพยาบาล คุณธรรมและจริยธรรมในเชิงวิชาชีพ ยึดจรรยาบรรณวิชาชีพไว้ในจิตสำนึก รับผิดชอบบทบาทหน้าที่ของพยาบาลให้มีประสิทธิภาพ รู้เหตุและผลของการปฏิบัติกิจกรรม การพยาบาลแต่ละอย่าง มีความรู้ลึกสำนึกในความรับผิดชอบต่อผลพวงที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติการ พยาบาลทั้งผลที่เกิดขึ้นต่อผู้รับบริการและครอบครัว วิชาชีพ องค์กรหรือหน่วยงาน ผู้ร่วมงาน และ สังคมหรือชุมชน¹⁶

สาขาพยาบาลศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติโดยตรงต่อชีวิต สุขภาพและอนามัยของ ประชาชนด้วยความเอาใจใส่และเอื้ออาทร ซึ่งการจัดการเรียนการสอนได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนา คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาพยาบาล ดังนี้ 1) มีความรอบรู้ในศาสตร์ทางการพยาบาล การผดุงครรภ์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและสามารถประยุกต์ได้อย่างเหมาะสม 2) สามารถปฏิบัติการ พยาบาลองค์รวม เน้นความปลอดภัยของผู้รับบริการทุกช่วงชีวิต ทุกภาวะสุขภาพทุกระดับและคำนึงถึง ความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยใช้ศาสตร์และศิลปะทางการพยาบาลการผดุงครรภ์และศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องภายใต้กฎหมายและจรรยาบรรณวิชาชีพ 3) สื่อสารด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) คิดอย่างเป็นระบบคิดสร้างสรรค์คิดอย่างมีวิจารณญาณ ตัดสินใจและ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 5) มีความรู้และสมรรถนะด้านดิจิทัลในการศึกษาค้นคว้า การปฏิบัติงาน การสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น 6) สามารถใช้กระบวนการวิจัยและกระบวนการสร้างนวัตกรรม ในการแก้ไขปัญหาทางการพยาบาลและทางสุขภาพ 7) แสดงภาวะผู้นำและสามารถบริหารจัดการ ในการทำงานร่วมกับทีมสุขภาพ สหวิชาชีพและผู้เกี่ยวข้อง 8) มีคุณธรรม จริยธรรม เคารพในศักดิ์ศรี

¹⁵ คู่มือการสอนหลักการใช้ยาอย่างสมเหตุสมผล, **รายวิชาปฏิบัติการพยาบาลอนามัย ชุมชนและการรักษาโรคเบื้องต้น (640-493)** (กรุงเทพฯ: สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา, 2561).

¹⁶ K. K. l. Chitty and B. P. Black, **Professional nursing: Concepts & Challenges** (Maryland Heights, MO: Saunders / Elsevier, 2011).

ของความเป็นมนุษย์ มีความรับผิดชอบและมีความเอื้ออาทร 9) สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและสนใจใฝ่รู้ในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 10) สามารถใช้การวิเคราะห์เชิงตัวเลขและใช้สถิติอย่างเหมาะสมในวิชาชีพ 11) แสดงออกถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาล ตระหนักในคุณค่าวิชาชีพและสิทธิของพยาบาล 12) เป็นพลเมืองดีของชาติภูมิภาคและประชาคมโลกและ 13) มีสมรรถนะทางวัฒนธรรม สามารถปฏิบัติงานในสภาพการณ์ ของความแตกต่างทางวัฒนธรรม¹⁷ เพื่อสนองตอบความต้องการด้านสุขภาพของประชาชนและผู้รับบริการโดยยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพและความเท่าเทียมกันของคุณค่าชีวิตมนุษย์

ดังนั้นการพัฒนาระบบบริการสุขภาพถือเป็นปัจจัยสำคัญในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการด้านการพยาบาลที่มีคุณภาพ เป็นสิ่งสำคัญและเป็นความรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ซึ่งเป็นกำลังคนหลักด้านสุขภาพ พึงกระทำเพื่อให้การปฏิบัติการพยาบาลเกิดประสิทธิภาพสูงสุด นำมาซึ่งประโยชน์ต่อผู้รับบริการ ในการแก้ปัญหาด้านสุขภาพอย่างเท่าทันสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและซับซ้อนดังกล่าว ดังนั้นแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านสาธารณสุข จึงมีแผนงานที่ 10 การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนด้านสุขภาพ โครงการที่ 35 ที่เน้นการผลิตและพัฒนาากำลังคนด้านสุขภาพสู่ความเป็นเลิศ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้บุคลากรด้านสุขภาพมีเพียงพอและมีความเป็นมืออาชีพ การดำเนินงานมุ่งเป้าหมาย แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ระหว่าง พ.ศ.2560-2564 เน้นการขับเคลื่อนการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพ ระยะที่ 2 ระหว่าง พ.ศ.2565-2569 เน้นสร้างความเข้มแข็งการบริหารจัดการระบบการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพในระดับประเทศ ระยะที่ 3 ระหว่าง พ.ศ.2570-2574 เน้นกำกับดูแลการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพในระดับประเทศให้เกิดความยั่งยืน และระยะที่ 4 ระหว่าง พ.ศ.2575-2579 มุ่งเน้นคุณภาพการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพติดอันดับ 1 ใน 3 ของเอเชีย โดยมีมาตรการสำคัญประการหนึ่งคือ พัฒนาและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของหน่วยงานทุกระดับทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในและนอกกระทรวงสาธารณสุข เพื่อการผลิตและพัฒนาากำลังคน สร้างและพัฒนากลไกการบริหารจัดการระบบการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพ รวมถึงสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพทั้งในและต่างประเทศ¹⁸

¹⁷ กระทรวงศึกษาธิการ, “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ.2560,” **ราชกิจจานุเบกษา** เล่มที่ 135, ตอนพิเศษ 1ง (3 มกราคม 2561).

¹⁸ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข, **แผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี ด้านสาธารณสุข ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 2** (นนทบุรี: สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข, 2561), 79.

ความต้องการบริการสุขภาพที่เพิ่มขึ้นในปัจจุบันทั้งจากการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ ทำให้เกิดความต้องการบุคลากรสุขภาพที่มีสมรรถนะสูงในการให้บริการสุขภาพมากขึ้น สถาบันการศึกษาพยาบาลจึงต้องมุ่งจัดการศึกษาให้นักศึกษาพยาบาลมีสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพของสภาการพยาบาล พร้อมทั้งจะสำเร็จการศึกษา และออกไปเป็นพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณภาพในสถานบริการสุขภาพทั้งในภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของพยาบาลและมีผลต่อคุณภาพและความปลอดภัยในการให้บริการพยาบาล สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพจึงเป็นผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญในการจัดการศึกษาพยาบาลและถือเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการปฏิบัติงานตามบทบาทพยาบาลวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ให้บริการเพื่อตอบสนองปัญหาและความต้องการด้านสุขภาพของผู้ใช้บริการในแต่ละบริบท สถาบันการศึกษาต้องถือเป็นหน้าที่รับผิดชอบที่จะผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะ ทักษะและสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพให้ได้มาตรฐานตามที่สภาการพยาบาลกำหนด ด้วยเหตุนี้สถาบันการศึกษาพยาบาลจึงจัดการศึกษาที่เน้นสมรรถนะ¹⁹

สมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานดูแลผู้ป่วยวิกฤต เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ดีขึ้นและเพิ่มคุณภาพการดูแลผู้ป่วย เช่น การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นสูง การใช้เครื่องช่วยหายใจ การดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะช็อก การพยาบาลผู้ป่วยที่ได้รับยาที่มีความเสี่ยงสูงหลายชนิด และการใช้เครื่องมือทางการแพทย์ที่ซับซ้อน การพัฒนาสมรรถนะนี้จำเป็นต้องมีการวางแผนทรัพยากรและกลวิธีการพัฒนาทั้งระยะสั้นและระยะยาว มีการรับฟังความคิดเห็นจากพยาบาลวิชาชีพหลายระดับเพื่อปรึกษาหารือปัญหาและหาแนวทางแก้ไข โดยพบว่ามีข้อเสียหลายด้าน เช่น ขาดทักษะขาดสมรรถนะทางการพยาบาลขาดประสบการณ์ในแผนกสูติรีเวช และขาดงบประมาณในการส่งเสริมพยาบาลไปฝึกอบรมเพื่อเพิ่มสมรรถนะทางการพยาบาลในระบบบริการปฐมภูมิ²⁰ เมื่อพิจารณาสัดส่วนพยาบาลวิชาชีพต่อประชากรในปี 2561 พบว่า พยาบาลวิชาชีพจะต้องดูแลคนป่วย 1:395 คน²¹ ซึ่งบ่งบอกถึงภาระหนักของพยาบาลวิชาชีพที่จะต้องปฏิบัติงานในฐานะวิชาชีพด้านการพยาบาล

¹⁹ W. Kunaciktikul, A. Sukontasan, S. Wangsrikoon, and A. Srepunapan, *Review of nursing production system congruent with healthcare system and people's healthcare needs* (Chaingmai: Faculty of Nursing Chaingmai, 2007).

²⁰ ปัญหาหนักอกพยาบาลห้องคลอด “ขาดการอบรมเพิ่มสมรรถนะ-อัตรากำลังไม่พอ” เขาถึงเมื่อ 2 มีนาคม 2564, เขาถึงได้จาก <https://www.hfocus.org/content/2019/02/16813>

²¹ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, *จำนวนและสัดส่วนพยาบาลวิชาชีพต่อประชากร จำแนกตามสังกัด พ.ศ.2552-2561* (อ้างอิงจากแหล่งที่มา : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 2561), เอกสารอัดสำเนา.

อีกทั้งกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 มีความก้าวหน้าในทุกมิติอย่างรุนแรง และรวดเร็วส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตของคนในสังคมอย่างทั่วถึง ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมความพร้อมในการพัฒนากำลังคนของประเทศให้สามารถรองรับผลจากการเปลี่ยนแปลงได้²²

จะเห็นได้ว่าปัญหาการขาดสมรรถนะของพยาบาล ได้มีประเด็นข่าวจากหนังสือพิมพ์ บางฉบับและข่าวออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ตในมิติต่าง ๆ ของสมรรถนะของพยาบาล ที่ส่งผลต่อผู้ป่วย ญาติ หน่วยงาน และองค์กร เช่น ผู้ป่วยสาวเล่าใช้สิทธิบัตรทองมาหาหมอด้วยอาการเวียนศีรษะ บ้านหมุน เจอพยาบาลท่านแรกมาฉีดยาแก้ปวดให้ แต่ฉีดยาผิดคน เพราะพยาบาลไม่ได้สอบถาม ชื่อ-นามสกุล-อาการแพ้ยา ก่อนฉีดยาให้ผู้ป่วย และพยาบาลคนที่สองกำลังจะมาฉีดยาแก้เวียนศีรษะ ให้ผู้ป่วย ซึ่งหลังจากฉีดยาตัวแรกไป 15 นาทีผู้ป่วยมีอาการแพ้ยาตัวแรกที่ฉีดไป คือทำให้มีอาการ แน่นหน้าอกและความดันโลหิตสูงขึ้นกว่าปกติ หลังจากนั้น ทางโรงพยาบาล ได้มาเยี่ยมและพูดคุย สอบถามอาการและแสดงความรับผิดชอบกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น²³ จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลต่าง ๆ ยังไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ที่สภาการพยาบาลกำหนดไว้ ซึ่งสมรรถนะเหล่านี้เป็นสิ่งที่พยาบาลจำเป็นต้องมี เพื่อให้สามารถ ให้การดูแลผู้ใช้บริการ ในเขตพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางสุขภาพของประชาชน

สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจึงมีนโยบาย ผลิตพยาบาลให้เพียงพอต่อความต้องการของชุมชนท้องถิ่น โดยเริ่มดำเนินการครั้งแรกเมื่อ ปี พ.ศ.2550 โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เริ่มก่อตั้งวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ ซึ่งสภา การพยาบาล มีมติให้การรับรอง และให้ความเห็นชอบหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต เมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2550 และในปีการศึกษา 2550 เริ่มเปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตเป็นปีแรก²⁴ ต่อมาจึงมีการก่อตั้งคณะพยาบาลศาสตร์ เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพิ่มมากขึ้น โดยปัจจุบัน มีสถาบันการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 14 แห่ง คือ มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัย

²² สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, **การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสาเหตุเพื่อพัฒนา สมรรถนะกำลังคนรองรับโลกศตวรรษที่ 21 (ฉบับสรุป)** (กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559), ก.

²³ “สาวเล่าเกือบตาย ใช้บัตรทองหาหมอเจอพยาบาลชู้ ฉีดยาผิด-ไม่เช็ดแผล ความดันพุ่ง,” **หนังสือพิมพ์ข่าวสด** (30 สิงหาคม 2561), เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก https://www.khaosod.co.th/special-stories/news_1510644

²⁴ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, **เข้าสู่เว็บไซต์ของคณะ,** เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก https://ssru.ac.th/education_college-nurse.php

ราชภัฏนครปฐม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และอยู่ระหว่างดำเนินโครงการจัดตั้ง คณะพยาบาลศาสตร์ อีก 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม และมีแนวโน้มจะเปิดเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ด้วยเหตุผลสำคัญเอกเช่นเดียวกัน คือ การขาดแคลนบุคลากรด้านการพยาบาล และสังคมยังมีความต้องการบุคลากรทางการพยาบาลเพิ่มมากขึ้น การผลิตบัณฑิตพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ถือเป็นความท้าทาย ดังนั้นคณะพยาบาลศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้เกิดคุณภาพ สามารถเทียบเคียงกับสถาบันการศึกษาพยาบาลอื่น ๆ จากรายงานการรับรองสถาบันการศึกษาของสภาการพยาบาล พบว่า คณะพยาบาลศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 12 แห่ง ที่ผ่านการรับรองสถาบันเพียง 2-3 ปีการศึกษา จำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 58.34 ผ่านการรับรองสถาบัน 4 ปีการศึกษา จำนวน 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 และผ่านการรับรองสูงสุด 5 ปีการศึกษามีเพียง 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 8.33 (จากสูงสุด 5 ปี)²⁵ ซึ่งถือว่าน้อยเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม รวมถึงตัวอย่างผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมองค์กร ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีจุดอ่อน (Weakness) 8 ข้อ คือ 1.บุคลากรมีข้อจำกัดด้านการใช้ภาษาอังกฤษ (สอบภาษาอังกฤษไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานสากล แต่ผ่านเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย) 2.บุคลากรมีข้อจำกัดด้านเทคโนโลยี (ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงได้จำกัด) 3.บุคลากรสายวิชาการปริญญาเอกยังน้อย 4.บุคลากรสายวิชาการตำแหน่งทางวิชาการยังน้อย 5.บุคลากรสายวิชาการขาดการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน 6.บุคลากรขาดความรู้ด้านการค้นคว้าวิจัย 7.บุคลากรสายวิชาการขาดการเป็นผู้นำด้านการเปลี่ยนแปลง 8.ระบบการปฏิบัติงานบริการวิชาการยังไม่เข้มแข็ง ซึ่งมีผลต่อการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษา

---

²⁵ สภาการพยาบาล, “รายชื่อสถาบันการศึกษาที่สภาการพยาบาลให้การรับรอง (สถาบันที่มีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว สถาบันที่ยังไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา และสถาบันที่ผ่านการประเมินความพร้อมโครงการจัดตั้งเพื่อขอเปิดสถาบันการศึกษา),” 21 กุมภาพันธ์ 2565.

พยาบาลได้²⁶ นอกจากนี้บริบทการจัดการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ ของคณะพยาบาลศาสตร์ สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความแตกต่างจากสังกัดอื่น ๆ กล่าวคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ไม่มีสถานบริการสุขภาพเพื่อเป็นแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ ที่อยู่ภายใต้สังกัดเดียวกัน ดังเช่น คณะพยาบาลศาสตร์ สังกัด สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข มีสถานบริการสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข อยู่ภายใต้สังกัดเดียวกัน หรือคณะพยาบาลศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยของภาครัฐและเอกชน ซึ่งมีโรงพยาบาลที่อยู่ภายใต้สังกัดของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งฝึกภาคปฏิบัติหลัก เป็นต้น

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน มีความสำคัญอย่างยิ่งในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และสามารถทำงานที่มีประสิทธิภาพในการทำงานได้ ดังนั้น พยาบาลจึงจำเป็นต้องมีความรู้และสมรรถนะของพยาบาล รวมถึงมาตรฐานบริการพยาบาลและการผดุงครรภ์ เพื่อให้บริการแก่บุคคล ครอบครัว และชุมชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น²⁷ โดยสมรรถนะพยาบาลเป็นการบูรณาการความรู้ทักษะ ประสบการณ์และ เจตคติ เพื่อดูแลผู้ป่วย เป็นรูปแบบการดูแลที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการและคุณลักษณะของผู้ป่วยและ ครอบครัวผู้ป่วย ดังนั้นจากปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการพยาบาล จึงมีความจำเป็นในการศึกษา แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะ สามารถรองรับในการให้บริการผู้ป่วยที่มีปริมาณที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยเห็นว่า ถ้าหากได้มีการศึกษาแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลอย่างเข้มข้นแล้ว ก็น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการเพิ่มขีดความสามารถของนักศึกษาพยาบาลวิชาชีพได้ นอกจากนี้ยังเป็นการเตรียมการสร้าง บัณฑิตด้านการพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณภาพออกสู่สังคมไทย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษา “แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ”

²⁶ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะพยาบาลศาสตร์ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2565-2569) ฉบับทบทวนและปรับปรุง พ.ศ.2566 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. เข้าถึงเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2566, เข้าถึงได้จาก <https://nu.crru.ac.th/mis/uploads/file/%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B8%99%E0%B8%9E%E0%B8%B1%E0%B8%92%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B8%93%E0%B8%B0/%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B8%99%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%A8%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%9E%E0%B8%B1%E0%B8%92%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B8%93%E0%B8%B0.pdf>

²⁷ วิจิตร ศรีสุพรรณ และกาญจนา จันทร์ไทย, **คู่มือปฏิบัติงานพยาบาลวิชาชีพ** โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (กรุงเทพฯ: บริษัทจุดทอง จำกัด, 2556).

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อทราบแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ข้อคำถามของการวิจัย

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นอย่างไร

สมมุติฐานการวิจัย

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นพฤติกรรมที่สนับสนุนการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล นำมาสร้างกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล

รพ.พระมงกุฎ กล่าวว่า รูปแบบของสมรรถนะพยาบาล มี 6 ประเภท ดังนี้
 1.สมรรถนะหลัก (Core Competency: CC) 2.สมรรถนะด้านการบริหาร (Managerial Competency : MC) 3.สมรรถนะเชิงวิชาชีพ (Common Functional competency : FCc) 4.สมรรถนะตามสายงาน (Specific Functional Competency : FCs) 5.สมรรถนะพยาบาลใหม่ (Novice Competency : NC) 6.สมรรถนะผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง (Advanced Practice Nurse : APNC)²⁸

ดวงจันทร์ ทิพย์ปรีชา กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะ ครอบคลุมกลุ่มพฤติกรรมสำคัญ (critical behaviors) ที่ต้องกระทำเพื่อให้งานใดงานหนึ่งบรรลุผลสำเร็จเป็นอย่างดี กลุ่มสมรรถนะ (competency cluster) ที่มีการจัดกลุ่มความสามารถหลาย ๆ อย่างที่คล้ายคลึงกัน หรือเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันอย่างใกล้ชิดจนจัดเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน เมื่อนำกลุ่มสมรรถนะมาเชื่อมโยงกันจะได้เป็นกรอบสมรรถนะ ซึ่งจะต้องระบุพฤติกรรมย่อย และพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะของแต่ละสมรรถนะไว้ด้วย²⁹

²⁸ รพ.พระมงกุฎ, แนวคิดการประเมินสมรรถนะ (Competency) บุคลากรทางการพยาบาล, เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://view.officeapps.live.com/op/View.aspx?src=https%3A%2F%2F nurse.pmk.ac.th%2Fimages%2FFND%2Fnd%2F07.doc&wdOrigin=BROWSELINK>

²⁹ ดวงจันทร์ ทิพย์ปรีชา, ศักยภาพความสามารถในการบริหารทรัพยากรบุคคลทางการพยาบาล (กรุงเทพฯ: พี. เอ. ลิฟวิ้ง, 2548).

เพ็ญจันทร์ แสนประสาน และคณะ กล่าวว่า ประเภทของสมรรถนะ (Competency Model) ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก สมรรถนะเชิงวิชาชีพ และสมรรถนะเชิงเทคนิค³⁰

สำนักงานพยาบาล กล่าวว่า ประเภทของสมรรถนะพยาบาล แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1.สมรรถนะหลัก คือ สมรรถนะหลักที่พยาบาลวิชาชีพต้องมีเหมือนข้าราชการอื่น ๆ 2.สมรรถนะเชิงวิชาชีพ คือ สมรรถนะที่พยาบาลวิชาชีพใช้ร่วมกันในด้านวิชาชีพการพยาบาล 3.สมรรถนะเชิงเทคนิค คือ สมรรถนะเฉพาะด้านการปฏิบัติงานนั้น ๆ³¹

สภาการพยาบาลได้กำหนดสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาศาสาพยาบาลศาสตร์ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและเจตคติที่ดี สามารถปฏิบัติการพยาบาลได้ตามขอบเขตของวิชาชีพอย่างปลอดภัย มีความรับผิดชอบ เป็นผู้ร่วมงานที่มีประสิทธิภาพมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองและพัฒนางานอย่างต่อเนื่องและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมโดยแบ่งเป็น 8 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านจริยธรรม จรรยาบรรณและกฎหมาย 2) ด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ 3) ด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ 4) ด้านภาวะผู้นำ การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพ 5) ด้านวิชาการและการวิจัย 6) ด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ 7) ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ และ 8) ด้านสังคม³²

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลจะต้องเข้ารับการอบรมจากหลักสูตรที่ได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาล เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการพยาบาลให้ครอบคลุมทุกมิติเพื่อการปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ³³

เบนเนอร์ (Benner) กล่าวว่า ระดับของสมรรถนะพยาบาล แบ่งระดับตามประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ (Novice to Expert) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ ระดับที่ 1 ระดับเริ่มต้นงานใหม่ (Novice) เป็นระดับของผู้ที่จบใหม่ หรือผู้ที่เข้าทำงานใหม่ ยังไม่มีประสบการณ์มาเลย การปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีคู่มือการปฏิบัติ ระดับที่ 2 ระดับเริ่มต้นที่มีประสบการณ์มาแล้วระยะหนึ่ง (Advance Beginner) เป็นระดับที่เริ่มมีประสบการณ์บ้างแล้ว แต่ยังไม่กล้าตัดสินใจ หรือยังไม่สามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ จำเป็นต้องมีแนวทางหรือผู้ชี้แนะ ระดับที่ 3 ระดับผู้มีความสามารถ (Competence) ระดับนี้มักเป็นผู้ที่ทำงานมาแล้ว ประมาณ 2-3 ปี เริ่มมีการพัฒนาทักษะความสามารถ

³⁰ เพ็ญจันทร์ แสนประสาน และคณะ, **เส้นทางสู่การพยาบาลยอดเยี่ยม** (กรุงเทพฯ: สุขุมวิท การพิมพ์, 2549).

³¹ สำนักงานพยาบาล กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, **มาตรฐานการพยาบาลในโรงพยาบาล**, พิมพ์ครั้งที่ 3 (นนทบุรี: สำนักงานพยาบาล กรมการแพทย์, 2551).

³² สภาการพยาบาล, **สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพทั่วไปที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2552**, เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก: <http://www.tnc.or.th>.

³³ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ, **หลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะพยาบาลผู้จัดการสุขภาพชุมชน** (กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเทพเพ็ญวานิสัย, ม.ป.ป.), 10-14.

นำมาประยุกต์ใช้ได้กับสถานการณ์ใหม่ ๆ ระดับที่ 4 ระดับผู้ชำนาญการ (Proficient) เป็นระดับที่มีความสามารถมากขึ้น การมองสถานการณ์ต่าง ๆ มีความเป็นองค์รวม สามารถตัดสินใจ พิจารณาเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มีความซับซ้อนได้ มักพบในผู้ที่ทำงานมานาน 3-5 ปี ระดับที่ 5 ระดับผู้เชี่ยวชาญ (Expert) เป็นระดับที่มีประสบการณ์และพื้นฐานความรู้ที่แน่นนอน สามารถควบคุมสถานการณ์ และจัดการกับสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยไม่ต้องเสียเวลาในการวิเคราะห์มากนัก³⁴

อัญชลี สารรัตน์ และคณะ กล่าวว่า สมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลควรมี 10 องค์ประกอบ ตามลำดับ ความสำคัญ ดังนี้ 1) สมรรถนะด้านการสื่อสาร 2) สมรรถนะด้านความเป็นไทย 3) สมรรถนะด้านการบริหารจัดการ 4) สมรรถนะด้านการเป็นผู้ใฝ่รู้และการเป็นนักคิดริเริ่ม 5) สมรรถนะด้านความรู้ 6) สมรรถนะด้านเทคโนโลยี 7) สมรรถนะด้านจิตบริการ 8) สมรรถนะด้านจริยธรรม คุณธรรม จิตสาธารณะ 9) สมรรถนะด้านวัฒนธรรม 10) สมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ โดยลำดับที่ 1-3 มีความสำคัญเท่ากัน³⁵

American Association College of Nursing กล่าวว่า สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ คือ ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของบุคคลที่ทำให้บุคคลปฏิบัติงานได้ดี³⁶

2. แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล

เดมิ่ง (Deming) กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะ ประกอบด้วย การวางแผนปฏิบัติ ตรวจสอบและดำเนินการอย่างเหมาะสม โดยแนวคิดนี้ เน้นการดำเนินงานอย่างมีระบบ มีเป้าหมายให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เริ่มต้นด้วยการสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อผู้สูงอายุ และการสร้างเสริมสมรรถนะให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นปี ที่ 1 ถึงชั้นปี ที่ 4 ภายใต้กระบวนการเรียนรู้เชิงรุก จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เรียนรู้และดำเนินการต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทั้งในและเสริมหลักสูตร³⁷

³⁴ Benner Patricia, *From novice to expert: Excellence and power in clinical nursing practice* (Menlo Park, CA: Addison-Wesley, 2001).

³⁵ อัญชลี สารรัตน์ และคณะ, *สมรรถนะสากลของนักศึกษาสาขาทันตแพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ และสาขาวิศวกรรมศาสตร์* (กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), 2559).

³⁶ American Association of Colleges of Nursing, *The Essentials of Master's Education in Nursing*, เข้าถึงเมื่อ 1 ธันวาคม 2566, เข้าถึงได้จาก <https://www.aacnnursing.org/portals/42/publications/mastersessentials11.pdf>

³⁷ W. E. Deming, *The essential Deming: leadership principles from the father of quality* (McGraw Hill Professional, 2012).

คอบ (Kolb) กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะ ต้องมีการจัดประสบการณ์ให้ นักศึกษา พยาบาลได้เรียนรู้ รวมถึงการสะท้อนความคิด เพื่อเปลี่ยนประสบการณ์เป็นการเรียนรู้ ใช้วิธีการและ แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถดูแลผู้สูงอายุเป็นรายกรณี และสร้างองค์ความรู้ รวบรวม ผ่านการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน ส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลสามารถดูแลผู้สูงอายุ ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น³⁸

วิจารณ์ พานิช กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะ เพื่อการดำรงชีวิต ควรสอดแทรกทักษะ แห่งศตวรรษที่ 21 เข้าไปในทุกวิชาแกนหลัก ประกอบด้วย 1) ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา การสื่อสารและความร่วมมือ 2) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี 3) ทักษะด้านชีวิตและ อาชีพ ผู้เรียนต้องพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญ ได้แก่ ความยืดหยุ่นและการปรับตัว การริเริ่มสร้างสรรค์ ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม การเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิต ความรับผิดชอบและภาวะผู้นำ ดังนั้น การพัฒนาผู้เรียนในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ผู้สอนจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีศักยภาพ และมีทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและการทำงานในยุคปัจจุบันด้วย³⁹

ณัชนัน แก้วชัยเจริญกิจ กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะ ประกอบด้วย 1) การจัดให้ ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กิจกรรมต้องสะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียน และเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน 2) สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วมและ การเจรจาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน 3) จัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้เป็นพลวัต ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม 4) จัดสภาพการเรียนรู้ แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน 5) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทายและ ให้โอกาสผู้เรียนได้รับวิธีการสอนที่หลากหลาย 6) วางแผนเกี่ยวกับเวลาในการจัดการเรียนการสอน อย่างชัดเจนทั้งในส่วนของเนื้อหาและกิจกรรม 7) ครูผู้สอนต้องใจกว้าง ยอมรับในความสามารถ ในการแสดงออกและความคิดของผู้เรียน⁴⁰

³⁸ D. A. Kolb, *Experiential learning: Experience as the source of learning and development* (FT press, 2014).

³⁹ วิจารณ์ พานิช, *วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21* (กรุงเทพฯ: มูลนิธิ สดศรี - สฤษดิ์วงศ์, 2555).

⁴⁰ ณัชนัน แก้วชัยเจริญกิจ, *บทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมและวิธีการปฏิบัติ ตามแนวทางของ Active Learning*, เข้าถึงเมื่อ 2 ธันวาคม 2566, เข้าถึงได้จาก <http://www.itie.org>

ทศนา แชมมณี กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะ คือ การให้ความรู้ ในปัจจุบันควรให้ผู้เรียนเป็นผู้แสวงหาความรู้ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหา สร้างความตระหนัก ให้เกิดกับตัวผู้เรียน⁴¹

3. การวิจัยอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณา (EFR)

การวิจัยอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณา (Ethnographic futures research - EFR) คือ การวิจัยเพื่อศึกษาถึงแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในขอบเขตเวลาหนึ่ง ที่กำหนดขึ้นในอนาคตและพัฒนามาจากวิธีการมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและชาติพันธุ์วิทยาตามความต้องการและข้อจำกัดของการวิจัยในอนาคต⁴² โดยการวิจัยอนาคตมีจุดมุ่งหมายดังนี้ 1.เพื่ออธิบายอนาคตของสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ 2.เพื่อประเมินสถานภาพความรู้ปัจจุบันกับอนาคตที่เป็นไปได้ 3.เพื่อชี้ให้เห็นถึงผลกระทบที่จะเป็นไปได้ในอนาคต 4.เพื่อระบุให้เห็นถึงข้อควรระวังที่ไม่พึงประสงค์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต 5.เพื่อช่วยให้เข้าใจพื้นฐานของกระบวนการเปลี่ยนแปลงและเท็กซ์เตอร์ ได้แบ่งองค์ประกอบในการสืบภาพณ์และการวิจัยแบบชาติพันธุ์วรรณา (EFR) ไว้ดังนี้ 1.การกำหนดกลุ่มประชากร 2.การกำหนดขอบเขตเวลาในอนาคต 3.ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง 4.มิติทางวัฒนธรรม 5.ข้อสมมติเบื้องต้น 6.จริยธรรมในการวิจัย⁴³ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้ 1.การกำหนดกลุ่มประชากรจากที่สามารถให้ข้อมูลได้อย่างครบถ้วนและหลากหลายแง่มุม 2.การสัมภาษณ์จะมีวิธีการสัมภาษณ์ที่มีลักษณะพิเศษที่ออกแบบมาเพื่อขยายจินตนาการในการสร้างภาพอนาคตด้วยการลดเจตคติเฉพาะกาล (Tempo centrism) ของผู้ให้สัมภาษณ์ ในการสัมภาษณ์จะมีคำถามแบบปลายเปิดและไม่ชี้แนะ เพื่อกระตุ้นวิสัยทัศน์ของผู้เข้าร่วมสัมภาษณ์ สำหรับอนาคตที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อและวิวัฒนาการที่เป็นไปได้ 3.การวิเคราะห์และแปรผลข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยควรอ่านบันทึกและถอดเทปสัมภาษณ์ เพื่อจำแนกความคิดที่มีลักษณะคล้ายกันหรือความคิดที่มีความเห็นร่วมกันของผู้ให้สัมภาษณ์ในแต่ละหัวข้อ และจำแนกความคิดที่มีลักษณะแตกต่างจากความคิดส่วนใหญ่ของผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยต้องวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การทำให้เป็นทฤษฎี 4.การเขียนรายงานการวิจัยจะต้องเขียนรายงานการวิจัยในแต่ละหัวข้อให้มีเนื้อหาที่สมดุล (balance) มีความน่าเชื่อถือ (cogency) และเป็นเหตุเป็นผล (logic)

⁴¹ ทศนา แชมมณี, ศาสตราจารย์, องค์กรความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ, พิมพ์ครั้งที่ 12 (กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553).

⁴² Robert B. Textor, "The ethnographic futures reseracg method: An application to Tyhailand Futures" 27, 4 (October 1978): 461-471.

⁴³ Robert B. Textor, *A Handbook on Ethnographic Future Research*, 3rd ed. (1980), 13.

กล่าวโดยสรุปสมรรถนะ (Competency) เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่น่ามาเป็นพื้นฐานจัดทำระบบหรือวางแผนทางการพัฒนาทรัพยากรบุคคลขององค์กรให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายในการดำเนินขององค์กรโดยการนำมาใช้ในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อให้มีประสิทธิภาพ สมรรถนะจึงมีความสำคัญต่อการบริหารทรัพยากรบุคคลขององค์กร กล่าวคือเป็นเครื่องมือช่วยแปลงวิสัยทัศน์พันธกิจ เป้าประสงค์ วัฒนธรรมองค์กรและยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ขององค์กรมาสู่กระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคลและเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถของบุคลากรในองค์กรอย่างมีระบบต่อเนื่องและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์วัฒนธรรมองค์กรและยุทธศาสตร์ขององค์กร เป็นมาตรฐานการแสดงพฤติกรรมที่ดีในการทำงานของบุคลากรซึ่งสามารถนำไปใช้ในการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นพื้นฐานสำคัญของระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลในด้านต่าง ๆ ขององค์กร เช่น การสรรหาและคัดเลือกบุคลากร การพัฒนาบุคลากร การประเมินผลการปฏิบัติงาน การพัฒนาความก้าวหน้าทางอาชีพ การวางแผนการสืบทอดตำแหน่งและการจ่ายผลตอบแทน อย่างไรก็ตามผลงานที่ได้จากการประเมินความสามารถได้นำมาใช้ในเรื่องต่าง ๆ ในการบริหารและพัฒนาบุคลากร ได้แก่ การให้รางวัลที่เป็นตัวเงิน การพัฒนาความสามารถของพนักงาน การโอนย้ายงาน การเลื่อนระดับ/ตำแหน่งงาน และการบริหารคนเก่ง/คนดี เป็นต้น

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฟิกอิน และ อีมิน (Figen and Emine) ได้ศึกษา เครื่องมือที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ในการประเมินผู้ประกอบการพยาบาล ความสามารถ: ระดับความสามารถวิชาชีพการพยาบาล ผลการศึกษา พบว่า แบบวัดความสามารถวิชาชีพทางการพยาบาลเป็นเครื่องมือที่ใช้ได้จริงและเชื่อถือได้ ขนาดที่พัฒนาในครั้งนี้ บริบทสามารถนำมาใช้ในการวิจัย เพื่อกำหนดความสามารถทางวิชาชีพของพยาบาล เพื่อระบุตัวแปรที่มีผลกระทบต่อความสามารถทางวิชาชีพของพยาบาลและเพื่อตรวจสอบผลกระทบของหลักสูตรการศึกษาทางการพยาบาลต่อความสามารถทางวิชาชีพของพยาบาลมีความสัมพันธ์กันของคะแนนรวมรายการอยู่ระหว่าง 0.56-0.90 ในการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ จะมีการคำนวณค่าไคเซอร์-เมเยอร์-โอลคินที่ 0.970 และผลการทดสอบความเป็นทรงกลมของบาร์ตเลตต์ก็มีความสำคัญเช่นกัน [$\chi^2(2211)=43301.45; p < 0.01$]. อัลฟาแห่งการพยาบาลของครอนบาค ระดับความสามารถทางวิชาชีพคำนวณเป็น 0.98 ⁴⁴

⁴⁴ Ç. Figen and Ş. Emine, "A Valid and Reliable Tool to Assess Nursing Professional Competences: The Nursing Professional Competence Scale," *Medical Journal of Bakirkoy* 18, 2 (2022): 177-188.

เทรย์เนอร์ และคณะ (Traynor et al.) ได้ศึกษา การพัฒนาสมรรถนะการพยาบาล ผู้สูงอายุของออสเตรเลีย ผลการศึกษา พบว่า การพัฒนาสมรรถนะการพยาบาลผู้สูงอายุ (GNCs) สำหรับพยาบาลวิชาชีพที่ทำงานภายในชุมชนและสถานดูแลผู้สูงอายุในออสเตรเลีย มีการทบทวนวรรณกรรม ระบุประเด็นสำคัญ 10 หัวข้อที่ใช้เพื่อสร้างรายการร่างสมรรถนะด้านผู้สูงอายุ รายการนี้ได้รับการตรวจสอบในเวิร์กช็อปและมีการสร้างความสามารถหลัก 11 รายการ พร้อมขอบเขตการปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง e-Delphi รับรองชุดความสามารถนี้และขอบเขตการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องสำหรับการพยาบาลดูแลผู้สูงอายุในออสเตรเลีย GNCs คือ (i) ความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับผู้สูงอายุทั่วทั้งชุมชนและกลุ่ม (ii) เพิ่มผลลัพธ์ด้านสุขภาพให้สูงสุด (iii) การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ (iv) อำนาจความระมัดระวังในการเปลี่ยนแปลงในการดูแล (v) อำนาจความระมัดระวังในการเลือกภายในกรอบกฎหมายและจริยธรรม (vi) ร่วมมือกับผู้ดูแลครอบครัว (vii) ส่งเสริมสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดีทางจิต (viii) การดูแลผู้ป่วยภาวะสมองเสื่อมตามหลักฐานเชิงประจักษ์ (ix) การประเมินความเจ็บปวดและการจัดการความเจ็บปวดอย่างเหมาะสม (x) การให้การดูแลแบบประคับประคอง และ (xi) ช่วยให้เข้าถึงได้สู่เทคโนโลยี⁴⁵

นฤมล อเนกวิทย์ และคณะ ได้ศึกษา การพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุในชุมชนของนักศึกษาพยาบาลตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา ผลการศึกษาพบว่า 1) สมรรถนะที่จำเป็นเป็นในการดูแลผู้สูงอายุในชุมชนของนักศึกษา ได้แก่ การส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค การดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง การเข้าถึงชุมชน การทำงานเป็นทีม และการจัดการข้อมูลทางสุขภาพ โดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ ตระหนักรู้ในตนเอง เอื้ออาทร จิตสาธารณะและคิดอย่างมีวิจารณญาณ 2) หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมี 6 องค์กรประกอบ ได้แก่ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน และการวัดประเมินผล⁴⁶

รัตนาวดี ขอนตะวันและคณะ ได้ศึกษา สมรรถนะของพยาบาลในการพัฒนานวัตกรรม การส่งเสริมสุขภาพ: กรณีศึกษาโรงพยาบาลบ้านโอง ผลการศึกษาพบว่า พยาบาลมี สมรรถนะ 9 ด้าน ดังนี้ 1) การจัดการดูแล 2) การดูแลกลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มเฉพาะโรคที่มีปัญหาสุขภาพ ซับซ้อน 3) การประสานงาน 4) การส่งเสริมพลังอำนาจ การสอน การฝึกและการเป็นพี่เลี้ยงในการปฏิบัติ สมรรถนะ 5) การให้คำปรึกษาทางคลินิก 6) การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง 7) การให้เหตุผลทาง

⁴⁵ V. Traynor, et al. "The development of the Australian gerontological nursing competencies," *Collegian* 31, 2 (April 2024): 107-119.

⁴⁶ นฤมล อเนกวิทย์ และคณะ, "การพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุในชุมชนของนักศึกษาพยาบาลตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา," *วารสารกระทรวงสาธารณสุข* 28, 1 (มกราคม - เมษายน 2561): บทคัดย่อ.

จริยธรรมและการตัดสินใจเชิงจริยธรรม 8) การใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ 9) การจัดการและประเมินผลลัพธ์⁴⁷

สุจินดา สติรอนันต์และคณะ ได้ศึกษา การพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมสมรรถนะการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์การส่งเสริมสมรรถนะการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก 13 กลยุทธ์ขับเคลื่อน⁴⁸

ศิริวรรณ ชูกำเนิดและคณะ ได้ศึกษา การพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลในภาวะที่มีการระบาดของ COVID-19: ศึกษากรณีจังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพยาบาลวิชาชีพทั่วไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยผลการประเมินสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลวิชาชีพในการดูแลผู้ป่วย COVID-19 โดยรวมเพิ่มขึ้นในแต่ละวงรอบของการวิจัย และได้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทั้งสมรรถนะเฉพาะวิชาชีพและสมรรถนะเชิงเทคนิค 2) รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพด้านการพยาบาลผู้ป่วย COVID-19 ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ แนวทางการปฏิบัติวิธีการพัฒนาสมรรถนะและปัจจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะโดยแนวทางปฏิบัติ⁴⁹

โฮกกะและคณะ (Hökkä, et al.) ได้ศึกษา สมรรถนะการพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายในระดับต่าง ๆ : การทบทวนวรรณกรรมเชิงบูรณาการอย่างเป็นระบบด้วยวิธีสังเคราะห์แก่นสาระ ผลการศึกษาพบว่า จากบทความที่ถูกคัดเลือก 21 เรื่องในจำนวนวรรณกรรมทั้งสิ้น 7,454 เรื่อง พบว่า สมรรถนะพยาบาลมี 6 สมรรถนะประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำ 2) การสื่อสาร 3) การร่วมมือ 4) การปฏิบัติการในคลินิก 5) จริยธรรม และกฎหมาย 6) จิตวิญญาณและจิตวิทยาสังคม⁵⁰

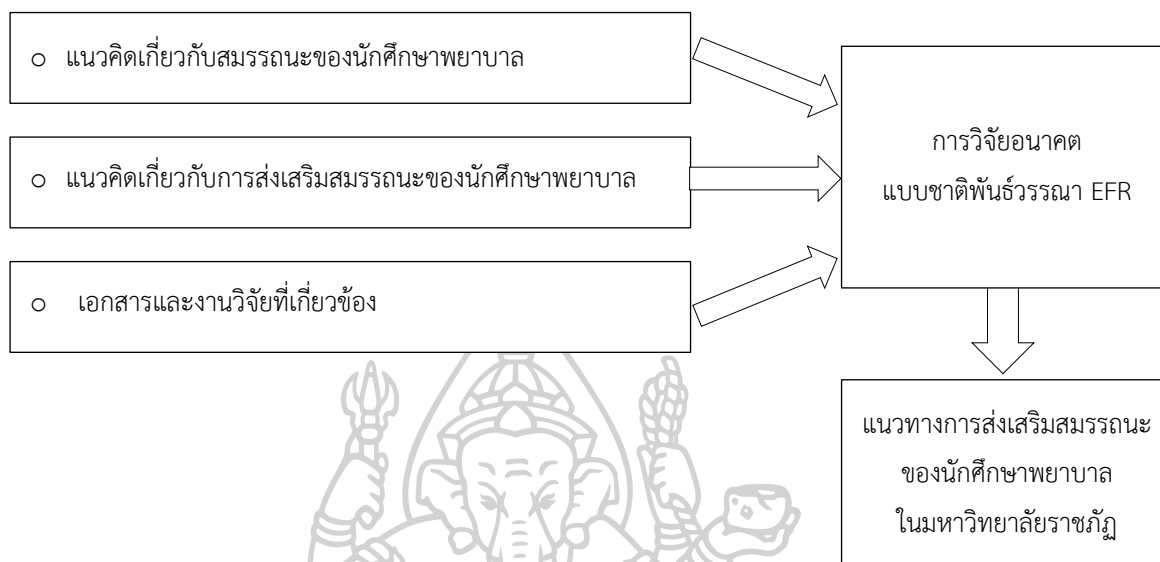
⁴⁷ รัตนาวดี ขอนตะวัน และคณะ, “สมรรถนะของพยาบาลในการพัฒนานวัตกรรม การส่งเสริมสุขภาพ: กรณีศึกษา โรงพยาบาลบ้านโฮ่ง,” **พยาบาลสาร** 42, 1 (พิเศษ ธันวาคม 2558): บทคัดย่อ.

⁴⁸ สุจินดา สติรอนันต์ และคณะ, “การพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมสมรรถนะการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ,” **วารสารบริหารการศึกษา** 12, 1 (มกราคม - มิถุนายน, 2559): บทคัดย่อ.

⁴⁹ ศิริวรรณ ชูกำเนิด และคณะ, “การพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลในภาวะที่มีการระบาดของ COVID-19: กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา,” **วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข** 17,3 (กรกฎาคม - กันยายน 2566): 510-530.

⁵⁰ M. Hökkä, et al., “Nursing competencies across different levels of palliative care provision: A systematic integrative review with thematic synthesis,” **Palliative Medicine** 34, 7 (May 2020): 851-870.

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวสามารถนำมาประกอบเป็นข้อบ่งชี้ทางทฤษฎีของการวิจัย
ที่ผู้วิจัยใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา : นฤมล อเนกวิทย์ และคณะ, “การพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุ
ในชุมชนของนักศึกษาพยาบาลตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา,” **วารสารกระทรวงสาธารณสุข** 28, 1
(มกราคม - เมษายน 2561): บทคัดย่อ.

: เพ็ญจันทร์ แสนประสาน และคณะ, **เส้นทางสู่การพยาบาลยอดเยี่ยม** (กรุงเทพฯ: สุขุมวิท
การพิมพ์, 2549).

: รพ.พระมงกุฎ, **แนวคิดการประเมินสมรรถนะ (Competency) บุคลากรทางการพยาบาล**,
เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://view.officeapps.live.com/op/view.aspx?src=https%3A%2F%2Fnurse.pmk.ac.th%2Fimages%2FFND%2Fnd%2F07.doc&wdOrigin=BROWSELINK>

: รัตนาวดี ขอนตะวัน และคณะ, “สมรรถนะของพยาบาลในการพัฒนานวัตกรรม การส่งเสริม
สุขภาพ: กรณีศึกษา โรงพยาบาลบ้านไผ่,” **พยาบาลสาร** 42, 1 (พิเศษ ธันวาคม 2558): บทคัดย่อ.

: ศิริวรรณ ชูกำเนิด และคณะ, “การพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลในภาวะที่มีการระบาดของ
COVID-19: กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา,” **วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข** 17, 3 (กรกฎาคม-
กันยายน 2566): 510-530.

: สภาการพยาบาล, **สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพทั่วไปที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับ
ปริญญาตรี พ.ศ. 2552**, เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://www.tnc.or.th>

: สำนักการพยาบาล กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, **มาตรฐานการพยาบาลในโรงพยาบาล**, พิมพ์ครั้งที่ 3 (นนทบุรี: สำนักการพยาบาล กรมการแพทย์, 2551).

: สุจินดา สิริอนันต์ และคณะ, “การพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมสมรรถนะการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ,” **วารสารบริหารการศึกษา** 12, 1 (มกราคม - มิถุนายน, 2559): บทคัดย่อ.

: อัญชลี สารรัตน์ และคณะ, **สมรรถนะสากลของนักศึกษาสาขาทันตแพทยศาสตร์พยาบาลศาสตร์ และสาขาวิศวกรรมศาสตร์** (กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ(วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), 2559).

: Benner Patricia, **From novice to expert: Excellence and power in clinical nursing practice** (Menlo Park, CA: Addison-Wesley, 2001).

: Ç. Figen and Ş. Emine, “A Valid and Reliable Tool to Assess Nursing Professional Competences: The Nursing Professional Competence Scale,” **Medical Journal of Bakirkoy** 18, 2 (2022): 177-188.

: M. Hökkä et al. “Nursing competencies across different levels of palliative care provision: A systematic integrative review with thematic synthesis,” **Palliative Medicine** 34, 7 (May 2020): 851-870.

: Robert B. Textor, “The ethnographic futures reseracg method: An application to Tyhailand Futures” 27, 4 (October 1978): 461-471.

: Robert B. Textor, **A Handbook on Ethnographic Future Research**, 3rd ed. (1980), 13.

: อัญชลี สารรัตน์ และคณะ, **สมรรถนะสากลของนักศึกษาสาขาทันตแพทยศาสตร์พยาบาลศาสตร์ และสาขาวิศวกรรมศาสตร์** (กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), 2559).

: **American Association of Colleges of Nursing. The Essentials of Master’s Education in Nursing**, เข้าถึงเมื่อ 1 ธันวาคม 2566, เข้าถึงได้จาก <https://www.aacnnursing.org/portals/42/publications/mastersessentials11.pdf>

: W. E. Deming, **The essential Deming: leadership principles from the father of quality** (McGraw Hill Professional, 2012).

: D. A. Kolb, **Experiential learning: Experience as the source of learning and development** (FT press, 2014).

: วิจารณ์ พานิช, **วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษ ที่ 21** (กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์, 2555).

: ณ์ชนัน แก้วชัยเจริญกิจ, **บทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมและวิธีการปฏิบัติตามแนวทางของ Active Learning**, เข้าถึงเมื่อ 2 ธันวาคม 2566, เข้าถึงได้จาก <http://www.itie.org>

: ทิศนา ขัมมณี, **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ** (พิมพ์ครั้งที่ 12) (กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553).

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายตรงกัน ดังต่อไปนี้

แนวทางส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล หมายถึง วิธีการสนับสนุนและกระตุ้นให้นักศึกษาพยาบาลปฏิบัติตามองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลเพื่อให้ผู้เรียนระดับปริญญาตรีเกิดสมรรถนะสำคัญ คือ มีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึง ความรู้ ทักษะ เจตคติพฤติกรรม และคุณลักษณะที่จำเป็นในการทำงาน อีกทั้งยังสามารถทำให้เกิดการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในการพยาบาล เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามผลที่สภากาพยาบาลคาดหวังไว้

คณะพยาบาลศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ หมายถึง หน่วยงานหรือสถาบันทางการศึกษาภายใต้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีหน้าที่และบทบาทในการจัดการศึกษาและฝึกอบรมบุคลากรในสาขาพยาบาลศาสตร์ โดยมีเป้าหมายหลักในการผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถทางวิชาชีพพยาบาล สามารถให้การดูแลรักษาผู้ป่วยและส่งเสริมสุขภาพของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามที่สภาการพยาบาลให้การรับรองเปิดดำเนินการจัดการศึกษาวิชาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ตามประกาศของสภาการพยาบาล วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2565 จำนวน 12 แห่ง

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ” มีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า หนังสือ เอกสารทางวิชาการวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ทั้ง หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ โดยผู้วิจัยแบ่งประเด็นต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ

ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในปัจจุบัน องค์กรหลายแห่งต้องปรับตัวเองเพื่อความอยู่รอดและเอาชนะคู่แข่งในตลาดการพัฒนางาน องค์กรเปลี่ยนทัศนคติจากการมุ่งเน้นงานมาเป็นการมุ่งที่ตัวพนักงานและสมรรถนะของพนักงาน การบริหารจัดการความสามารถในงาน (Competency Management) จึงเป็นเครื่องมือทางการบริหารจัดการและพัฒนาคนในองค์กรอย่างหนึ่งที่หลาย ๆ องค์กรนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อความได้เปรียบเชิงแข่งขัน (Competitive Advantage) โดยอาศัยการพัฒนาบุคลากรในองค์กรให้มีความพร้อมทั้งทางด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ แรงจูงใจ และคุณลักษณะอื่นๆ จำเป็นต่อตำแหน่งงานนั้นๆ ที่เหมาะสมของบุคคลที่จะสามารถปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ และเป็นปัจจัยในการทำงานที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่องค์กร โดยเฉพาะการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพราะสมรรถนะเป็นปัจจัยช่วยให้พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อส่งผลไปสู่การพัฒนาองค์กร ปัจจุบันองค์กรชั้นนำต่างๆ ได้นำเอาระบบการบริหารจัดการความสามารถในงานมาใช้อย่างต่อเนื่อง สมรรถนะช่วยให้ผลงานของบุคลากรได้ตรงตามความต้องการขององค์กร ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาบริการหรือการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหาร เป็นต้น หน่วยงานของรัฐและเอกชนไทยหลายหน่วยงานได้ให้ความสนใจนำมาใช้ เช่น บริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) บริษัทปูนซีเมนต์ไทย และสำนักงานข้าราชการพลเรือน เป็นต้น⁵¹

---

⁵¹ คณะกรรมการกำกับโครงการกำหนดสมรรถนะบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล, **แนวทางพัฒนาระบบสมรรถนะเพื่อพัฒนาการบริหารทรัพยากรบุคคล**, เข้าถึงเมื่อ 9 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://competency.Mutp.Ac.th>

ในบริบทของประเทศในปัจจุบันที่ต้องเผชิญกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นประชาคมอาเซียน ส่งผลให้ภาครัฐของไทยต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ก้าวทันสมาชิกประเทศในภูมิภาคเดียวกัน และเพื่อการปฏิสัมพันธ์กันที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) ในฐานะองค์กรกลางด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐมีหน้าที่ในการพัฒนาและบริหารกำลังคน ภาครัฐโดยการบริหารกำลังคนให้สอดคล้องกับบทบาทภารกิจที่มีในปัจจุบัน เตรียมพร้อมสำหรับ อนาคตและการพัฒนาทักษะและศักยภาพของกำลังคนภาครัฐและเตรียมความพร้อมบุคลากร ภาครัฐซึ่งนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายของการยกระดับขีดสมรรถนะของบุคลากรภาครัฐ ให้มีสมรรถนะพร้อมรับการปฏิบัติงานเพื่อรองรับหน้าที่และภารกิจในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงในอนาคต และมีความพร้อมในการเป็นประชาคมอาเซียน โดยที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพ สามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่างๆ และสามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันในเวทีระดับโลก โดยได้กำหนดคุณลักษณะของบุคลากรที่ภาครัฐคาดหวัง ประกอบด้วย

1. เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากบริบทของประเทศในปัจจุบันต้องเผชิญกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งในระดับประเทศและระดับโลก จึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อภาครัฐได้ บุคลากรภาครัฐจึงควรต้องเตรียมพร้อมในด้านสมรรถนะที่จะนำการเปลี่ยนแปลงเพื่อลดอุปสรรคและความเสี่ยง
2. มีความเป็นมืออาชีพ โดยมีสมรรถนะในการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ ทำงานเป็นทีม และมีความรู้เชิงลึกในภารกิจที่ตนเองปฏิบัติตลอดจนมีความโปร่งใส เข้าใจและปรับใช้วิธีการ ทำงานในรูปแบบที่เป็นมาตรฐานสากล ระดับภูมิภาค
3. มีความเป็นนานาชาติ โดยมีความเปิดกว้างทางความคิดกับบริบทนานาชาติเคารพในความแตกต่างและความหลากหลายของประชาคม และมีทักษะการทำงานในบริบทสากล
4. มีความเป็นผู้สนับสนุนภาคส่วนต่างๆ โดยมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนในการนำภาคส่วนอื่น ๆ ของสังคมที่จะก้าวสู่การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน มีมาตรฐานในการให้บริการในระดับมาตรฐานสากล ลดอุปสรรคและอำนวยความสะดวกให้ผู้รับบริการ⁵²

⁵² สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.), *กำลังคนภาครัฐ 2565* (กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2565).

ความเป็นมาของสมรรถนะ

จุดกำเนิดของสมรรถนะ (Competency) เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1970 เมื่อบริษัท Mcer ภายใต้การนำของศาสตราจารย์เดวิด ซี แมคเคลแลน (David C. McClelland) นักจิตวิทยาของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้รับการติดต่อจาก The US State Department ให้ช่วยคัดเลือก Foreign Service Information Officer (FSIOs) หรือเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกาในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก มีหน้าที่เผยแพร่วัฒนธรรมและเรื่องราวของประเทศอเมริกาให้กับคนในประเทศเหล่านั้น ซึ่งในขณะนั้นเจ้าหน้าที่เหล่านี้ “เป็นคนผิวขาว” เกือบทั้งหมด เดวิด ซี แมคเคลแลน (David C. McClelland) ได้รับมอบหมายให้ทำ คือ การหาเครื่องมือชนิดใหม่ที่ดีกว่าและสามารถทำนายผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (FSIOs) ได้อย่างแม่นยำแทนแบบทดสอบเก่า ซึ่งไม่สัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงาน เนื่องจากคนได้คะแนนดี แต่ปฏิบัติงานไม่ประสบผลสำเร็จ โดยพัฒนาแบบทดสอบทางบุคลิกภาพเพื่อศึกษาว่าบุคคลที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมีทัศนคติและนิสัยอย่างไร แมคเคลแลน ได้ใช้ความรู้เรื่องนี้แก้ปัญหาการคัดเลือกบุคคลให้กับหน่วยงานของรัฐบาล⁵³

ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ

สมรรถนะ หรือ สมรรถภาพ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Ability หรือ Competency โดยมีผู้ให้ความหมาย สมรรถนะ ไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายความของคำว่าสมรรถนะว่าหมายถึง ความสามารถ ซึ่งหมายถึง มีคุณสมบัติเหมาะสมแก่การจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้⁵⁴

จรัมพร ประถมบุรณ์ ให้ความหมายความของคำว่าสมรรถนะว่าหมายถึง ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่จำเป็นต่อการทำงานของบุคคลให้ประสบผลสำเร็จสูงกว่ามาตรฐานทั่วไป ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 ประการ คือ 1) ความรู้ (Knowledge) คือ สิ่งที่ต้องการต้องการให้รู้ 2) ทักษะ (Skill) คือ สิ่งที่ต้องการต้องการให้ทำ และ 3) พฤติกรรมที่พึงปรารถนา (Attributes) คือ สิ่งที่ต้องการต้องการให้เป็น⁵⁵

⁵³ M. C. David, “Testing for competence rather than for intelligence,” *American psychologist* 28, 1 (1973): 1.

⁵⁴ ราชบัณฑิตยสถาน, *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542* (กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์, 2537).

⁵⁵ จรัมพร ประถมบุรณ์, *Competency* (Online), เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://www.csuchico.edu/>

ณรงค์วิทย์ แสนทอง ให้ความหมายความของคำว่าสมรรถนะโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มว่าหมายถึง

1. สมรรถนะ หมายถึง บุคลิกลักษณะของบุคคลที่สะท้อนให้เห็นเกี่ยวกับความรู้ (Knowledge) เกี่ยวกับทักษะ (Skill) เกี่ยวกับทัศนคติ (Attitude) เกี่ยวกับความเชื่อ (Belief) และเกี่ยวกับอุปนิสัย (Trait)

2. สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ (Knowledge) คุณลักษณะของคน (Attitude) และทักษะ (Skill) ที่เรียกว่า KAS จากการสะท้อนให้เห็นการแสดงออกในการทำงานของ แต่ละคนที่สามารถวัดและสังเกตได้⁵⁶

เพ็ญจันทร์ แสนประสาน และคณะ สมรรถนะ หมายถึง พฤติกรรมของการแสดงออกถึงความสามารถของความรู้ ทักษะ เจตคติรวมทั้งบุคลิกลักษณะของบุคคล⁵⁷

อัครศักดิ์ คงคาสวัสดิ์ ให้ความหมายสมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะ เช่น ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ทักษะ ทัศนคติ ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมของบุคคลที่จะสามารถปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จได้⁵⁸

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ ให้ความหมายสมรรถนะ หมายถึง ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะของบุคคล (Personal Characteristic or Attributes) ที่ทำให้บุคคลผู้นั้นทำงานในความรับผิดชอบของตนได้ดีกว่าผู้อื่น⁵⁹

ประจักษ์ ทรัพย์อุดม ให้ความหมายสมรรถนะ หมายถึง ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic of Attributes) ที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรม (Behavior) ที่จำเป็น และมีผลให้บุคคลนั้นปฏิบัติงานในความรับผิดชอบของตนได้ดีกว่าบุคคลอื่น ซึ่งสมรรถนะของคนเกิดได้จาก 3 ทาง คือ 1) เป็นพรสวรรค์ติดตัวมาแต่กำเนิด 2) เกิดจากประสบการณ์การทำงาน 3) เกิดจากการฝึกอบรมและพัฒนา⁶⁰

⁵⁶ ณรงค์วิทย์ แสนทอง, **มาตรฐาน Cmpetency กั้นเถาะ** (กรุงเทพฯ: เอชอาร์เซ็นต์เตอร์, 2547).

⁵⁷ เพ็ญจันทร์ แสนประสาน และคณะ, **การจัดการทางการพยาบาลสู่การเรียนรู้** (กรุงเทพฯ: สุขุมวิทการพิมพ์, 2548).

⁵⁸ อัครศักดิ์ คงคาสวัสดิ์, **เริ่มต้นอย่างไร... เมื่อนำ Competency มาใช้ในองค์กร** (กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2548).

⁵⁹ สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ, **แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency Based Learning** (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2548).

⁶⁰ ประจักษ์ ทรัพย์อุดม, **หลักสมรรถนะ** (กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท, 2552).

เทื่อน ทองแก้ว ได้ให้ความหมายสมรรถนะ หมายถึงความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่จำเป็นของบุคคลในการทำงานให้ประสบความสำเร็จมีผลงานได้ตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดหรือสูงกว่า⁶¹

แมคคิแลนด์ (McClelland) ได้ให้ความหมายสมรรถนะ โดยอธิบายคุณลักษณะของคนเปรียบเสมือนภูเขาน้ำแข็ง โดยส่วนที่อยู่เหนือน้ำสามารถสังเกตเห็นได้ง่าย ได้แก่ 1) ทักษะ (Skill) หมายถึง สิ่งที่คุณค้รู้และสามารถทำได้เป็นอย่างดี เช่น ทักษะการอ่าน การฟังการขับรถ เป็นต้น และ 2) ความรู้ (Knowledge) หมายถึง สิ่งที่คุณค้รู้และเข้าใจในหลักการแนวคิดเฉพาะด้าน เช่น มีความรู้ด้านการบัญชี ความรู้ด้านการตลาด เป็นต้น ส่วนที่อยู่ใต้น้ำสังเกตได้ยาก ได้แก่ 1) บทบาททางสังคม (Social Role) หมายถึง การที่คุณค้ต้องการสื่อให้ผู้อื่นในสังคมเห็นว่าตัวเองมีบทบาทใดบ้างต่อสังคม 2) มีภาพพจน์การที่รับรู้ตัวเอง (Self Image) หมายถึง การที่ภาพพจน์ที่คุณค้ในการมองตัวเองว่าเป็นอย่างไร เช่น การเป็นผู้นำ การเป็นผู้เชี่ยวชาญ การเป็นศิลปิน เป็นต้น 3) อุปนิสัย (Traits) หมายถึง การที่ลักษณะนิสัยใจค้ของคุณค้ที่เป็นพฤติกรรมอย่างถาวร เช่น เป็นคนอ่อนน้อม ถ่อมตน เป็นคนใจเย็น เป็นนักกีฬาที่ดี เป็นต้น 4) แรงกระตุ้น (Motive) หมายถึง การที่พลังขับเคลื่อนเกิดภายในใจของคุณค้ที่ไปส่งผลให้ต่อการกระทำ เช่น บุคคลที่มีความต้องการให้ผลสำเร็จ การกระทำที่แสดงจึงออกมาในการมุ่งสู่ผลสำเร็จตลอดเวลา⁶²

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ ให้ความหมายสมรรถนะไว้ว่า ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และคุณลักษณะ (Attributes) มีผลต่องานหลักของตำแหน่งงานของงานหนึ่ง ๆ และสามารถประเมินผลเทียบกับมาตรฐาน ที่เป็นที่ยอมรับและเป็นสิ่งที่ส่งเสริมขึ้นได้โดยการฝึกอบรมและการพัฒนา นอกจากนี้ยังเป็นพฤติกรรมหรือบุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคล สร้างผล การปฏิบัติงานที่ดี หรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบ หรือเป็นบุคลิกลักษณะที่อยู่ภายในบุคคล ซึ่งมีผลต่อความมีประสิทธิภาพ หรือผลการทำงานที่เป็นเลิศ (Meretoja and Leito-Kilpi) ให้ความหมายความของคำว่าสมรรถนะว่า หมายถึง ลักษณะ (Traits) คุณลักษณะ (Characteristic) พฤติกรรม (Behaviors) ความรู้ (Knowledge) ความสามารถ (Ability) ความถนัด (Aptitudes) และ ทักษะ (Skills)⁶³

⁶¹ เทื่อน ทองแก้ว, สมรรถนะ (Competency): หลักการและแนวปฏิบัติ (กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2550).

⁶² เพ็ญจันทร์ แสนประสาน และคณะ, การจัดการทางการพยาบาลสู่การเรียนรู้ (กรุงเทพฯ: สุขุมวิทการพิมพ์, 2548), 75.

⁶³ สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ, แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency Based Learning, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2549), 56.

ฟูคาดะ (Fukada) ให้ความหมาย สมรรถนะพยาบาลไว้ว่า ความสามารถหลักที่จำเป็นต่อการทำให้บทบาทพยาบาลสมบูรณ์แบบ โดยสามารถแบ่งตามทฤษฎี 3 ทฤษฎี ดังนี้ ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (behaviorism) ทฤษฎีคุณลักษณะ (trait theory) และทฤษฎีองค์รวม (holism) โดยทฤษฎีพฤติกรรมนิยมถือว่าสมรรถนะเป็นความสามารถในการใช้ทักษะเฉพาะตน ทฤษฎีคุณลักษณะมองว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะของแต่ละบุคคลในการทำหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ เช่น ความรู้ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ เป็นต้น ทฤษฎีองค์รวม มองว่า สมรรถนะเป็นกลุ่มก้อนขององค์ประกอบที่สำคัญอัน ได้แก่ ความรู้ ทักษะ เจตคติ และความสามารถในการคิด รวมถึงค่านิยมต่างๆ ที่จำเป็นต่อสถานการณ์บางสถานการณ์

สตันยอน และคณะ (Stanyon et al.) กล่าวว่า สมรรถนะพยาบาลจะต้องได้รับการฝึกอบรมในโรงพยาบาลหรือสถาบันทางการแพทย์อย่างยาวนาน เพื่อให้มีทักษะและได้รับประสบการณ์อย่างเต็มที่ถึงจะสามารถนำมาใช้ในการดูแลผู้ป่วยที่บ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ⁶⁴

ราชวิทยาลัยการพยาบาลในประเทศอังกฤษ กล่าวว่า สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ หมายถึง การที่พยาบาลได้รับการฝึกฝน อบรม สิ่งสมประสบการณ์ให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ ในการปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยตามมาตรฐานวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ⁶⁵

สภาการพยาบาลฮ่องกง กล่าวว่า สมรรถนะพยาบาลจะต้องประกอบไปด้วยความรู้ ทักษะ และเจตคติในทุกบทบาทของการปฏิบัติการพยาบาล ตั้งแต่ขั้นปฐมภูมิ (primary) ทุติยภูมิ (secondary) และตติยภูมิ (tertiary)⁶⁶

ไมเยอร์ส และลีส์ (Myers and Lees) กล่าวว่า สมรรถนะพยาบาล หมายถึง ประสิทธิภาพของการปฏิบัติการพยาบาลแบบองค์รวม (holistic approach) ดังนั้น การประเมินสมรรถนะการพยาบาล จึงใช้วิธีการประเมินแบบองค์รวมมากกว่าแบบส่วนบุคคล (individual competencies)⁶⁷

⁶⁴ R. S. Miriam et al. "The competencies of Registered Nurses working in care homes: a modified Delphi study," **Age and Ageing** 46, 4 (2017): 582-588.

⁶⁵ Royal College of Nursing, **Integrated core career and competence framework for registered nurses**, accessed March 9, 2021, available from https://www.rcn.org.uk/_data/assets/pdf_file/0005/276449/003053.pdf

⁶⁶ Nursing Council of Hong Kong, **Core-competencies for registered nurse**, accessed March 9, 2021, available from <https://www.nchk.org.hk/filemanager.pdf>

⁶⁷ L. Myers, and L. Lees, **An integrated career and competency framework for registered nurses in acute medicine**, accessed March 9, 2021, available from http://www.acutemedicine.org.uk/wpcontent/uploads/2010/06/SAM_integrated_career_framework_FINAL.pdf

กล่าวโดยสรุป สมรรถนะพยาบาล หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล ของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติการพยาบาลในสถานพยาบาล ในคลินิก และที่บ้าน เป็นต้น โดยพยายาม ใช้ความรู้ ทักษะวิชาชีพ และมีเจตคติ ในการช่วยเหลือผู้ป่วยอย่างถูกต้องให้ได้รับความปลอดภัย

ประเภทของสมรรถนะ

ประเภทของสมรรถนะ มีผู้แบ่งประเภทสมรรถนะไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้

แมคเคลแลนด์ (McClelland) แบ่งกลุ่มสมรรถนะของบุคลากรเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- 1) สมรรถนะภาวะผู้นำ
- 2) สมรรถนะวิชาชีพ
- 3) สมรรถนะด้านเทคนิค⁶⁸

ฮอล และ โจนส์ (Hall & Jones) แบ่งประเภทสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพไว้ 5 กลุ่มดังนี้

- 1) สมรรถนะเชิงความรู้
- 2) สมรรถนะเชิงเจตคติ
- 3) สมรรถนะเชิงปฏิบัติการ
- 4) สมรรถนะเชิงผลผลิต
- และ 5) สมรรถนะเชิงแสดงออก⁶⁹

เฟย์ และ มิลท์เนอร์ (Fey and Miltner) แบ่งสมรรถนะของพยาบาลออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) สมรรถนะหลัก เป็นสมรรถนะพื้นฐานที่พยาบาลทุกคนต้องมี เป็นแนวทางในการกำหนด กระบวนหลักในการทำงาน 2) สมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติการพยาบาลเฉพาะทาง เป็นสมรรถนะ ที่ต้องใช้ทักษะ และความรู้เฉพาะทางมาประยุกต์ใช้ในหน่วยงาน และ/หรือผู้รับบริการที่มีลักษณะ พิเศษเฉพาะ ได้แก่ หอผ่าตัด อุบัติเหตุ และฉุกเฉิน หน่วยวิกฤตหรือไอซียู 3) สมรรถนะในการบริหารจัดการในการดูแลผู้ป่วย คือ การผสมผสานกันระหว่างสมรรถนะขั้นพื้นฐาน และเฉพาะทาง⁷⁰

National Panel for Acute Care Nurse Practitioner competencies (2004) ของ National Organization of Nurse Practitioner Faculties (NONPF) จำแนกประเภทสมรรถนะ ของพยาบาลเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก โดยมีพฤติกรรม เน้นเกี่ยวกับผู้ป่วย มีจริยธรรม เชี่ยวชาญในงาน การสื่อสาร/ information technology ทำงานเป็นทีม พัฒนาต่อเนื่อง และมุ่งความสำเร็จ

⁶⁸ C. M. David, **A competence model for human resource management specialists to be used in the delivery of the human resource management cycle.** (Boston: Mcber, 1975), 25.

⁶⁹ E. H. Gene and L. H. Howard, **Competency-based education: A process for the improvement of education.** (New Jersey: Prentice-Hall, 1976), 35.

⁷⁰ K. F. Mary and S. M. Rebecca, "A competency-based orientation program for new graduate nurses," **Journal of Nursing Administration** 30, 3 (2000): 126-132.

2. สมรรถนะเฉพาะกลุ่มวิชาชีพ โดยมีพฤติกรรม การดูแลโดยใช้กระบวนการพยาบาล การบริหารยา การส่งเสริมพลังอำนาจ การจัดการความเสี่ยง และการประกันคุณภาพการดูแล⁷¹

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ แบ่งสมรรถนะออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก
2. สมรรถนะตามตำแหน่งหน้าที่ (functional competency) ประกอบด้วย
  - 2.1 สมรรถนะตามตำแหน่งหน้าที่เชิงวิชาชีพ (professional competency)
  - 2.2 สมรรถนะตามตำแหน่งหน้าที่เฉพาะทาง (specific competency)⁷²

กล่าวโดยสรุป สมรรถนะทางการพยาบาลแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ สมรรถนะหลัก สมรรถนะวิชาชีพ และสมรรถนะเชิงเทคนิคหรือสมรรถนะเฉพาะ ซึ่งสามารถนำมากำหนดสมรรถนะสำหรับบุคลากรในองค์กรได้ ตามลักษณะงาน ภาระงาน ชัดความสามารถที่ควรมี และบริบทขององค์กรหรือหน่วยงานแต่ละแห่ง

รูปแบบของสมรรถนะพยาบาล (Nursing Competency Model)

กองการพยาบาล โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ได้ดำเนินการจัดทำและประเมินสมรรถนะพยาบาล ตั้งแต่ปี 2546 และมีการปรับปรุงพัฒนามาเป็นลำดับ เพื่อให้เกิดความทันสมัยและเป็นปัจจุบัน โดยรูปแบบสมรรถนะของบุคลากรทางการพยาบาล มีการประเมิน 6 ประเภทดังนี้

1. **สมรรถนะหลัก (Core Competency: CC)** หมายถึง ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ พื้นฐานที่กำลังพล ทบ. ทุกคนต้องมี เป็นสมรรถนะที่กำหนดโดยการวิเคราะห์ค่านิยม วัฒนธรรม องค์กร วิสัยทัศน์ พันธกิจของ ทบ. และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากำลังพลของ ทบ. ให้เป็นไปในทิศทางที่จะให้ ทบ. บรรลุเป้าหมายการดำเนินงาน

2. **สมรรถนะด้านการบริหาร (Managerial Competency : MC)** หมายถึง คุณสมบัติด้านการบริหารที่กำลังพลซึ่งดำรงตำแหน่ง และ/หรือปฏิบัติหน้าที่ระดับบริหารทุกคนต้องมี โดยมีระดับความเชี่ยวชาญ ชำนาญแตกต่างกันตามหน้าที่รับผิดชอบ

⁷¹ National Panel for Acute Care Nurse Practitioner Competencies, **Acute care nurse practitioner competencies** (Washington, DC: National Organization of Nurse Practitioner Faculties, 2004), 152.

⁷² ฝ่ายการพยาบาล, **สมรรถนะฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่** (เชียงใหม่: โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2552), 15.

3. **สมรรถนะเชิงวิชาชีพ (Common Functional competency : FCc)** หมายถึง พฤติกรรมเชิงวิชาชีพที่พยาบาลแสดงออกถึงความเป็นพยาบาลวิชาชีพ ที่มีการนำความรู้ ความเชี่ยวชาญ ทักษะการปฏิบัติการพยาบาล มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. **สมรรถนะตามสายงาน (Specific Functional Competency : FCs)** หมายถึง พฤติกรรมที่พยาบาลแสดงออกถึง การนำความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะการปฏิบัติการพยาบาล ตามบทบาทหน้าที่ในงานเฉพาะทาง/ตามสายงาน สู่การปฏิบัติได้บรรลุผลสำเร็จ

5. **สมรรถนะพยาบาลใหม่ (Novice Competency : NC)** หมายถึง พฤติกรรมที่พยาบาลใหม่ แสดงออกถึง การนำความรู้ และทักษะการปฏิบัติการพยาบาลตามบทบาทพยาบาลวิชาชีพ

6. **สมรรถนะผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง (Advanced Practice Nurse : APNC)** หมายถึง พฤติกรรมที่พยาบาลปฏิบัติการขั้นสูง แสดงออกถึง การนำความรู้ ความชำนาญ คุณลักษณะที่อยู่ภายในบุคคล และทักษะการพยาบาลขั้นสูงมาใช้ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ในการดูแลผู้ป่วยเฉพาะกลุ่ม หรือ เฉพาะโรค ที่มีปัญหาซับซ้อน หรือมีปัญหายุทธศาสตร์ที่สำคัญ ในภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง หรือ วิกฤตฉุกเฉิน และเฉียบพลัน⁷³

กล่าวโดยสรุป รูปแบบสมรรถนะ เป็นรูปแบบที่สามารถประยุกต์ใช้ในการกำหนด สมรรถนะของพยาบาลได้เหมาะสมกับลักษณะงานของพยาบาลซึ่งประกอบด้วย 3 รูปแบบ คือ สมรรถนะหลัก สมรรถนะเชิงวิชาชีพ และสมรรถนะเชิงเทคนิค

ประเภทของสมรรถนะพยาบาล (Type of Nursing Competency)

การแบ่งประเภทสมรรถนะ จากการศึกษาจากเอกสาร ตำราต่าง ๆ พบว่า นักวิชาการ ส่วนใหญ่มีแนวคิดในการแบ่งประเภทคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ประกอบด้วย สมรรถนะหลักของ องค์การ และสมรรถนะเฉพาะตำแหน่ง หรือเฉพาะงาน สำหรับวิชาชีพเฉพาะมักมีการกำหนด สมรรถนะเพิ่มขึ้นและพบว่า การเรียกชื่อมีความแตกต่างกันตามความเข้าใจและความชอบ สำหรับ แนวคิดที่สำคัญ มีดังนี้

แมคเคลแลนด์ McClelland (1973) แบ่งสมรรถนะเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) เป็นสมรรถนะหลักขององค์การที่หน่วยงาน ต้องถือเป็นรูปแบบเดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ

⁷³ รพ.พระมงกุฎ, แนวคิดการประเมินสมรรถนะ (Competency) บุคลากรทางการพยาบาล, เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://nurse.pmk.ac.th/images/FND/fnd/07.doc>

2. สมรรถนะเชิงวิชาชีพ (Professional Competency) เป็นสมรรถนะของแต่ละวิชาชีพ ซึ่งกำหนดไว้ว่าบุคคลในวิชาชีพใด ควรมีสมรรถนะอย่างไร

3. สมรรถนะเชิงเทคนิค (Technical Competency) เป็นความสามารถในการปฏิบัติงาน ตามลักษณะเฉพาะในการปฏิบัติ มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญและจำเป็นในวิชาชีพ⁷⁴

สำนักงานพยาบาล กล่าวว่า ประเภทของสมรรถนะพยาบาล แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1.สมรรถนะหลัก คือ สมรรถนะหลักที่พยาบาลวิชาชีพต้องมีเหมือนข้าราชการอื่น ๆ 2.สมรรถนะเชิงวิชาชีพ คือ สมรรถนะที่พยาบาลวิชาชีพใช้ร่วมกันในด้านวิชาชีพการพยาบาล 3.สมรรถนะเชิงเทคนิค คือ สมรรถนะเฉพาะด้านการปฏิบัติงานนั้น ๆ⁷⁵

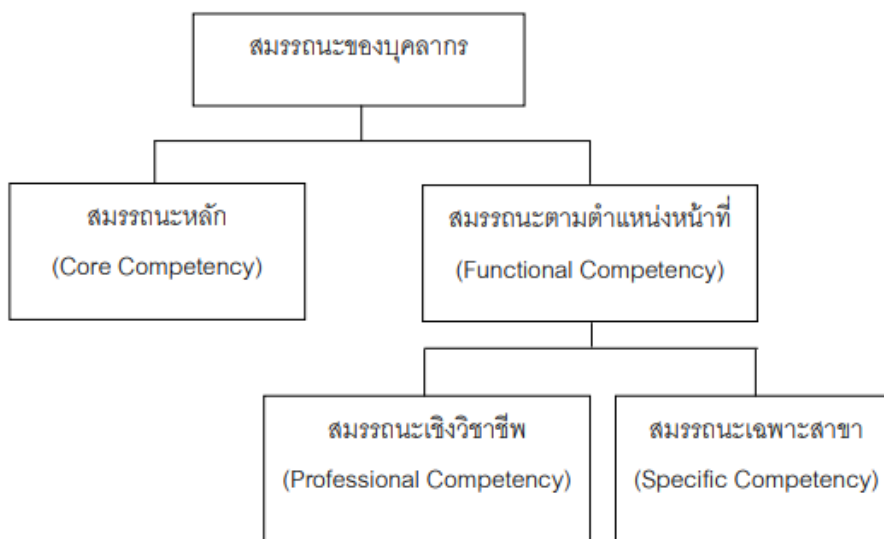
กล่าวโดยสรุป ประเภทของสมรรถนะพยาบาล แบ่งสมรรถนะเป็น 3 ประเภท คือ 1.สมรรถนะหลัก 2.สมรรถนะเชิงวิชาชีพ 3.สมรรถนะเชิงเทคนิค

ปัจจุบันการจัดแบ่งและกำหนดสมรรถนะมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ สำหรับประเทศไทย พบว่านิยมแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สมรรถนะหลักระดับองค์การ และสมรรถนะเฉพาะงานสำหรับวิชาชีพการพยาบาล การกำหนดและประเมินสมรรถนะ ประกอบด้วย สมรรถนะหลักระดับองค์การ สมรรถนะเฉพาะเชิงวิชาชีพและสมรรถนะเฉพาะงาน เพื่อสร้างความเข้าใจและง่ายต่อการนำไปใช้ ผู้วิจัยจึงสรุปเป็นโครงสร้างของสมรรถนะทางการพยาบาล ดังภาพที่ 1

⁷⁴ M. David, "Testing for Competency Rather than for Intelligence," *American Psychologist* 28, 1 (1973): 1-14.

⁷⁵ สำนักงานพยาบาล กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, *มาตรฐานการพยาบาลในโรงพยาบาล*, พิมพ์ครั้งที่ 3 (นนทบุรี: สำนักงานพยาบาล กรมการแพทย์, 2551), 150-155.

แผนภาพที่ 1 โครงสร้างสมรรถนะทางการพยาบาล

ที่มา: สำนักการพยาบาล กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, มาตรฐานการพยาบาลในโรงพยาบาล, พิมพ์ครั้งที่ 3 (นนทบุรี: สำนักการพยาบาล กรมการแพทย์, 2551)

สมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล

ดวงจันทร์ ทิพย์ปรีชา กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะ ครอบคลุมกลุ่มพฤติกรรมสำคัญ (critical behaviors) ที่ต้องกระทำเพื่อให้งานใดงานหนึ่งบรรลุผลสำเร็จเป็นอย่างดี กลุ่มสมรรถนะ (competency cluster) ที่มีการจัดกลุ่มความสามารถหลาย ๆ อย่างที่คล้ายคลึงกัน หรือเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันอย่างใกล้ชิดจนจัดเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน เมื่อนำกลุ่มสมรรถนะมาเชื่อมโยงกันจะได้เป็นกรอบสมรรถนะ ซึ่งจะต้องระบุพฤติกรรมย่อย และพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะของแต่ละสมรรถนะไว้ด้วย⁷⁶

สภาการพยาบาล ได้กำหนดสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและเจตคติที่ดี สามารถปฏิบัติการพยาบาลได้ตามขอบเขตของวิชาชีพอย่างปลอดภัยมีความรับผิดชอบ เป็นผู้ร่วมงานที่มีประสิทธิภาพมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองและพัฒนางานอย่างต่อเนื่องและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมโดยแบ่งเป็น 8 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านจริยธรรม จรรยาบรรณและกฎหมาย 2) ด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ 3) ด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ 4) ด้านภาวะผู้นำ การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพ 5) ด้านวิชาการและการวิจัย 6) ด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ 7) ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ และ 8) ด้านสังคม⁷⁷

⁷⁶ ดวงจันทร์ ทิพย์ปรีชา, ศักยภาพความสามารถในการบริหารทรัพยากรบุคคลทางการพยาบาล (กรุงเทพฯ: พี. เอ. ลิฟวิ่ง, 2548).

⁷⁷ สภาการพยาบาล, สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพทั่วไปที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2552, เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://www.tnc.or.th>

สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพทั่วไป (สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาพยาบาลศาสตร์)

สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ทั่วไป (สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาพยาบาลศาสตร์) แบ่งได้เป็น 8 ด้าน ดังนี้

สมรรถนะที่ 1 ด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย

1. ตระหนักในคุณค่า ความเชื่อของตนเองและผู้อื่น และไม่ใช้คุณค่า ความเชื่อของตนเองในการตัดสินผู้อื่น ให้การพยาบาลโดยแสดงออกถึงการเคารพในคุณค่า ความเชื่อ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
2. ตระหนักในข้อจำกัดของสมรรถนะตนเอง ไม่เสี่ยงในการปฏิบัติงานที่อาจเกิดผลเสียต่อผู้ใช้บริการและปรึกษาผู้รู้ที่เหมาะสมเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้บริการ
3. แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติการพยาบาลของตน
4. ส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการได้รับรู้และเข้าใจในสิทธิของตน
5. ปกป้องผู้ที่อยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการถูกละเมิดสิทธิ หรือได้รับการปฏิบัติที่ผิดหลักคุณธรรม จริยธรรมเหมาะสม
6. วิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติการพยาบาล ตัดสินใจเชิงจริยธรรมและดำเนินการได้อย่างเหมาะสม ในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งทางจริยธรรมและกฎหมายที่ไม่ซับซ้อน
7. ปฏิบัติการพยาบาลโดยแสดงออกซึ่งความเมตตา กรุณา คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้ใช้บริการจรรยาบรรณวิชาชีพ กฎหมาย และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

สมรรถนะที่ 2 ด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์

1. ความรู้ ความสามารถในการใช้กระบวนการพยาบาล
2. ความรู้ ความสามารถในการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค
3. ความรู้ ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง
4. ความรู้ ความสามารถด้านการพยาบาลครอบครัว และการผดุงครรภ์
5. หัตถการและทักษะ/เทคนิคการปฏิบัติการพยาบาลทั่วไป

สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ

1. บุคลิกภาพเชิงวิชาชีพ
2. พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

สมรรถนะที่ 4 ด้านภาวะผู้นำ การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพ

1. มีภาวะผู้นำ
2. การบริหารจัดการและการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล
3. การทำงานเป็นทีม
4. การใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

สมรรถนะที่ 5 ด้านวิชาการและการวิจัย

1. ตระหนักรู้ในสิ่งที่ตนไม่รู้ และมีคำถามที่เกิดจากการปฏิบัติงานที่จะนำไปสู่การแสวงหาความรู้
2. สืบค้นความรู้ด้วยวิธีการที่เหมาะสม สรุประเบียดความรู้จาก ตำรา บทความ วิชาการ และงานวิจัยที่ไม่ซับซ้อนและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้
3. สรุประเบียดความรู้จากประสบการณ์ของตนเองได้ และสามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่นเข้าใจได้
4. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ความรู้ในการปฏิบัติงานกับผู้ร่วมงาน ผู้เกี่ยวข้อง ในการพัฒนา งาน และแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน
5. ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการ หน่วยงาน และสังคม โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้ถูกวิจัย และคำนึงถึงจรรยาบรรณนักวิจัย
6. ประยุกต์ใช้กระบวนการวิจัยในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาล

สมรรถนะที่ 6 ด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ

1. การติดต่อสื่อสาร
2. การสร้างสัมพันธภาพ

สมรรถนะที่ 7 ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ

1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โปรแกรมการใช้งาน องค์ประกอบของเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบสารสนเทศด้านสุขภาพและการพยาบาล และระบบการจำแนกข้อมูลทางการพยาบาล
2. ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์พื้นฐานที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน โปรแกรมวิเคราะห์พื้นฐานโปรแกรมนำเสนองาน การประมวล จัดเก็บ และนำเสนอ ข้อมูลข่าวสาร
3. การใช้เครือข่ายสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ในการสืบค้นข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพและการพยาบาลและความรู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างบุคลากรในทีมสุขภาพและบุคคลทั่วไป
4. มีส่วนร่วมในการจัดเก็บข้อมูล เพื่อจัดทำและพัฒนาฐานข้อมูลทางการพยาบาล
5. มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบสารสนเทศในหน่วยงาน

สมรรถนะที่ 8 ด้านสังคม

1. ติดตามการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างสม่ำเสมอจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง
2. วิเคราะห์และประเมินข้อมูลข่าวสารการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง

3. มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านสุขภาพของหน่วยงานท้องถิ่น ประเทศ และองค์กรวิชาชีพ
4. ปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบททางสังคม วัฒนธรรม ยึดหลักปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. ดำรง ส่งเสริม ค่านิยม วัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวิถีชีวิตชุมชน มีวิจาร์ณญาณในการเลือกรับวัฒนธรรมที่หลากหลาย

กล่าวโดยสรุป สมรรถนะเป็นความสามารถของบุคคล ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ เจตคติ บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล ที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้บุคคลสามารถปฏิบัติกิจกรรมหรือแสดงออกถึงพฤติกรรม ที่มุ่งไปสู่เป้าหมาย หรือมุ่งสู่ความสำเร็จได้อย่างเหมาะสม

ระดับของสมรรถนะพยาบาล

จากการทบทวนศึกษาจากตำราและผลงานเขียนของนักวิชาการต่าง ๆ พบว่า แนวคิดการแบ่งระดับของสมรรถนะ มีแนวคิดที่เป็นพื้นฐานแนวคิดหลัก ดังนี้

แนวคิดแรก เป็นการแบ่งระดับตามประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ (Novice to Expert) ตามแนวคิดของ แบนเนอร์ (Banner) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ระดับเริ่มต้นงานใหม่ (Novice) เป็นระดับของผู้ที่จบใหม่ หรือผู้ที่เข้าทำงานใหม่ ยังไม่มีประสบการณ์มาเลย การปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีคู่มือการปฏิบัติ

ระดับที่ 2 ระดับเริ่มต้นที่มีประสบการณ์มาแล้วระยะหนึ่ง (Advance Beginner) เป็นระดับที่เริ่มมีประสบการณ์บ้างแล้ว แต่ยังไม่กล้าตัดสินใจ หรือยังไม่สามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ จำเป็นต้องมีแนวทางหรือผู้ชี้แนะ

ระดับที่ 3 ระดับผู้มีความสามารถ (Competence) ระดับนี้มักเป็นผู้ที่ทำงานมาแล้วประมาณ 2-3 ปี เริ่มมีการพัฒนาทักษะความสามารถ นำมาประยุกต์ใช้ได้กับสถานการณ์ใหม่ ๆ

ระดับที่ 4 ระดับผู้ชำนาญการ (Proficient) เป็นระดับที่มีความสามารถมากขึ้น การมองสถานการณ์ต่าง ๆ มีความเป็นองค์รวม สามารถตัดสินใจ พิจารณาเหตุการณ์ สิ่งต่าง ๆ ที่มีความซับซ้อนได้ มักพบในผู้ที่ทำงานมานาน 3-5 ปี

ระดับที่ 5 ระดับผู้เชี่ยวชาญ (Expert) เป็นระดับที่มีประสบการณ์และพื้นฐานความรู้ที่แน่นนอน สามารถควบคุมสถานการณ์ และจัดการกับสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยไม่ต้องเสียเวลาในการวิเคราะห์มากนัก⁷⁸

⁷⁸ B. Patricia, **From novice to expert: Excellence and power in clinical nursing practice** (Menlo Park, CA: Addison-Wesley, 2001).

กล่าวโดยสรุป ระดับของสมรรถนะพยาบาล มี 5 ระดับ คือ 1. Novice : ระดับเริ่มต้น
2. Advance Beginner : ระดับผู้ก้าวหน้าหรือผู้เรียนรู้ 3. Competent : ระดับผู้มีความสามารถหรือผู้ปฏิบัติ 4. Proficient : ระดับผู้ชำนาญ 5. Expert : ระดับผู้เชี่ยวชาญ

วิธีการศึกษาและการกำหนดสมรรถนะพยาบาล

วิธีการศึกษาและการกำหนดสมรรถนะพยาบาล ได้แก่

1. การกำหนดโดยประเมินความต้องการ (Need Assessment) โดยศึกษาจากกลุ่มผู้ใช้
นักการศึกษาและนโยบายต่าง ๆ ถึงความต้องการที่จะจัดให้มีการจัดเตรียมผู้สำเร็จการศึกษาให้
สามารถทำงานอะไร ต้องมีความรู้ทักษะ ทักษะคืออย่างไร ถ้าเป็นทางการพยาบาลจะหมายถึง ความรู้
เกี่ยวกับงานที่พยาบาลจะต้องออกไปปฏิบัติหน้าที่ของพยาบาล

2. การกำหนดโดยการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) โดยการจำแนกเนื้อหาและ
เป้าหมายของงาน ให้อยู่ในรูปของงานที่ต้องปฏิบัติหรือต้องเรียนรู้แล้ว แจกย่อยในรายละเอียดของ
แต่ละงานให้เป็นระดับย่อยที่สุด การวิเคราะห์งานจะช่วยให้การกำหนดงานที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้
ปฏิบัติได้ในรายละเอียด

3. การกำหนดสมรรถนะ โดยการวิเคราะห์สมรรถนะอย่างเป็นระบบ (Systemic Competency
Analysis) หมายถึง เทคนิคการกำหนดสมรรถนะหรือเป้าหมายที่พัฒนามาจากระบบ การวิเคราะห์
ปกติด้วยการจำแนกเนื้อหาของงานออกเป็นหน่วยย่อยที่เป็นรูปแบบชัดเจน

4. การกำหนดสมรรถนะโดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้ความเห็นหรือบอก
เกี่ยวกับสมรรถนะที่จำเป็น

5. การกำหนดสมรรถนะโดยวิเคราะห์ตามหลักทางทฤษฎีและตำรา

6. การศึกษาความต้องการการดูแลด้านสุขภาพ โดยคำนึงว่าสภาพการณ์ใดที่ต้องเผชิญ
เมื่อไปปฏิบัติงาน เตรียมพร้อมที่จะเผชิญและปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. การศึกษาการบันทึกการดูแลรักษาพยาบาลที่ใช้ในสถานบริการสาธารณสุข จะได้
ทราบถึงปัญหาความต้องการการดูแลสุขภาพที่เป็นจริงได้

8. การวิเคราะห์ของผู้ปฏิบัติวิชาชีพ โดยเก็บข้อมูลจากกิจกรรมการปฏิบัติงานประจำจาก
การสังเกตโดยใช้ผู้ร่วมงานหรือผู้อื่น

9. การศึกษาสภาพความเป็นจริงในสังคม เศรษฐกิจและการเมืองจะช่วยให้ได้ สมรรถนะ
ที่จำเป็นสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ได้มีการศึกษาถึงขั้นตอนการจัดทำสมรรถนะ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดเป้าหมายหลักขององค์กร

2. จัดทำสมรรถนะหลักขององค์กรโดยเปรียบเทียบกับรูปแบบของบทบาทหน้าที่ องค์กร
ต้องการจะเติบโต จะต้องทำอะไรบ้าง ต้องใช้ความรู้ความสามารถ ทักษะและพฤติกรรม อย่างไร

3. จัดทำสมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานจากการวิเคราะห์งาน (Job Analysis)
4. นำทั้งสมรรถนะหลักขององค์กร และสมรรถนะที่ได้จากการวิเคราะห์ภาระงาน มากำหนดกลุ่มสมรรถนะ โดยจัดทำระดับความสามารถ กำหนดความหมายของพฤติกรรมและการประยุกต์ใช้งาน⁷⁹

การศึกษาเพื่อนำมากำหนดสมรรถนะ สามารถทำได้หลายวิธีดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรม (Observation) เป็นการสังเกตการทำงานของพนักงานที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยการเฝ้าสังเกต จดบันทึกการกระทำและพฤติกรรมของพนักงานอย่างละเอียดที่สุดในระยะเวลาหนึ่ง เพื่อใช้เป็น แนวทางในการกำหนดเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์โดยทั่วไปมักใช้ร่วมกับวิธีอื่น เช่น การใช้แบบสำรวจและการสัมภาษณ์

2. การจดบันทึกโดยผู้ทำงาน (Self Description) เป็นวิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์งานที่นิยมกันมาก เริ่มจากการให้พนักงานที่ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนของตำแหน่งงานนั้น มาเป็นผู้บันทึกข้อมูล โดยจดบันทึกการกระทำที่สำคัญของตนเองตามตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบในงานนั้นในแต่ละวัน ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

3. การสัมภาษณ์เกี่ยวกับงาน (Job Analysis Interview) เป็นการเก็บข้อมูลจากผู้ที่มีผลงานดีเลิศและผู้มีผลงานปานกลางในเวลาเดียวกัน ด้วยแบบสัมภาษณ์ อาจใช้การสัมภาษณ์แบบปิด สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง หรือแบบสัมภาษณ์เหตุการณ์เชิงพฤติกรรมที่เรียกว่า BEI: Behavior Event Interview ทำให้สามารถให้คำอธิบายอย่างชัดเจนเกี่ยวกับพฤติกรรมในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และพฤติกรรมการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ

4. การวิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญ (Critical Incident Interview) เป็นวิธีการสัมภาษณ์ เพื่อค้นหาพฤติกรรมสำคัญอย่างเฉพาะเจาะจงในการทำงาน โดยการให้พนักงานพรรณนาเหตุการณ์สำคัญที่ประสบมาจากการทำงานในอดีต และการกระทำซึ่งเป็นการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมสำคัญ ๆ ที่ทำให้จัดการกับเหตุการณ์นั้นได้เป็นอย่างดี

5. การวิเคราะห์รายงาน (Reportery Grid) เป็นวิธีการที่คล้ายกับการวิเคราะห์เหตุการณ์สำคัญ ต่างกันตรงที่เป็นการสัมภาษณ์ผู้บังคับบัญชาโดยตรง เกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานของลูกน้อง คละกัน ระหว่างลูกน้องที่มีผลงานดีและไม่ดี เพื่อค้นหาพฤติกรรมที่แตกต่างกันนำไปศึกษาแยก พฤติกรรมเชิงบวกและพฤติกรรมเชิงลบ

---

⁷⁹ ณรงค์วิทย์ แสนทอง, **มารู้จัก competency กันเถอะ** (กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์, 2547), 21-25.

6. การศึกษาความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ (Expert Panel) เป็นวิธีที่นิยมมากวิธีหนึ่ง ส่วนใหญ่ใช้กับการรวบรวมข้อมูลกับตำแหน่งที่มีความรู้เฉพาะ โดยผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย ผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานนั้น ๆ ร่วมประชุมหาข้อคิดเห็น ซึ่งอาจเป็นการให้ความเห็นต่องานในปัจจุบัน หรืองานในอนาคต แล้วบันทึกข้อมูลความเห็นเหล่านั้น เพื่อการวิเคราะห์

7. การกำหนดสมรรถนะขั้นต่ำ โดยผู้เชี่ยวชาญ (Threshold Panel) ทำได้โดยผู้เชี่ยวชาญจะร่วมกันระดมสมอง กำหนดลักษณะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานนั้น ๆ ซึ่งเป็นขั้นต่ำสุดที่ทำให้การทำงานนั้นได้ผลดี และยอมรับได้ (Threshold Level) ผู้เชี่ยวชาญอาจเป็นผู้บังคับบัญชาของตำแหน่งที่กำลังศึกษา หรือเป็นพนักงานที่มีผลงานดีเลิศ หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก ซึ่งจะช่วยลำดับสมรรถนะตามความสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของงาน

กล่าวโดยสรุป สมรรถนะของแต่ละงาน แต่ละวิชาชีพ เป็นสิ่งที่ไม่ได้กำหนดตายตัว ขึ้นอยู่กับความจำเป็นของแต่ละวิชาชีพ สมรรถนะของวิชาชีพได้มาหลายวิธีแล้วแต่จะเลือกใช้ตามความเหมาะสม วิธีการศึกษา

ประโยชน์ของสมรรถนะพยาบาล

การส่งเสริมให้บุคลากรเพิ่มขีดความสามารถตลอดจนพัฒนาทักษะที่ส่งผลต่อการมีสมรรถนะ (Competency) ยกระดับขึ้น ย่อมทำให้บุคลากรเติบโตอย่างมีศักยภาพ และที่สำคัญจะส่งผลให้องค์กรพัฒนาศักยภาพของตนให้สูงขึ้นได้เช่นกัน นั้นเป็นผลลัพธ์ของการพัฒนาสมรรถนะอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสมรรถนะนั้นมีประโยชน์มากมายหลายด้านอีกด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะประโยชน์ต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร

1. ประโยชน์ในการวางแผนอัตรากำลังคนในโครงสร้างองค์กร (Workforce Planning)

หากเรารู้สึกสมรรถนะของพนักงานแต่ละคนได้ เราจะสามารถนำมาจัดโครงสร้างองค์กร ตลอดจนตำแหน่งหน้าที่ให้เหมาะสมกับปริมาณงาน รวมถึงประเมินจำนวน ตลอดจนวางแผนเรื่องอัตรากำลังคน (Manpower Planning) ได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย ทั้งนี้ยังมีประโยชน์ในการเลื่อนตำแหน่ง โอนย้าย รับผิดชอบ ไปจนถึงวางแผนด้านสืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) แผนพัฒนาบุคลากร ตลอดจนแผนการเพิ่มตำแหน่งใหม่ (New Position) เพื่อเพิ่มศักยภาพองค์กรได้ด้วย

2. ประโยชน์ในการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร (Training & Development)

การเข้าใจในเรื่องสมรรถนะของการทำงานตลอดจนของบุคลากรในองค์กรเป็นอย่างดี จะทำให้ฝ่ายทรัพยากรบุคคลรู้ทิศทางในการส่งเสริมพัฒนาบุคลากรได้อีกด้วย รู้ว่าควรต้องเพิ่มการฝึกอบรมด้านไหน ส่งเสริมองค์ความรู้ใหม่ๆ แบบไหนที่จะช่วยเพิ่มสมรรถนะของบุคลากรได้ ตลอดจนทำทิศทางของแผนการฝึกอบรมระยะยาว (Training Road Map) เพื่อให้การพัฒนาสมรรถนะมีระบบ ระเบียบ กระบวนการ ตลอดจนถึงลำดับขั้นที่ชัดเจน ซึ่งจะมีผลหลายด้านต่อองค์กร ไปจนถึงการวางแผนด้านการสืบทอดตำแหน่ง และการวางแผนโครงสร้างการทำงานที่เหมาะสม

3. ประโยชน์ในการสรรหาและคัดเลือกพนักงาน (Recruitment & Selection)

การเข้าใจในเรื่องสมรรถนะของการทำงานตลอดจนของบุคลากรในองค์กรเป็นอย่างดีนั้น จะช่วยให้ฝ่ายทรัพยากรบุคคลสามารถกำหนดเกณฑ์ของสมรรถนะในการสรรหาและคัดเลือกพนักงานได้ ในขณะที่เดียวกันก็สามารถช่วยใช้ประเมินความสามารถของผู้สมัครตลอดจนคาดการณ์แนวโน้มการพัฒนาและเพิ่มสมรรถนะในอนาคตให้กับพนักงานคนนั้นได้เช่นกัน นอกจากนี้ยังสามารถนำเกณฑ์ที่ทางองค์กรต้องการมาใช้เป็นการสร้างคำถามสัมภาษณ์ตลอดจนทดสอบทัศนคติของผู้สมัครได้อีกด้วย

4. ประโยชน์ในการบริหารจัดการบุคลากรและพัฒนาอาชีพให้กับพนักงานอย่างมีทิศทาง (Performance Management & Career Develop)

การรู้ถึงสมรรถนะของบุคลากรนั้นยังมีประโยชน์ต่อการบริหารจัดการความสามารถของบุคลากร (Performance Management) หลากหลายรูปแบบ ตั้งแต่การเลื่อนตำแหน่ง ปรับย้ายงานไปจนถึงการประเมินผลปฏิบัติงาน (Evaluation) และการขึ้นเงินเดือนหรือให้โบนัสอีกด้วย นอกจากนี้การรู้ถึงสมรรถนะของบุคลากรนั้น ยังทำให้ฝ่ายบุคคลสามารถร่วมวางแผนพัฒนาอาชีพให้กับพนักงานในองค์กรอย่างมีทิศทาง และเหมาะสมกับศักยภาพของบุคลากรแต่ละคนอีกด้วย ตลอดจนส่งเสริมหรือให้โอกาสกับบุคลากรที่มีสมรรถนะยอดเยี่ยมได้ลองทำงานที่ท้าทายใหม่ ๆ หรือลองลุยตำแหน่งใหม่ๆ ที่คาดว่าสมรรถนะของบุคคลนั้นจะเหมาะสมและส่งผลดีต่อการทำงาน

5. ประโยชน์ในการเพิ่มตำแหน่งใหม่ ขยายธุรกิจ หรือเริ่มธุรกิจใหม่ (Business Expansion & New Business Challenge)

หากฝ่ายทรัพยากรบุคคลสามารถพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรให้เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดจนพัฒนาความสามารถ ทักษะ และองค์ความรู้ใหม่ ๆ อาจทำให้องค์กรสามารถค้นพบศักยภาพใหม่ ๆ ของบุคลากร ตลอดจนทำให้บุคลากรพัฒนาขีดความสามารถให้เพิ่มขึ้นจนเหนือความคาดหมาย สิ่งดี ๆ ที่เกิดขึ้นเหล่านี้ อาจสร้างโอกาสให้องค์กรผุดธุรกิจใหม่ ๆ ที่จะทำประโยชน์ให้กับองค์กรได้ หรือเพิ่มแผนกเพื่อเสริมศักยภาพของการทำงานให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงเพิ่มตำแหน่งงานใหม่เพื่อท้าทายความสามารถของบุคลากรที่มีศักยภาพก็ได้เช่นกัน⁸⁰

สมรรถนะหลักทางการพยาบาล มีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้: 1) สมรรถนะการดูแลผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง 2) สมรรถนะภาวะผู้นำ 3) สมรรถนะการสื่อสาร 4) สมรรถนะความเป็นวิชาชีพ 5) สมรรถนะการปฏิบัติตามระบบ 6) สมรรถนะการทำงานเป็นทีมและการทำงานร่วมกัน 7) สมรรถนะ

⁸⁰ ส่งเสริมสมรรถนะ (Competency) ให้บุคลากร ส่งเสริมการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ, เข้าถึงเมื่อ 11 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <https://th.hrnote.asia/orgdevelopment/190624-competency/>

สารสนเทศและเทคโนโลยี 8) สมรรถนะความปลอดภัย 9) สมรรถนะการปรับปรุงคุณภาพ
10) สมรรถนะการปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด (EBP) ดังนี้⁸¹

ตารางที่ 1 สมรรถนะการดูแลผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง Patient - centered care

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K1 ระบุองค์ประกอบของกระบวนการพยาบาลที่เหมาะสมต่อความต้องการการดูแลสุขภาพของแต่ละบุคคลครอบคลุมชุมชนและประชากรตลอดช่วงชีวิต	A1a ค่านิยมใช้ค่านิยมสำหรับการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ตามที่แสดงให้เห็นในกระบวนการพยาบาลเป็นเครื่องมือสำคัญในการให้การพยาบาล A1b ชื่นชมความแตกต่างระหว่างการรวบรวมข้อมูลและการประเมิน	S1a ให้การพยาบาลตามลำดับความสำคัญแก่บุคคลครอบครัวและกลุ่มต่าง ๆ ผ่านการประยุกต์ใช้กระบวนการพยาบาลที่เป็นอิสระและร่วมมือกัน S1b แสดงให้เห็นถึงทักษะการพยาบาลด้านความรู้ความเข้าใจ อารมณ์และจิตขณะให้การดูแลผู้ป่วย
K2 เข้าใจว่าการดูแลและบริการมีให้ในสภาพแวดล้อมที่หลากหลายพร้อมกับการดูแลที่ต่อเนื่องซึ่งสามารถเข้าถึงได้ทุกจุด	A2a ค่านิยมและความเคารพในการประเมินสถานการณ์การดูแลสุขภาพจากมุมมองและระบบความเชื่อของผู้ป่วย A2b เคารพและสนับสนุนให้ผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและบริการ	S2 ประเมินคุณค่าความพึงพอใจความสามารถในการตัดสินใจและความต้องการที่แสดงออกของผู้ป่วยโดยเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินอย่างต่อเนื่องการสัมภาษณ์ทางคลินิกการดำเนินการตามแผนการดูแลและการประเมินการดูแล
K3 เข้าใจการดูแลผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางในหลากหลายมิติ เช่น a. ผู้ป่วย/ครอบครัว/ความพึงพอใจของชุมชน/ ค่านิยม b. การประสานและบูรณาการในการดูแล c. ข้อมูล การสื่อสาร และการศึกษา	A3a เคารพมุมมองของผู้ป่วยเกี่ยวกับสุขภาพและความกังวล	S3a สื่อสารคุณค่าความพึงพอใจและความต้องการที่แสดงออกของผู้ป่วยไปยังสมาชิกคนอื่น ๆ ในทีมดูแลสุขภาพ S3b แสวงหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เหมาะสมในนามของผู้ป่วย

⁸¹ Massachusetts Department of Higher Education Nursing Initiative, **Massachusetts Nurse of the Future Nursing Core Competencies**, accessed April 10, 2021, available from <https://www.mass.edu/nahi/documentsMarch2016.pdf>

ตารางที่ 1 สมรรถนะการดูแลผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง Patient - centered care (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
<p>d. ความสะอาดสบายทางกาย และการสนับสนุนทางอารมณ์</p> <p>g. การมีส่วนร่วมของครอบครัวและอื่น ๆ ที่สำคัญ</p> <p>e. การเปลี่ยนแปลงและความต่อเนื่องในการดูแล</p>		
<p>K4a แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในความหลากหลายของสภาพมนุษย์</p> <p>K4b อธิบายถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมชาติพันธุ์จิตวิญญาณ และภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม ทำหน้าที่เป็นแหล่งที่มาของผู้ป่วย คุณค่าของครอบครัวและชุมชน</p> <p>K4c เข้าใจว่าพฤติกรรมของมนุษย์ได้รับผลกระทบจากเศรษฐศาสตร์ สังคมวัฒนธรรมเชื้อชาติความเชื่อทางจิตวิญญาณอัตลักษณ์ทางเพศอย่างไร รสนิยมทางเพศวิถีชีวิตและอายุ</p> <p>K4d เข้าใจผลกระทบของนโยบายด้านสุขภาพและสังคม บุคคลจากภูมิหลังและวัฒนธรรมที่หลากหลาย</p>	<p>A4a ให้คุณค่ากับโอกาสในการเรียนรู้เกี่ยวกับทุกแง่มุมของความหลากหลายของมนุษย์และคุณค่าโดยธรรมชาติและความเป็นเอกลักษณ์ของบุคคลและประชากร</p> <p>A4b ตระหนักถึงผลกระทบของทัศนคติ ค่านิยมและความเชื่อส่วนบุคคลเกี่ยวกับการให้การดูแลลูกค้าที่หลากหลาย</p> <p>A4c รองรับ การดูแลผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางสำหรับบุคคลและกลุ่มที่มีค่านิยมแตกต่างจากตนเอง</p>	<p>S4a ให้การดูแลที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางด้วยละมุนละม่อมและเคารพต่อความหลากหลายของประสบการณ์ของมนุษย์</p> <p>S4b ดำเนินการพยาบาลเพื่อตอบสนองความต้องการแบบองค์รวมของผู้ป่วยบนพื้นฐานของคุณค่าและความเชื่อทางเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมชาติพันธุ์และจิตวิญญาณที่มีอิทธิพลต่อการดูแลสุขภาพและการปฏิบัติการพยาบาล</p> <p>S4c ทำงานร่วมกับผู้ให้บริการด้านการดูแลสุขภาพจากภูมิหลังและวัฒนธรรมที่หลากหลาย</p> <p>S4d แสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติอย่างเอาใจใส่ต่อผู้ป่วยผู้อื่นที่สำคัญและกลุ่มคนที่ได้รับการดูแล</p>
<p>K5a แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจที่ครอบคลุมเกี่ยวกับสุขภาพในความต่อเนื่องรวมถึงแนวคิดเกี่ยวกับความเจ็บปวด การดูแลผู้ป่วยในระยะบรรเทาวิถีและคุณภาพชีวิต</p> <p>K5b แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในการส่งเสริมสุขภาพพลาแนมัย</p>	<p>A5a ชื่นชมบทบาทของพยาบาลในการบรรเทาทุกข์ทุกประเภทและแหล่งที่มาของความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมาน</p> <p>A5b ตระหนักถึงผลกระทบของค่านิยมและความเชื่อส่วนบุคคลเกี่ยวกับการจัดการความเจ็บปวดและ</p>	<p>S5a ประเมินสถานะและขอบเขตของความสะอาดสบายทางร่างกายและอารมณ์</p> <p>S5b ปลดปล่อยความคาดหวังของผู้ป่วยและครอบครัวเพื่อบรรเทาความเจ็บปวดไม่สบายตัวหรือความทุกข์ทรมานและการดูแลระยะสุดท้ายของชีวิต</p>

ตารางที่ 1 สมรรถนะการดูแลผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง Patient - centered care (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
d. ความสะดวกสบายทางกาย และการสนับสนุนทางอารมณ์ g. การมีส่วนร่วมของครอบครัวและอื่น ๆ ที่สำคัญ e. การเปลี่ยนแปลงและความต่อเนื่องในการดูแล		
	ความทุกข์ทรมานและการดูแลระยะสุดท้าย A5c ส่งเสริมกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมการบำรุงสุขภาพ / แรงจูงใจ	S5c ริเริ่มการรักษาเพื่อบรรเทาความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานโดยคำนึงถึงค่านิยม ความชอบและความต้องการที่แสดงออกของผู้ป่วย

ตารางที่ 2 สมรรถนะภาวะผู้นำ Leadership Competencies

พยาบาลวิชาชีพจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลภายในสภาพแวดล้อมของพวกเขาในลักษณะที่จะอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งและการได้มา / บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K1 ระบุทักษะความเป็นผู้นำที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการพยาบาล	A1 ตระหนักถึงบทบาทของพยาบาลในฐานะผู้นำ	S1 บูรณาการทักษะความเป็นผู้นำของการคิดเชิงระบบ การสื่อสารและการอำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองความต้องการการดูแลผู้ป่วย
K2 เข้าใจกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์และการแก้ปัญหา	A2 ให้ความสำคัญกับกระบวนการคิดเชิงวิพากษ์ในการจัดการสถานการณ์การดูแลผู้ป่วย	S2a ใช้แนวทางที่เป็นระบบในการแก้ปัญหา S2b แสดงให้เห็นถึงการคิดอย่างมีจุดมุ่งหมายมีข้อมูลและมุ่งเน้นผลลัพธ์
K3a เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ ประสิทธิภาพของแต่ละบุคคลและกลุ่ม K3b ระบุบทบาทและทักษะของทีมดูแลสุขภาพ	A3a ตระหนักถึงความเป็นศูนย์กลางของแนวทางของทีมในการดูแลผู้ป่วยอย่างมืออาชีพ A3b ให้ความสำคัญกับความหลากหลายและผสมผสานมุมมองและ	S3a แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการมีส่วนร่วมในทีมดูแลสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2 สมรรถนะภาวะผู้นำ Leadership Competencies (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
	ความเชี่ยวชาญของสมาชิกแต่ละคนในทีมดูแลสุขภาพ	S3b ส่งเสริมวัฒนธรรมการผลิต โดยให้คุณค่ากับตัวบุคคลและการมีส่วนร่วม S3c กำหนดรูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและส่งเสริมพฤติกรรมความร่วมมือ S3d แสดงให้เห็นถึงการบอกเล่าสำหรับมุมมองที่แตกต่างกัน
K4 เข้าใจถึงความจำเป็นในการตรวจสอบความรู้สึกร่างกายของตนเองและอารมณ์เพื่อเลือกปฏิบัติในหมู่พวกเขาและใช้ข้อมูลนี้เพื่อชี้้นำความคิดและการกระทำ	A4a ตระหนักดีว่าทัศนคติความเชื่อและประสบการณ์ส่วนตัวมีอิทธิพลต่อรูปแบบการเป็นผู้นำของบุคคลหนึ่ง A4b ตระหนักถึงขีด จำกัด ของ บทบาทและความสามารถของตนเอง และหากจำเป็นให้ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพอื่น ๆ ด้วยความสามารถที่เหมาะสม A4c คำนึงถึงความเป็นธรรมและความใจกว้าง A4d ให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม A4e ให้ความสำคัญกับความกล้าหาญในฐานะทักษะการเป็นผู้นำ	S4a ชี้แจงอคติความโน้มเอียงจุดแข็งและข้อจำกัดในตนเอง S4b ปรับให้เข้ากับสถานการณ์ที่ตึงเครียด S4c แสวงหาที่ปรึกษาที่เหมาะสม S4d ทำหน้าที่เป็นแบบอย่างและทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนและเจ้าหน้าที่สนับสนุน S4e แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการยืดหยุ่นเพื่อความเชื่อและไม่หลีกเลี่ยงความท้าทาย
K5 อธิบายถึงความสำคัญความจำเป็นและกระบวนการเปลี่ยนแปลง	A5a ตระหนักถึงปฏิกิริยาของตนเองต่อการเปลี่ยนแปลงและพยายามที่จะเปิดรับแนวคิดและแนวทางใหม่ ๆ A5b ให้ความสำคัญกับแนวคิดใหม่ ๆ และการแทรกแซงเพื่อปรับปรุงการดูแลผู้ป่วย	S5a ดำเนินการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับปรุงการดูแลผู้ป่วย S5b คาดการณ์ผลที่ตามมาวางแผนล่วงหน้าและเปลี่ยนแปลงแนวทางเพื่อปรับปรุงผลลัพธ์ S5c มีส่วนร่วมในกระบวนการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับปรุงการดูแลผู้ป่วยสภาพแวดล้อมในการ

ตารางที่ 2 สมรรถนะภาวะผู้นำ Leadership Competencies (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
		ทำงานและความพึงพอใจของผู้ป่วยและพนักงาน
K6 เข้าใจหลักการของความรับผิดชอบต่อผลงานมอบหมาย	A6a ยอมรับในความรับผิดชอบและตอบสนองต่อวิจารณ์ญาณและการกระทำตามวิชาชีพของตนเอง A6b ยอมรับความรับผิดชอบต่อในการดูแลการพยาบาลที่มอบให้กับผู้อื่น A6c รับรู้คุณค่าของการมอบสิทธิ์	S6 มอบหมายกิจกรรมการพยาบาลที่เลือกให้กับบุคลากรที่ไม่มีใบอนุญาตเพื่อรักษาหรือปรับปรุงสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยหรือส่งเสริมความสะอาดสบาย
K7 เข้าใจความซับซ้อนของระบบการส่งมอบการดูแลสุขภาพ รวมถึงวิธีการจัดระเบียบบริการดูแลผู้ป่วยและวิธีการชำระเงินคินว่ามีโครงสร้างอย่างไร	A7a ตระหนักถึงผลกระทบของปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมเศรษฐกิจกฎหมายและการเมืองที่มีอิทธิพลต่อการส่งมอบและการปฏิบัติด้านการดูแลสุขภาพ A7b ให้ความสำคัญกับบทบาทของกลุ่มผู้ให้บริการในส่วนต่อเนื่องของการดูแล	S7a ทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนสำหรับผู้บริโภคด้านการดูแลสุขภาพและผลลัพธ์ที่มีคุณภาพ S7b เข้าใจและเข้าถึงตัวขับเคลื่อนทางการเงินของแต่ละองค์กร S7c แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในความซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการดูแลสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประชากรในความต่อเนื่องในการพยาบาล
K8 เข้าใจวิธีระบุปัญหาการดูแลสุขภาพและนโยบายการดูแลสุขภาพมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างไร	A8 ตระหนักว่ากระบวนการดูแลสุขภาพสามารถได้รับอิทธิพลจากความพยายามของพยาบาลและผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลสุขภาพอื่น ๆ ตลอดจนกลุ่มผู้สนับสนุนพิเศษ	S8 มีส่วนร่วมในฐานะวิชาชีพการพยาบาลในกระบวนการทางการเมืองและความพยายามในการออกกฎหมายระดับรากหญ้าเพื่อมีอิทธิพลต่อนโยบายการดูแลสุขภาพ
K9 เข้าใจถึงความจำเป็นที่จะต้องอดกลั้น มีสติ หรือก้าวต่อไปเมื่อเผชิญกับแรงกดดันและความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป	A9 ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องคิดถึงอนาคตแทนที่จะเป็นจมปลักในเรื่องที่ผ่านมา	S9a แสวงหาโอกาสในการปรับปรุงและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง S9b แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทำงานกับความคลุมเครือและความตึงเครียด

ตารางที่ 2 สมรรถนะภาวะผู้นำ Leadership Competencies (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
		S9c มุ่งเน้นพลังงานเพื่อบรรลุเป้าหมายและผลลัพธ์
K10 แสดงให้เห็นถึงผลกระทบของรูปแบบความเป็นผู้นำในการมุ่งมั่นให้แต่ละบุคคลดำเนินการ	A10 ตระหนักถึงคุณค่าของความเป็นผู้นำเพื่อมอบอำนาจให้ผู้อื่นและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานร่วมกันและการตัดสินใจร่วมกัน	S10 ใช้การอภิปรายกลุ่ม ข้อตกลงและการสร้างฉันทามติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานร่วมกันและการตัดสินใจร่วมกัน

ตารางที่ 3 สมรรถนะการสื่อสาร Communication Competencies

พยาบาลวิชาชีพจะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ช่วยครอบครัวและเพื่อนร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมความเคารพซึ่งกันและกันและการตัดสินใจร่วมกันเพื่อเพิ่มความพึงพอใจของผู้ป่วยและผลลัพธ์ด้านสุขภาพ

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K1a เข้าใจหลักการของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพผ่านวิธีการต่าง ๆ K1b รู้ คำศัพท์ เกี่ยวกับ ไวยากรณ์การสะกดคำและการดูแลสุขภาพ	A1a ยอมรับความรับผิดชอบในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ A1b ตระหนักถึงความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้น้ำเสียงและน้ำเสียงของเพื่อนร่วมงาน	S1a ใช้ลายลักษณ์อักษรอิเล็กทรอนิกส์และวาจาที่ชัดเจนกระชับและมีประสิทธิภาพการสื่อสาร S1b เอกสารการแทรกแซงและผลลัพธ์ของการดูแลตามมาตรฐานวิชาชีพและนโยบายหน่วยงาน
K2a เข้าใจการสื่อสารด้วยภาพการได้ยินและการสัมผัส K2b เข้าใจอิทธิพลทางสรีรวิทยาจิตสังคม พัฒนาการ จิตวิญญาณและวัฒนธรรมที่มีต่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ K2c อธิบายถึงผลกระทบของรูปแบบการสื่อสารของตนเองที่มีต่อผู้อื่น	A2a ให้ความสำคัญต่อการสื่อสารที่แตกต่างกัน (การได้ยินภาพและสัมผัส) A2b ให้ความสำคัญต่อการสื่อสารที่เคารพซึ่งกันและกัน A2c ให้ความสำคัญกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและส่วนบุคคลของแต่ละบุคคล A2d เคารพสิทธิของบุคคลในการตัดสินใจในการวางแผนการดูแล	S2a เลือกการกำหนดเวลาที่เหมาะสมเมื่อเริ่มการสนทนา S2b ประเมินความพร้อม / ความเต็มใจในการสื่อสารของผู้ป่วย S2c ประเมินความสามารถในการสื่อสารของผู้ป่วย S2d ให้ผู้ป่วยพึงพอใจต่อการสื่อสารที่มองเห็น ได้ยิน หรือ การสัมผัส S2e ประเมินอุปสรรคในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ S2f ทำการดัดแปลงที่เหมาะสมในการสื่อสารของตนเองโดยอาศัยการประเมินของผู้ป่วยและครอบครัว

ตารางที่ 3 สมรรถนะการสื่อสาร Communication Competencies (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
		S2g ประเมินผลกระทบของการใช้ตนเองในการสื่อสารที่มีประสิทธิผล
<p>K3a เข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบของพยาบาลในการประยุกต์ใช้หลักการสื่อสารด้วยวาจาและอวัจนภาษา</p> <p>K3b เข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบของพยาบาลในการประยุกต์ใช้หลักการของการฟังอย่างกระตือรือร้น</p> <p>K3c ตระหนักถึงคุณค่าของการตรวจสอบความสัมพันธ์ในการรักษาที่มีประสิทธิผล</p>	<p>A3a ให้ความสำคัญกับการใช้วิธีการศึกษาตนเองในการดูแลผู้ป่วย</p> <p>A3b ชื่นชมพลวัตของการปรากฏตัวทางร่างกายและอารมณ์ในการสื่อสาร</p> <p>A3c ชื่นชมอิทธิพลของสรีรวิทยาจิตสังคมพัฒนาการจิตวิญญาณและวัฒนธรรมที่มีต่อความสามารถในการสื่อสารของคน ๆ หนึ่ง</p> <p>A3d ยอมรับว่าการยอมรับพฤติกรรมของบุคคลอื่นจะช่วยเพิ่มความสัมพันธ์ในการรักษาและอำนวยความสะดวกในการสื่อสาร</p>	<p>S3a สร้างสายสัมพันธ์</p> <p>S3b รับฟังความคิดเห็นข้อกังวลและคำถามอย่างกระตือรือร้น</p> <p>S3c แสดงให้เห็นถึงเทคนิคการสัมภาษณ์ที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>S3d เปิดโอกาสให้ถามและตอบคำถาม</p> <p>S3e ประเมินการตอบสนองด้วยวาจาและไม่ใช้คำพูด</p> <p>S3f ปรับการสื่อสารตามความจำเป็นตามการตอบสนองของผู้ป่วย</p> <p>S3g แยกแยะระหว่างการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและไม่มีประสิทธิผลกับผู้ป่วยและครอบครัว</p> <p>S3h ใช้รูปแบบและระดับการตรวจสอบที่เลือกเพื่อลดความขัดแย้งและเพิ่มความสัมพันธ์ในการรักษา</p>
K4 ระบุเทคนิคในการลดพฤติกรรมที่รุนแรงและ / หรือก่อกวน	A4 รับรู้สถานการณ์ที่ต้องใช้เทคนิคการลดระดับความรุนแรงเพื่อป้องกันความรุนแรงและระดับความก้าวร้าวของการตรวจสอบเพื่อลดความขัดแย้งและเพิ่มความสัมพันธ์ในการรักษา	S4 ใช้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาและไม่ใช้คำพูดเพื่อลดและจัดการพฤติกรรมที่รุนแรงและ / หรือก่อกวน

ตารางที่ 4 การสื่อสารในเพื่อนร่วมงานและการแก้ปัญหาความขัดแย้ง

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
<p>K5a ทำความเข้าใจกับสิ่งที่สมาชิกในทีม สุขภาพแต่ละคนให้มา โดยเฉพาะเงื่อนไขการดูแลผู้ป่วย</p> <p>K5b ตีความความแตกต่างของรูปแบบการสื่อสารระหว่างผู้ป่วย</p>	<p>A5a ใส่ใจผู้คนในฐานะปัจเจกบุคคลให้ ความสำคัญกับสมาชิกทุกคนในทีม ดูแลสุขภาพและบทบาทของพวกเขาที่มีความสำคัญต่อการดูแลผู้ป่วย</p>	<p>S5a แสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่และความห่วงใยในขณะที่มั่นใจว่าบรรลุเป้าหมายขององค์กร</p> <p>S5b ยืนยันมุมมองอย่างตรงไปตรงมาและชัดเจน</p>
<p>และครอบครัวพยาบาลและสมาชิกคนอื่น ๆ ในทีมสุขภาพ</p> <p>K5c เข้าใจโหมดต่างๆเพื่อสื่อสารกับสมาชิกของทีมดูแลสุขภาพ</p> <p>K5d กล่าวถึงกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการสื่อสารและแก้ไขปัญหาคัดแย้ง</p> <p>K5e เข้าใจหลักการของกระบวนการกลุ่มและการเจรจาต่อรอง</p> <p>K5f รับทราบการมีอยู่ของการไต่ระดับอำนาจในทีมดูแลสุขภาพ</p>	<p>A5b ชื่นชมการมีส่วนร่วมของผู้อื่นในการช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวให้บรรลุเป้าหมายด้านสุขภาพ</p> <p>A5c ยอมรับข้อจำกัด ของการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในการประมวลผลแบบเรียลไทม์</p> <p>A5d ยอมรับว่าบุคคลแต่ละคนที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งมีความรับผิดชอบต่อความขัดแย้งและควรพยายามแก้ไข</p> <p>A5e ยอมรับว่าการเจรจาเป็นกลยุทธ์ในการระบุแนวทางที่ยอมรับร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดูแลผู้ป่วย</p> <p>A5f ยอมรับความกล้าแสดงออกที่ให้คะแนนเป็นเทคนิคในการสื่อสาร</p>	<p>S5c เลือกโหมดการสื่อสารที่เหมาะสม (verbal v. อิเล็กทรอนิกส์) สำหรับสถานการณ์</p> <p>S5d ใช้วิธีการสื่อสารที่เป็นมาตรฐานในการสื่อสารทั้งหมดและในการเปลี่ยนการดูแล</p> <p>S5e ใช้วิธีการที่มีโครงสร้างเพื่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>S5f มีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาคัดแย้งผ่านการเจรจา</p> <p>S5g แสดงความกังวลผ่านกระบวนการขั้นตอนที่เพิ่มขึ้นตามความปลอดภัยของผู้ป่วยและสถานการณ์ที่ต้องการ</p>
<p>K6 ระบุ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมในวิธีการปฏิสัมพันธ์กับอื่น ๆ</p>	<p>A6 ระบุว่าบุคลิกภาพความชอบและรูปแบบพฤติกรรมของตนเองมีผลต่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างไร</p>	<p>S6 ใช้การไตร่ตรองตนเองเพื่อให้เข้าใจลักษณะการสื่อสารกับผู้อื่นของตนเองได้ดีขึ้น</p>
<p>K7 ตรวจสอบบทบาทของพยาบาลในการรับรองความเป็นส่วนตัว ความปลอดภัยและการรักษาความลับของผู้ป่วย</p>	<p>A7 ยอมรับความรับผิดชอบในการรักษาความลับของผู้ป่วย</p>	<p>S7 แยกแยะว่าสมาชิกของทีมการดูแลสุขภาพคนใดมีสิทธิ์ที่ถูกต้องในการทราบข้อมูลผู้ป่วยที่ถูกเลือก</p>

ตารางที่ 5 การเรียนการสอน

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K8a เข้าใจอิทธิพลของรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันในการศึกษาของผู้ป่วยและครอบครัว	A8a ให้ความสำคัญกับวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกันที่ผู้ป่วยใช้และครอบครัว A8b ยอมรับว่ารูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล	S8a ประเมินปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้ของผู้ป่วยและครอบครัวรวมถึงความพร้อมในการเรียนรู้
K8b ระบุความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้การได้ยินภาพและการสัมผัส	A8c ให้ความสำคัญกับสิทธิของผู้ป่วยในการทราบเหตุผลของการแทรกแซงที่เลือก	ความชอบในรูปแบบการเรียนรู้และระดับความรู้ด้านสุขภาพ
K8c เข้าใจหลักการจัดการเรียนการสอน	A8d ให้ความสำคัญกับความจำเป็นในการสอนในทั้งสามโดเมนของการเรียนรู้	S8b รวมข้อเท็จจริงค่านิยมและทักษะไว้ในแผนการสอน
K8d ตระหนักถึงสามขอบเขตของการเรียนรู้: ความรู้ความเข้าใจอารมณ์และจิต	A8e ยอมรับความรับผิดชอบในการประกันว่าผู้ป่วยจะได้รับข้อมูลสุขภาพที่เข้าใจได้	S8c ช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวในการเข้าถึงและตีความสุขภาพ
K8e เข้าใจแนวคิดเรื่องความรู้เรื่องสุขภาพ	A8f ค่านิยมกลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการที่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้	S8d ช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวในการเข้าถึงและตีความสุขภาพ
K8f เข้าใจกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ	A8g ยอมรับบทบาทและความรับผิดชอบในการให้สุขศึกษาแก่ผู้ป่วยและครอบครัว	S8e มีส่วนร่วมในการเรียนรู้แบบร่วมมือ
K8g เข้าใจจุดประสงค์ของสุขศึกษา		S8f กล่าวถึงการตัดสินใจทางคลินิกกับผู้ป่วยและครอบครัว
		S8g ประเมินการเรียนรู้ของผู้ป่วยและครอบครัว

ตารางที่ 6 สมรรถนะความเป็นวิชาชีพ Professionalism

พยาบาลวิชาชีพจะแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบในการส่งมอบการพยาบาลตามมาตรฐานที่สอดคล้องกับหลักคุณธรรมจริยธรรมกฎหมายจริยธรรมข้อบังคับและมนุษยนิยม

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K1a เข้าใจแนวคิดเรื่องความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติการพยาบาลของตนเอง K1b แสดงให้เห็นถึงการตัดสินใจทางคลินิก	A1a ยอมรับความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของตนเอง A1b แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการให้การดูแลผู้ป่วยที่มีคุณภาพสูงปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ	S1a แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติการพยาบาลของตนเอง S1b พิจารณาวินิจฉัยอย่างมีวิจารณญาณและการให้เหตุผลทางคลินิกตามมาตรฐานการปฏิบัติ
K2 อธิบายถึงปัจจัยทางกฎหมายและกฎระเบียบที่ใช้กับการพยาบาลการปฏิบัติ	A2a ให้คุณค่ากับมาตรฐานการปฏิบัติทางวิชาชีพ A2b ให้คุณค่าและยึดมั่นในหลักการทางกฎหมายและกฎระเบียบ	S2a ใช้มาตรฐานการปฏิบัติทางวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ S2b ดำเนินแผนการดูแลตามกรอบกฎหมายจริยธรรมและข้อบังคับของการปฏิบัติการพยาบาล
K3 เข้าใจมาตรฐานการปฏิบัติของวิชาชีพการประเมินการปฏิบัตินั้นและการตอบสนองและความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ของการปฏิบัติ	A3a ยอมรับความสามารถส่วนบุคคลพื้นฐานของความรู้ และพื้นที่สำหรับการพัฒนา A3b ให้ความสำคัญกับความเป็นเพื่อนร่วมงานการเปิดกว้างต่อการวิพากษ์วิจารณ์และการทบทวนโดยเพื่อน	S3a แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายอย่างมืออาชีพ S3b ให้และรับข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์ไปยัง / จากเพื่อนร่วมงาน
K4a อธิบายถึงปัจจัยที่จำเป็นต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพ K4b อธิบายถึงบทบาทขององค์กรวิชาชีพที่กำหนดแนวปฏิบัติทางการพยาบาลที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม K4c เข้าใจถึงความสำคัญของการไตร่ตรองต่อการปฏิบัติที่ก้าวหน้าและปรับปรุงผลลัพธ์ของการดูแล	A4a มุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต A4b ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ในการให้คำปรึกษาเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ A4c ให้ความสำคัญและมุ่งมั่นที่จะเป็นนักปฏิบัติที่ไตร่ตรอง	S4a มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต S4b แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสะท้อนกลับในการกระทำการสะท้อนเพื่อการกระทำและการสะท้อนบนการกระทำ

ตารางที่ 6 สมรรถนะความเป็นวิชาชีพ Professionalism (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
<p>K5a เข้าใจแนวคิดเรื่องเป็นอิสระและการควบคุมตนเองในการปฏิบัติกรพยาบาล</p> <p>K5b เข้าใจวัฒนธรรมการพยาบาล ความสอดคล้องทางวัฒนธรรมและระบบการดูแลสุขภาพ</p>	<p>A5 ตระหนักถึงความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานภายใต้บรรทัดฐานทางพฤติกรรมที่ยอมรับได้ซึ่งเหมาะสมกับระเบียบวินัยของการพยาบาลและองค์กรดูแลสุขภาพ</p>	<p>S5a แสวงหาวิธีที่จะสนับสนุนบทบาทของพยาบาลความเป็นอิสระทางวิชาชีพ ความรับผิดชอบและการควบคุมตนเอง</p> <p>S5b ส่งเสริมและรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของการพยาบาล</p> <p>S5c รับรู้และดำเนินการเมื่อฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติกรพยาบาลและจรรยาบรรณวิชาชีพ</p>
<p>K6 เข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบในฐานะผู้สนับสนุนผู้ป่วย</p>	<p>A6 ให้ความสำคัญกับบทบาทและความรับผิดชอบในฐานะผู้ให้การสนับสนุนผู้ป่วย</p>	<p>S6 ทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนผู้ป่วย</p>
<p>K7 เข้าใจหลักจริยธรรมค่านิยมแนวคิดและการตัดสินใจที่ใช้กับการปฏิบัติกรพยาบาลวิชาชีพการทำงานร่วมกันกับการดูแลผู้ป่วยอย่างมืออาชีพ</p>	<p>A7a ให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้หลักจริยธรรมในการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน</p> <p>A7b ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณและมาตรฐานการปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับ</p> <p>A7c ชี้แจงคุณค่าส่วนบุคคลและวิชาชีพและตระหนักถึงผลกระทบต่อ การตัดสินใจและพฤติกรรมทางวิชาชีพ</p> <p>A7d ให้ความสำคัญกับการทำหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และซื่อสัตย์ในความสัมพันธ์กับผู้ป่วยครอบครัวและสมาชิกในทีมคนอื่น ๆ ในการดูแลต่อเนื่อง</p>	<p>S7b ใช้กรอบการตัดสินใจอย่างมีจริยธรรมในสถานการณ์ทางคลินิก</p> <p>S7c ระบุและตอบสนองต่อข้อกังวลด้านจริยธรรมปัญหาและประเด็นขัดแย้งที่ส่งผลต่อการปฏิบัติกรพยาบาล</p> <p>S7d จัดเตรียมทรัพยากรระบบและมีส่วนร่วมในความพยายามในการแก้ไขปัญหาด้านจริยธรรมในการปฏิบัติประจำวัน</p> <p>S7e ตระหนักถึงความทุกข์ทางศีลธรรมและแสวงหาทรัพยากรเพื่อการแก้ไข</p>
<p>K8a เข้าใจความรับผิดชอบที่มีอยู่ในการเป็นสมาชิกของวิชาชีพการพยาบาล</p>	<p>A8a ตระหนักถึงความจำเป็นสำหรับพฤติกรรมส่วนบุคคลและวิชาชีพที่ส่งเสริมวิชาชีพการพยาบาล</p>	<p>S8a เข้าใจประวัติศาสตร์และปรัชญาของวิชาชีพการพยาบาล</p>

ตารางที่ 6 สมรรถนะความเป็นวิชาชีพ Professionalism (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
<p>K8b ตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพส่วนบุคคลการดูแลตนเอง ความยืดหยุ่นและความสามารถในการให้การดูแลที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน</p> <p>K8c ตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อพลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคมและการเป็นอาสาสมัครกับความก้าวหน้าของการปฏิบัติของตนเองและวิชาชีพการพยาบาล</p> <p>K8d มีส่วนช่วยในการสร้างและส่งเสริมสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีและส่งเสริมความปลอดภัยด้านสุขภาพในที่ทำงาน</p>	<p>A8b ให้ความสำคัญและยึดถือหลักการเห็นแก่ผู้อื่นและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น</p>	<p>S8b รวมมาตรฐานการพยาบาลวิชาชีพและความรับผิดชอบในการปฏิบัติ</p> <p>S8c สนับสนุนมาตรฐานการปฏิบัติทางวิชาชีพโดยใช้กระบวนการขององค์กรและทางการเมือง</p> <p>S8d เข้าใจขีดจำกัดของขอบเขตการปฏิบัติและปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับด้านใบอนุญาต</p> <p>S8e แสดงให้สาธารณชนเห็นถึงคุณค่าของอาชีพที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพของผู้ป่วย</p> <p>S8f สนับสนุนบทบาทของพยาบาลวิชาชีพในฐานะสมาชิกของทีมดูแลสุขภาพแบบสหสาขาวิชาชีพ</p> <p>S8g พัฒนาเป้าหมายด้านสุขภาพการย้ายถิ่นฐานและการพัฒนาวิชาชีพ</p> <p>S8h รับผิดชอบต่อสังคมและพลเมืองผ่านการมีส่วนร่วมกิจกรรมอาสาสมัครชุมชน</p> <p>S8i รับผิดชอบต่อวิชาชีพโดยการมีส่วนร่วมในองค์กรพยาบาลวิชาชีพ</p>

ตารางที่ 7 สมรรถนะในการปฏิบัติการตามระบบ System-based practices

พยาบาลวิชาชีพจะแสดงให้เห็นถึงความตระหนักและการตอบสนองต่อบริบทที่ใหญ่ขึ้นของระบบการดูแลสุขภาพและจะแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเรียกใช้ทรัพยากรของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้การดูแลที่มีคุณภาพและคุณค่าสูงสุด

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K1 เข้าใจและตอบสนองต่อบริบทและระบบการดูแลสุขภาพที่ใหญ่ขึ้น	A1a ชื่นชมบทบาทของพยาบาลประจำการใหม่ในการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่มีประสิทธิผล A1b ชื่นชมว่าองค์ประกอบของหน่วยงานส่งผลต่อการปฏิบัติของคน ๆ หนึ่งอย่างไร	S1 วางแผนจัดระเบียบและให้การดูแลผู้ป่วยในบริบทของหน่วยงาน
K2a เข้าใจผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงระบบการดูแลสุขภาพเกี่ยวกับการวางแผน การจัดองค์การ และการส่งมอบการดูแลผู้ป่วยในที่ทำงานระดับหน่วย K2b เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างการพยาบาลงานการพยาบาลหน่วยและเป้าหมายขององค์กร	A2a ชื่นชมความซับซ้อนของสภาพแวดล้อมของหน่วยงาน A2b ตระหนักถึงความซับซ้อนของการปฏิบัติรายบุคคลและกลุ่มในหน่วยงาน A2c ชื่นชมผลกระทบของการตัดสินใจของคน ๆ หนึ่งที่ต่อหน่วยงาน A2d ตระหนักถึงความสำคัญของระบบหน่วยงานในการจัดหาเวชภัณฑ์ ยาอุปกรณ์และข้อมูลอย่างทันท่วงทีและถูกต้อง A2e ชื่นชมบทบาทในการระบุความรู้ประสิทธิภาพของหน่วยงานและความล้มเหลวในการปฏิบัติงาน	S2a พิจารณาถึงอิทธิพลของระบบการดูแลสุขภาพหน่วยงานและผู้ป่วย / ครอบครัวในการตัดสินใจดูแลผู้ป่วย S2b พยายามแก้ไขปัญหาที่พบตรงจุด S2c ทำให้ผู้บริหารตระหนักถึงปัญหาทางคลินิกและหน่วยงานที่พบในการปฏิบัติประจำวัน S2d ระบุถึงความรู้ประสิทธิภาพและความล้มเหลวในหน่วยงาน เช่น สิ่งที่เกี่ยวข้องกับวัสดุสิ้นเปลืองยาอุปกรณ์และข้อมูล S2e มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรู้ประสิทธิภาพของหน่วยงานและความล้มเหลวในการปฏิบัติงานที่ส่งผลกระทบต่อ การดูแลผู้ป่วยเช่นการใช้วัสดุสิ้นเปลืองยาอุปกรณ์และข้อมูล

ตารางที่ 7 สมรรถนะในการปฏิบัติการตามระบบ System-based practices (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
<p>K3a เข้าใจแนวคิดของรูปแบบการส่งมอบการดูแลผู้ป่วย</p> <p>K3b เข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบในฐานะสมาชิกของทีมดูแลสุขภาพในการวางแผนและใช้ทรัพยากรของหน่วยงานเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ของผู้ป่วยที่มีคุณภาพ</p> <p>K3c เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ของ one's การดูแลการพยาบาลและทรัพยากรของหน่วยงานของตัวเอง</p>	<p>A3a รับทราบถึงความตึงเครียดที่อาจเกิดขึ้นระหว่างรูปแบบการส่งมอบการดูแลผู้ป่วยที่ขับเคลื่อนด้วยเป้าหมายและทรัพยากร</p> <p>A3b ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของสมาชิกแต่ละคนในทีมดูแลสุขภาพที่มีต่อหน่วยงาน</p> <p>A3c ให้ความสำคัญกับการบริหารเวลาของตนเองในฐานะทรัพยากรของหน่วยงานที่สำคัญในการดูแลผู้ป่วย</p> <p>A3d ให้ความสำคัญกับความร่วมมือที่จำเป็นในการประสานงานกิจกรรมด้านการดูแลสุขภาพที่อาจส่งผลต่อประสิทธิภาพของหน่วยงาน</p>	<p>S3a พิจารณาทรัพยากรที่มีอยู่ในหน่วยงานเมื่อมีส่วนร่วมในแผนการดูแลผู้ป่วยหรือกลุ่มผู้ป่วย</p> <p>แนวทางปฏิบัติ</p> <p>S3b ให้ความสำคัญกับการดูแลและการจัดสรรทรัพยากรที่ไม่ทำให้คุณภาพของการดูแลลดลง</p> <p>S3c ร่วมมือกับสมาชิกของทีมดูแลสุขภาพในการจัดลำดับความสำคัญของทรัพยากรรวมถึงเวลาทำงานของตนเองและกิจกรรมที่มอบให้กับผู้อื่นเพื่อจุดประสงค์ในการบรรลุผลลัพธ์ของผู้ป่วยที่มีคุณภาพ</p> <p>S3d ประเมินผลลัพธ์ของการพยาบาลของตนเอง</p> <p>S3e ในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นใช้หลักฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนหน่วยงานเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการของผู้ป่วย</p>
<p>K4 เข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบในฐานะผู้สนับสนุนผู้ป่วยช่วยเหลือผู้ป่วยในการนำทางผ่านระบบการดูแลสุขภาพ</p>	<p>A4a ให้ความสำคัญกับบทบาทและความรับผิดชอบในฐานะผู้สนับสนุนผู้ป่วย</p> <p>A4b ให้ความสำคัญกับความร่วมมือในการให้การดูแลผู้ป่วยที่มีคุณภาพสูง</p> <p>A4c ให้ความสำคัญกับการสื่อสารและการแบ่งปันข้อมูลที่มีประสิทธิภาพในทุกสาขาวิชาและตลอดช่วงการเปลี่ยนแปลงในการดูแล</p> <p>A4d ชื่นชมบทบาทและความรับผิดชอบในการใช้การศึกษาและการ</p>	<p>S4a ทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนผู้ป่วย</p> <p>S4b ช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวในการจัดการกับความซับซ้อนของหน่วยงานและระบบการดูแลสุขภาพ</p> <p>S4c ใช้การศึกษาและการส่งต่อเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวผ่านการเปลี่ยนการดูแล</p>

ตารางที่ 7 สมรรถนะในการปฏิบัติการตามระบบ System-based practices (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
	ส่งต่อเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวผ่านการเปลี่ยนผ่านการดูแลต่อเนื่อง	
K5 ตระหนักถึงแง่มุมของการดูแลสุขภาพทั่วโลก	A5a ชื่นชมศักยภาพของสิ่งแวดล้อมโลกมีอิทธิพลต่อสุขภาพของผู้ป่วย A5b ชื่นชมศักยภาพของสิ่งแวดล้อมโลกมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติการพยาบาล	S5 มีส่วนร่วมในการไตร่ตรองตนเองเกี่ยวกับบทบาทและความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสุขภาพระดับโลก

ตารางที่ 8 การทำงานเป็นทีมและการทำงานร่วมกัน

พยาบาลวิชาชีพจะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในทีมพยาบาลและสหวิทยาการ ส่งเสริมการสื่อสารแบบเปิดการเคารพซึ่งกันและกันการตัดสินใจร่วมกันการเรียนรู้เป็นทีมและการพัฒนา

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K1 เป็นการมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงาน โดยมีการเรียนรู้และพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น เรียนรู้จากประสบการณ์การทำงาน การอ่านหนังสือ หรือการเข้าร่วมอบรม	A1a เป็นลักษณะที่แสดงถึงทัศนคติและเจตนาที่ดีต่อการทำงานร่วมกัน เช่น มีจรรยาบรรณ รับฟังคำแนะนำ ร่วมมือกับผู้อื่น มีสมาธิในการปฏิบัติงาน เป็นต้น	S1a เป็นความสามารถในการปฏิบัติงานหรือการทำงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ทักษะการสื่อสาร การแก้ไขปัญหา การทำงานร่วมกับผู้อื่น การเรียนรู้ทักษะใหม่ ฯลฯ

ตารางที่ 9 Self

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K1 ระบุจุดแข็งข้อ จำกัด และค่านิยมของตนเองในการทำงานในฐานะสมาชิกของทีม	A1a ตระหนักถึงความรับผิดชอบในการมีส่วนร่วมในการทำงานของทีมที่มีประสิทธิภาพ A1b ชื่นชมความสำคัญของการทำงานร่วมกัน	S1a ปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเมื่อทำงานร่วมกับผู้ป่วย ครอบครัวและสมาชิกในทีม S1b แสดงให้เห็นถึงความตระหนักในตนเองเกี่ยวกับจุดแข็งและข้อจำกัดในฐานะสมาชิกในทีม

ตารางที่ 9 Self (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
	A1c ตระหนักถึงคุณค่าของการเคารพซึ่งกันและกันและความไว้วางใจของเพื่อนร่วมงานในหมู่สมาชิกในทีม	S1c ริเริ่มแผนการพัฒนาตนเองในฐานะสมาชิกในทีม S1d ทำงานร่วมกันด้วยความซื่อสัตย์สม่ำเสมอและเคารพในมุมมองที่ หลากหลายและแตกต่างกัน

ตารางที่ 10 Team

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K2 อธิบายขอบเขตของการปฏิบัติภารกิจของทีมวัตถุประสงค์บรรทัดฐานและทรัพยากรและบทบาทของสมาชิกทีมดูแลสุขภาพแบบสหวิทยาการและการพยาบาล	A2 ให้ความสำคัญกับมุมมองและความเชี่ยวชาญของสมาชิกทีมสุขภาพทุกคน	S2a ทำหน้าที่เต็มศักยภาพภายในขอบเขตของการปฏิบัติในฐานะสมาชิกของทีมดูแลสุขภาพ S2b ใช้ความรู้เกี่ยวกับบทบาทของตนเองและของวิชาชีพอื่น ๆ เพื่อประเมินและตอบสนองความต้องการด้านการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยและประชากรที่ให้บริการอย่างเหมาะสม
K3 ระบุการมีส่วนร่วมของบุคคลและกลุ่มอื่น ๆ ในการช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวให้บรรลุเป้าหมายด้านสุขภาพ	A3 เคารพความเป็นศูนย์กลางของผู้ป่วยและครอบครัวในฐานะสมาชิกหลักของทีมดูแลสุขภาพ	S3a ฝึกการตัดสินใจร่วมกันและการปฏิบัติโดยวิธีปรองดองต่อรองประสานงานและความรับผิดชอบร่วมกัน S3b สมมติบทบาทของสมาชิกในทีมหรือผู้นำตามสถานการณ์
K4 อธิบายถึงกลยุทธ์ในการระบุและจัดการความซับซ้อนในบทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกในทีม	A4 เคารพคุณลักษณะทางวิชาชีพและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์นั้นสมาชิกนำมาสู่ทีม	S4a เริ่มต้นขอความช่วยเหลือเมื่อสถานการณ์รุนแรง S4b จัดการภายในขอบเขตของการปฏิบัติพื้นที่ของความซับซ้อนในบทบาทและ / หรือความรับผิดชอบในการทำงานของสมาชิกในทีม

ตารางที่ 10 Team (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
		S4c รวมการมีส่วนร่วมของผู้อื่น ในการช่วยเหลือผู้ป่วย / ครอบครัวเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ด้านสุขภาพ

ตารางที่ 11 Team Communication

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K5 เข้าใจผลกระทบของการสื่อสาร ในกลุ่มเพื่อนที่มีประสิทธิผล เกี่ยวกับผลลัพธ์ของผู้ป่วย	A5 ให้ความสำคัญกับการทำงานเป็น ทีมและโดยมีความสัมพันธ์เป็นพื้นฐาน	S5a ปรับรูปแบบการสื่อสารของ ตัวเองเพื่อตอบสนองความ ต้องการของผู้ป่วยครอบครัวทีม และสถานการณ์ S5b แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่น ต่อเป้าหมายของทีม S5c ขอข้อมูลจากสมาชิก ในทีมคนอื่น ๆ เพื่อปรับปรุง ประสิทธิภาพของแต่ละบุคคล และทีม S5d แบ่งปันคำติชมที่ คำแนะนำเกี่ยวกับประสิทธิภาพ ในรูปแบบที่เคารพ

ตารางที่ 12 Effect of Team on Safety & Quality

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K6a เข้าใจผลกระทบของการ ทำงานของทีมที่มีประสิทธิผลต่อ ความปลอดภัยและคุณภาพของการ ดูแล K6b อธิบายว่าอำนาจและลำดับชั้น มีผลต่อการทำงานเป็นทีมและความ ปลอดภัยของผู้ป่วยอย่างไร	A6a ตระหนักถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง กับการโอนความรับผิดชอบในการดูแล ผู้ป่วยไปยังผู้เชี่ยวชาญคนอื่น (“การส่ง ต่อผู้ป่วย”) ระหว่างการเปลี่ยนการ ดูแล A6b ชื่นชมการแก้ปัญหาโดยยึดผู้ป่วย เป็นศูนย์กลางเป็นกรอบการทำงานที่ ครอบคลุมสำหรับกระบวนการส่งมอบ การดูแลของทีม	S6a ปฏิบัติตามแนวทางการ สื่อสารเพื่อลดความเสี่ยงที่ เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอน ระหว่างผู้ให้บริการระหว่างการ เปลี่ยนการดูแล S6b ยืนยันจุดยืน / มุมมอง ของตนเองในการอภิปราย เกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วย

ตารางที่ 12 Effect of Team on Safety & Quality (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
		S6c เลือกรูปแบบการสื่อสารที่ลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการไล่ระดับอำนาจระหว่างสมาชิกในทีม

ตารางที่ 13 Impact of Systems on Team Functioning

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K7a ระบุปัจจัยของระบบที่อำนวยความสะดวกหรือขัดขวางประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีม	A7a ตระหนักถึงความตึงเครียดระหว่างความเป็นอิสระของมืออาชีพและปัจจัยด้านระบบ A7b รับรู้พฤติกรรมที่ก่อให้เกิด	S7a มีส่วนช่วยในการทำงานของทีมน้อย่างมีประสิทธิภาพ กลยุทธ์
K7b ระบุความรุนแรงด้านข้างเป็นอุปสรรคต่อการทำงานเป็นทีมและหน่วยการทำงาน	ความรุนแรงด้านข้าง A7c รับรู้พฤติกรรมที่ส่งเสริม	S7b Practices รวมถึงการฝึกความรู้ความเข้าใจเพื่อลดความรุนแรงด้านข้าง
K7c ระบุคุณภาพเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพและการทำงานของหน่วย	ค่าการทำงาน A7d ให้ความสำคัญกับการสร้างการแก้ไขระบบเพื่อให้ได้คุณภาพของการดูแล	S7c กลยุทธ์การปฏิบัติ รวมถึงความอดทนความรอบคอบความเมตตาความเคารพและชั้นเชิงเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนความ
K7d สรรวจกลยุทธ์ในการปรับปรุงหน่วยงานเพื่อรองรับการทำงานเป็นทีม		สุขภาพ S7d มีส่วนร่วมในการออกแบบหน่วยงานที่สนับสนุนการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 14 สมรรถนะด้านสารสนเทศศาสตร์และเทคโนโลยี Informatics and Technology

พยาบาลวิชาชีพจะสามารถใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและวิเคราะห์รวมทั้งสังเคราะห์ข้อมูลและทำงานร่วมกันเพื่อทำการตัดสินใจที่สำคัญเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของผู้ป่วย

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
<p>K1a เข้าใจแนวคิดพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์</p> <p>K1b ระบุส่วนประกอบพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์</p>	<p>A1 ตระหนักถึงความสำคัญในความสามารถพื้นฐานของคอมพิวเตอร์ที่มีต่อการพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาล</p>	<p>S1a แสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญใน:</p> <ul style="list-style-type: none"> แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รากฐานของระบบคอมพิวเตอร์พื้นฐาน (เช่น ซอฟต์แวร์ระบบปฏิบัติการฮาร์ดแวร์เครือข่ายอุปกรณ์ต่อพ่วงระบบคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตและแอปพลิเคชันบนเว็บเทคโนโลยีไร้สาย) รากฐานของการจัดการฐานข้อมูล ความปลอดภัยของข้อมูล <p>S1b แสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญในทักษะคอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการบุคลากร (เช่น ผู้ดูแลระบบ) การศึกษาและซอฟต์แวร์เดสก์ท็อป</p>
<p>K2a อธิบายแนวคิดการจัดการข้อมูล (เช่น ทฤษฎีการสื่อสาร)</p> <p>K2b อธิบายคำศัพท์ที่เป็นมาตรฐานในสภาพแวดล้อมการดูแลซึ่งสะท้อนถึงการมีส่วนร่วมที่เป็นเอกลักษณ์ของการพยาบาลต่อผลลัพธ์ของผู้ป่วย</p> <p>K2c อธิบายถึงรากฐานของสารสนเทศทางการพยาบาล:</p>	<p>A2a ให้ความสำคัญกับข้อมูลการพยาบาลเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติการพยาบาล</p> <p>A2b ชื่นชมการใช้กลยุทธ์การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในการดูแลผู้ป่วย</p>	<p>S2a ใช้ข้อมูลตามที่น่าเสนอผ่าน Electronic Health Record (E.H.R.) เพื่อแจ้งการตัดสินใจทางคลินิกและให้การดูแลผู้ป่วยที่ปลอดภัยและมีคุณภาพ</p> <p>S2b ใช้ข้อมูลจากการพยาบาลและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดรวมถึงเทคโนโลยีเพื่อแจ้งการส่งมอบการดูแล</p>

ตารางที่ 14 สมรรถนะด้านสารสนเทศศาสตร์และเทคโนโลยี Informatics and Technology (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
<ul style="list-style-type: none"> • แยกแยะความแตกต่างระหว่างข้อมูลด้านการดูแลสุขภาพและการพยาบาล • อธิบายความรู้สารสนเทศและความสัมพันธ์กับกฎระเบียบจริยธรรม และการจัดการการเปลี่ยนแปลง <p>K2d อธิบายความเข้าใจเกี่ยวกับกลยุทธ์การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ให้บริการด้านการดูแลสุขภาพในระบบการดูแลสุขภาพ</p>		<p>S2c ใช้ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับระบบการจัดส่งด้านการดูแลสุขภาพขนาดใหญ่เพื่อสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลผู้ป่วย</p> <p>S2d ใช้กลยุทธ์การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ (E.H.R., mHealth, Personal health record)</p>
<p>K3 อธิบายว่าเหตุใดทักษะข้อมูลและเทคโนโลยีจึงจำเป็นสำหรับพยาบาลวิชาชีพ</p>	<p>A3 ชื่นชมความจำเป็นที่ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพทุกคนต้องแสวงหาการเรียนรู้การจัดการข้อมูลตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>S3a ใช้ข้อมูลและแหล่งที่มาอย่างมีวิจารณญาณและรวมข้อมูลที่เลือกไว้ในฐานข้อมูลความรู้ทางวิชาชีพของตนเอง</p> <p>S3b ขอความรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการข้อมูลในการกำหนดการดูแล</p> <p>S3c ดำเนินการแก้ไขปัญหabeื้องต้นเมื่อใช้แอปพลิเคชัน</p>
<p>K4 เข้าใจองค์ประกอบหลักของ E.H.R. และการประยุกต์ใช้ในระบบข้อมูลการดูแลสุขภาพขนาดใหญ่:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ส่วนประกอบหลักของ E.H.R. (ระบบเสริม, ที่เก็บข้อมูลทางคลินิก, เอกสารสำหรับแพทย์, การบริหารยาบาร์โค้ด (BCMA), ความต่อเนื่องของธุรกรรมเอกสารการดูแลและการสนับสนุนการตัดสินใจ) • การใช้งานเฉพาะทางการพยาบาลและความสัมพันธ์กับทั้งหมด (เอกสารทางคลินิกคำสั่งของผู้ให้บริการคอมพิวเตอร์) 	<p>A4 ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีในการดูแลผู้ป่วยและผลลัพธ์ด้านคุณภาพและความปลอดภัย</p>	<p>S4a แสดงให้เห็นถึงทักษะในการใช้เทคโนโลยีการดูแลผู้ป่วยระบบข้อมูลและอุปกรณ์สื่อสารที่รองรับ</p> <p>การปฏิบัติการพยาบาลที่ปลอดภัย</p> <p>S4b แสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญในทักษะคอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>S4c ใช้เทคโนโลยีโทรคมนาคมเพื่อช่วยในการทำงานอย่างมี</p>

ตารางที่ 14 สมรรถนะด้านสารสนเทศศาสตร์และเทคโนโลยี Informatics and Technology (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
<p>รายการ (CPOE), BCMA, การติดตามผู้ป่วย, การสนับสนุนการตัดสินใจ, แนวทางปฏิบัติทางคลินิก)</p> <ul style="list-style-type: none"> •การใช้งานสำหรับผู้บริโภค •สื่อสังคม 		<p>ประสิทธิภาพการสื่อสารในสถานพยาบาลต่างๆ</p> <p>S4d ใช้ การป้องกันและเครื่องมือสนับสนุนการตัดสินใจที่ฝังอยู่ในเทคโนโลยีการดูแลผู้ป่วยและระบบข้อมูลเพื่อสนับสนุนสภาพแวดล้อมการปฏิบัติที่ปลอดภัยสำหรับทั้งผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์</p> <p>S4e ใช้ E.H.R. ระบบจัดทำเอกสารการแทรกแซงที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุผลลัพธ์ที่ละเอียดอ่อนของพยาบาล</p> <p>S4f ใช้เทคโนโลยีการดูแลผู้ป่วยตามความเหมาะสมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชากรผู้ป่วยที่หลากหลาย</p>
<p>K5a อธิบาย E.H.R. ขั้นตอนการดำเนินการ</p> <p>K5b ระบุบทบาทต่างๆที่เกี่ยวข้องในการออกแบบระบบการวิเคราะห์และการจัดการรวมถึงความรับผิดชอบหลักทางการพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับการนำ E.H.R. ไปใช้งาน</p> <p>K5c กำหนดทักษะสารสนเทศที่จำเป็นในการพัฒนาระบบ (เช่นการประเมินระบบการออกแบบการทดสอบและการฝึกอบรม)</p>	<p>A5 ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของพยาบาลในการออกแบบการเลือกการใช้งาน และการประเมินเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการดูแลผู้ป่วย</p>	<p>S5a เข้าร่วมในในการใช้ระบบ E.H.R. (เช่นการประเมินระบบการใช้งานการออกแบบการทดสอบการฝึกอบรมการเพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการโครงการ)</p> <p>S5b ทำงานในทีมสหวิทยาการเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและการได้มาซึ่งข้อมูล</p> <p>S5c ยอมรับว่าการออกแบบขั้นตอนการทำงานและกระบวนการดูแลใหม่ควรนำเทคโนโลยีการดูแลมาใช้เพื่อ</p>

ตารางที่ 14 สมรรถนะด้านสารสนเทศศาสตร์และเทคโนโลยี Informatics and Technology (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
		<p>อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการพยาบาล</p> <p>S5d มีส่วนร่วมในการประเมินระบบข้อมูลในการตั้งค่าการปฏิบัติผ่านการพัฒนานโยบายและขั้นตอน</p>
<p>K6a อธิบายการเข้าถึงสิทธิและการมีส่วนร่วมของผู้ป่วยตามที่เกี่ยวข้องถึง E.H.R.</p> <p>K6b เข้าใจหลักการของความสมบูรณ์ของข้อมูลจรรยาบรรณในวิชาชีพและสิทธิตามกฎหมายของผู้ป่วย</p>	<p>A6 ตระหนักว่าการมีส่วนร่วมของผู้ป่วยก่อให้เกิดผลลัพธ์ด้านสุขภาพที่ดีขึ้น</p>	<p>S6a ใช้กลยุทธ์เพื่อปกป้องข้อมูลและรักษาความสมบูรณ์ของข้อมูล</p> <p>S6b รักษามาตรฐานทางจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของข้อมูล ข้อกำหนดด้านกฎระเบียบการรักษาความลับ และสิทธิความเป็นส่วนตัวของลูกค้ำ</p> <p>S6c สอนผู้ป่วยเกี่ยวกับเทคโนโลยีการดูแลสุขภาพ</p> <p>S6d ปรับการใช้เทคโนโลยีเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ป่วย</p>
<p>K7a อธิบายว่าเทคโนโลยีและการจัดการข้อมูลเกี่ยวข้องกับคุณภาพและความปลอดภัยของการดูแลผู้ป่วยเป็นอย่างไร</p> <p>K7b อธิบายถึงบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศในการปรับปรุงผลลัพธ์การดูแลผู้ป่วยและการสร้างสภาพแวดล้อมการดูแลที่ปลอดภัย</p>	<p>A7a ชื่นชมขีดจำกัดของเทคโนโลยีโดยตระหนักว่ามีแนวทางการพยาบาลที่ไม่สามารถทำได้ด้วยคอมพิวเตอร์หรือเทคโนโลยี</p> <p>A7b ชื่นชมการมีส่วนร่วมของเทคโนโลยีในฐานะเครื่องมือในการปรับปรุงความปลอดภัยและคุณภาพของผู้ป่วย</p>	<p>S7a ใช้ข้อมูลและการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อประเมินการปฏิบัติดำเนินการปรับปรุงคุณภาพและเพิ่มความปลอดภัยของผู้ป่วย</p> <p>S7b ใช้เครื่องมือการจัดการข้อมูลเพื่อตรวจสอบผลลัพธ์ของกระบวนการดูแล</p> <p>S7c สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการดูแลผู้ป่วยใหม่เพื่อการดูแลที่ปลอดภัยและมีคุณภาพ</p>
<p>K8 อธิบายถึงการบูรณาการการวิจัยและการปฏิบัติตามหลักฐานเข้ากับ E.H.R.</p>	<p>A8 ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีที่เป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้และแนวทางการปฏิบัติทางคลินิก</p>	<p>S8 a ดำเนินการค้นคว้าวรรณกรรมออนไลน์</p>

ตารางที่ 14 สมรรถนะด้านสารสนเทศศาสตร์และเทคโนโลยี Informatics and Technology (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
		S8b ให้การรวบรวมข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ S8c ใช้แอปพลิเคชันเพื่อจัดการข้อมูลรวม S8d ผสานรวมมาตรฐานตามหลักฐานเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติทางคลินิก
K9 อธิบายพื้นที่ที่เกิดขึ้นใหม่ของสารสนเทศที่จะมีผลต่อการพัฒนา E.H.R. การดูแลผู้ป่วยและการประกอบวิชาชีพ	A9 ให้ความสำคัญกับสารสนเทศในฐานะวิทยาการที่พัฒนาขึ้น	S9 กล่าวถึงคุณค่าของแนวโน้มที่เกิดขึ้นใหม่ (เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการดูแลสุขภาพการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการสุขภาพประชากรผู้ป่วยและการมีส่วนร่วมในครอบครัว) และวิธีที่พวกเขาจะมีอิทธิพลต่อการปฏิรูปการดูแลสุขภาพ

ตารางที่ 15 สมรรถนะด้านความปลอดภัย Safety

พยาบาลวิชาชีพจะลดความเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายต่อผู้ป่วยและผู้ให้บริการผ่านทั้งประสิทธิภาพของระบบและประสิทธิภาพของแต่ละบุคคล

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K1 ระบุปัจจัยมนุษย์และหลักการออกแบบความปลอดภัยขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อความปลอดภัย	A1 ตระหนักถึงข้อจำกัด ทางความคิดและทางกายภาพในสมรรถภาพของมนุษย์	S1 แสดงให้เห็นถึงการใช้นวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพและแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานซึ่งสนับสนุนการปฏิบัติที่ปลอดภัย
K2 อธิบายถึงประโยชน์และข้อจำกัด ของเทคโนโลยีที่มีความปลอดภัยที่ใช้กันทั่วไป	A2 รับรู้ถึงความตึงเครียดระหว่างความเป็นอิสระและมาตรฐานวิชาชีพ	S2 แสดงให้เห็นถึงการใช้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับบุคคลและระดับระบบเพื่อลดความเสี่ยงที่จะทำร้ายตนเองและผู้อื่น

ตารางที่ 15 สมรรถนะด้านความปลอดภัย Safety (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K3 กล่าวถึงกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการเพิ่มความจำและรำลึกถึงและลดปัญหาขัดข้อง	A3 ตระหนักว่าทั้งบุคคลและระบบมีความรับผิดชอบต่อวัฒนธรรมที่ปลอดภัย	S3 ใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมเพื่อลดการพึ่งพาหน่วยความจำและขัดข้อง
K4a ระบุประเภททั่วไปของข้อผิดพลาดและอันตรายในการดูแล K4b อธิบายถึงปัจจัยที่สร้างวัฒนธรรมแห่งความปลอดภัย K4c อธิบายกระบวนการที่ดีที่สุดในการสื่อสารกับผู้ป่วย / ครอบครัวที่ประสบกับเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์	A4a ตระหนักถึงความสำคัญของความโปร่งใสในการสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้องและทีมดูแลสุขภาพเกี่ยวกับความปลอดภัยและเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ A4b ตระหนักถึงความซับซ้อนและความอ่อนไหวของการจัดการทางคลินิกเกี่ยวกับข้อผิดพลาดทางการแพทย์และเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์	S4a มีส่วนร่วมในการรวบรวมและรวบรวมข้อมูลด้านความปลอดภัย S4b ใช้ระบบรายงานข้อผิดพลาดขององค์กรสำหรับ “ใกล้พลาด” และการรายงานข้อผิดพลาด S4c สื่อสารข้อสังเกตหรือข้อกังวลที่เกี่ยวข้องกับอันตรายและข้อผิดพลาดที่เกี่ยวข้องกับผู้เกี่ยวข้องและ / หรือทีมดูแลสุขภาพ S4d ใช้การรวบรวมข้อมูลในเวลาที่เหมาะสมเพื่ออำนวยความสะดวกในการถ่ายโอนความรับผิดชอบในการดูแลผู้ป่วยไปยังผู้เชี่ยวชาญคนอื่นในระหว่างการเปลี่ยนการดูแล (“การดูแลผู้ป่วย”) S4e กล่าวถึงสถานการณ์ทางคลินิกที่มีการใช้การจัดการการดำเนินการแก้ไขที่ละเอียดอ่อนและมีทักษะเพื่อลดการบาดเจ็บทางอารมณ์ต่อผู้ป่วย / ครอบครัว S4f เข้าร่วมในการสำรวจความปลอดภัย
K5 อธิบายว่าผู้ป่วยครอบครัวแพทย์แต่ละคนที่มีดูแลสุขภาพและระบบ	A5 ตระหนักถึงคุณค่าของการวิเคราะห์ระบบและความรับผิดชอบ	S5 มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและออกแบบการปรับปรุงระบบ

ตารางที่ 15 สมรรถนะด้านความปลอดภัย Safety (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
ต่างๆสามารถมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความปลอดภัยและลดข้อผิดพลาด	ของแต่ละบุคคลเมื่อเกิดข้อผิดพลาดหรือใกล้พลาด	
K6a อธิบายกระบวนการที่ใช้ในการทำความเข้าใจสาเหตุของข้อผิดพลาดและในการจัดสรรความรับผิดชอบและความรับผิดชอบ K6b กล่าวถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นและจริงของทรัพยากรความปลอดภัยของผู้ป่วยความคิดริเริ่มและกฎระเบียบ K6c อธิบายองค์ประกอบในการรักษาองค์กรที่มีความน่าเชื่อถือสูง (HRO)	A6a ให้ ความสำคัญกับเกณฑ์มาตรฐานของระบบที่เกิดขึ้นจากการริเริ่มกำหนดด้านความปลอดภัย A6b ให้ ความสำคัญกับการใช้แบบจำลองสำหรับประยุกต์ใช้กับหลักการของความน่าเชื่อถือกับระบบการดูแลสุขภาพ: ป้องกันความล้มเหลวระบบ และบรรเทาความล้มเหลวและออกแบบกระบวนการใหม่สำหรับความล้มเหลวที่ระบุ A6c ให้ความสำคัญกับกระบวนการที่ทำงานเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยของผู้ป่วยและการส่งมอบการดูแลสุขภาพที่มีประสิทธิภาพ	S6a ใช้แหล่งข้อมูลด้านความปลอดภัยที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการพัฒนาวิชาชีพและมุ่งเน้นความสนใจไปที่การรับรองการปฏิบัติที่ปลอดภัย S6b มีส่วนร่วมในวิธีการประเมินและปรับปรุงความน่าเชื่อถือโดยรวมของระบบที่ซับซ้อน S6c ใช้องค์ประกอบที่ระบุโดย AHRQ เมื่อให้ การดูแล : ตระหนักถึงการปฏิบัติงาน ลังเลที่จะยอมรับข้อแก้ตัว หมกมุ่นอยู่กับความล้มเหลวเลื่อนไปสู่ความเชี่ยวชาญความยืดหยุ่นอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 16 สมรรถนะการปรับปรุงคุณภาพ Quality Improvement

พยาบาลวิชาชีพใช้ข้อมูลเพื่อตรวจสอบผลลัพธ์ของกระบวนการดูแลและใช้วิธีการปรับปรุงเพื่อออกแบบและทดสอบการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับปรุงคุณภาพและความปลอดภัยของระบบการดูแลสุขภาพอย่างต่อเนื่อง

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K1 อธิบายบริบททางการพยาบาลเพื่อปรับปรุงการดูแล	A1 ตระหนักดีว่าการปรับปรุงคุณภาพเป็นส่วนสำคัญของการพยาบาล	S1a แสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับการริเริ่มด้านคุณภาพอย่างจริงจังในการกำหนดการดูแลและองค์กร S1b แสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพในสถานที่ดูแลอย่างจริงจังจากแหล่งที่มาของสถาบันการกำกับดูแลและในพื้นที่

ตารางที่ 16 สมรรถนะการปรับปรุงคุณภาพ Quality Improvement (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K2 เข้าใจว่าการพยาบาลมีส่วนช่วยในระบบการดูแลและกระบวนการที่มีผลต่อผลลัพธ์	A2 ตระหนักว่าการทำงานร่วมกันในทีมมีความสำคัญต่อการปรับปรุงคุณภาพและให้ความสำคัญกับข้อมูลที่ได้รับจากทีมงานระหว่างกัน	S2 มีส่วนร่วมในการใช้รูปแบบการปรับปรุงคุณภาพและเครื่องมือเพื่อทำให้กระบวนการดูแลพึ่งพากันและชัดเจน
K3 อธิบายถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงและการวัดผลในการให้พยาบาลที่มีคุณภาพโดยตระหนักถึงประชากรและ / หรือประเด็นต่าง ๆ ที่หลากหลาย	A3a ชื่นชมวิธีการที่มาตรฐานสนับสนุนการดูแลผู้ป่วยที่มีคุณภาพ A3b รับรู้ว่ารูปแบบที่ไม่ต้องการส่งผลต่อการดูแลอย่างไร	S3 มีส่วนร่วมในการใช้เครื่องมือปรับปรุงคุณภาพเพื่อประเมินประสิทธิภาพและระบุช่องว่างระหว่างแนวทางปฏิบัติในพื้นที่และแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด
K4 อธิบายแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการและผลลัพธ์ของการดูแล	A4 ตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งที่บุคคลและทีมสามารถทำได้เพื่อปรับปรุงกระบวนการดูแลและผลลัพธ์ของการดูแล	S4a มีส่วนร่วมในการใช้แนวปฏิบัติในการปรับปรุงคุณภาพและดำเนินการเปลี่ยนแปลงในการให้การดูแลโดยคำนึงถึงการดูแลสุขภาพตามประชากร S4b ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดเพื่อป้องกันอันตราย

ตารางที่ 17 สมรรถนะการปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด Evidence based Practice

พยาบาลวิชาชีพจะระบุประเมินและใช้หลักฐานที่ดีที่สุดในปัจจุบันควบคู่ไปกับความเชี่ยวชาญทางคลินิกและการพิจารณาความชอบประสบการณ์และค่านิยมของผู้ป่วยเพื่อตัดสินใจในการปฏิบัติ

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K1 แสดงให้เห็นถึงความรู้เกี่ยวกับวิธีการและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน	A1a ชื่นชมจุดแข็งและจุดอ่อนของฐานทางวิทยาศาสตร์เพื่อการปฏิบัติ A1b ให้คุณค่ากับความจำเป็นในการประพฤติปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมในการปฏิบัติและการวิจัย	S1a มีส่วนร่วมในการพัฒนาคำถามทางคลินิกสำหรับการวิจัยที่มีศักยภาพ S1b วิจัย / ประเมินงานวิจัยเพื่อประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ

ตารางที่ 17 สมรรถนะการปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด Evidence based Practice (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
		S1c มีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและกิจกรรมการวิจัยอื่น ๆ S1d ปฏิบัติตามแนวทางและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับ Human Subject การคุ้มครองการทำวิจัย
K2 อธิบายแนวคิดของการปฏิบัติตามหลักฐาน (EBP) รวมถึงส่วนประกอบของหลักฐานการวิจัยความเชี่ยวชาญทางคลินิกและคุณค่าของผู้ป่วย / ครอบครัว	A2 ให้ความสำคัญกับแนวคิดของ EBP ว่าเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดแนวทางปฏิบัติทางคลินิกที่ดีที่สุด	S2 การดูแลรายบุคคลเป็นฐานตามหลักฐานปัจจุบันที่ดีที่สุด ค่านิยมของผู้ป่วยและความเชี่ยวชาญทางคลินิก
K3 อธิบายแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ในการค้นหารายงานหลักฐานและแนวทางปฏิบัติทางคลินิก	A3 เห็นคุณค่าความสำคัญของการเข้าถึงหลักฐานทางคลินิกที่เกี่ยวข้อง	S3 ค้นหารายงานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการปฏิบัติทางคลินิกและแนวทางในฐานข้อมูลที่เหมาะสม
K4 ทำให้ความคิดเห็นทางคลินิกแตกต่างจากการวิจัยและการสรุปหลักฐาน	A4 ชื่นชมว่าความเข้มแข็งและความเกี่ยวข้องของหลักฐานควรเป็นปัจจัยกำหนดเมื่อเลือกการแทรกแซงทางคลินิก	S4a ใช้รายงานการวิจัยและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตการปฏิบัติ S4b เข้าใจการใช้แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดและหลักฐานในระดับผู้ป่วยระดับคลินิก ระดับประชากรและทั่วทั้งระบบ

ตารางที่ 17 สมรรถนะการปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด Evidence based Practice (ต่อ)

ความรู้ (Knowledge)	ทัศนคติ/พฤติกรรม (Attitude)	ทักษะ (Skill)
K5 อธิบายถึงบทบาทของหลักฐานในการพิจารณาแนวทางปฏิบัติทางคลินิกที่ดีที่สุด	A5a ตั้งคำถามถึงเหตุผลในการสนับสนุนแนวทางประจำในกระบวนการดูแลและการตัดสินใจ A5b ให้ความสำคัญกับความจำเป็นในการปรับปรุงการปฏิบัติทางคลินิกอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยความรู้ใหม่ ๆ	S5 อำนวยความสะดวกในการผสมผสานหลักฐานใหม่เข้ากับมาตรฐานการปฏิบัติ นโยบายและแนวปฏิบัติทางการพยาบาล
K6a ระบุเหตุผลตามหลักฐานเมื่อพัฒนาและ / หรือปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติทางคลินิก K6b เข้าใจวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสมกับบุคคล ครอบครัวและกลุ่มต่างๆเพื่อตอบสนองความต้องการด้านการดูแลสุขภาพช่วงชีวิต	A6 รับทราบข้อจำกัด ของตนเองในด้านความรู้และความเชี่ยวชาญทางคลินิกก่อนที่จะหาหลักฐานและปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติทางคลินิก	S6 ใช้หลักฐานปัจจุบันและประสบการณ์ทางคลินิกเพื่อตัดสินใจว่าเมื่อใดควรปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติทางคลินิก

แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล

ความหมายของการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล

การศึกษาแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมสมรรถนะของบุคคลหรือของมนุษย์ทั่วไปย่อมมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อโลกในยุคปัจจุบันยิ่งภายใต้การแข่งขันที่สูงและรุนแรงไปด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย หากองค์กรหรือหน่วยงานใดไม่ได้เตรียมรองรับในการพัฒนาคนหรือทรัพยากรมนุษย์ในองค์การย่อมเสียเปรียบในเชิงการแข่งขันไปโดยปริยาย ฉะนั้น การส่งเสริมแนวคิด และทฤษฎีการสมรรถนะนำมาศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของพยาบาลย่อมมีความสำคัญอย่างมาก เพราะความเป็นวิชาชีพพยาบาลมีความเกี่ยวพันในการช่วยเหลือชีวิตของคนในสังคม หากพยาบาลขาดสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ ก็หมายความว่า ชีวิตของคนหรือของประชาชนย่อมเกิดการสูญเสียได้ง่าย ในการขณะเยียวารักษาเมื่อเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ

คอร์ซอร์ (Kershaw), การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล หมายถึง การสนับสนุน และกระตุ้นให้นักศึกษาพัฒนาทักษะ ความรู้ และคุณลักษณะที่จำเป็นในการทำงาน เช่น ทักษะทางการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบ การแก้ไขปัญหา และการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมทำงานในระบบด้านสุขภาพ การส่งเสริมสมรรถนะนี้มีได้แก่ การฝึกปฏิบัติจริง การศึกษาทฤษฎี การฝึกทักษะ และการพัฒนาทักษะทางสมอง โดยเน้นการเรียนรู้แบบเชิงปฏิบัติและการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ⁸²

ธีดี และซีเวล (Theide and Sewell) กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล หมายถึง การสนับสนุนให้นักศึกษามีทักษะทางการสื่อสารที่ดีเพื่อให้นักศึกษาพยาบาลสามารถทำงานร่วมกับทีมและสื่อสารกับผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางสมองเพื่อการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วก็เป็นสิ่งสำคัญที่พยาบาลควรมี⁸³

เชอร์วูด และบรอนสไตเบอร์ (Sherwood and Barnsteiber) กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล หมายถึง การกระตุ้นให้นักศึกษาสามารถฝึกฝนทักษะทางคลินิกและทักษะการทำงานในสถานการณ์จริงได้ นอกจากนี้ยังเน้นความสำคัญของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้

⁸² K. Betty, **Nursing competence: A guide to professional development** (London: WCIE, 1990), 53-57.

⁸³ Q. T. Linda and P. S. Jeanne, **Informatics and Nursing: Competencies and Applications**, 3rd ed. (China: Walters Kluwer, 2010), 183-215.

และการสร้างความเข้าใจที่เป็นระบบ เพื่อให้สามารถรับมือกับสถานการณ์ที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ⁸⁴

อะนีมา และแมคคอย (Anema and McCoy) กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล หมายถึง การสนับสนุนและกระตุ้นให้นักศึกษาพัฒนาทักษะทางคลินิกและทักษะการทำงานในสถานการณ์จริง โดยการให้โอกาสในการฝึกฝนและปฏิบัติในสภาพแวดล้อมที่เลียนแบบสถานการณ์จริงในการทำงานของพยาบาล นอกจากนี้ยังเน้นการส่งเสริมการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสามารถในการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง⁸⁵

กล่าวโดยสรุป การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลหมายถึง การสนับสนุนและกระตุ้นให้นักศึกษาพัฒนาทักษะ ความรู้ และคุณลักษณะที่จำเป็นในการทำงาน เช่น ทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบ การแก้ไขปัญหา และการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมทำงานในระบบด้านสุขภาพ โดยเน้นการศึกษาทฤษฎี การฝึกทักษะ และการพัฒนาทักษะทางสมอง เน้นการเรียนรู้แบบเชิงปฏิบัติและการเรียนรู้แบบปฏิบัติการในสภาพแวดล้อมที่เลียนแบบสถานการณ์จริงในการทำงานของพยาบาล และการส่งเสริมการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสามารถในการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

การส่งเสริมสมรรถนะนักศึกษาพยาบาล

หลักการของการส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลเป็นการศึกษาเปรียบเทียบผู้ที่มีผลงานโดดเด่นในองค์กรกับผู้ที่มีผลงานปานกลางว่าทั้งสองกลุ่มนี้มีความแตกต่างกันในเรื่องใด โดยทั่วไปการคัดเลือกบุคลากรจะทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งมีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่กำหนดสำหรับตำแหน่งคล้าย ๆ กัน สิ่งเหล่านี้โดยทั่วไปจึงไม่ใช่สมรรถนะที่แยกความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีผลงานโดดเด่นกับผู้ที่มีผลงานปานกลาง หรือที่เรียกว่า Differentiating Competency แต่เป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้ที่ดำรงตำแหน่งซึ่งผู้ที่มีผลงานโดดเด่น และผู้ที่มีผลงานปานกลางมีเหมือน ๆ กัน (Threshold Competency) การศึกษาพฤติกรรมการทำงานของผู้ที่มีผลงานโดดเด่นจะทำให้องค์กรใช้ความรู้ด้าน พฤติกรรมมาช่วยทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายได้ กล่าวคือ ถ้าพบว่าการทำงานแบบ

⁸⁴ S. Gwen and B. Jone, **Quality and safety in nursing: A competency approach to improving outcomes** (London: John Wiley & Sons, 2022), 185-189.

⁸⁵ G. A. Marion and L. M. Jan, **Competency-Based Nursing Education guide to achieving outstanding learner Outcomes** (New York: Springer Publishing Company, 2010), 31-50.

มุ่งผลสัมฤทธิ์เป็นความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีผลงานโดดเด่น กับผู้ที่มีผลงานปานกลางองค์กรก็ทำให้พนักงานทุกคนรู้ว่าองค์กรคาดหวังการทำงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ และเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงาน องค์กรก็ควรทำให้เห็นชัดเจนว่าผู้ที่มีการทำงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ได้รับค่าตอบแทน หรือรางวัล ที่มากกว่าผู้ที่ไม่ดีพฤติกรรมการทำงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (โดยหลักของทฤษฎีการเรียนรู้ สิ่งมีชีวิต จะเรียนรู้ที่จะมีพฤติกรรมใด ๆ เพื่อให้ได้รางวัล และหลีกเลี่ยงจากการลงโทษ)⁸⁶

การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลในการทำงานเป็นเครื่องมือ บริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ ที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับผู้บริหารทุกระดับสามารถนำมาใช้ในการสรรหา รักษา และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถและบุคลิกลักษณะเฉพาะตรงตามที่ ตำแหน่งกำหนด เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ได้ตามผลตามที่คาดหวังไว้ สมรรถนะในการทำงาน (Competency) หมายถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ (Knowledge, Skills, Personal Attribute) ของบุคคลที่จำเป็นต้องมี เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ประสบผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความรู้ที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ ถ้าไม่มีความรู้ พนักงานก็ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบได้อย่างถูกต้อง ความรู้นี้มักจะได้จากการศึกษา อบรม สัมมนา รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้มีความรู้ในด้านนั้น ๆ

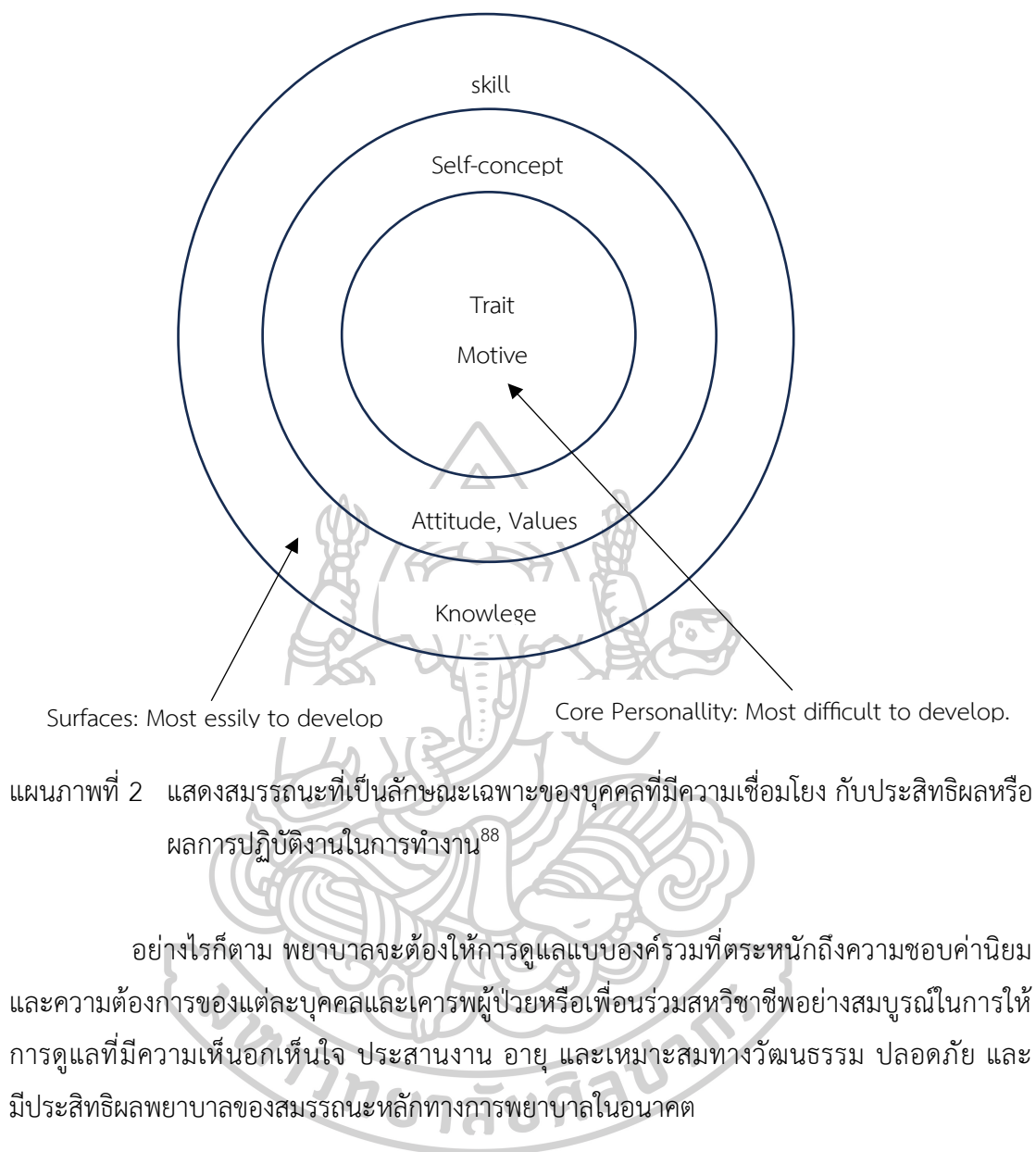
2. ทักษะ (Skills) หมายถึง ทักษะ ความสามารถเฉพาะที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ ถ้าไม่มีทักษะแล้ว ก็ยากที่จะทำให้พนักงานทำงานให้มีผลงานออกมาดีและตามเป้าหมายที่กำหนด ไว้ได้ ทักษะนี้ มักจะได้มาจากการฝึกฝน หรือกระทำซ้ำๆ อย่างต่อเนื่อง จนทำให้เกิดความชำนาญในสิ่งนั้น

3. คุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Attribute) หมายถึง คุณลักษณะ ความคิด ทศนคติ ค่านิยม แรงจูงใจและความต้องการส่วนตัวของบุคคล คุณลักษณะเป็นสิ่งที่ติดตัวและเปลี่ยนแปลงได้ ไม่ถ่วงยาก คุณลักษณะที่ไม่เหมาะสมกับหน้าที่มักจะก่อให้เกิดปัญหาในการทำงาน และทำให้งาน ไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย⁸⁷

⁸⁶ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.), **คู่มือการพัฒนาข้าราชการตามสมรรถนะหลัก (core competencies)**, เข้าถึงเมื่อ 11 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก http://www.ocsc.go.th/ocsc/th/index.php?option=com_content&view=article&id=2546:-core-competencies&catid=409:2011-07-25-07-24-24

⁸⁷ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, **แนวทางการพัฒนาระบบสมรรถนะเพื่อพัฒนาการบริหารทรัพยากรบุคคล**, เข้าถึงเมื่อ 11 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://competency.rmutp.ac.th/>

⁸⁸ อธิพงศ์ ฤทธิชัย, **แนวคิดเรื่องสมรรถนะ (Competency)**, เข้าถึงเมื่อ 11 มีนาคม 2564, เข้าถึงได้จาก <http://www.jobpub.com/articles/showarticle.asp?id=2213>

เทคนิคการวิจัยอนาคต EFR

Ethnographic Future Research (EFR)

การวิจัยอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณนา (Ethnographic futures research - EFR) คือ การวิจัยเพื่อศึกษาถึงแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในในขอบเขตเวลาหนึ่ง ที่กำหนดขึ้นในอนาคตและพัฒนามาจากวิธีการมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและชาติพันธุ์วิทยาตาม ความต้องการและข้อจำกัดของการวิจัยในอนาคต⁸⁹ ศาสตราจารย์เกียร์ติคูนโรเบิร์ต บี. เท็กซ์เตอร์ แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด สหรัฐอเมริกา เป็นผู้พัฒนาระเบียบวิธีการวิจัยอนาคตแบบ ชาติพันธุ์วรรณนา ขึ้นในปี พ.ศ.2519 และในเวลาต่อมาได้มีการทำวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปี พ.ศ.2524 โดยใช้เทคนิควิธีการวิจัยอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณนาเพื่อศึกษาเกี่ยวกับภาพอนาคต ทางสังคมและวัฒนธรรมไทย และยังได้ทำการวิจัยเรื่องทางสายกลางของสังคมไทยในอนาคต: เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม⁹⁰ เท็กซ์เตอร์ กล่าวว่า ในการวิจัยอนาคตนั้น จะเป็นการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบที่เกี่ยวกับทางเลือกที่เป็นไปได้ในอนาคตหรือน่าจะเป็นไปได้ ในอนาคตสำหรับประชากรบางกลุ่ม โดยการวิจัยอนาคตมีจุดมุ่งหมายดังนี้ 1. เพื่ออธิบายอนาคต ของสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ 2. เพื่อประเมินสถานภาพความรู้ปัจจุบันกับอนาคตที่เป็นไปได้ 3. เพื่อชี้ให้เห็นถึงผลกระทบที่จะเป็นไปได้ในอนาคต 4. เพื่อระบุให้เห็นถึงข้อควรระวังที่ไม่พึงประสงค์ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต 5. เพื่อช่วยให้เข้าใจพื้นฐานของกระบวนการเปลี่ยนแปลง⁹¹ และวิโรจน์ สารัตนะ ได้กล่าวว่าการศึกษอนาคตเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์ แนวโน้มที่อาจเกิดขึ้น ในอนาคต และการศึกษอนาคตจะช่วยให้มนุษย์พัฒนาความเข้าใจ ทศนคติ และความสามารถ อีกทั้งยัง ช่วยให้พวกเขาเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และดำรงชีวิตในสังคมเทคโนโลยี อย่างมีความรับผิดชอบ การศึกษอนาคตยังช่วยในการเตรียมคนสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะ เกิดขึ้นในอนาคต และทำให้มนุษย์คำนึงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นทั้งที่เป็นปัญหาและไม่เป็นปัญหา รวมถึง

---

⁸⁹ Robert B. Textor, *The ethnographic futures research method: An application to Thailand Futures*, 27, 4: 461-471.471.

⁹⁰ Robert B. Textor, *Ethnographic future research, A short history* (August 2008), 3.

⁹¹ Robert B. Textor, *A Handbook on Ethnographic Futures Research*, 3rd ed. (1980), 13.

ยังเป็นการสร้างโอกาสในการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ อีกด้วย⁹² ในการวิจัยอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณยานั้น ผู้สัมภาษณ์จะถามผู้ให้สัมภาษณ์ถึงปรากฏการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตที่ไม่ห่างไกลเกินไปเป็นการคาดการณ์อนาคตในวงกว้างโดยเริ่มจากการให้ผู้สัมภาษณ์สร้างภาพอนาคตในแง่ดี (Optimistic scenario) ตามด้วยการสร้างภาพอนาคตในแง่ร้าย (Pessimistic scenario) และสิ้นสุดด้วยการสร้างภาพอนาคตในแง่ที่เป็นไปได้มากที่สุด (Most probable scenario) การวิจัยเชิงอนาคตจัดได้ว่าเป็นการศึกษาอย่างมีระบบแบบแผนเกี่ยวกับทางเลือกในอนาคตที่คนในสังคมคิดว่าเป็นไปได้หรือน่าจะเป็นไปได้เป็นการวิจัยที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นมาก คือ แทนที่จะปล่อยให้สังคมเปลี่ยนแปลงและเป็นไปตามยถากรรม การศึกษาเกี่ยวกับอนาคตนี้จะช่วยให้ทราบความต้องการของสังคม ช่วยให้ข้อมูลที่จะเตือนล่วงหน้าถึงสิ่งอันไม่พึงปรารถนาและชี้ให้เห็นถึงผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งให้ทางเลือกที่เป็นไปได้หรือน่าจะเป็นไปได้สำหรับอนาคตด้วย คำว่าอนาคตที่กล่าวถึงในที่นี้เป็นอนาคตที่ไม่ใกล้หรือไกลเกินไป คือไม่ใช่เวลาที่ยาวนานเป็น 100 ปี ซึ่งเป็นอนาคตที่ยากแก่การคาดการณ์ให้สมจริงได้ หรือไม่ใช่อนาคตที่ใกล้เกินไป อาทิ 2 ถึง 3 ปี หรือ 5 ปี ซึ่งเร็วเกินไปที่จะมองเห็นความชัดเจนของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ช่วงเวลาในการศึกษาอนาคตสามารถแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลา ช่วงแรกเป็นการศึกษาอนาคตระยะสั้น (Short Range Forecasting) ตั้งแต่ 5-10 ปี เป็นระยะของการมองอนาคตใกล้ตัวซึ่งจะเกี่ยวเนื่องกับปัญหาปัจจุบัน ช่วงที่สองเป็นการศึกษาอนาคตระยะกลาง (Middle Range Forecasting) ตั้งแต่ 10-20 ปีเป็นช่วงที่สามารถนำผลการศึกษาไปวางแผนปฏิบัติให้เกิดประโยชน์และสามารถมองเห็นการเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจนจึงเป็นช่วงเวลาที่นิยมทำการวิจัยเชิงอนาคตมากที่สุด ช่วงที่สาม คือ ช่วงที่ศึกษาอนาคตระยะยาว (Long Range Forecasting) ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป โดยการศึกษาวิจัยในระยะนี้ ผลที่ได้อาจขาดแรงจูงใจเนื่องจากเป็นระยะที่นานเกินไปแม้ว่าเหตุการณ์นั้นอาจจะเป็นไปได้ก็ตาม⁹³ และในการวิจัยนี้เป็นอนาคตระดับกลาง (Middle Range Forecasting) เป็นช่วงเวลาที่ผู้ให้สัมภาษณ์จะสามารถคาดการณ์อย่างสมจริงในช่วงอายุขัยของเขา และเขาสามารถจะตรวจสอบความถูกต้องได้เมื่อถึงเวลานั้นเป็นช่วงเวลาที่ห่างพอสมควรสำหรับการนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการวางแผนสำหรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม ในทางที่พึงปรารถนาได้ การคาดการณ์อนาคตจะทำในลักษณะวงกว้าง คือ เป็นการสร้างภาพอนาคตซึ่งประกอบไปด้วยปรากฏการณ์ต่าง ๆ ทางสังคมและวัฒนธรรม กระบวนการความสัมพันธ์และผลกระทบขององค์ประกอบต่าง ๆ ของระบบนั้น ซึ่งสิ่งที่ทำให้ EFR แตกต่างจาก

⁹² วิโรจน์ สารัตนะ, การวิจัยทางการบริหารการศึกษา : แนวคิดและกรณีศึกษา (กรุงเทพฯ: อักษรา พัฒนา, 2554).

⁹³ ณิชชา เบญจพรวัฒนา, “แนวโน้มการวิจัยเชิงอนาคตในประเทศไทย Future research trend in Thailand,” วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ 2, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2558): 61.

เทคนิควิจัยเชิงอนาคตอื่น ๆ คือ การสร้างภาพอนาคต 3 ด้าน คือ ด้านดี ด้านร้าย และด้านที่เป็นไปได้มากที่สุด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกิดจากการคิดและไตร่ตรองอย่างรอบคอบและรัดกุมทุกแง่มุมของผู้ให้สัมภาษณ์ก่อนที่จะตัดสินใจว่าสังคมและวัฒนธรรมจะเปลี่ยนไปอย่างไรในอนาคต นับเป็นการสร้างภาพอนาคตที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด⁹⁴

องค์ประกอบทั่วไปในการวิจัยแบบ EFR

เท็กซ์เตอร์ กล่าวถึงองค์ประกอบทั่วไปซึ่งใช้ในการสัมภาษณ์และการวิจัยแบบ EFR ทุกครั้งว่ามีองค์ประกอบ 6 ประการต่อไปนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากร (Populations) ตัวอย่าง เช่น นักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งเป็นกลุ่มประชากรหลักที่เป็นเป้าหมายโดยตรงในการวิจัย เนื่องจากกลุ่มนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยแห่งนั้นดังนั้นขนาดงานและเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยแห่งนั้นจึงเป็นประชากรที่เกี่ยวข้องในการศึกษาด้วย

2. การกำหนดขอบเขตเวลาในอนาคต (Horizontal year) หมายถึง ปีในอนาคตที่กำหนดไว้ในการสร้างภาพอนาคตโดยควรเป็นปีในอนาคตที่อยู่ใกล้พอที่จะเกิดความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญได้ เช่น ระยะเวลาสิบหรือยี่สิบปีข้างหน้าควรอยู่ในอนาคตมากกว่าระยะเวลาสี่ห้าปี แต่ไม่ควรอยู่ในอนาคตที่ไกลเกินกว่าที่จะจินตนาการถึงกลุ่มประชากรในยุคนั้น ๆ ได้ว่าอย่างไร

3. ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง (Driving forces) หมายถึง พลังสำคัญจะเกิดขึ้นและเป็นพลังที่สามารถก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลง ต่อกลุ่มประชากรที่ศึกษายกตัวอย่าง เช่น ภาวะโลกร้อน โลกาภิวัตน์ พลังงานหมุนเวียน ความเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร

4. มิติทางวัฒนธรรม (Domains) หมายถึง สถานการณ์ของกลุ่มประชากรและวัฒนธรรมที่ศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากสาเหตุอื่นที่ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญที่กล่าวมาตัวอย่าง เช่น มิติในด้านพลังงานเศรษฐกิจการเมืองสื่อสารมวลชนศึกษาโครงสร้างสังคม และค่านิยม

5. ข้อสมมติเบื้องต้น (Continuity assumption) หมายถึง ข้อมูลสมมติของการดำรงอยู่อย่างต่อเนื่องของประชากรที่ศึกษา ตัวอย่าง เช่น อนาคตประเทศไทยยังคงเป็นรัฐอิสระ จะไม่มีสงครามนิวเคลียร์หรือสงครามเคมีอื่นที่ก่อให้เกิดการทำลายล้างใหญ่โตทั่วทั้งโลก เป็นต้น

6. จริยธรรมในการวิจัย (Ethical implication) ได้แก่ ระบุหลักการด้านจริยธรรมในการวิจัยของผู้วิจัยและหน่วยงานที่วิจัยและการไม่ก่อความเสียหายใด ๆ (Avoid doing harm)⁹⁵

⁹⁴ ศรีพรรณ สิทธิพงษ์, “การวิจัยด้วยเทคนิค อี.เอฟ.อาร์. (EFR),” วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ 3, 2 (2529): 102.

⁹⁵ ชาตรี มูลสถาน, “การวิจัยอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณนา,” วารสารมหาวิทยาลัยศรีสเทวียน 16, 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม 2553).

ขั้นตอนการวิจัยแบบ EFR

เท็กซ์เตอร์ ได้แบ่งขั้นตอนในการทำวิจัยอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณนาไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มตัวอย่างของผู้ให้สัมภาษณ์

ควรคัดเลือกผู้ที่จะให้สัมภาษณ์จากผู้ที่สามารถให้ข้อมูลได้เป็นอย่างดีเกี่ยวกับเรื่อง ผู้วิจัยต้องการศึกษา โดยอาจจะเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ที่มีประสบการณ์ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงอย่างใดอย่างหนึ่งที่สามารถให้ข้อมูลได้อย่างครบถ้วน และหลากหลายแง่มุม ซึ่งระยะเวลาและขอบเขตของการศึกษานั้นจะเป็นตัวกำหนดจำนวนของผู้ให้สัมภาษณ์ที่เหมาะสม โดยส่วนมากจะมีจำนวนของผู้ให้สัมภาษณ์ประมาณ 15 คนขึ้นไป⁹⁶

2. การสัมภาษณ์

ในการสัมภาษณ์วิธีวิจัยแบบ EFR จะมีวิธีการสัมภาษณ์ที่มีลักษณะพิเศษที่ออกแบบมา เพื่อขยายจินตนาการในการสร้างภาพอนาคตด้วยการลดเจตคติเฉพาะกาล (Tempo centrism) ของผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งเจตคติเฉพาะกาลเป็นสิ่งที่จำกัดความคิดด้วยกรอบเวลาส่งผลให้ความคิดไม่กระจำมากพอที่จะทำให้สามารถเตรียมความพร้อมต่อการเผชิญอนาคต ในการลดเจตคติเฉพาะกาลนั้นสามารถทำได้โดยผู้สัมภาษณ์กระตุ้นผู้ถูกสัมภาษณ์ลดอคติด้วยการนึกถึงอนาคตที่ไกลออกไปเพื่อลดการยึดติดกับช่วงเวลาในปัจจุบันและชาติพันธุ์⁹⁷ นอกจากนี้การสัมภาษณ์จะต้องไม่ชี้นำ และคำถามในการสัมภาษณ์จะต้องมีลักษณะเป็นปลายเปิด เพื่อกระตุ้นวิสัยทัศน์ของผู้เข้าร่วม สัมภาษณ์สำหรับอนาคตที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อและวิวัฒนาการที่เป็นไปได้ภายในองค์กรหรือสังคม เหล่านั้น โดยหลักการในการให้สัมภาษณ์นั้นผู้สัมภาษณ์จะต้องกระตุ้นให้การสัมภาษณ์เป็นไปอย่างอิสระ ในการสร้างภาพอนาคตที่จะสามารถเกิดขึ้นจริงได้ โดยที่ผู้ให้สัมภาษณ์จะเป็นผู้ที่กำหนดเส้นแบ่ง ระหว่างสิ่งที่เป็นไปได้กับภาพความฝัน และผู้ให้สัมภาษณ์จะมีส่วนร่วมในการปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมในรายงานคำสัมภาษณ์ได้ การสัมภาษณ์ของการวิจัยแบบ EFR นั้นจะแตกต่างจากการสัมภาษณ์แบบอื่น คือ จะมีการแบ่งการสัมภาษณ์ออกเป็นช่วง ๆ โดยสามารถแบ่งตามหัวข้อที่จะสัมภาษณ์ หรือสามารถแบ่งตามเวลาที่เหมาะสมในการสัมภาษณ์ นอกจากนี้ผู้วิจัยจะต้องสัมภาษณ์อนาคตภาพที่เป็นทางเลือกทั้ง 3 ภาพ ตามลำดับ คือ 1. การสร้างภาพอนาคตแง่ดี (The optimistic scenario) เป็นการสัมภาษณ์แบบชวนให้ผู้ถูกสัมภาษณ์นึกถึงภาพในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ผู้สัมภาษณ์

⁹⁶ ศรีพรรณ สิริพิงศ์, “การวิจัยด้วยเทคนิค อี.เอฟ.อาร์. (EFR),” วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ 3, 2 (2529): 103.

⁹⁷ สิปปนนท์ เกตุทัต, ทางสายกลางในอนาคตของประเทศไทย เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม, คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์), 2534.

จะต้องเน้นย้ำว่าภาพอนาคตที่พึงประสงค์ (desirability) คือ สิ่งที่จะเป็นไปได้ตามความคิดเห็นส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์เท่านั้น และให้ผู้ถูกสัมภาษณ์อธิบายภาพอนาคตแง่ดี ในขั้นตอนนี้สามารถใช้เทคนิคบทบาทสมมติ (dramatization) หรือการสมมติให้ผู้ถูกสัมภาษณ์อยู่ในช่วงเวลาของอนาคตและมองย้อนมาสู่ปัจจุบันเพื่อลดเจตคติเฉพาะกาลลง 2. การสร้างภาพอนาคตแง่ร้าย (The pessimistic scenario) ผู้สัมภาษณ์จะขอให้ผู้ถูกสัมภาษณ์อธิบายถึงอนาคตที่ไม่ที่พึงปรารถนาแต่ไม่ใช่ภาพอนาคตที่เลวร้ายที่สุด จากนั้นให้ใช้เทคนิคเดียวกันกับการสัมภาษณ์ ภาพอนาคตแง่ดี โดยต้องไม่ถามชี้้นำในการสัมภาษณ์ แง่ร้ายจะใช้เวลาประมาณ 15 นาที ซึ่งเป็นเวลาที่น้อยกว่าการสัมภาษณ์ในแง่ดีอย่างมาก 3. ภาพอนาคตที่น่าจะเป็นไปได้มากที่สุด (The most probable scenario) ในการสัมภาษณ์ภาพอนาคตที่น่าจะเป็นไปได้มากที่สุดจะเป็นการเปลี่ยนแปลงประเด็นจากอนาคตที่ปรารถนาหรือไม่พึงปรารถนาให้เป็นประเด็นที่เกี่ยวกับอนาคตที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการถามถึงการคาดการณ์ของอนาคต จะไม่ใช้การมองย้อนกลับมาที่ช่วงเวลาปัจจุบัน ผู้สัมภาษณ์จะต้องถามคำถามเชิงลึกที่จะสามารถทำให้ได้ภาพวัฒนธรรมในอนาคตที่น่าจะเป็นไปได้ หลังจากสัมภาษณ์ครบทั้ง 3 ภาพ ผู้สัมภาษณ์ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถปรับปรุง แก้ไขและเพิ่มเติมคำสัมภาษณ์ได้⁹⁸

3. การวิเคราะห์และแปรผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยควรอ่านบันทึกและถอดเทปสัมภาษณ์ เพื่อจำแนกความคิดที่มีลักษณะคล้ายกัน หรือความคิดที่มีความเห็นร่วมกันของผู้ให้สัมภาษณ์ในแต่ละหัวข้อ และจำแนกความคิดที่มีลักษณะแตกต่างจากความคิดส่วนใหญ่ของผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะต้องวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การทำให้เป็นทฤษฎี แต่อย่างไรก็ตามในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะต้องแยกภาพอนาคตที่สามารถเกิดขึ้นได้ น่าจะเกิดขึ้นได้ หรือเป็นภาพอนาคตที่ต้องการ อีกทั้งยังต้องจำแนกว่าข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลเชิงการประเมิน (evaluative) หรือเป็นข้อมูลเชิงความคิดเห็น (cognitive) จากการพิจารณาว่าเป็นมุมมองจากทัศนะของผู้ให้ข้อมูลเอง หรือว่าเป็นทัศนะของผู้ให้ข้อมูลรวมกับข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เป็นมุมมองของบุคคลภายนอก

4. การเขียนรายงานการวิจัย

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะต้องเขียนรายงานการวิจัยในแต่ละหัวข้อให้มีเนื้อหาที่สมดุล (balance) มีความน่าเชื่อถือ (credibility) และเป็นเหตุเป็นผล (logic)

⁹⁸ ขาตรี มูลสถาน, “การวิจัยอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณนา,” วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน 16, 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม 2553).

การวิจัยอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณนา (Ethnographic futures research - EFR) เป็นระเบียบวิธีวิจัยที่ศึกษาถึงแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในในขอบเขตเวลาหนึ่งที่กำหนดขึ้นของอนาคตที่ไม่อาจล่วงรู้ได้โดยสามารถแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1. การกำหนดกลุ่มตัวอย่างของผู้ให้สัมภาษณ์ 2. การสัมภาษณ์ 3. การวิเคราะห์และแปรผลข้อมูล 4. การเขียนรายงานการวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อนุชตรา วรรณเสวก และคณะ กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาล มี 6 กลยุทธ์ในการส่งเสริม อันได้แก่ 1) ส่งเสริมการสร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมการพยาบาล 2) การพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีที่ทันสมัย 3) ส่งเสริมการสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนางานพยาบาลด้วยการเรียนรู้และแบ่งปันความรู้ 4) สนับสนุนเครื่องมือเพื่อยกระดับพยาบาลสู่โรงพยาบาลดิจิทัล 5) สร้างทีมต้นแบบทางการพยาบาล 6) ส่งเสริมจริยธรรมสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล⁹⁹

จุฬา ยันตพร และคณะ กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลจะต้องได้รับการเข้าอบรมในโปรแกรมเฉพาะด้านในระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะตนผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสหวิชาชีพด้านการพยาบาลในหลากหลายมิติ เพื่อให้ได้มีประสบการณ์ความเชี่ยวชาญก่อนการนำความรู้ที่ได้ไปปรับประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงต่อไป¹⁰⁰

⁹⁹ อนุชตรา วรรณเสวก, กรรณิการ์ พุ่มทอง และสุรีย์ ธรรมิกบวร, “กลยุทธ์การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลผู้ปฏิบัติงานด้านโรคมะเร็งในโรงพยาบาลมะเร็ง สังกัดกรมการแพทย์,” **วารสารการพยาบาลและการดูแลสุขภาพ** 37, 2 (เมษายน-มิถุนายน 2562): 45-54.

¹⁰⁰ จุฬา ยันตพร, ประภา รัตตสัมพันธ์ และน้ำอ้อย ภักดีวงศ์, “ผลของโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลต่อการรับรู้สมรรถนะตนเองและพฤติกรรมของพยาบาลในการส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่,” **วารสารสมาคมพยาบาลฯ สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** 30, 3 (กรกฎาคม - กันยายน 2555): 33-41.

ขวัญใจ จิรัฐจินดา กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาล จะต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้แลกเปลี่ยนความรู้ด้านการพยาบาลระหว่างกัน โดยจัดเวทีแลกเปลี่ยนเพื่อช่วยกระตุ้นในการปรับบทบาทด้านการพยาบาลอย่างเหมาะสม¹⁰¹

ธานี แก้วธรรมานุกุล และสมใจ ศิระกมล กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลจะต้องสร้างเครือข่าย เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างพยาบาลวิชาชีพกับผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลหรือด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ¹⁰²

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลจะต้องเข้ารับการอบรมจากหลักสูตรที่ได้รับการรับรองจากสภาการพยาบาล เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการพยาบาลให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อการปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ¹⁰³

นิสากร กรุงไกรเพชร และคณะ กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลจะต้องมีหลักสูตรที่สอดคล้องทุกระดับของการบริการสุขภาพ โดยจัดให้มีหลักสูตรหรือแนวทางการพัฒนาสมรรถนะที่ชัดเจน เพื่อให้การพยาบาลสามารถตอบสนองต่อผู้ป่วยที่มารับบริการในทุกมิติ¹⁰⁴

อัชมา สุวรรณกาญจน์ และคณะ กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลจะต้องให้มีหลักสูตร พัฒนาหลักสูตรที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการเพิ่มขีดความสามารถด้านการพยาบาลให้สูงขึ้นเพื่อรองรับความต้องการของชุมชน¹⁰⁵

¹⁰¹ ขวัญใจ จิรัฐจินดา, “รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะหลักสำหรับบุคลากรสาธารณสุขของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล” (วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา ภาควิชาพื้นฐานทาง มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2557), บทคัดย่อ.

¹⁰² ธานี แก้วธรรมานุกุล และสมใจ ศิระกมล, “สมรรถนะและการปฏิบัติบทบาทการส่งเสริมสุขภาพของพยาบาลในการให้บริการระดับปฐมภูมิ เขตภาคเหนือ,” *พยาบาลสาร* 43 (ธันวาคม 2559): 184-195.

¹⁰³ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ, *หลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะพยาบาลผู้จัดการสุขภาพชุมชน* (กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเทพเพ็ญวานิสัย, ม.ป.ป.), 10-14.

¹⁰⁴ นิสากร กรุงไกรเพชร และคณะ, “สมรรถนะการส่งเสริมสุขภาพของพยาบาลวิชาชีพภาคตะวันออก,” *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา* 25, 3 (กรกฎาคม – กันยายน 2560): 30-40.

¹⁰⁵ อัชมา สุวรรณกาญจน์ และคณะ, “วิจัยและพัฒนาสมรรถนะเชิงพื้นที่ที่ทางการพยาบาลอนามัยชุมชนโดยใช้ชุมชนเป็นฐานของพยาบาลในสามจังหวัดชายแดนใต้” (รายงานวิจัยคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชวราชนครินทร์, 2555), บทคัดย่อ.

สิริรัตน์ ฟองจันทร์ กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลควรส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ทักษะการทำงานเป็นทีม และทักษะการสื่อสาร โดยการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสำหรับการเรียนรู้ตลอดเวลาและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง¹⁰⁶

ฐิติณัฐ อัครเดชนันต์ กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลจะต้องพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาสมรรถนะตนเองให้เป็น Smart nurse การพัฒนาสมรรถนะตนเองให้เป็น Knowledge worker การพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาสมรรถนะความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีสุขภาพ และการพัฒนาสมรรถนะด้านความคิดสร้างสรรค์และผลิตนวัตกรรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพ เพื่อให้สอดคล้องกับนวัตกรรมการดูแลสุขภาพประชาชนในยุคไทยแลนด์ 4.0¹⁰⁷

อาร์มาดีและคณะ (Ahmadi et al.) ระบุว่า การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลจะช่วยให้การพยาบาลวิชาชีพมีประสิทธิภาพมากขึ้นทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทางเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสม¹⁰⁸

ไรซานี และคณะ (Rizany et al.) ระบุว่า การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลเป็นกระบวนการต่อเนื่องของการพัฒนาความรู้ ทักษะ และทัศนคติ โดยมีปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมสมรรถนะการพยาบาล ประกอบไปด้วย ประสบการณ์ในการทำงาน ชนิดของการพยาบาล ระดับการศึกษา ความมุ่งมั่นต่อวิชาชีพ การคิดเชิงวิพากษ์ และปัจจัยส่วนบุคคล¹⁰⁹

สัททยา รัตยจรณะ ได้ทำการวิจัย มุมมองของนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะวิจัยและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความรู้เรื่องการวิจัยน้อยเมื่อเริ่มทำโครงงาน และมีความรู้เรื่องการวิจัยระดับมากภายหลังทำโครงงาน (ร้อยละ 55.17 และ 56.90 ตามลำดับ) มุมมองของนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับการพัฒนา มีประเด็นหลัก 2 ประเด็น คือ 1) การพัฒนาสมรรถนะวิจัย ประกอบด้วย สมรรถนะด้านความรู้ในการวิจัย สมรรถนะด้านทักษะการวิจัย สมรรถนะด้านจิตวิจัย และ 2) การพัฒนาทักษะ

¹⁰⁶ สิริรัตน์ ฟองจันทร์, “การพัฒนาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในการพยาบาลทารกแรกเกิดในโรงพยาบาลระดับตติยภูมิแห่งหนึ่ง สังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร” (วิทยานิพนธ์หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยคริสเตียน, 2558), บทคัดย่อ.

¹⁰⁷ ฐิติณัฐ อัครเดชนันต์, “สมรรถนะของพยาบาลกับนวัตกรรมการดูแลสุขภาพประชาชนในยุคไทยแลนด์ 4.0,” *วารสารสภาการพยาบาล* 34, 1 (มกราคม - มีนาคม 2562): 5-13.

¹⁰⁸ A. Soleiman et al. “Development of a Nursing Competency Framework: Thematic Content Analysis,” *International Journal of Scientific Study* 5, 4 (July 2017): 827-831.

¹⁰⁹ R. Ichsana et al. “Factors that affect the development of nurses’ competencies: a systematic review,” *Enferm Clin* 27 (Supplementary Part I 2017): 154-157.

ศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ทักษะอ่านออก เขียนได้ และคณิตศาสตร์ ทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม ทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการวิจัยนี้เสนอแนะให้ ผู้สอนใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาสมรรถนะวิจัย และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ให้นักศึกษาพยาบาล¹¹⁰

จามจุรี แซ่หลู่และคณะ ได้ทำการวิจัย การพัฒนากรอบสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลที่จำเป็นต้อง พัฒนาด้วยการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเสมือนจริงของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก ผลการศึกษาพบว่า กรอบสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลที่จำเป็นต้องพัฒนาด้วยการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเสมือนจริง ประกอบด้วย 1) การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช: ประเมินสภาพจิตสร้างสัมพันธภาพ เพื่อการบำบัดการพยาบาล ผู้รับบริการที่มีปัญหาสุขภาพจิตด้านอารมณ์ ทำกลุ่มกิจกรรมบำบัดให้คำปรึกษาผู้ที่ปัญหาทางจิต ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ 2) การพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ: การพยาบาลผู้ป่วยช็อค ผู้ป่วยที่มีภาวะพร่องออกซิเจน ผู้ป่วยที่ได้รับยาความเสี่ยงสูงช่วยฟื้นคืนชีพผู้ป่วยขั้นสูงตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ทำงานเป็นทีม 3) การพยาบาลเด็ก: การพยาบาลเด็กที่มีสุขภาพดีทารกที่มีความเสี่ยงสูง เด็กที่มีภาวะช็อค เด็กที่มีภาวะพร่องออกซิเจน ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ 4) การพยาบาลชุมชนและการรักษาโรคเบื้องต้น: การพยาบาลอนามัยครอบครัว กระบวนการวินิจฉัยชุมชนการรักษาโรคเบื้องต้น ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และ 5) ด้านการพยาบาลมารดา ทารก และการผดุงครรภ์: ดูแลหญิงตั้งครรภ์ระยะก่อนคลอดระยะคลอดระยะหลังคลอด ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ดังนั้นผู้สอนควรนำกรอบสมรรถนะดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนแบบสถานการณ์จำลองเสมือนจริง และเป็นแนวทางในการเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา¹¹¹

สุดศิริ หิรัญชุลนหะ และคณะ ได้ทำการวิจัยสมรรถนะการเรียนรู้ตลอดชีวิตของนักศึกษาพยาบาล ปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคต่อการพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผลการศึกษาพบว่าระดับสมรรถนะการเรียนรู้ตลอดชีวิตของกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1-4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง (M = 4.1, SD = .41) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่

¹¹⁰ สหทัยา รัตนจรณะ, “มุมมองของนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะวิจัย และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน,” **วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา** 31, 2 (2566): 90-100.

¹¹¹ จามจุรี แซ่หลู่ และคณะ, “การพัฒนากรอบสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลที่จำเป็นต้องพัฒนาด้วยการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเสมือนจริงของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก,” **วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ** 7, 12 (2565): 466-485.

ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม ($M = 4.4$, $SD = .49$) รองลงมา ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ ($M = 4.3$, $SD = .52$) ส่วนด้านการสร้างนวัตกรรม ($M = 3.2$, $SD = .74$) มีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยส่งเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้แก่ 1) การออกแบบการสอนของอาจารย์ผู้สอน 2) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ 3) ความกระตือรือร้นและตั้งใจของนักศึกษา 4) กำลังใจจากคนรอบข้าง 5) การเป็นแบบอย่างของอาจารย์ผู้สอน 6) ความสามารถอ่านและเข้าใจภาษาอังกฤษ และ 7) พัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างเป็นระบบ ส่วนอุปสรรคต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้แก่ ความเหนื่อยล้า และการจัดการกับเวลา¹¹²

ปรียา แก้วพิมล ได้ทำการวิจัย ประสพการณ์นักศึกษาพยาบาลในการพยาบาลข้ามวัฒนธรรมในรายวิชา ปฏิบัติการผดุงครรภ์ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ผ่านการขึ้นฝึกประสพการณ์บนหอผู้ป่วย ในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลผดุงครรภ์ ที่มีประสพการณ์พยาบาลข้ามวัฒนธรรมและสมัครใจให้ข้อมูล พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีสมรรถนะทางวัฒนธรรมในการดูแลผู้รับบริการ คือ การตระหนักรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม การมีองค์ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม การมีทักษะเกี่ยวกับวัฒนธรรม ความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้รับบริการต่างวัฒนธรรม และการมีความปรารถนาที่จะมีสมรรถนะทางวัฒนธรรม ซึ่งการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการพยาบาลผดุงครรภ์ และการพัฒนาหลักสูตรการพัฒนานวัตกรรมสื่อสารในการดูแลผู้รับบริการผดุงครรภ์ สำหรับนักศึกษาพยาบาล และการพัฒนารูปแบบการสอนด้วยสถานการณ์ในประเด็นความอ่อนไหวเชิงวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มสมรรถนะเชิงวัฒนธรรม¹¹³

ศรัณย์พร ศรีเบญจ และสำราญ กำจัดภัย ได้ทำการวิจัย ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน มี 8 สมรรถนะ ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย 2) สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลและผดุงครรภ์ 3) สมรรถนะด้านคุณลักษณะ 4) สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ การจัดการและการพัฒนาคุณภาพ 5) สมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัย 6) สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ 7) สมรรถนะ

¹¹² สุตศิริ หิรัญชุนหะ และคณะ, “สมรรถนะการเรียนรู้ตลอดชีวิตของนักศึกษาพยาบาล ปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคต่อการพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ตลอดชีวิต,” *วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์* 41, 4 (2564): 38-49.

¹¹³ ปรียา แก้วพิมล, “ประสพการณ์นักศึกษาพยาบาลในการพยาบาลข้ามวัฒนธรรมในรายวิชา ปฏิบัติการผดุงครรภ์,” *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์* 31, 1 (2563): 180-196.

ด้านเทคโนโลยี และสารสนเทศ และ 8) สมรรถนะด้านสังคม สภาพปัจจุบัน ความคาดหวังและความต้องการจำเป็นการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า 1) สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ความคาดหวังเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 3) ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ พบว่ามีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ สมรรถนะด้านวิชาการ และการวิจัย สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพ และสมรรถนะด้านคุณลักษณะ สร้างยุทธศาสตร์การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดยการเลือกความต้องการเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ด้านมีค่ามากที่สุดเพียง 1 ด้านมาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาสมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพมีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ชื่อยุทธศาสตร์ 2) หลักการและเหตุผล 3) เป้าหมายของยุทธศาสตร์ 4) ตัวชี้วัด 5) โครงการ/กิจกรรมของยุทธศาสตร์ และ 6) การวัดและประเมินผลของยุทธศาสตร์ ตรวจสอบความเหมาะสมและเผยแพร่ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก¹¹⁴

สุจินดา สติรอนันต์ และคณะ ได้ทำการวิจัยการพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมสมรรถนะการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์การส่งเสริมสมรรถนะการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก 13 กลยุทธ์ขับเคลื่อน คือ 1) การพัฒนาและส่งเสริมสมรรถนะการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน มี 4 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 2) การสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับระบบพี่เลี้ยงทางวิชาการทั้งภายในและภายนอกสถาบันมี 2 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 3) การส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพี่เลี้ยงทางวิชาการและอาจารย์พยาบาลใหม่/อาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย มี 4 กลยุทธ์ขับเคลื่อนและ 4) การพัฒนาการบริหารจัดการระบบพี่เลี้ยงทางวิชาการ มี 3 กลยุทธ์ขับเคลื่อน 2. กลยุทธ์การส่งเสริมสมรรถนะ

¹¹⁴ ศรีณีย์พร ศรีเบ็ญจา และสำราญ กำจัดภัย, “ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน,” **วารสารบัณฑิตศึกษา** 14, 67 (ตุลาคม – ธันวาคม 2560): บทคัดย่อ.

การเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น มีความเป็นไปได้และมีประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติ อยู่ในระดับ “มาก” ทุกกลยุทธ์¹¹⁵

อุมาพร พรหมสะอาด และคณะ ได้ทำการวิจัย การส่งเสริมพลังอำนาจในการปฏิบัติงาน ที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมพลังอำนาจในการปฏิบัติงาน และ สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ อยู่ในระดับสูงทั้งคู่ ในภาพรวม การส่งเสริมพลังอำนาจในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางกับ สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ ($r = 0.491, p < 0.01$) ด้านที่มากที่สุด คือ การได้รับการรับรองความสามารถในการปฏิบัติงาน ($r = 0.511, p < 0.01$) รองลงไป คือ การได้รับทรัพยากร การได้รับข้อมูลข่าวสาร การได้เพิ่มพูนทักษะและความสามารถ และการได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนตามลำดับ ด้านที่น้อยที่สุด คือ การได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ($r = 0.344, p < 0.01$) เสนอแนะให้ผู้บริหารนำผลการวิจัยนี้ ไปเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำและพัฒนานโยบาย ในการส่งเสริมและสนับสนุนการส่งเสริมสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพให้สูงขึ้นด้วยกระบวนการส่งเสริมพลังอำนาจในการปฏิบัติงานจึงจะช่วยให้ พยาบาลวิชาชีพสามารถพัฒนาตนเอง และพัฒนางาน/องค์การ ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อเนื่อง และเกิดประโยชน์ต่อองค์กร ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว¹¹⁶

นฤมล อเนกวิทย์ และคณะ ได้ทำการวิจัย การพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการดูแล ผู้สูงอายุในชุมชนของนักศึกษาพยาบาลตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา ผลการศึกษาพบว่า 1) สมรรถนะที่จำเป็นในการดูแลผู้สูงอายุในชุมชนของนักศึกษา ได้แก่ การส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค การดูแล ผู้สูงอายุที่มีภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง การเข้าถึงชุมชน การทำงานเป็นทีม และการจัดการข้อมูลทางสุขภาพ โดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ ตระหนักรู้ในตนเอง เอื้ออาทร จิตสาธารณะและคิดอย่างมี วิจารณ์ญาณ 2) หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน และการวัดประเมินผล โดยมีโครงสร้างเนื้อหา 15 หน่วย การเรียนรู้ 45 ชั่วโมง เป็นหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริงผ่านกระบวนการรับรู้อย่างลึกซึ้ง น้อมสูกใจอย่างใคร่ครวญ และเฝ้ามองเห็นตามที่เป็นจริง 3) ภายหลังจากใช้หลักสูตรนักศึกษา มีสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุในชุมชนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์สูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญ

¹¹⁵ สุจินดา สลธิรอนันต์ และคณะ, “การพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมสมรรถนะการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ,” **วารสารบริหารการศึกษา** 12, 1 (มกราคม - มิถุนายน, 2559): บทคัดย่อ.

¹¹⁶ อุมาพร พรหมสะอาด และคณะ, “การส่งเสริมพลังอำนาจในการปฏิบัติงาน ที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร,” **วารสารธารณสุขศาสตร์** 42, 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม, 2555): บทคัดย่อ.

ทางสถิติที่ระดับ .05 มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับมาก นักศึกษา อาจารย์ และชุมชนสะท้อนหลักสูตรสามารถส่งเสริมสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุในชุมชนของนักศึกษาได้อย่างแท้จริง 4) ภายหลังจากการขยายผลการนำหลักสูตรไปใช้กับนักศึกษาในปีการศึกษาต่อมา พบว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุในชุมชนของนักศึกษาพยาบาล¹¹⁷

เพ็ญจมาศ คำธนะ และคณะ ได้ทำการวิจัย การพัฒนาหลักสูตรการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนวัตกรรมของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี ผลการศึกษาพบว่า หลักสูตรการคิดเชิงออกแบบ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะนวัตกรรมของนักศึกษาพยาบาล มี 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นมาของหลักสูตร 2) ปรัชญา 3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 4) ผลการเรียนรู้ของหลักสูตร 5) โครงสร้างของหลักสูตร 6) หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ การสร้างแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่น การพัฒนาทีมงานและความร่วมมือ กระบวนการคิดเชิงออกแบบ และการนำเสนอและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวม 45 ชั่วโมง 7) แนวทางการจัดการเรียนรู้ 8) แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนรู้ และ 9) การวัดและประเมินผล ผลการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร พบว่า คะแนนเฉลี่ยสมรรถนะนวัตกรรมของนักศึกษาพยาบาลโดยการประเมินตนเองและอาจารย์หลังการใช้หลักสูตร สูงกว่าก่อนใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01¹¹⁸

นิสากร กรุงไกรเพชร และคณะ ได้ทำการวิจัย สมรรถนะการส่งเสริมสุขภาพของพยาบาลวิชาชีพ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า ระดับสมรรถนะการส่งเสริมสุขภาพของพยาบาลทั้งภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับพื้นฐาน โดยค่าเฉลี่ยสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลในการส่งเสริมสุขภาพ ($M = 1.60, SD = 0.47$) และด้านปฏิบัติกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ ($M = 1.60, SD = 0.48$) ต่ำกว่าด้านอื่น ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะการส่งเสริมสุขภาพทั้งภาพรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ อายุ ตำแหน่งการทำงาน และประสบการณ์การทำงาน และพบว่าระดับการบริการสุขภาพมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในการส่งเสริมสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ดังนั้น องค์การวิชาชีพการพยาบาลควรพัฒนา

¹¹⁷ นฤมล อเนกวิทย์ และคณะ, “การพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุในชุมชนของนักศึกษาพยาบาลตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา,” **วารสารกระทรวงสาธารณสุข** 28, 1 (มกราคม - เมษายน 2561): บทคัดย่อ.

¹¹⁸ เพ็ญจมาศ คำธนะ และคณะ, “การพัฒนาหลักสูตรการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนวัตกรรมของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี,” **วารสารสิรินธรปริทรรศน์** 21, 1 (มกราคม - มิถุนายน 2561): บทคัดย่อ.

ศักยภาพพยาบาลในทุกระดับการบริการสุขภาพ ให้มีและแสดงสมรรถนะการส่งเสริมสุขภาพของพยาบาลทุกด้าน โดยมีหลักสูตรหรือแนวทางการพัฒนาสมรรถนะที่ชัดเจน¹¹⁹

มารศรี ก้วนหิน และคณะ ได้ทำการวิจัย การพัฒนาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษา พบว่า 1) สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ก่อนการพัฒนามีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมและรายสมรรถนะ อยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการพัฒนาทักษะการดูแล ผู้ป่วยระยะท้ายระบบการบันทึกทางการแพทย์ และการสร้างเครือข่ายพยาบาลวิชาชีพ 2) การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ 3) โครงการ คือ 2.1) พัฒนาการดูแลผู้ป่วยระยะท้าย 2.2) พัฒนาระบบบันทึกทางการแพทย์ในฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และ 2.3) พัฒนาเครือข่ายพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และ 3) ผลจากดำเนินโครงการการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพได้รูปแบบ/หลักการดูแลผู้ป่วยระยะท้ายของพยาบาลวิชาชีพระบบบันทึกทางการแพทย์ในฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และเครือข่ายระบบพี่เลี้ยง¹²⁰

อิสริย์ พันธุ์เหนือ และคณะ ได้ทำการวิจัย สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชน ผลการศึกษา พบว่า 1) สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ จำนวน 45 ข้อ ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยจำนวน 9 ข้อ องค์ประกอบที่ 2 ทักษะเกี่ยวกับการวิจัยจำนวน 11 ข้อ องค์ประกอบที่ 3 เจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัยจำนวน 11 ข้อ องค์ประกอบที่ 4 จรรยาบรรณนักวิจัย มีจำนวน 9 ข้อ องค์ประกอบที่ 5 การรับรู้อุปสรรคเกี่ยวกับการวิจัยมีจำนวน 5 ข้อ โดยร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 60.95 2) พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชนมีสมรรถนะด้านการวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.92, SD = 0.45$) โดยพบว่าระดับสมรรถนะด้านการวิจัยที่มีระดับสูงที่สุด คือ สมรรถนะด้านจรรยาบรรณนักวิจัยอยู่ในระดับมาก ($M = 4.45, SD = 0.58$) รองลงมา คือ สมรรถนะด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยอยู่ในระดับมาก ($M = 4.21, SD = 0.57$) สมรรถนะด้านเจตคติ เกี่ยวกับการทำวิจัยอยู่ในระดับมาก ($M = 4.13, SD = 0.59$) สมรรถนะด้านทักษะเกี่ยวกับการวิจัยอยู่ในระดับมาก ($M = 3.67,$

¹¹⁹ นิสากร กรุงไกรเพชร และคณะ, “สมรรถนะการส่งเสริมสุขภาพของพยาบาลวิชาชีพภาคตะวันออกเฉียงเหนือ,” วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 25, 3 (กรกฎาคม – กันยายน 2560): บทคัดย่อ.

¹²⁰ มารศรี ก้วนหิน และคณะ, “การพัฒนาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดนครศรีธรรมราช,” วารสารวิชาการแพทย์ เขต 11 32, 2 (เมษายน-มิถุนายน 2561): 1607-1082.

SD = 0.66) สมรรถนะด้านการรับรู้อุปสรรคเกี่ยวกับการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง (M = 3.14, SD = 0.83) ตามลำดับ¹²¹

วิยะดา รัตนสุวรรณ และประราลี โอภาสนันท์ ได้ทำการวิจัย การพัฒนากรอบสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ ในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ ผลการศึกษา พบว่า กรอบสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในการดูแลผู้สูงอายุแบบบูรณาการ ประกอบด้วย 4 สมรรถนะ ได้แก่ 1) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครอบครัวชุมชน และภาคีเครือข่ายในการพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน ประกอบด้วย สมรรถนะย่อย 9 สมรรถนะ โดยสมรรถนะที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ได้แก่ การส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาของชุมชน ในการขับเคลื่อนระบบสุขภาพชุมชน 2) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อการฟื้นฟูสภาพ ประกอบด้วย สมรรถนะย่อย 6 สมรรถนะ โดยสมรรถนะที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ได้แก่ การมีทักษะในการประมวลผลข้อมูลและแปลงเป็นสารสนเทศได้ 3) การมีทักษะในการจัดการปัญหาสุขภาพที่พบบ่อยและเฝ้าระวังความเสี่ยง ประกอบด้วย สมรรถนะย่อย 6 สมรรถนะ โดยสมรรถนะที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ได้แก่ มีความรู้ความสามารถในการดูแลผู้สูงอายุที่มีปัญหาสุขภาพเกี่ยวกับโรคเรื้อรังที่พบบ่อย เช่น เบาหวาน ความดันโลหิตสูง และ 4) การส่งเสริมคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ประกอบด้วย สมรรถนะย่อย 5 สมรรถนะ โดยสมรรถนะที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ได้แก่ การส่งเสริมให้ครอบครัวได้ดูแลผู้สูงอายุ โดยคำนึงถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์¹²²

ขวัญตา บุญวาศ และคณะ ได้ทำการวิจัย การพัฒนาอาจารย์ในการจัดการเรียนรู้แบบสะท้อนคิด ของ วิทยาลัยพยาบาลและวิทยาลัยการสาธารณสุขเครือข่ายภาคใต้ สถาบันพระบรมราชชนก ผลการศึกษา พบว่า โปรแกรมการพัฒนาอาจารย์ในการจัดการเรียนรู้แบบสะท้อนคิด ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) วัตถุประสงค์ 2) เนื้อหา 3) การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ 4) การประเมินผล โดยปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้ คือ ผู้บริหารให้ความสำคัญ

¹²¹ อีสริย์ พันธุ์เหนือ และคณะ, “สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชนผลการศึกษา,” *วารสารการพยาบาลและการดูแลสุขภาพ* 37, 1 (มกราคม-มีนาคม 2562): 80-87.

¹²² วิยะดา รัตนสุวรรณ และประราลี โอภาสนันท์, “การพัฒนากรอบสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ ในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ,” *วารสารการพยาบาลและการศึกษา* 10, 4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2560): 123-143.

นโยบายและแผนงานชัดเจน การเตรียมความพร้อมด้านผู้สอนและผู้เรียน การใช้เทคนิคการตั้งคำถาม การประเมินระดับการสะท้อนคิด การให้ข้อมูลย้อนกลับและการเสริมแรงบวกแก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ¹²³

ปราโมทย์ ถ่างกระโทก, ญัฐชยา พลชีวะ, และ อาบกนก ทองแถม ได้ทำการวิจัย การพัฒนาสมรรถนะการพยาบาลทางไกลในการจัดการดูแลผู้ป่วยโรคโควิด 19 ที่ได้รับการแยกกักตัวที่บ้านสำหรับนักศึกษาพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า การระบาดใหญ่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โรคโควิด 19) ทำให้มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการดูแลด้านสุขภาพด้วยระบบทางไกลเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสามารถเข้าถึงประชาชนอย่างแพร่หลาย ใช้งานได้ง่ายและสะดวก โดยเฉพาะการจัดการดูแลผู้ป่วยโรคโควิด 19 ที่ได้รับการแยกกักตัวที่บ้าน การพยาบาลทางไกลถือว่าเป็นกลยุทธ์สำคัญในการจัดการกับความต้องการการรักษาพยาบาลที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมและพัฒนาสมรรถนะการพยาบาลทางไกลของนักศึกษาพยาบาลจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องดำเนินการให้ทันต่อโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการพยาบาลทางไกลของนักศึกษาพยาบาลในการจัดการดูแลผู้ป่วยโรคโควิด 19 ที่ได้รับการแยกกักตัวที่บ้าน เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) การใช้สื่อมัลติมีเดีย 2) การใช้สถานการณ์จำลอง และ 3) การให้บริการผู้รับบริการจริง ผลการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษาพยาบาลสามารถใช้ระบบพยาบาลทางไกลในการจัดการดูแลผู้ป่วยโรคโควิด 19 ที่ได้รับการแยกกักตัวที่บ้านได้ นักศึกษาพยาบาลมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก (Mean = 4.49, SD = 0.58) นักศึกษาพยาบาลมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 3 รูปแบบ ได้แก่ การเรียนรู้ผ่านสื่อมัลติมีเดีย การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเสมือนจริง และการเรียนรู้โดยการให้บริการ ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้นี้อาจนับเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาทางการพยาบาลที่ช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง¹²⁴

¹²³ ขวัญตา บุญวาต และคณะ, “การพัฒนาอาจารย์ในการจัดการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดของวิทยาลัยพยาบาลและวิทยาลัยการสาธารณสุขเครือข่ายภาคใต้ สถาบันพระบรมราชชนก,” *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข* 26, 3 (2560): 130-143.

¹²⁴ ปราโมทย์ ถ่างกระโทก, ญัฐชยา พล ชีวะ และอาบกนก ทองแถม, “การพัฒนาสมรรถนะการพยาบาลทางไกลในการจัดการดูแลผู้ป่วยโรคโควิด 19 ที่ได้รับการแยกกักตัวที่บ้านสำหรับนักศึกษา พยาบาล,” *วารสารการพยาบาลและสุขภาพ สสอท.* 5, 1 (2566): e2927-e2927.

กล่าวโดยสรุป สมรรถนะทางการพยาบาลเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดูแลผู้ป่วยอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ มีหลายวิธีในการส่งเสริมสมรรถนะทางการพยาบาล แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งควรมุ่งเน้นไปที่การช่วยสนับสนุนและกระตุ้นนักศึกษาพยาบาลพัฒนาทักษะและความรู้ที่จำเป็นในการให้บริการด้านสาธารณสุข

งานวิจัยต่างประเทศ

จา-คยอง และคณะ (Ja-Kyung et al.) ได้ทำการวิจัย การสร้างแบบจำลองสมรรถนะการพยาบาลเพื่อพัฒนาหลักสูตรที่ใช้สมรรถนะเป็นฐาน ผลการศึกษา พบว่า แบบจำลองสมรรถนะการพยาบาลมีความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรที่ใช้สมรรถนะเป็นฐานได้จริง ในขณะที่ควรศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติให้ลุ่มลึก เพื่อให้ทฤษฎีการพยาบาลและการปฏิบัติการด้านคลินิก มีประสิทธิภาพสูงในรูปแบบที่สอดคล้องกัน กลมกลืนกัน¹²⁵

มูฮัมหมัด และคณะ (Mohammad et al.) ได้ทำการวิจัย การศึกษาการส่งเสริมสมรรถนะคลินิกทางการพยาบาลในแผนกศัลยกรรม: การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาสำคัญ 3 ประการ ที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะคลินิกในแผนกศัลยกรรม คือ ความเป็นมืออาชีพไม่ดีพอ ขาดทักษะ และอิทธิพลจากภายนอก ปัญหา 3 ประการนี้ จะต้องส่งเสริมด้วยการปรับปรุงการศึกษา (improving education) โดยให้นักศึกษาพยาบาลได้เรียนรู้กับผู้ป่วย และเพิ่มแรงจูงใจ โดยประเมินเพื่อนและเลือกพยาบาลประจำสัปดาห์ได้ ซึ่งจะสร้างความพึงพอใจต่อผู้ป่วย ต่อพยาบาล และการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดีขึ้น¹²⁶

ทาเคดซา และพาตริเซีย (Takaedza and Patricia) ได้ทำการวิจัย แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถของนักศึกษาพยาบาลและกระบวนการเรียนรู้ที่สนับสนุนการพัฒนาความสามารถ: การศึกษาปรากฏการณ์วิทยา ผลการศึกษา พบว่า การพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลเป็นเรื่องสำคัญอย่างมาก เนื่องจากมีผลต่อคุณภาพการดูแลผู้ป่วยและการทำงานของนักรักษาพยาบาลและผู้ดูแลระหว่างการรักษา การใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนที่เหมาะสมจะช่วยให้นักศึกษาพยาบาล

¹²⁵ Ko Ja-Kyung et al., “Modeling of Nursing Competencies for Competency-Based Curriculum Development,” *J Korean Acad Soc Nurs Edu* 19, 1 (February 2013): 87-96.

¹²⁶ A. Mohammad et al., “A study on improving nursing clinical competencies in a surgical department: A participatory action research,” *Nursing Open* 7, 4 (July 2020): 1052-1059.

พัฒนาทักษะและความสามารถในการทำงานได้อย่างเหมาะสม เช่น การให้ความรู้ทางทฤษฎีที่เข้าใจง่ายและตรงจุด การสอนการปฏิบัติจริงในสถานการณ์ที่สมจริง¹²⁷

ไดมิตรี และคณะ (Dimitri et al.) ได้ทำการวิจัย ข้อเสนอแนะของนักศึกษาพยาบาลและพยาบาลที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะการดูแลเอาใจใส่อย่างเห็นอกเห็นใจ ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการส่งเสริมสมรรถนะเน้นการดูแลอย่างเห็นอกเห็นใจในการปฏิบัติการพยาบาล อาจจะต้องใช้เวลาหลายปีในการฝึกการดูแลอย่างเห็นอกเห็นใจก่อนที่จะสามารถนำแนวทางการดูแลที่เห็นอกเห็นใจในการปฏิบัติการพยาบาลได้ เป็นไปได้ว่าการสร้างความสัมพันธ์ที่แท้จริงและใกล้ชิดมีความสำคัญมากกว่าการใช้การจำลองความเที่ยงตรงสูงในการพัฒนาการดูแลเอาใจใส่อย่างเห็นอกเห็นใจ และความเป็นจริงอีกข้อความหนึ่งสำหรับการศึกษาพยาบาล คือ การใช้การเรียนรู้การบริการในโปรแกรม เพื่อเพิ่มความเต็มใจของนักเรียนในการเป็นอาสาสมัครแทนที่จะบังคับครั้งสุดท้าย ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่า แนวทางส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลจำเป็นต้องปรับปรุงโปรแกรมการศึกษาและการบริการอย่างเห็นอกเห็นใจ¹²⁸

ฟาโรซาเดียน และคณะ (Farokhzadian et al.) ได้ทำการวิจัย การใช้แบบจำลองในการออกแบบ ดำเนินการ และประเมินโปรแกรมการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาความสามารถทางวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรี: การศึกษาแบบผสมผสาน ผลการศึกษา พบว่า การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลโดยการใช้แบบจำลองของ Talbot และ Verrinder ในการออกแบบ ดำเนินการ และประเมินโปรแกรมการฝึกอบรมการดูแลทางวัฒนธรรมที่มุ่งพัฒนาความสามารถทางวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลจะช่วยบูรณาการประสบการณ์และมุมมองของนักศึกษาพยาบาล เนื้อหาการเรียนอย่างละเอียด เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้ดี ยิ่งไปกว่านั้นยังช่วยนักการศึกษาพยาบาลในการออกแบบการฝึกอบรมและการศึกษาด้านการดูแลทางวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ

---

¹²⁷ M. Takaedza and M. Patricia, “Nursing Students’ Conceptions of Competence and the Learning Processes That Support the Development of Competence: A Phenomenographic Study,” **Advances in Health Sciences Education** 26, 3 (Mar 2021): 1113 - 32.

¹²⁸ L. Dimitri et al., “Nursing Students and Nurses’ Recommendations Aiming at Improving the Development of the Humanistic Caring Competency,” **Canadian Journal of Nursing Research** 54, 3 (October 2021): 292 - 303.

โดยใช้แบบจำลองที่เป็นระบบ เพื่อเตรียมพยาบาลในอนาคตให้ได้รับการดูแลที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมแก่ผู้ป่วยที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม¹²⁹

มาติเนส (Martinez) ได้ทำการวิจัย การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ด้วยการจำลองการพยาบาลด้วยความรุนแรงในที่ทำงาน: การแปลความรู้สู่การปฏิบัติ ผลการศึกษาพบว่า การเพิ่มสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล โดยการจำลองการพยาบาลสุขภาพจิตตามหลักฐาน จะสามารถเพิ่มความสามารถทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลในการจัดการปรากฏการณ์ของการถูกคุกคามในที่ทำงานได้ โดยการประยุกต์ใช้ทักษะตามหลักฐานที่เรียนรู้ของนักศึกษาในสถานการณ์จริงที่มีการรุกราน ช่วยเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจในการดูแลผู้ป่วยที่มีปัญหาสุขภาพจิตอย่างเห็นอกเห็นใจ นอกจากนี้ การจำลองนี้ยังช่วยลดช่องว่างในการศึกษาพยาบาล โดยการเพิ่มความสามารถในการนำความรู้ไปปฏิบัติจริงในสถานการณ์การดูแลผู้ป่วย อีกทั้งยังช่วยให้นักศึกษามีความเต็มใจและมั่นใจในการเปลี่ยนแปลงทฤษฎีเป็นปฏิบัติซึ่งจะเป็นประโยชน์การนำไปใช้ในอาชีพพยาบาลในอนาคต¹³⁰

โรบิน และคณะ (Robin et al.) ได้ทำการวิจัย การยกระดับหลักสูตรผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านสุขภาพทางไกล ผลการศึกษา พบว่า การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลโดยการสร้างหลักสูตรการดูแลสุขภาพทางไกลจะช่วยให้ศึกษามีทักษะในการดูแลสุขภาพผ่านระบบทางไกล (Telehealth) เพื่อให้นักศึกษาสามารถรับมือกับการดูแลสุขภาพผ่านระบบทางไกลได้อย่างรวดเร็ว เพื่อตอบสนองต่อระบบการดูแลสุขภาพในอนาคตที่ขยายตัวเข้าสู่ระบบการดูแลสุขภาพผ่านระบบทางไกลด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ¹³¹

¹²⁹ J. Farokhzadian et al., “Using a Model to Design, Implement, and Evaluate a Training Program for Improving Cultural Competence Among Undergraduate Nursing Students: A Mixed Methods Study,” *BMC Nursing* 21, 1 (April 2022): 49-57.

¹³⁰ Angel J. S. Martinez, “Enhancing Nursing Students’ Competency Skills With a Workplace Violence Nursing Simulation: Translating Knowledge Into Practice,” *SAGE Open Nursing* 5 (January 2019): 237796081984369.

¹³¹ Arends Robin et al., “Enhancing the Nurse Practitioner Curriculum to Improve Telehealth Competency,” *Journal of the American Association of Nurse Practitioners* 33, 5 (May 2021): 391-97.

วู และคณะ (Wu et al.) ได้ทำการวิจัย โปรแกรมการสอนแบบผสมผสานทางคลินิกเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสอนของพยาบาลวิชาชีพ: การศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลจำเป็นต้องพัฒนาการเรียนรู้แบบผสมผสานให้ประโยชน์ด้านการสอนแก่นักศึกษาพยาบาล เพื่อเพิ่มความสามารถและการรับรู้ในความสามารถของตนเองการเรียนรู้แบบผสมผสานจึงเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เนื่องจากเป็นพื้นฐานของการให้คำปรึกษาทางคลินิกที่ดี เพื่อเพิ่มผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในการปฏิบัติทางคลินิกได้ดีขึ้น วิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานยังเกิดประโยชน์การเพิ่มทักษะในการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ¹³²

ยี และคณะ (Yi et al.) ได้ทำการวิจัย จากประสบการณ์สู่การคิดอย่างมีวิจารณญาณ: แนวทางการเรียนรู้ตามเกมตามบริบทเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของนักศึกษาพยาบาลในการฝึกคลื่นไฟฟ้าหัวใจ ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล โดยการเสริมสร้างประสบการณ์คิดอย่างมีวิจารณญาณผ่านเกม บทเรียนจะช่วยพัฒนาทักษะการตีความการอ่านค่าคลื่นไฟฟ้าหัวใจอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักศึกษามีทัศนคติ แรงจูงใจและแนวโน้มการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้ดีขึ้นในการพยาบาลผู้ป่วย¹³³

พิททิกลิโอ และลีดทเค (Pittiglio and Lidtke) ได้ทำการวิจัย การใช้แบบจำลองส่งเสริมสมรรถนะในการดูแล LGBTQ ของนักศึกษาพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลโดยพัฒนาทักษะการดูแลผู้ป่วยข้ามเพศจะทำให้นักศึกษามีทักษะในการรับมือกับผู้ป่วยข้ามเพศได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเข้าใจความรู้สึก ความคิด และอารมณ์ของผู้ป่วยข้ามเพศ อีกทั้งยังเป็นการสร้างการยอมรับและการเคารพต่อเสรีภาพของผู้ป่วยข้ามเพศเหล่านี้ที่มีภาวะอารมณ์แปรปรวนไม่มั่นคง ทำให้การรับมือกับผู้ป่วยประเภทนี้จะต้องมีทักษะและทัศนคติที่สามารถสร้างการยอมรับให้กับผู้ป่วยเหล่านี้ด้วย¹³⁴

¹³² V. X. Wu et al., “A Clinical Teaching Blended Learning Program to Enhance Registered Nurse Preceptors’ Teaching Competencies: Pretest and Posttest Study.” *JMIR. Journal of Medical Internet Research/Journal of Medical Internet Research* 22 4 (April 2020): e18604.

¹³³ Chang, Ching Yi et al., “From Experiencing to Critical Thinking: A Contextual Game-based Learning Approach to Improving Nursing Students’ Performance in Electrocardiogram Training.” *Educational Technology Research and Development* 68, 3 (November 2019): 1225 - 45.

¹³⁴ L. Pittiglio and L. Joshua, “The Use of Simulation to Enhance LGBTQ+ Care Competencies of Nursing Students,” *Clinical Simulation in Nursing* 56 (July 2021): 133–36.

สรุป

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เน้นการพัฒนาสมรรถนะ พัฒนาทักษะ และพัฒนาความรู้ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในสายงานด้านการพยาบาล โดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง การใช้เชิงปฏิบัติและการเรียนรู้ในที่ทำงานจริง เช่น การปฏิบัติงานในโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลอื่น ๆ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการดูแลผู้ป่วย การสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการให้คำแนะนำและการสนับสนุนจากอาจารย์และบุคลากรทางการแพทย์อื่น ๆ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะ พัฒนาทักษะ และพัฒนาความรู้ การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ยังเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกับทีม และการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้พร้อมที่จะเข้าสู่วงการการพยาบาลในอนาคต ดังนั้นในการวิจัยแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ครั้งนี้ได้ทำการวิจัยเอกสารเกี่ยวกับ 1) แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล 2) แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล 3) การวิจัยอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณา (EFR) 4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ

บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง "แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณา (EFR : Ethnographic Futures Research) โดยกำหนดขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยดำเนินไปตามระเบียบวิธีวิจัยและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การจัดเตรียมโครงการวิจัย 2) การดำเนินการวิจัย 3) การรายงานผลการวิจัย โดยมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ วิเคราะห์แนวคิดและทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งรวบรวมจากเอกสารหนังสือ ตำราบทความวิชาการ วิทยานิพนธ์ วารสารและเว็บไซต์ต่าง ๆ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ จากนั้นนำผลที่ได้จากการศึกษามาจัดทำโครงร่างวิจัย แก๊ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ และเสนออนุมัติโครงร่างงานวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย เป็นขั้นตอนการศึกษาวิเคราะห์กำหนดกรอบแนวคิดเพื่อสร้างและพัฒนาเครื่องมือ นำไปทดลองใช้ ปรับปรุงคุณภาพ นำเครื่องมือที่พัฒนาแล้วไปเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง วิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยด้วยการวิจัยเชิงอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณา (EFR: Ethnographic Futures Research) ซึ่งมีรายละเอียดของขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (unstructured interview) จากผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน เกี่ยวกับความคิดเห็นในแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรู้และประสบการณ์ ด้วยวิธีคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ แบบเจาะจง (purposive sampling) โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารคณะพยาบาลหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนวิชาพยาบาล จำนวน 6 คน มีคุณสมบัติดังนี้

- 1) วุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไป
- 2) ผู้บริหารได้รับรางวัลบริหารระดับดีเด่นระดับจังหวัดหรือระดับประเทศ
- 3) เป็นสถาบันที่ผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาระดับคณะหรือระดับหลักสูตรในระดับดีขึ้นไป

กลุ่มที่ 2 ผู้ที่เป็นผู้นำที่เกี่ยวข้องกับองค์การวิชาชีพและการจัดการศึกษาระดับนโยบาย จำนวน 4 คน มีคุณสมบัติดังนี้

- 1) ผู้บริหารสภาพยาบาลหรือผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบายในสภาพยาบาล
- 2) วุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไป
- 3) มีผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่
- 4) ประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

กลุ่มที่ 3 ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 3 คน มีคุณสมบัติดังนี้

- 1) วุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไป
- 2) มีความรู้ความสามารถในการส่งเสริมสมรรถนะการพยาบาลวิชาชีพ
- 3) มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าออร์ด หัวหน้าแผนก หัวหน้าฝ่ายในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขหรือสถานประกอบการด้านสุขภาพ

กลุ่มที่ 4 นักวิชาการระดับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาล จำนวน 6 คน มีคุณสมบัติดังนี้

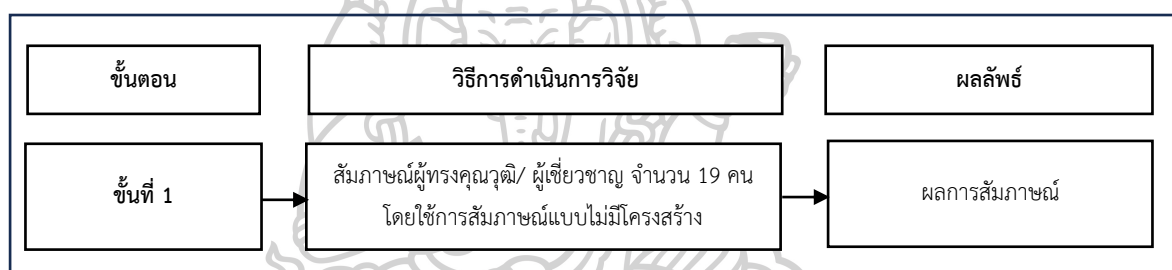
- 1) อาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีประสบการณ์ในการสอนด้านการพยาบาล
- 2) วุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไป
- 3) มีผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่ในระดับประเทศหรือในระดับต่างประเทศ
- 4) ประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป โดยผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์แบบปฏิสัมพันธ์ (interactive interview)

2.2 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ /ผู้เชี่ยวชาญ และนำมาสังเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อจำแนกประเด็นความคิดเห็นที่เหมือนกันแตกต่างกัน และรวบรวมเนื้อหาที่ใกล้เคียงไว้ในข้อเดียวกัน โดยยังคงความหมายตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ให้มากที่สุด

2.3 สรุปผลงานวิจัยจากการบูรณาการสาระที่สังเคราะห์ได้จากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ในขั้นที่ 2

จากการขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังกล่าวสามารถเขียนเป็นแผนภาพที่แสดงการดำเนินการวิจัยเชิงอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณา (EFR: Ethnographic Futures Research) ได้ดังรายละเอียดในแผนภูมิที่ 2 นี้

แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย

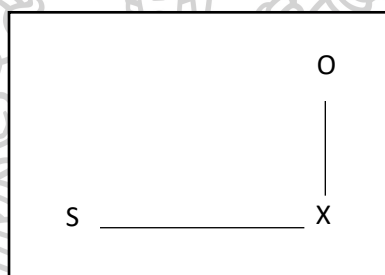
ผู้วิจัยรวบรวมผลการวิจัย ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะมาจัดทำรายงานการวิจัย นำเสนอคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง ตามที่คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เสนอแนะ จากนั้นจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์เพื่อเสนอคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ เพื่อขออนุมัติสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษาต่อไป

ระเบียบวิธีวิจัย

เพื่อให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งประกอบด้วยแบบแผนการวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญตัวแปรที่จะศึกษา การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัยตามรายละเอียดดังนี้

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิธีวิจัยเชิงอนาคต โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบ EFR ที่มีการศึกษาวิจัยแบบผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ โดยศึกษาจากเอกสาร วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ศึกษาสภาวะการณ์โดยไม่มีการทดลอง (The One - Shot, Non- Experimental Case Study) ซึ่งเขียนแผนภาพ (Diagram) ได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 3 แผนผังของแบบแผนการวิจัย

- เมื่อ S หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้จากการเลือกตามเกณฑ์
 X หมายถึง ตัวแปรที่ศึกษา
 O หมายถึง ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย ตัวแปรพื้นฐานและตัวแปรที่ ศึกษาซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรพื้นฐาน คือ ตัวแปรที่เกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การปฏิบัติงานในตำแหน่ง
2. ตัวแปรที่ศึกษา คือ ตัวแปรที่เกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้จากการสรุปผลความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคต (EFR: Ethnographic Futures Research)

เครื่องมือในการศึกษาวิจัย

การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (unstructured interview) โดยผู้วิจัยประมวลสารัตถะ ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการสัมภาษณ์แบบ ปฏิสัมพันธ์ (interactive interview)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดย การสัมภาษณ์ ด้วยตนเองโดยการสัมภาษณ์ผ่านทางโปรแกรม zoom จากผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ 19 ท่าน มาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ใช้เทคนิคการวิจัยอนาคต EFR การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ โดยการสัมภาษณ์แบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive interview) ด้วยการวิเคราะห์ เนื้อหา (Content Analysis)

สรุป

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัย ราชภัฏ” มีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัย ราชภัฏการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณา (EFR: Ethnographic Futures Research) วิธีดำเนินการวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การเตรียม การศึกษาวิจัย ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัย และขั้นตอนที่ 3 การสรุปผลการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ ในงานวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (unstructured interview) โดยได้รับคำแนะนำ จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน ผู้วิจัยรวบรวม ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ มาสังเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อจำแนกประเด็นความคิดเห็น โดยยังคงความหมายตามความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ ให้มากที่สุด และนำมาสรุปผลการวิจัย เขียนรายงานผลการศึกษาวิจัย นำเสนอรายงานผลการศึกษาวิจัยต่อคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่ได้รับคำแนะนำและจัดส่งรายงานผลการศึกษาวิจัยฉบับสมบูรณ์ ต่อคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขอจบการศึกษาต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณา EFR (Ethnographic Futures Research) เพื่อเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย การวิเคราะห์ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ ด้วยการสังเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 2 ตอนมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 1 ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้ลำดับของผู้ทรงคุณวุฒิ ในการให้สัมภาษณ์ที่ปรากฏต่อไปนี้ จะไม่ตรงกับลำดับรายชื่อ ของผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรากฏอยู่ในภาคผนวก และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 19 คน มีรายละเอียดดังนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรพัฒนาหลักสูตรการศึกษาพยาบาลให้ทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการของวิชาชีพในปัจจุบัน ควรส่งเสริมให้มีเนื้อหาครอบคลุมทั้งความรู้ทางการแพทย์ จริยธรรม การจัดการ และทักษะการสื่อสาร เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีความรอบรู้และพร้อมเผชิญกับสถานการณ์ทางการพยาบาลที่หลากหลาย โดยการเสริมสร้างประสบการณ์ทางการศึกษาผ่านการมีส่วนร่วม มีโอกาสในการออกแบบโครงการวิจัย การฝึกอบรมที่สถานพยาบาล และการฝึกปฏิบัติจริง จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานในอนาคตได้ดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการเชื่อมโยงนักศึกษากับสถานพยาบาลและชุมชนผ่านโครงการต่าง ๆ เช่น บริการสุขภาพในชุมชนหรือการวิจัย จะช่วยสร้างความเข้าใจและความสามารถในการทำงาน พัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน และให้นักศึกษาเข้าใจถึงความจำเป็นในการให้บริการที่มีคุณภาพและมีจิตสำนึกในการบริการชุมชน อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างนักศึกษาพยาบาลที่พร้อมจะเติบโตและพัฒนาตลอดชีวิต การอัปเดตความรู้

และทักษะให้ทันสมัยโดยการใช้เทคโนโลยีในการศึกษาและฝึกปฏิบัติ เช่น การใช้ซิมิวเลชัน (simulation) และแอปพลิเคชันการศึกษา จะช่วยให้นักศึกษามีโอกาสเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์จริง สร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งและเพิ่มความสามารถในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ เน้นให้มีความรอบรู้ในศาสตร์ทางการแพทย์ การผดุงครรภ์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และสามารถประยุกต์ได้อย่างเหมาะสมในการปฏิบัติทางการแพทย์ โดยเน้นการให้บริการเชิงรุก เน้นให้สามารถปฏิบัติทางการแพทย์ลงคร่อม เน้นความปลอดภัยของผู้รับบริการทุกช่วงชีวิต ทุกภาวะสุขภาพทุกระดับของสถานบริการสุขภาพ และในความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยใช้ศาสตร์และศิลปะทางการแพทย์การผดุงครรภ์และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้กฎหมาย จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ บุคลากรต้องมีความสามารถใช้การวิเคราะห์เชิงตัวเลข และใช้สถิติอย่างเหมาะสมในวิชาชีพ บุคลากรต้องแสดงออกถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาล ตระหนักในคุณค่าวิชาชีพ และสิทธิของพยาบาล บุคลากรต้องเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตลอดจนเป็นพลเมืองดีของชาติภูมิภาค และประชาคมโลก บุคลากรต้องมีสมรรถนะทางวัฒนธรรม สามารถปฏิบัติงานในสภาพการณ์ของความแตกต่างทางวัฒนธรรม ให้บริการด้วยความเห็นอกเห็นใจ ควรให้การพยาบาลโดยแสดงออกถึงการเคารพคุณค่า ความเชื่อ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ควรส่งเสริมให้ผู้ให้บริการได้รับรู้และเข้าใจในสิทธิของตน¹³⁵

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรเน้นไปที่การพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตให้เหมาะสม ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญในการเสริมสร้างสมรรถนะนักศึกษาพยาบาลในด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพและความสามารถสูง เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา โดยควรส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ครบถ้วนทั้งในแง่ทฤษฎีและปฏิบัติ พร้อมทั้งมีความสามารถในการเรียนรู้และปรับตัวอย่างต่อเนื่องตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมและอุตสาหกรรมสุขภาพ การบริหารหลักสูตรจำเป็นต้องดำเนินการโดยผู้มีความสามารถทางวิชาการและการบริหาร เพื่อวางแผนและดำเนินการสอนที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ หลักสูตรประกอบด้วยวิชาศึกษาทั่วไปและวิชาเฉพาะ ที่สร้างความรู้และทักษะให้กับนักศึกษาพยาบาล ทั้งนี้การพัฒนาหลักสูตรและสมรรถนะนั้นเป็นกระบวนการที่ต้องการความพยายามอย่างต่อเนื่อง ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรม การประชุมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงาน และการสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญในการสร้างพยาบาลที่มีคุณภาพสูงและมีความพร้อมสำหรับอนาคต ในอุตสาหกรรมการแพทย์และการดูแลสุขภาพ นำไปสู่การให้บริการที่มีคุณภาพและปลอดภัย

¹³⁵ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 1, 18 พฤศจิกายน 2566.

จึงทำให้หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตเป็นรากฐานที่สำคัญในการสร้างบุคลากรสุขภาพที่เป็นทรัพยากรสำคัญของประเทศและสังคมในยุคปัจจุบันและอนาคต¹³⁶

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาความสามารถเชิงวัฒนธรรม เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับความหลากหลายในยุคประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมนี้ จะช่วยให้นักศึกษาพยาบาลสามารถดูแลผู้ป่วยที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินความต้องการและวางแผนการศึกษาที่เหมาะสมจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพพยาบาล วิธีการที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้จากสภาพจริง การฝึกปฏิบัติงาน การศึกษาจากต้นแบบ และการใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นส่วนสำคัญในการฝึกฝนและพัฒนาความเข้าใจและทักษะเชิงวัฒนธรรม การเตรียมความพร้อมนี้จะช่วยให้นักศึกษาพยาบาลไม่เพียงแต่เติบโตและแข่งขันได้ในเวทีการพยาบาลทั้งในประเทศและระดับสากลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการยกระดับมาตรฐานการดูแลสุขภาพในภูมิภาคอีกด้วย ดังนั้น การฝึกอบรมและการพัฒนาทักษะเหล่านี้จึงควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างต่อเนื่องในหลักสูตรการศึกษาด้านพยาบาล เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของพยาบาลในอนาคตให้เข้าถึงและตอบสนองต่อความต้องการของประชากรที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรมุ่งเน้นการผลิตนักศึกษาพยาบาลออกมาเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล จะต้องสร้างบัณฑิตพยาบาลที่มีความรู้ความสามารถ ควรมุ่งเน้นการผลิตนักศึกษาพยาบาลออกมาเป็นผู้ที่สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ควรมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตออกมาเป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อการประกอบวิชาชีพ ควรมุ่งเน้นการผลิตนักศึกษาพยาบาลออกมาเป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้รับบริการ ต่อสังคม ต่อวิชาชีพและประเทศชาติ ผู้สอนจะต้องพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลโดยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาพยาบาลให้สอดคล้องกับพันธกิจของคณะพยาบาลศาสตร์ ผู้สอนจะต้องมุ่งพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการด้านสุขภาพอนามัยของท้องถิ่น สังคม และประเทศชาติ ผู้สอนจะต้องผลิตบัณฑิต เพื่อให้ออกมาเป็นพยาบาลวิชาชีพที่มีคุณภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ท้องถิ่นและสภาวะโลกที่เปลี่ยนแปลง และเกิดความยั่งยืนทางการพยาบาล ด้วยควรมีการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาพยาบาลให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มเติม เพื่อให้บรรลุผลของการจัดการศึกษาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยที่ความรู้ความสามารถที่บุคลากรทางการศึกษาพยาบาลต้องการเพิ่มเติม การพัฒนาอาจารย์ผู้สอน ควรสอดคล้องกับสภาพการณ์

¹³⁶ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 2, 20 พฤศจิกายน 2566.

ที่เปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และจากสภาพจริงของปัญหา เช่น ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ อากาศ น้ำ ที่ดิน สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปไม่เป็นไปตามฤดูกาล การอุบัติโรคใหม่ การระบาดของโรคติดต่อ ทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไปและใช้แล้วไม่หมดไปและของเสีย ควรมีการบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพการพยาบาล ควรมีการใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด¹³⁷

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏในปัจจุบันเป็นการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในยุคที่เทคโนโลยีได้พัฒนาอย่างรวดเร็ว ควรส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาให้มีความสมดุลทางร่างกายและจิตใจ พร้อมทั้งมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดูแลผู้ป่วยอย่างมีคุณธรรมและจิตสำนึกของการเป็นพลเมืองที่ดี การศึกษาและการฝึกอบรมที่มีคุณภาพสูงจะช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรมใหม่ ๆ ในวงการแพทย์ได้อย่างทันท่วงที ทั้งนี้ ควรส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองตลอดชีวิตเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้นักศึกษาพยาบาลสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ป่วยและสังคมได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ การเน้นการฝึกอบรมที่เสริมสร้างทักษะในการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ และการเข้าใจวัฒนธรรมการดูแลที่หลากหลายจะช่วยให้นักศึกษาสามารถให้บริการที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับแต่ละบุคคล ดังนั้น หลักสูตรการศึกษาพยาบาลจึงต้องมีจุดหมายที่ชัดเจนและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาของประเทศ การเรียนรู้ที่ไม่หยุดยั้งนี้จะทำให้นักศึกษาพยาบาลมีสมรรถนะที่ดีและพร้อมที่จะเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมการดูแลสุขภาพในอนาคต¹³⁸

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏในปัจจุบันหลักสูตรการศึกษาในประเทศไทยได้กำหนดเป้าหมายหลักในการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณสมบัติที่ครอบคลุมและตอบสนองต่อความต้องการของสังคม โดยควรส่งเสริมให้มีคุณธรรมจริยธรรมความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี สุขภาพกายและจิตที่ดี ความรักชาติและจิตสำนึกทางพลเมือง รวมทั้งการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม หลักสูตรเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาพยาบาลสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การศึกษาและการฝึกอบรมที่ครอบคลุมจะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษา

¹³⁷ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 3, 22 พฤศจิกายน 2566.

¹³⁸ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 4, 24 พฤศจิกายน 2566.

พยาบาลมีความสามารถในการดูแลผู้ป่วยและส่งเสริมสุขภาพให้กับสังคมได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การผสมผสานระหว่างความรู้ทางวิชาการและทักษะชีวิตในหลักสูตรจึงมุ่งเน้นสร้างบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่เพียงแต่มีความสามารถในการปฏิบัติงาน แต่ยังเป็นผู้มีความรู้ จริยธรรมดีเยี่ยม และสามารถสร้างสรรค์สังคมที่ดีและยั่งยืนได้ หลักสูตรการศึกษาพยาบาลในประเทศไทยโดยรวม ช่วยให้นักศึกษาพยาบาลมีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการประกอบวิชาชีพในปัจจุบันและอนาคต ควรส่งเสริมให้มีนักศึกษาพยาบาล มีโอกาสในการออกแบบโครงการวิจัย การฝึกอบรมที่สถานพยาบาล และการฝึกปฏิบัติจริง ออกแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล ในระดับที่แตกต่างกันได้ การพัฒนาสมรรถนะผู้สอน โดยผู้สอนมีบทบาท อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำ ชี้ช่องทาง การแสวงหาความรู้และหาเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้ เน้นการเรียนการสอน โดยผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้แบบ (Active Learning) ผู้เรียนต้องมีการเรียนรู้จากการลงมือทำ ฝึกฝนและแสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองนอกเหนือจากตำราเรียน และพัฒนาทักษะของผู้เรียน ที่ทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียน โดยยึดหลักการเรียนรู้ 3R x 8C เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านภาวะวิเคราะห์ และแก้ปัญหาของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพการเรียนการสอนควรมีความคล่องตัว ยืดหยุ่น และสามารถปรับเปลี่ยนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในอนาคต นำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียน การสอน โดยการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ทันสมัย น่าสนใจ ช่วยให้นักศึกษาเข้าถึงข้อมูล เนื้อหาการเรียนรู้ และเครื่องมือเสริมการเรียนรู้ออนไลน์ต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก พัฒนางค์ความรู้และ ทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการวัดผล การประเมินผลความรู้ให้เหมาะสมกับ แนวทางการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและบรรลุมাত্রฐาน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับปริญญาตรี อย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ 1.การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม 2.ความรู้ 3.ทักษะทางเชาวน์ปัญญา 4.ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5.ทักษะการคิดวิเคราะห์และการสื่อสาร¹³⁹

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรส่งเสริม ให้มีการเสริมสร้างสมรรถนะหลักที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและการเปลี่ยนแปลงทาง เทคโนโลยี ซึ่งประกอบด้วย 1.ความสามารถในการสื่อสาร เป็นทักษะในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและ ประสบการณ์ที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเองและสังคม 2.ความสามารถในการคิด รวมถึงการวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และคิดอย่างมีวิจารณญาณ 3.ความสามารถในการแก้ปัญหา การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมด้วยหลักเหตุผลและข้อมูลสารสนเทศ 4.ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

¹³⁹ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 5, 26 พฤศจิกายน 2566.

การนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวันและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และ 5.ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี การเลือกและใช้เทคโนโลยีต่างๆ ในการพัฒนาตนเองและสังคมอย่างมีคุณธรรมและสร้างสรรค์ การส่งเสริมสมรรถนะเหล่านี้จะช่วยให้นักศึกษาพยาบาลพร้อมเผชิญกับความท้าทายในอาชีพการงานและชีวิตส่วนตัวในยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทักษะเหล่านี้จำเป็นสำหรับการเป็นพยาบาลที่ไม่เพียงแต่มีความเชี่ยวชาญทางวิชาการและทักษะการดูแลผู้ป่วยเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเป็นผู้นำที่ดีในสังคม โดยการรวมเอาความรู้ทางวิชาการและทักษะชีวิตเข้าด้วยกัน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและมีประสิทธิผล¹⁴⁰

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรส่งเสริมให้มีการออกแบบหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษายุคใหม่ โดยรวมถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มการเข้าถึงและความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ การออกแบบหลักสูตรออนไลน์ที่มุ่งเน้นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหาได้โดยไม่จำกัดเวลาและจำนวนครั้งในการเข้าเรียน เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักศึกษามีอิสระในการจัดตารางเรียนตามความสะดวก นอกจากนี้การผสมผสานระหว่างการเรียนออนไลน์ (Online) กับการเรียนในชั้นเรียนจริง (Onsite) ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ทางการเรียนที่ครอบคลุมทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ทั้งนี้ หลักสูตรควรออกแบบให้นักศึกษามีโอกาสลงมือปฏิบัติจริงภายใต้การดูแลของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับอาชีพการพยาบาล การเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและการเข้าถึงเทคโนโลยีการศึกษาสมัยใหม่ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษาเท่านั้น แต่ยังช่วยให้นักศึกษาพร้อมเผชิญกับความท้าทายในสภาพแวดล้อมการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปในอนาคตอีกด้วย¹⁴¹

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรพัฒนาหลักสูตรสำหรับนักศึกษาพยาบาล ควรส่งเสริมให้มีเนื้อหาที่ครอบคลุมทั้งความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยี พร้อมทั้งรวมถึงทักษะเฉพาะทางที่จำเป็นสำหรับวิชาชีพ คือ ทักษะด้านวิชาการ (Hard Skills) ซึ่งเป็นทักษะสำหรับการปฏิบัติงานให้ได้ตามมาตรฐานวิชาชีพ เช่น ฝึกการอ่าน การทำความเข้าใจ การท่องจำเนื้อหาให้แม่นยำ หมั่นติดตามข่าวสาร วิทยาการต่าง ๆ เพื่อให้ก้าวทันการพัฒนาอยู่เสมอ ฝึกทักษะภาษาอังกฤษให้มาก ทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน และทักษะในการพัฒนาตนเองหรือ

¹⁴⁰ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 6, 28 พฤศจิกายน 2566.

¹⁴¹ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 7, 30 พฤศจิกายน 2566.

ทักษะด้านอารมณ์และสังคม (Soft Skills) ที่ทำให้การปฏิบัติงานนั้นสำเร็จ ในการดูแลผู้รับบริการ ด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ ซึ่งเป็นทักษะที่มีความเป็นนามธรรมสูง วัดและประเมินผลได้ยากกว่า ทักษะด้านวิชาการ Soft skills เกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์การทำงาน จากการศึกษา และจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น Soft skills ที่เป็นคุณลักษณะเฉพาะตัวที่จำเป็นสำหรับวิชาชีพพยาบาล เช่น ทักษะความฉลาดทางอารมณ์ ทักษะในการสื่อสาร ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะภาวะผู้นำ ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะความคิดสร้างสรรค์ และทักษะการแก้ปัญหา เป็นต้น ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างบุคลากรทางการแพทย์ที่มีคุณภาพ หลักสูตรควรออกแบบให้มีความยืดหยุ่นเพื่อเชื่อมโยงและสอดแทรกทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญ เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และการแก้ปัญหาย่างสร้างสรรค์ การฝึกอบรมนี้ควรรวมทั้งการเรียนการสอนที่ปรับให้เข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงและใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีได้อย่างคล่องแคล่ว เพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ความต้องการของสถานการณ์จริงในสภาพแวดล้อมทางการแพทย์ที่เปลี่ยนแปลงไป¹⁴²

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 9

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรส่งเสริมให้มี 1.การพัฒนารูปแบบการนิเทศนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ ในรายวิชาที่เกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์ มี 3 ข้อ คือ 1.1 บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ คุณสมบัติของผู้นิเทศการพยาบาล 1.2 กิจกรรมการปฏิบัติการนิเทศ 1.3 การประเมินผลการนิเทศ ทั้งนี้ อาจารย์พยาบาล ควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การนิเทศออนไลน์ การส่งแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านระบบ E-Document ซึ่งช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นและการเข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ทั้งนี้เทคโนโลยีดิจิทัลมีประโยชน์ต่อการนิเทศนักศึกษา คือ จะช่วยให้นักศึกษาได้รับคำแนะนำและ feedback ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ช่วยให้อาจารย์สามารถติดตามผลการเรียนรู้ของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยลดภาระงานของอาจารย์ และช่วยให้นักศึกษามีโอกาสเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญในหลากหลายสาขา 2.จัดโครงการเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลและทักษะทางดิจิทัล สำหรับนักศึกษาและอาจารย์ (กิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการ การฟังบรรยาย การทำกิจกรรมกลุ่ม และการเรียนรู้ด้วยตนเอง) เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาและอาจารย์อย่างต่อเนื่อง 3.ออกแบบรายวิชาใหม่เพิ่มเติม เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะดิจิทัลมาบูรณาการในการเรียนรู้ได้ เช่น รายวิชาการออกแบบสื่อดิจิทัล เชิงสร้างสรรค์ รายวิชาโครงงานดิจิทัลเพื่อการศึกษา เป็นส่วนหนึ่งที่จะเตรียมนักศึกษาพยาบาลให้พร้อมสำหรับ

¹⁴² สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 8, 2 ธันวาคม 2566.

การทำงานในภาคสุขภาพที่มีการใช้เทคโนโลยีเป็นองค์ประกอบหลัก การปรับปรุงหลักสูตรนี้จะช่วยให้นักศึกษาพยาบาลมีความพร้อมในการรับมือกับทั้งความท้าทายด้านเทคนิคและทักษะด้านมนุษย์สัมพันธ์ในการดูแลผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพ¹⁴³

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 10

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ นอกจากความรู้และทักษะพื้นฐานทางการพยาบาลแล้ว ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาทักษะด้านจิตใจ อารมณ์ และเทคโนโลยี ยังเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักศึกษาพยาบาลที่จะสามารถรับมือกับความท้าทายในวิชาชีพดูแลผู้ป่วยด้วยความเอาใจใส่ และประสบความสำเร็จในสายงานนี้ คือ 1). ทักษะด้านจิตใจและอารมณ์ เช่น 1.ความอดทน โดยฝึกให้นักศึกษาสามารถอดทนต่อสถานการณ์ที่ยากลำบาก ควบคุมอารมณ์ และทำงานภายใต้แรงกดดัน 2.การทำงานเป็นทีม โดยพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น แบ่งปันความรับผิดชอบ และสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ 3.การมีเหตุผล โดยฝึกให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจอย่างรอบคอบ และแก้ปัญหาด้วยความมีเหตุผล 4.ความเห็นอกเห็นใจ โดยพัฒนาทักษะการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น empathize กับผู้ป่วย และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ป่วยและครอบครัว 2). ทักษะด้านเทคโนโลยี เช่น 1.การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยฝึกให้นักศึกษาใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรม และระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาล 2.การสืบค้นข้อมูล โดยพัฒนาทักษะการค้นหาข้อมูลทางวิชาการ วิเคราะห์ข้อมูล และนำมาประยุกต์ใช้กับการดูแลผู้ป่วย 3.การสื่อสารผ่านเทคโนโลยี โดยฝึกให้นักศึกษาใช้เครื่องมือสื่อสารออนไลน์ telehealth เพื่อติดต่อสื่อสารกับผู้ป่วย แพทย์ และผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพอื่น ๆ 3).การเรียนรู้แบบบูรณาการ เช่น 1.การเรียนรู้แบบผสมผสาน โดยผสมผสานรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย การฝึกปฏิบัติ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้แบบออนไลน์ 2.การเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student-centered learning) ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ active learning และรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง 3.การเรียนรู้แบบมีบริบท: เชื่อมโยงเนื้อหาการเรียนรู้กับสถานการณ์จริงในวิชาชีพพยาบาล 4).การเรียนรู้ด้วยตนเองและการพัฒนาต่อเนื่อง เช่น 1.สนับสนุนให้นักศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม พัฒนาทักษะ และติดตามความก้าวหน้าทางการแพทย์อยู่เสมอ 2.ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิต ปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ 5).ทักษะด้านการนำเสนอและการสื่อสาร เช่น 1.การนำเสนอข้อมูล โดยฝึกให้นักศึกษาสามารถนำเสนอข้อมูล วิเคราะห์ผลการรักษา และสื่อสารกับผู้ป่วย ญาติ แพทย์ และทีมสหวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ 2.การสื่อสารที่ชัดเจน โดยฝึกให้นักศึกษาสามารถสื่อสารกับผู้ป่วย ญาติ และ

¹⁴³ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 9, 4 ธันวาคม 2566.

ทีมสหวิชาชีพอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับสถานการณ์ 3.การสื่อสารที่แสดงความเห็นอกเห็นใจ โดยฝึกให้นักศึกษาสื่อสารกับผู้ป่วย ญาติ ด้วยความเห็นอกเห็นใจ เข้าใจความรู้สึก และสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และผลลัพธ์คือ 1.นักศึกษาพยาบาลที่มีความพร้อมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และจิตวิญญาณ สามารถรับมือกับความท้าทายในวิชาชีพ ดูแลผู้ป่วยด้วยความเอาใจใส่ และประสบความสำเร็จในสายงานนี้ 2.บุคลากรพยาบาลที่มีคุณภาพ ทำงานร่วมกับทีมสหวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ป่วยและสังคม 3.รองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และสถานการณ์ทางการแพทย์ได้¹⁴⁴

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 11

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรส่งเสริมทักษะด้านการจัดการคน (People Management Competency) ที่เป็นส่วนสำคัญในการเสริมสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการบริหารตนเอง การพัฒนาทักษะเหล่านี้ไม่เพียงช่วยให้พยาบาลสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังช่วยให้สามารถจัดการกับความท้าทายในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงและมีความต้องการสูงได้ การพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการคน (People Management Competency) ที่เพิ่มเสริมจากสมรรถนะด้านการทำงาน (Work Related Competency) โดยแบ่งได้เป็น 2 ด้าน ได้แก่ 1 ด้านบริหารตนเอง เช่น บริหารเวลา จัดการตนเอง จูงใจตนเอง ความมั่นใจในตนเอง และเขาวนอารมณ์ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการรักษาคุณภาพการดูแลผู้ป่วยและการจัดการกับความเครียดในงาน 2.ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น เช่น ความสามารถในการจูงใจผู้อื่น การบริหารทีมงาน การสื่อสาร การนำเสนอข้อมูล การจัดการความขัดแย้ง และการจัดการการเปลี่ยนแปลง การเพิ่มพูนทักษะเหล่านี้ช่วยให้พยาบาลสามารถนำทีม ปรับปรุงการสื่อสารในทีมและกับผู้ป่วย และจัดการกับสถานการณ์ที่ท้าทายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการฝึกอบรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิตควรเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้บัณฑิตพยาบาลและพยาบาลวิชาชีพมีความพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายในอนาคตและสามารถให้บริการที่มีคุณภาพการเรียนรู้แบบองค์รวมที่เน้นการปฏิบัติจริงและการมีส่วนร่วมในโครงการวิจัยและการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่พยาบาลจะได้รับความเข้าใจในทักษะการจัดการคน เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์การทำงานจริงในปัจจุบัน และการประยุกต์ใช้ทักษะเหล่านี้ในสถานการณ์ที่หลากหลายในภาคสนาม การผสมผสานความรู้จากการเรียนในห้องเรียนกับประสบการณ์จริงช่วยให้พยาบาลพัฒนาทักษะเหล่านี้ได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิผล การทำงานร่วมกันของทีมสหสาขาวิชาชีพเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะการจัดการทีมและการสื่อสารภายในทีมทำงาน การเรียนรู้และ

¹⁴⁴ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 10, 6 ธันวาคม 2566

การฝึกฝนในสภาพแวดล้อมที่เป็นจริงยังช่วยให้พยาบาลได้ทดลองและปรับปรุงทักษะการจัดการ ความขัดแย้งและการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีความสำคัญต่อการดำเนินงานภายในสถานพยาบาลที่มีความ เร่งด่วนและมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการพัฒนาวิชาชีพและการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยในอนาคตได้¹⁴⁵

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 12

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรออกแบบ หลักสูตรที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการสืบค้นความรู้ด้วยวิธีการที่เหมาะสม สามารถสรุปประเด็น ความรู้จาก ตำรา บทความวิชาการ และผลงานวิจัยที่ไม่ซับซ้อน และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติงานได้ ควรจัดทำจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค การคิดวิเคราะห์ (Analytical) และการแก้ปัญหา (Problem-Solving) เพื่อให้เห็นถึงศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในการนำไป กำหนดทิศทางของแผนการพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและตอบโจทย์ต่อ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน พร้อมทั้งติดตามการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างสม่ำเสมอ จากแหล่งข้อมูลที่เที่ยงตรง ควรกำหนดมาตรฐานและจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรที่มุ่งเน้นคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ มีความรู้ความสามารถในการดูแลผู้เจ็บป่วยอย่างต่อเนื่อง มีภาวะผู้นำ (Leadership) มีพลัง (Energy) มีความอดทน (Patience) สามารถทำงานเป็นทีม และ การตระหนักรู้ความสามารถตนเอง (Self-Efficacy) ควรเน้นด้านวิชาการและการวิจัย โดยนำความรู้ ทางทฤษฎี ทางปฏิบัติ และความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ร่วมออกแบบหรือพัฒนานวัตกรรมดูแลสุขภาพ สุขภาพหรือนำมาประยุกต์ใช้ ในการพัฒนาการดูแลและรักษาสุขภาพของผู้ป่วย เช่น ความรู้เกี่ยวกับ โรค การดูแลผู้ป่วย และการปฏิบัติการพยาบาลต่างๆ ต้องออกแบบหลักสูตรให้มุ่งเน้นการมีความรู้ ทางการพยาบาล การผดุงครรภ์และบูรณาการศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในการให้บริการสุขภาพทุกช่วงวัย ในภาวะปกติและเจ็บป่วย โดยมุ่งเน้นให้มีทักษะการคิดขั้นสูงในการตัดสินใจแก้ปัญหา การคิดอย่างมี วิจัยญาณ การคิดสร้างสรรค์ (Creativity) การแสดงความสามารถของผู้เรียนตามบทบาทหน้าที่ ที่วิชาชีพพยาบาลได้กำหนดไว้ และความสามารถที่เป็นความต้องการของสังคม ต้องออกแบบ การปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์แบบองค์รวมด้วย หัวใจความเป็นมนุษย์โดยใช้กระบวนการ พยาบาลบนหลักฐานเชิงประจักษ์ คำนึงถึงความปลอดภัย การใช้ยาอย่างสมเหตุผล ภายใต้กฎหมาย การมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และการปกป้องสิทธิของผู้รับบริการ ควรมีการให้ความรู้ในการวิจัย ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย มโนทัศน์ของการวิจัยทางการแพทย์ ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย การจัดทำโครงการวิจัย และการใช้หลักฐานเชิง ประจักษ์ในการปฏิบัติการพยาบาล ควรมีการเพิ่มทักษะในการวิจัย ความสามารถในการสืบค้นข้อมูล

¹⁴⁵ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 11, 15 ธันวาคม 2566

และเลือกใช้ข้อมูลอ้างอิง ความสามารถในการอ่านและสรุปประเด็นจากตำรา บทความทางวิชาการ และงานวิจัย ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ไม่ซับซ้อน ความสามารถในการเขียนโครงการวิจัยและ รายงานการวิจัย ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และความสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการ ปฏิบัติการพยาบาล ควรมีการเพิ่มความรู้อันจิตวิสัย การมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัย และ ความตระหนักที่มีต่องานวิจัย มีความคิดเชิงวิทยาศาสตร์ มีความสนใจใฝ่รู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความมีเหตุมีผล ความสามารถในการคาดคะเน มีจริยธรรม จรรยาบรรณนักวิจัย หรือ จรรยาวิชาชีพ ของนักวิจัย ควรมีการให้นักศึกษามีทักษะการคิดวิเคราะห์ ควรมีการสนับสนุนให้นักศึกษาทำวิจัย เป็นส่วนสำคัญในการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในสายงานพยาบาล ควรมีการนำผลงานวิจัย ไปใช้ในการพัฒนาการบริการ ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความรู้ในการปฏิบัติงานกับผู้ร่วมงาน ผู้เกี่ยวข้อง ในการพัฒนางาน และแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน ควรสรุปประเด็นความรู้จากประสบการณ์ ของตนเองได้ และสามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่นเข้าใจได้¹⁴⁶

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 13

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำเป็นที่ จะต้องหาแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลควบคู่ไปด้วย ดังนี้ ความรู้เกี่ยวกับ การพยาบาล คือ 1.มหาวิทยาลัยราชภัฏ จัดประชุมวิชาการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ของอาจารย์ให้ทันสมัย ทั้งแบบ online และ onsite 2.อาจารย์ แสวงหาความรู้ผ่านการสืบค้นข้อมูลจาก ตำรา หนังสือ บทความวิชาการ งานวิจัยทั้งแบบเป็นเอกสาร และสืบค้นข้อมูลจากออนไลน์ ความรู้เกี่ยวกับการ จัดบริการแนะแนว คือ 1.มหาวิทยาลัยราชภัฏ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การจัดทำเอกสาร ในการเรียนการสอน รูปแบบออนไลน์ เพื่อสะดวก รวดเร็วต่อการนำข้อมูลไปใช้ 2.อาจารย์พยาบาล แสวงหาความรู้ผ่านการสืบค้นข้อมูลออนไลน์ เกี่ยวกับการจัดทำเอกสารข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้เรียน เป็นรายบุคคล ความรู้เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักศึกษา คือ 1.มหาวิทยาลัยราชภัฏ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การจัดทำโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อนักศึกษา 2.ผู้บริหาร ร่วมเป็นที่ปรึกษากับอาจารย์แนะแนว จัดทำโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ภายในหรือภายนอก มหาวิทยาลัย ที่ช่วยพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับนักศึกษา ความรู้เกี่ยวกับการจัดบริการประชาสัมพันธ์ คือ 1.มหาวิทยาลัยราชภัฏ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดทำสื่อ และนวัตกรรมต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ด้านการศึกษาต่อ รวมถึงด้านอาชีพหรือสาขาที่เหมาะสมกับนักศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ 2.อาจารย์พยาบาล ศึกษาวิธีการจัดทำสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อยุคสมัยที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดความรู้ความเข้าใจในการศึกษาต่อและอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง ทักษะการจัดการเรียนรู้

¹⁴⁶ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 12, 15 ธันวาคม 2566

กิจกรรมแนะแนว คือ 1.มหาวิทยาลัยราชภัฏ จัดกิจกรรมศึกษาดูงาน เกี่ยวกับการประกอบอาชีพที่ หลากหลายในสังคมให้กับอาจารย์พยาบาล 2.ผู้บริหาร จัดให้มีกิจกรรมร่วมกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อให้ นักศึกษาได้รู้จักและเข้าใจอาชีพที่หลากหลายในสังคม ทักษะการให้คำปรึกษา คือ 1.ผู้บริหาร จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการให้คำปรึกษาที่ดีสำหรับอาจารย์พยาบาล ช่วยให้อาจารย์พยาบาล วิเคราะห์ จิตใจ บุคลิกภาพ รวมถึงความรู้สึกของผู้อื่นได้ 2.อาจารย์พยาบาล ศึกษาแนวคิดพื้นฐาน ด้านจิตวิทยาการแนะแนว แล้วนำมาพัฒนาเป็นขั้นตอนในการให้คำปรึกษาได้อย่างเป็นระบบ ทักษะ การเลือกใช้เครื่องมือทางจิตวิทยาแนะแนว คือ 1.ผู้บริหาร จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้อาจารย์พยาบาล เรื่อง การใช้ระบบฐานข้อมูล ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษา เพื่อความสะดวก แม่นยำ และรวดเร็ว ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2.อาจารย์พยาบาล ศึกษาวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากการเลือกใช้เครื่องมือ ทางจิตวิทยาการแนะแนวที่ถูกต้องเหมาะสม ทักษะการเป็นผู้ประสานงาน คือ 1.มหาวิทยาลัยราชภัฏ จัดสัมมนากิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการประสานงานพร้อมทั้งหาเทคนิค วิธีการ ประสานงานได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว 2.ผู้บริหาร จัดสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนา การประสานงานระหว่างโรงเรียนกับชุมชน มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น 3.อาจารย์พยาบาล สร้างเครือข่าย ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงและ รวดเร็ว ความมั่นคงทางอารมณ์ คือ 1.ผู้บริหาร จัดให้มีการนิเทศ ติดตาม ภายในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ คำแนะนำและตรวจสอบการทำงานของอาจารย์พยาบาล รวมถึงให้รายงานผลการปฏิบัติงานแนะแนว ประจำปี 2.อาจารย์พยาบาล จัดทำบันทึกผลการนิเทศ ติดตาม ประจำปีภาคเรียนอย่างต่อเนื่อง และ นำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาปรับปรุงการทำงานของตนเองสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น คือ 1.ผู้บริหาร จัดอบรมเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมให้กับอาจารย์พยาบาลที่เป็นผู้แนะแนว เพื่อเสริมสร้างการมี มนุษย์สัมพันธ์ที่ดี ทั้งกาย วาจา และจิตใจ 2.อาจารย์พยาบาล ศึกษารูปแบบหรือแนวคิดเชิงบวก เป็นการเพิ่มกำลังใจ และลดความเครียดในการทำงาน จริยธรรม กฎหมาย จรรยาบรรณวิชาชีพของ อาจารย์พยาบาล คือ 1.มหาวิทยาลัยราชภัฏ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อและ เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยให้กับอาจารย์พยาบาล 2.ผู้บริหาร มอบหมายให้อาจารย์พยาบาล สร้างฐานข้อมูลออนไลน์ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในด้านศึกษาต่อและอาชีพที่ทันสมัย ให้นักศึกษา สืบค้นข้อมูลตามความสนใจ 3.อาจารย์พยาบาล แสวงหาและสืบค้นข้อมูลออนไลน์เป็นประจำเพื่อให้ ทราบถึงข้อมูลสารสนเทศใหม่ ๆ ในทุก ๆ ด้าน¹⁴⁷

¹⁴⁷ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 13, 16 ธันวาคม 2566

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 14

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรให้มีการออกแบบแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัล ด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วย 1.จัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ มาใช้ เช่น การสร้าง QR Code การตัดต่อคลิปวิดีโอ การอัปโหลดข้อมูลบน YouTube มาใช้ในชั้นเรียน เป็นต้น 2.การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ใหม่ ๆ เช่น บทเรียนออนไลน์แบบเปิด (MOOC) ให้ตอบโจทย์แนวโน้มยุคสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ 3.จัดการเรียนการสอนแบบ “โลกคือห้องเรียน” โดยนำสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา (เทคโนโลยี เป็นฐาน) เช่น โปรแกรม ZOOM หรือ Microsoft Team มาใช้ในการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน 4.ออกแบบการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนผลิตสื่อดิจิทัล เช่น อินโฟกราฟิก หรือ วิดีโอ แสดงถึงความรู้ความเข้าใจจากการเรียนรู้ 5.จัดการเรียนรู้ที่พัฒนาความฉลาดทางดิจิทัล การมีภูมิคุ้มกันในตนเอง ต่อสิ่งยั่วยุทางดิจิทัล และเพิ่มพูนสมรรถนะความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่เข้มแข็ง อยู่ร่วมกันอย่างสันติ รู้เท่าทันเทคโนโลยีบนความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม และการละเมิดลิขสิทธิ์ทางปัญญา 6.เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเป็นเครื่องมือ เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ที่มีประโยชน์ ตามมาตรฐานวิชาชีพอาจารย์พยาบาลและเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้ เช่น การจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนออนไลน์¹⁴⁸

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 15

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรส่งเสริมสมรรถนะด้านดิจิทัลของนักศึกษาพยาบาล และด้านการประเมินการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1.ใช้เทคโนโลยีในการประเมินการเรียนรู้ เช่น การใช้แพลตฟอร์ม Microsoft Teams หรือ Google Classroom ช่วยให้ผู้สามารถประเมินการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านแบบทดสอบ แบบสอบถาม และการสังเกตการณ์ที่สามารถบริหารจัดการได้ในระบบดิจิทัล การใช้เครื่องมือ เช่น Socrative และ Plickers ซึ่งสนับสนุนการประเมินที่สร้างสรรค์และอินเตอร์แอคทีฟ ทำให้ผู้สอนสามารถปรับแก้ข้อบกพร่องและปรับใช้เพื่อการปรับปรุงกระบวนการสอน 2.ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีที่หลากหลาย เช่น แบบทดสอบแบบสอบถาม เครื่องมือ การให้คะแนน (Rubrics) การจำลองสถานการณ์ โดยใช้อุปกรณ์หรือระบบฐานข้อมูลทางเทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้การประเมินมีมาตรฐานชัดเจนและเป็นธรรม 3.กำหนดภาระงานหรือการปฏิบัติ ผ่านชิ้นงานที่มีการบูรณาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์ผลงาน อาทิ การสังเกตชั้นเรียนผ่านเครื่องมือทางดิจิทัลการสร้าง E-Portfolio ช่วยให้นักศึกษาได้รวบรวมและ

¹⁴⁸ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 15, 16 ธันวาคม 2566

แสดงผลงานของตนอย่างมืออาชีพ สนับสนุนให้พวกเขาสามารถใช้ทักษะที่ได้เรียนรู้ในการแสดงผล
 ลัพท์ที่ชัดเจนและตรวจสอบได้ ทั้งหมดนี้เป็นการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาพยาบาลสามารถนำ
 ทักษะดิจิทัลมาบูรณาการในการทำงานจริงได้อย่างเชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในยุคดิจิทัลและ
 การดูแลสุขภาพในอนาคตที่มีการพึ่งพาเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก ส่งเสริมให้อาจารย์ประเมินผล
 การเรียนรู้ระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เช่น การวัดและประเมินผลย่อย การวัดและ
 ประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนเป็นการสรุปผลการเรียนรู้¹⁴⁹

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 16

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำเป็นต้องม
 การส่งเสริมด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1.สนับสนุนให้มีการสำรวจสิ่งสนับสนุน
 การเรียนรู้ที่เหมาะสมแก่นักศึกษาและอาจารย์ตามบริบทของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 ราชภัฏ 2.สนับสนุนให้อาจารย์และนักศึกษาเข้าใช้ห้องเรียนอัจฉริยะ (Smart Classroom) ที่มีอยู่
 เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ ที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยใน
 กระบวนการเรียนรู้ 3.จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด
 เสมือนจริง (Virtual Library) และการมีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง สำหรับการเข้าถึงฐานข้อมูล
 ออนไลน์ จะช่วยให้นักศึกษาและอาจารย์สามารถค้นคว้าหาข้อมูลและเข้าถึงสื่อการเรียนรู้
 ได้ตลอดเวลา เพื่อสืบค้นแหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ ให้เพียงพอ โดยนำผลการประเมิน
 ความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์มาพิจารณาประกอบการวางแผนปรับปรุงพัฒนา 4.จัดให้มี
 บริการยืมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ Laptop iPad แก่นักศึกษา
 และอาจารย์ที่ยังไม่มีอุปกรณ์ เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีได้อย่าง
 เท่าเทียมกัน เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ 5.มีระบบการดูแลรักษา และ
 ตรวจสอบอุปกรณ์และเทคโนโลยีให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานอย่างสม่ำเสมอ และซ่อมแซมทันทีเมื่อ
 ชำรุดหรือเกิดความเสียหาย ทั้งหมดนี้จะช่วยให้นักศึกษาพยาบาลมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
 อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลที่จำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคตได้อย่างมั่นใจ¹⁵⁰

¹⁴⁹ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 15, 16 ธันวาคม 2566

¹⁵⁰ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 16, 18 ธันวาคม 2566

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 17

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรให้มีการส่งเสริมสมรรถนะด้านดิจิทัลของนักศึกษาพยาบาลต้องรวมถึงการพัฒนาอาจารย์ให้สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างเชี่ยวชาญ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ อาจารย์ควรได้รับการส่งเสริมด้านการพัฒนาอาจารย์ ประกอบด้วย 1.เสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมายในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้กับอาจารย์ เพื่อให้มั่นใจว่าการใช้งานเทคโนโลยีเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม 2.มีระบบสนับสนุนอาจารย์ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน 3.สนับสนุนให้อาจารย์จัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Teaching) โดยสนับสนุนทรัพยากรทางเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านดิจิทัลอย่างสูงสุด 4.ส่งเสริมให้อาจารย์ใช้แพลตฟอร์มเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ และหลากหลายในการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านเนื้อหาสาระและการเรียนรู้ด้านดิจิทัลใหม่ ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ 5.จัดอบรมการใช้เทคโนโลยีหรือแอปพลิเคชันใหม่ให้แก่อาจารย์ โดยเชิญผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ มาให้ความรู้แนะนำวิธีการใช้งาน พร้อมทดลองใช้จริง ภายในกลุ่มคณาจารย์ จะนำไปสู่การเสริมสร้างสมรรถนะด้านดิจิทัลของนักศึกษาพยาบาลอย่างยั่งยืน ช่วยให้นักศึกษาพร้อมสำหรับอนาคตในสายอาชีพด้านสุขภาพที่มีการใช้เทคโนโลยีอย่างกว้างขวาง¹⁵¹

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 18

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรต้องเตรียมผู้เรียนให้พร้อมรับมือกับสังคมในยุคศตวรรษที่ 21 โดยคำนึงถึงความสำคัญของการส่งเสริมการจัดการศึกษา ดังนี้ 1.การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โลกแห่งดิจิทัล (World Digital Learning) เป็นการสร้างองค์ความรู้ผ่านลงไปบนเครือข่ายออนไลน์ ที่เกิดจากการสร้างเนื้อหาพร้อมกัน แบ่งปันความรู้ ปรับปรุง และเนื้อหาที่มีความหลากหลายมากขึ้น เป็นนวัตกรรมเนื้อหาการสอนแล้ว แบ่งปันไปทั่วโลก แล้วฝึกฝนเด็กรุ่นใหม่ให้รู้จักค้นคว้าและทำงานร่วมกันผ่านเครือข่ายทั่วโลก เป็นการทำลายกำแพงการศึกษาที่ขวางกั้นลงไป อาจารย์เพียงแต่เป็นผู้แนะนำ ชี้ประเด็นและแก้ไขข้อผิดพลาดให้ผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ผ่านเครือข่ายดิจิทัลที่เชื่อมโยงเข้าหากัน นักศึกษาได้เรียนรู้จากสุดยอดนักคิดทุกคนในทุกเรื่องที่เขาสนใจ ซึ่งเป็นการเปิดกว้างสำหรับทุกคนในโลกไม่เฉพาะแต่ในห้องเรียนเหมือนสมัยดั้งเดิมที่ผ่านมา การเปิดกว้างเช่นนี้จะเป็ประโยชน์ต่อโลกแห่งการทำงานที่มีการแข่งขันที่สูงและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเปิดให้เรียนเพิ่มเติมเฉพาะเรื่องที่มีประโยชน์ต่อการทำงานจากโลกดิจิทัล คือ สิ่งที่ภาครัฐและเอกชน ควรให้การสนับสนุนเพื่อให้ระดับองค์ความรู้

¹⁵¹ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 17, 27 ธันวาคม 2566

ในโลกของการทำงานและโลกความเป็นจริงมากขึ้น ส่งเสริมให้อาจารย์และนักศึกษาพัฒนาทักษะดิจิทัล เพื่อให้สามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลในการสร้างเนื้อหาการสอนและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพได้ การใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงแต่เปิดโอกาสให้นักศึกษาเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลหลากหลายเท่านั้น แต่ยังช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการสื่อสารผ่านเครือข่ายดิจิทัล ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคต 2.การจัดการเรียนการสอน (Instruction) การศึกษายุคใหม่ ควรนำเนื้อหาที่สอนบนเครือข่ายออนไลน์ เพื่อให้ทุกคนได้มีโอกาสเข้าถึงได้ฟรีด้วยการแลกเปลี่ยนความรู้ พัฒนาเนื้อหาใหม่ ๆ ขึ้นมาเป็นสถานศึกษาหนึ่งในเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่นักศึกษาและสถาบันการศึกษาอื่นได้เข้ามาเรียนรู้ พร้อมคงรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเอาไว้ เพื่อคงอยู่ของประวัติศาสตร์และไม่อยู่อย่างโดดเดี่ยวอีกต่อไป เนื้อหาที่เกิดขึ้นจะมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำไปวางบนเครือข่ายออนไลน์ โดยเปลี่ยนแนวคิดที่ถือว่าเป็นทรัพย์สินที่สร้างความได้เปรียบของสถาบันให้กลายเป็นผู้นำในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านโลกออนไลน์ที่ทุกคนเข้าถึงสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่และทุกเวลา 3.การเปลี่ยนรูปของการศึกษา (Educational Transformation) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญต่อยุคแห่งการเรียนรู้ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ควรมีการขับเคลื่อนการเรียนรู้ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และไม่สามารถอยู่ตัวคนเดียว โดยสร้างความสัมพันธ์กับสังคมและองค์กรต่าง ๆ ภายนอกในรูปแบบความร่วมมือใหม่ ๆ มากขึ้น การออกแบบหลักสูตรหรือการเรียนการสอนต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลมากขึ้น ควรรวมตัวกันเพื่อเชื่อมสัมพันธ์สร้างองค์ความรู้ใหม่และเชื่อมโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้สามารถใช้งานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาทีมงานในสถานศึกษาให้มีความรู้ความสามารถสูงและเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อรองรับการออกแบบรายวิชาหรือสาระการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยอาจารย์และผู้บริหารควรร่วมกันทำงานเป็นทีมเพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นและร่วมกันพัฒนาสื่อการเรียนรู้และแนวทางการวัดผลและประเมินผลทางการเรียนที่มีคุณภาพและเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาหลักสูตรจะต้องเน้นไปที่การใช้เทคโนโลยีในการสร้างและการนำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้ที่ไม่เพียงแต่เน้นที่ความรู้เทคนิคเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการสร้างทักษะในการวิเคราะห์ การสื่อสาร การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาในการเตรียมตัวสำหรับโลกแห่งอนาคตที่ต้องอาศัยการทำงานเป็นทีมและการสื่อสารผ่านเครือข่ายดิจิทัล¹⁵²

¹⁵² สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 18, 4 มกราคม 2567

ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 19

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรเริ่มจากการส่งเสริมอาจารย์ในการจัดการเรียนรู้ในยุค AI โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ การพัฒนาทักษะทางเทคโนโลยี การพัฒนาทักษะด้านการสอนและการพัฒนาทักษะด้านจิตวิทยา ดังนี้

- 1.การพัฒนาทักษะทางเทคโนโลยี ได้แก่ การจัดอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อสอนวิธีการใช้งานเครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ สนับสนุนให้อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับอาจารย์คนอื่น ๆ เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ พัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้อาจารย์เรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี AI การพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสำหรับอาจารย์มีความจำเป็นในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งทักษะที่ครอบคลุมถึงความสามารถ 4 มิติ คือ การใช้ (Use) เข้าใจ (Understand) การสร้าง (Create) และเข้าถึง (Access) เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน การพัฒนาทักษะด้านการสอน ได้แก่ การจัดอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อสอนวิธีออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างเป็นอิสระ สนับสนุนให้อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับอาจารย์คนอื่น ๆ เกี่ยวกับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ พัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้อาจารย์เรียนรู้เกี่ยวกับการประเมินการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้งความรู้ทักษะและเจตคติ สนับสนุนให้อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับอาจารย์คนอื่น ๆ เกี่ยวกับการประเมินการเรียนรู้ พัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้อาจารย์เรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการปรับเปลี่ยนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน การพัฒนาอาจารย์ด้านทักษะการสอน ถือเป็นทักษะที่อาจารย์ต้องพัฒนาการผลิตสื่อการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่รวมถึงการพัฒนาทักษะจิตวิทยา การสื่อสาร การพัฒนาทักษะชีวิต ทักษะการกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ และการพัฒนาทักษะการวิจัย และพัฒนาผู้เรียนไปพร้อม ๆ กัน เพื่อยกระดับการศึกษาไปสู่การจัดการศึกษาและการพัฒนาอาจารย์พร้อมทั้งบุคลากรทางการศึกษาในยุคใหม่ให้มีคุณภาพพร้อมที่จะดำรงตนอยู่ได้ในโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การพัฒนาทักษะด้านจิตวิทยา ได้แก่ การจัดอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อสอนเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียน สนับสนุนให้อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับอาจารย์คนอื่น ๆ เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียน พัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้อาจารย์เรียนรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียน การพัฒนาทักษะด้านจิตวิทยาการสอนของอาจารย์ถือว่ามีความจำเป็นในการจัดการศึกษาการสร้างหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนและอาจารย์จำเป็นจะต้องมีความรู้พื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษาควรส่งเสริมอาจารย์ในทักษะด้านจิตวิทยา กล่าวคือ การจัดอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อสอนเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียนและถอดองค์ความรู้ ให้อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับอาจารย์คนอื่น ๆ เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียนและสถานศึกษาควรพัฒนาหลักสูตรและ

สื่อการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้อาจารย์เรียนรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อจะ
ได้เข้าใจพฤติกรรมของผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียน
การสอนเปรียบเทียบกับวิศวกรรมที่จำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์¹⁵³

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ

เพื่อทราบแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณา EFR (Ethnographic Futures Research)
โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 19 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์
แบบไม่มีโครงสร้าง (unstructured interview) ที่ได้มาจากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี
เกี่ยวข้องกับแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากเอกสาร
ตำรา บทความ เว็บไซต์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ แล้วนำมาสอบถาม
ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 19 คน โดยมุ่งประเด็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะ
ของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตอบได้อย่างอิสระตามแนวคิดของ
ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เป็นรายบุคคลและ
สังเคราะห์เข้าด้วยกันกับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญคนอื่น สรุปการสัมภาษณ์ได้ ดังนี้
1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการวัดและประเมินผล 4) ด้านสิ่งสนับสนุน
การเรียนรู้ 5) ด้านการพัฒนาอาจารย์ 6) ด้านการพัฒนาการบริการ 7) ด้านการพัฒนาการวิจัย
8) ด้านการพัฒนาวิชาชีพ และ 9) ด้านการใช้เทคโนโลยี โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านหลักสูตร มีรายละเอียดดังนี้

1) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนให้บูรณาการความรู้ทางการแพทย์ จริยธรรม
การจัดการ และทักษะการสื่อสาร เพื่อผลิตพยาบาลคุณภาพที่มีความพร้อมสำหรับอนาคตการดูแล
สุขภาพ:

1.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การออกแบบหลักสูตรที่รวมเนื้อหาจากหลายสาขาวิชา
เช่น การแพทย์ จริยธรรม และการจัดการ พร้อมกับการฝึกทักษะการสื่อสารผ่านกรณีศึกษาและ
การสอนในสถานการณ์จริง เช่น การจำลองสถานการณ์ผู้ป่วย การฝึกซ้อมในห้องปฏิบัติการ และ
การจัดการกรณีศึกษาในทีมข้ามวิชาชีพ

¹⁵³ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 19, 6 มกราคม 2567

1.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับความรู้ที่ครอบคลุมและสามารถบูรณาการความรู้จากหลายสาขา เพื่อประยุกต์ใช้ในสถานการณ์การดูแลผู้ป่วยจริง นอกจากนี้ยังได้รับการพัฒนาทักษะการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม ซึ่งสำคัญในการทำงานในสภาพแวดล้อมทางการพยาบาลที่ซับซ้อน

2) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรผสมผสานทฤษฎีและปฏิบัติในการเรียนรู้ เพื่อสร้างพยาบาลที่มีความรู้วิชาการและทักษะชีวิต เช่น การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ:

2.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การบูรณาการการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติ เช่น การฝึกงานในโรงพยาบาล การเรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง การฝึกทักษะการสื่อสารและการทำงานเป็นทีมผ่านการเล่นบทบาทสมมติ และการอบรมภาวะผู้นำโดยการให้โอกาสนักศึกษาเป็นผู้นำในกิจกรรมต่าง ๆ

2.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้ประสบการณ์ในการทำงานจริงและการประยุกต์ใช้ความรู้ทฤษฎีในสถานการณ์จริง ซึ่งจะช่วยให้มีความมั่นใจในการทำงานและมีทักษะการสื่อสารและการทำงานเป็นทีมที่เข้มแข็ง

3) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรส่งเสริมทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำเพื่อให้พยาบาลมีความสามารถในการเป็นที่ยอมรับในวงกว้างและสามารถให้บริการด้านการดูแลสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ:

3.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การจัดฝึกอบรมที่เน้นทักษะการสื่อสารและการทำงานเป็นทีมในบริบทที่หลากหลาย เช่น การฝึกทำงานร่วมกับทีมทางการแพทย์ การจัดกิจกรรมกลุ่มที่มีการกำกับดูแลเพื่อฝึกภาวะผู้นำ และการสร้างสถานการณ์จำลองที่ซับซ้อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ไขปัญหา

3.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีทักษะการสื่อสารที่ดีและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งมีภาวะผู้นำที่ช่วยให้สามารถตัดสินใจและแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ที่ซับซ้อนได้

4) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรส่งเสริมทักษะการจัดการตนเอง เช่น การบริหารเวลา และการจัดการความเครียด เพื่อให้พยาบาลสามารถรับมือกับสถานการณ์ที่ซับซ้อนและมีประสิทธิภาพ:

4.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การจัดฝึกอบรมและเวิร์กช็อปเกี่ยวกับการจัดการเวลา การตั้งเป้าหมาย และการจัดการความเครียด การสอนเทคนิคการผ่อนคลายและการบริหารความเครียดผ่านกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพจิต เช่น โยคะ สมาธิ และการสนับสนุนให้มีการใช้เทคนิคการทำงานแบบ Agile

4.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีทักษะในการบริหารเวลาและการจัดการความเครียดที่ดี ซึ่งช่วยให้สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีสมดุลในชีวิตส่วนตัวและการทำงาน

5) หลักสูตรพยาบาลศาสตรศาสตรควรสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการเรียนรู้และการประยุกต์ใช้ในการดูแลผู้ป่วย โดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้แบบปฏิบัติ:

5.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการเรียน การนำเทคโนโลยีการจำลองผู้ป่วยเข้ามาใช้ในการฝึกปฏิบัติ การสอนผ่านสื่อดิจิทัล และการส่งเสริมการใช้แอปพลิเคชันและอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัยในการดูแลผู้ป่วย

5.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการดูแลผู้ป่วย ซึ่งจะช่วยให้มีความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการทำงานจริง และมีความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสไตล์การเรียนรู้ของตนเอง

6) หลักสูตรพยาบาลศาสตรควรส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านวิชาการและทักษะอารมณ์สำคัญ เพื่อให้พยาบาลสามารถเติบโตและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในอาชีพ:

6.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การจัดฝึกอบรมที่เน้นทักษะการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล การสนับสนุนให้มีการเข้าร่วมการประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานวิจัย การสอนทักษะการฟังและการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และการส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านอารมณ์เชิงบวก เช่น การเสริมสร้างความมั่นใจและความยืดหยุ่นทางจิตใจ

6.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีทักษะในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลที่ดี ซึ่งช่วยในการพัฒนาความรู้และประยุกต์ใช้ในการทำงาน นอกจากนี้ยังได้รับการพัฒนาทักษะอารมณ์ที่ช่วยให้ความมั่นใจและสามารถรับมือกับสถานการณ์ที่ท้าทายได้

7) หลักสูตรพยาบาลศาสตรต้องกำกับดูแลการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยและเป็นประสบการณ์จริง เพื่อให้พยาบาลมีความพร้อมในการปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง:

7.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอให้ตรงกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาในวงการแพทย์ การให้โอกาสนักศึกษาเข้าร่วมโครงการฝึกงานในสถานที่ต่าง ๆ และการสร้างความร่วมมือกับโรงพยาบาลและองค์กรทางการแพทย์ เพื่อให้มีการฝึกปฏิบัติในสภาพแวดล้อมที่แท้จริง

7.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและมีความพร้อมในการปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในวงการการแพทย์ นอกจากนี้ยังได้รับโอกาสในการฝึกปฏิบัติในสถานที่จริงที่ช่วยให้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมการทำงานจริง

8) หลักสูตรพยาบาลศาสตรควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักศึกษาให้ตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้:

8.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมกลุ่ม การจำลองสถานการณ์ และโครงการบริการชุมชน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะและการเปลี่ยนแปลง

พฤติกรรม การประเมินผลการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อปรับปรุงและพัฒนา และการสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างทักษะที่เกี่ยวข้อง

8.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับการพัฒนาทักษะและพฤติกรรมที่ตรงตามเป้าหมายของการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้มีความพร้อมในการทำงานในวงการการแพทย์ และสามารถปรับตัวได้ดีกับสถานการณ์ต่างๆ

9) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนการใช้ระบบการประเมินผลที่ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียน เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง:

9.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การใช้เครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย เช่น แบบทดสอบ การสื่อสาร การประเมินการทำงานเป็นทีม การวิเคราะห์สถานการณ์จริง และการประเมินผลจากการฝึกปฏิบัติ การให้ฟีดแบ็กที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ และการสร้างระบบการติดตามความก้าวหน้าของนักศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

9.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับการประเมินที่สามารถวัดผลการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงของตนเองได้ ทำให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตามฟีดแบ็กที่ได้รับ

10) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรที่ทันสมัยและเป็นประสบการณ์จริงอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของนักศึกษาในสาขาพยาบาลให้เหมาะสมกับความต้องการของวงการดูแลสุขภาพในปัจจุบันและอนาคต:

10.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การสร้างหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นและปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและการพัฒนาทางการแพทย์ การใช้วิธีการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง และการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เช่น การฝึกงานในสถานที่ต่างๆ การร่วมมือกับโรงพยาบาลและองค์กรทางการแพทย์ในการพัฒนาหลักสูตร และการสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมโครงการวิจัยและการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับทักษะที่ทันสมัย

10.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับการเรียนรู้ที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของวงการดูแลสุขภาพในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งจะช่วยให้มีความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาทักษะที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการทำงานในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ในปัจจุบันเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพในวงการดูแลสุขภาพ หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนให้มีการบูรณาการความรู้ทางการแพทย์ จริยธรรม การจัดการ และทักษะการสื่อสาร เพื่อผลิตพยาบาลที่มีความพร้อมสำหรับอนาคตของการดูแลสุขภาพ การเรียนการสอนควรผสมผสานทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้วิชาการควบคู่กับการพัฒนาทักษะชีวิต เช่น การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ

โดยหลักสูตรที่ดีจะทำให้ นักศึกษามีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและสามารถให้บริการ ด้านการดูแลสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมทักษะการจัดการตนเอง เช่น การบริหารเวลา และการจัดการความเครียด เป็นอีกหนึ่งส่วนสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่ ซับซ้อนได้ดี การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนจะช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นในการเรียนรู้และการประยุกต์ ใช้ในการดูแลสุขภาพ นักศึกษามีความสามารถในการเรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะด้านวิชาการและทักษะอารมณ์สำคัญต่อการเติบโต ในอาชีพ นักศึกษาควรได้รับการสนับสนุนให้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในด้านการวิจัยและ การประยุกต์ใช้ความรู้ในการปฏิบัติงาน หลักสูตรที่ทันสมัยและเป็นประสบการณ์จริงจะช่วยให้ นักศึกษามีความพร้อมในการปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มี เป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาการและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักศึกษาเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของการศึกษา ระบบการประเมินผลที่สามารถทราบถึงการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียนจะ ช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับปรุงและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรที่ ทันสมัยและเป็นประสบการณ์จริงอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้นักศึกษาในสาขาพยาบาลมีความพร้อม สำหรับความต้องการของวงการดูแลสุขภาพในปัจจุบันและอนาคต หลักสูตรที่ได้รับการปรับปรุงและ พัฒนาอยู่เสมอจะทำให้ นักศึกษาได้รับประโยชน์สูงสุดในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นใน การเป็นพยาบาลที่มีคุณภาพและสามารถตอบสนองต่อความท้าทายของวงการดูแลสุขภาพ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังนี้

1) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและการพัฒนาทักษะ ที่ทันสมัยเป็นพื้นฐานสำคัญในการฝึกนักศึกษาพยาบาลให้เข้าสู่การสุขภาพที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

1.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การจัดทำหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง การสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมการอบรมและสัมมนาในเรื่องที่ ทันสมัย รวมถึงการสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางวิชาการที่อัปเดต

1.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษามีความพร้อมในการปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลงของวงการสุขภาพ และมีทักษะที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน สามารถประยุกต์ใช้ ความรู้และทักษะใหม่ ๆ ในการดูแลสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนการเรียนรู้แบบบูรณาการในการสร้าง ความเข้าใจและพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาและการคิดเชิงวิพากษ์

2.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การออกแบบหลักสูตรที่เน้นการบูรณาการความรู้ จากหลายสาขาวิชา การใช้กรณีศึกษาและสถานการณ์จำลองในการเรียนการสอน การฝึกให้นักศึกษา ได้วิเคราะห์และแก้ปัญหาในบริบทที่ซับซ้อน

2.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีทักษะในการคิดวิเคราะห์และ การแก้ปัญหาที่ดี สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริง และมีความเข้าใจลึกซึ้งในเรื่องที่เรียน

3) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรส่งเสริมการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ที่ช่วยให้นักศึกษา พยาบาลมีความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในการดูแลผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพ

3.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การนำเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ทันสมัยมาใช้ในการ หลักสูตร การจัดฝึกอบรมและการใช้แอปพลิเคชันและอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัยในการฝึกปฏิบัติ

3.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการดูแลผู้ป่วย และมีความเข้าใจในวิธีการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานจริง

4) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนให้มีการเรียนแบบผสมผสานทั้งเรียนใน ห้องเรียนและการปฏิบัติจริงเพื่อช่วยในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในสภาพแวดล้อมจริง

4.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการระหว่าง ทฤษฎีและปฏิบัติ การฝึกงานในโรงพยาบาลและสถานที่จริง การใช้กรณีศึกษาและสถานการณ์จำลอง ในการเรียนการสอน

4.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีความรู้ทฤษฎีที่แข็งแรง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติจริงได้ มีประสบการณ์ในการทำงานในสภาพแวดล้อมจริง ซึ่งจะช่วยเพิ่มความมั่นใจในการปฏิบัติงาน

5) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนให้มีผู้เชี่ยวชาญในการกำกับดูแลซึ่งเป็น ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาพยาบาลมีความพร้อมที่จะเข้าสู่วิชาชีพพยาบาล

5.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ ในการกำกับดูแลและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา การจัดการฝึกอบรมที่มีผู้เชี่ยวชาญเข้ามาเป็นวิทยากร

5.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับคำแนะนำและคำปรึกษา ที่มีคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้มีความมั่นใจและความพร้อมในการเข้าสู่วิชาชีพพยาบาล

6) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนการพัฒนาทักษะทางจิตใจและอารมณ์ เช่น ความอดทน การทำงานเป็นทีม และการจัดการความขัดแย้ง เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี

6.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม การฝึก การจัดการความขัดแย้งผ่านสถานการณ์จำลอง การอบรมเรื่องการบริหารจัดการความเครียดและ การสร้างความอดทน

6.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีทักษะทางจิตใจและอารมณ์ ที่แข็งแรง มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและสามารถจัดการความขัดแย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนให้มีการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการ สื่อสารและการแก้ปัญหาของผู้ป่วย

7.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การฝึกอบรมทักษะการสื่อสารผ่านสถานการณ์จำลอง การสอนเทคนิคการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการดูแลผู้ป่วย การฝึกการแก้ปัญหาผ่านกรณีศึกษา และการจำลองสถานการณ์ผู้ป่วย

7.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษามีทักษะการสื่อสารที่ดีและสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการดูแลผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถให้บริการที่มีคุณภาพแก่ผู้ป่วยได้

8) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและพร้อมรับมือกับความต้องการของสังคมและอุตสาหกรรมสุขภาพในอนาคตเป็นเป้าหมายหลักของการศึกษา

8.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การสร้างหลักสูตรที่มีความครอบคลุมและทันสมัย การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ตามความต้องการของตลาดงาน การสร้างความร่วมมือกับภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมสุขภาพในการพัฒนาหลักสูตร

8.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับการศึกษาและการฝึกอบรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดงานและอุตสาหกรรมสุขภาพ ทำให้มีโอกาสในการหางานและเติบโตในอาชีพสูงขึ้น

9) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรกระตุ้นให้นักศึกษามีความประพฤติที่ดีในการพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน

9.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม การสอนและฝึกการมีความรับผิดชอบและความเป็นมืออาชีพ การประเมินและให้ฟีดแบ็กเกี่ยวกับการประพฤติตนของนักศึกษา

9.2 ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับ นักศึกษาจะมีบุคลิกภาพที่ดี มีความรับผิดชอบและความเป็นมืออาชีพในการทำงาน ทำให้ได้รับการยอมรับและเคารพในวงการการแพทย์และจากผู้ป่วย

กล่าวโดยสรุป หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรเน้นการนำเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ทันสมัยมาใช้ เช่น แอปพลิเคชันและอุปกรณ์ทางการแพทย์ในการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้ศึกษามีทักษะในการใช้เทคโนโลยีในการดูแลผู้ป่วยและมีความเข้าใจในการปฏิบัติงานจริง นอกจากนี้ ควรบูรณาการเรียนการสอนระหว่างทฤษฎีและปฏิบัติ ผ่านการฝึกงานในโรงพยาบาลและการใช้กรณีศึกษา เพื่อให้ศึกษามีความรู้ทฤษฎีที่แข็งแกร่งและสามารถประยุกต์ใช้ในการทำงานจริงได้ โดยจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการกำกับดูแลและให้คำปรึกษา จะช่วยให้นักศึกษาได้รับคำแนะนำที่มีคุณภาพ มีความมั่นใจและความพร้อมในการเข้าสู่วิชาชีพพยาบาล รวมถึงการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม การจัดการความขัดแย้ง และการอบรมด้านการบริหารจัดการความเครียด ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษามีทักษะทางจิตใจและอารมณ์ที่แข็งแกร่ง และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมทักษะการสื่อสารผ่านสถานการณ์

จำลองและการแก้ปัญหาผ่านกรณีศึกษา จะช่วยให้นักศึกษามีทักษะการสื่อสารที่ดีและสามารถแก้ปัญหาในการดูแลผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างหลักสูตรที่ครอบคลุมและทันสมัยจะตอบสนองต่อความต้องการของตลาดงานและอุตสาหกรรมสุขภาพ ทำให้นักศึกษามีโอกาสหางานและเติบโตในอาชีพสูงขึ้น นอกจากนี้ การส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมจะช่วยให้นักศึกษามีบุคลิกภาพที่ดี มีความรับผิดชอบและความเป็นมืออาชีพในการทำงาน ทำให้ได้รับการยอมรับและเคารพในวงการการแพทย์และจากผู้ป่วย

3. ด้านการวัดและประเมินผล มีรายละเอียดดังนี้

1) ส่งเสริมความสามารถและความแม่นยำในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่หลากหลาย เช่น การใช้แบบทดสอบทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ การใช้แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและทักษะทางการสื่อสาร และการจำลองสถานการณ์เพื่อประเมินความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง

2) ส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลใช้เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผล เช่น การใช้แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์เพื่อจำลองสถานการณ์ทางคลินิก การใช้แอปพลิเคชันที่ช่วยในการฝึกทักษะทางด้าน การดูแลสุขภาพ และการใช้ซอฟต์แวร์สำหรับการประมวลผลข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผลการเรียน

3) สนับสนุนให้นักศึกษาได้รับข้อมูลตอบกลับที่ชัดเจนและสม่ำเสมอจากการวัดและประเมินผลจะช่วยให้การรับรู้จุดแข็งและจุดอ่อนของตนเองและส่งเสริมให้พัฒนาตนเองในด้านที่ต้องการ

4) กระตุ้นให้ผู้สอนใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพเพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจความก้าวหน้าของตนเอง และกำหนดเป้าหมายสำหรับการพัฒนาในอนาคต

5) สนับสนุนให้มีการใช้ข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผลมาประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล

กล่าวโดยสรุป การวัดและประเมินผลในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาที่ตรงกับความต้องการของวิชาชีพ การส่งเสริมความสามารถและความแม่นยำในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลควรใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การใช้แบบทดสอบทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ การใช้แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและทักษะทางการสื่อสาร และการจำลองสถานการณ์เพื่อประเมินความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง แนวทางนี้ช่วยให้นักศึกษาได้รับการประเมินที่ครอบคลุมและสามารถพัฒนาทักษะในทุกด้านได้อย่างสมบูรณ์

การส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผล เช่น การใช้แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์เพื่อจำลองสถานการณ์ทางคลินิก การใช้แอปพลิเคชันที่ช่วยในการฝึกทักษะทางด้านการดูแลสุขภาพ และการใช้ซอฟต์แวร์สำหรับการประมวลผลข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผลการเรียน จะช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีในการประเมินผล และสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นในวิชาชีพพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับข้อมูลตอบกลับที่ชัดเจนและสม่ำเสมอจากการวัดและประเมินผลจะช่วยให้นักศึกษาได้รับรู้จุดแข็งและจุดอ่อนของตนเอง ซึ่งเป็นแรงกระตุ้นให้พัฒนาตนเองในด้านที่ต้องการ นอกจากนี้ การกระตุ้นให้ผู้สอนใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจความก้าวหน้าของตนเอง และสามารถกำหนดเป้าหมายสำหรับการพัฒนาในอนาคตได้อย่างชัดเจน

การใช้ข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผลมาประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาที่ตรงกับความต้องการของวิชาชีพ ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลจะเป็นตัวชี้วัดในการปรับปรุงหลักสูตรและการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นักศึกษาจะได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการของวงการสุขภาพ และสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นพยาบาลที่มีคุณภาพสูงในอนาคต

4. ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

1) มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้มีจัดกิจกรรมการฝึกอบรมหลากหลาย เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการและการศึกษาดูงาน เพื่อเสริมทักษะและความรู้ของนักศึกษาให้เข้ากับความต้องการของอุตสาหกรรมสุขภาพ

1.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ (workshop) ที่ครอบคลุมทุกด้านของการพยาบาล การศึกษาดูงานในสถานพยาบาลจริง และการสัมมนาเชิงวิชาการที่เน้นการเสริมทักษะและความรู้ที่ทันสมัย

1.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในวิชาชีพพยาบาล เพิ่มความสามารถในการทำงานในสถานพยาบาลจริงได้อย่างมั่นใจ และมีประสิทธิภาพ

2) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี อาทิ ห้องเรียนอัจฉริยะและห้องสมุดเสมือนจริงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

2.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ มหาวิทยาลัยควรสร้างห้องเรียนอัจฉริยะ (smart classroom) และห้องสมุดเสมือนจริง (virtual library) ที่ทันสมัย รวมถึงจัดหาเครื่องมือการเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น แท็บเล็ตและแล็ปท็อป

2.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน และการเข้าถึงข้อมูลการเรียนรู้ ทำให้นักศึกษาและอาจารย์สามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3) สนับสนุนการเข้าถึงอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และการดูแลรักษาเทคโนโลยีให้พร้อมใช้งาน เพื่อให้นักศึกษาและอาจารย์สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรเหล่านี้ได้อย่างเต็มที่

3.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดงบประมาณสำหรับการบำรุงรักษาและอัปเดต อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้อุปกรณ์เหล่านี้พร้อมใช้งานตลอดเวลา

3.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาและอาจารย์สามารถใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรเหล่านี้ได้อย่างเต็มที่ ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

4) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาทักษะดิจิทัลและการสนับสนุนการอบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและความสามารถในการปฏิบัติงานของนักศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการ สถานพยาบาลได้อย่างเหมาะสม

4.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดอบรมทักษะดิจิทัลให้กับนักศึกษาและอาจารย์ อย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการฝึกอบรมในด้านการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาล

4.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีทักษะดิจิทัลที่ทันสมัยและ สามารถปฏิบัติงานในสถานพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของสถานพยาบาล ในปัจจุบัน

5) สนับสนุนกิจกรรมการศึกษาดูงานในสถานพยาบาลจริงเพื่อให้นักศึกษาได้รับ ประสบการณ์และความเข้าใจทางวิชาชีพอย่างเพียงพอ

5.1 แนวทางส่งเสริม: จัดโครงการศึกษาดูงานในสถานพยาบาลต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จากสถานการณ์จริง

5.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ: นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์จริงที่สามารถ นำมาใช้ในการทำงานได้ เพิ่มความเข้าใจในวิชาชีพพยาบาลและการทำงานในสถานพยาบาล

6) สนับสนุนให้มีการจัดสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้และ ประสบการณ์ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์

6.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้และ ประสบการณ์ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ เช่น การเสวนาเชิงวิชาการและกลุ่มอภิปราย

6.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ เพิ่มความสัมพันธ์และการเรียนรู้ร่วมกัน ในชุมชนการศึกษา ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์ที่หลากหลาย

7) ส่งเสริมการใช้งานแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ที่มีคุณภาพเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และ การพัฒนาทักษะของนักศึกษา

7.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษาใช้งานแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ที่มีคุณภาพ เช่น คอร์สออนไลน์ บทความวิจัย และวิดีโอการสอน

7.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ตามความต้องการและความสนใจของตนเอง เพิ่มทักษะและความรู้ในวิชาชีพพยาบาลได้อย่างเต็มที่

8) สนับสนุนการสร้างโครงการหรือกลุ่มการเรียนรู้ที่นักศึกษาสามารถมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน

8.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดสร้างโครงการหรือกลุ่มการเรียนรู้ที่นักศึกษาสามารถมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน เช่น โครงการวิจัยร่วมและกลุ่มศึกษาภาคสนาม

8.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์การทำงานร่วมกัน เพิ่มทักษะการทำงานเป็นทีมและการแบ่งปันความรู้

9) สนับสนุนการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเล่นเกมที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือการแก้ปัญหาทางคลินิก

9.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างทักษะการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ เช่น การเล่นเกมที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ หรือการแก้ปัญหาทางคลินิก

9.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีทักษะในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาที่ดีขึ้น พร้อมสำหรับการทำงานในสถานพยาบาล

10) ส่งเสริมการใช้งานและการเข้าถึงทรัพยากรทางการศึกษาแบบออนไลน์ซึ่งสามารถช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระและตามต้องการของตนเอง

10.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ ส่งเสริมการใช้งานและการเข้าถึงทรัพยากรทางการศึกษาแบบออนไลน์ เช่น บทความ วารสาร และหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

10.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระและตามต้องการของตนเอง เพิ่มทักษะและความรู้ในวิชาชีพ

กล่าวโดยสรุป การสนับสนุนการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยมีหลายแนวทางที่สามารถเสริมสร้างทักษะและความรู้ให้กับนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมฝึกอบรมหลากหลาย เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการและการศึกษาดูงานในสถานพยาบาลจริง เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์และความรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการในวิชาชีพพยาบาล นอกจากนี้ ควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ห้องเรียนอัจฉริยะและห้องสมุดเสมือนจริง รวมถึงการจัดหาเครื่องมือการเรียนรู้ที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

การเข้าถึงอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และการดูแลรักษาเทคโนโลยีให้พร้อมใช้งานเป็นสิ่งสำคัญที่มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญ นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะดิจิทัลและการสนับสนุนการอบรมอย่างต่อเนื่องจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและความสามารถในการปฏิบัติงานของนักศึกษา นอกจากนี้ การสนับสนุนกิจกรรมการศึกษาดูงานในสถานพยาบาลจริงจะช่วยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จากสถานการณ์จริง ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในวิชาชีพพยาบาลและสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ การใช้งานแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ที่มีคุณภาพ และการสนับสนุนการสร้างโครงการหรือกลุ่มการเรียนรู้จะช่วยเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีมและการแบ่งปันความรู้ระหว่างนักศึกษา นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเล่นเกมที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือการแก้ปัญหาทางคลินิก จะช่วยให้นักศึกษามีทักษะในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาที่ดีขึ้น ส่งเสริมให้นักศึกษาใช้งานและเข้าถึงทรัพยากรทางการศึกษาแบบออนไลน์จะช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระและตามความต้องการของตนเอง เพิ่มทักษะและความรู้ในวิชาชีพได้อย่างเต็มที่

5. ด้านการพัฒนาอาจารย์ มีรายละเอียดดังนี้

1) สนับสนุนอาจารย์ให้เข้ารับการฝึกอบรมที่เน้นการพัฒนาทักษะและความรู้ในการสอน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนและเพิ่มพูนความรู้ให้กับนักศึกษาในสาขาพยาบาลเพื่อให้พร้อมที่จะเข้าสู่การทำงานในวิชาชีพพยาบาล

1.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ (workshop) ที่เน้นการพัฒนาทักษะและความรู้ในการสอน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอน

1.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น พร้อมทั้งจะเข้าสู่การทำงานในวิชาชีพพยาบาล

2) สนับสนุนอาจารย์ในการพัฒนาตนเองผ่านการอบรมและกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปรับปรุงทักษะการสอนและการปฏิบัติงานโดยเน้นการฝึกฝนทักษะการสื่อสารและการเลี้ยงดูอารมณ์ของนักเรียน

2.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการอบรมที่เน้นการฝึกฝนทักษะการสื่อสารและการเลี้ยงดูอารมณ์ของนักเรียน

2.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับการดูแลและคำแนะนำที่มีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถพัฒนาทักษะและความรู้ได้เต็มที่

3) สนับสนุนเทคโนโลยีและการเข้าถึงข้อมูลเพื่อให้อาจารย์สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะของนักศึกษาและเสริมสร้างความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีในการสอน

3.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ มหาวิทยาลัยควรจัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย

3.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพิ่มทักษะในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และการทำงาน

4) ส่งเสริมสร้างความมั่นคงทางอารมณ์และจรรยาบรรณวิชาชีพให้แก่อาจารย์เพื่อให้เป็นตัวอย่างที่ดีในการชี้นำและสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

4.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ มหาวิทยาลัยควรสร้างโปรแกรมที่สนับสนุนการพัฒนาทางอารมณ์และจรรยาบรรณวิชาชีพ

4.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับการชี้นำที่ดีและสามารถทำงานในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

5) สนับสนุนอาจารย์ให้เข้าใจแนวทางการสอนและการใช้เครื่องมือการสอนใหม่ โดยให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพ

5.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดอบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีและเครื่องมือการสอนใหม่ ๆ

5.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับการเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

6) สร้างพื้นที่ให้แก่อาจารย์เพื่อการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และไอเดียในการสอน ซึ่งเป็นการสร้างการเรียนรู้ระหว่างบุคคลที่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์

6.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และไอเดียระหว่างอาจารย์

6.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับการประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการของพวกเขา

7) สนับสนุนอาจารย์ในการสร้างและพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้ที่ทันสมัยและนำเสนอในรูปแบบที่น่าสนใจและเข้าใจได้ง่าย โดยให้ความสำคัญกับการนำเสนอเนื้อหาที่มีการวิจัยและประสบการณ์จริงเข้ามาในกระบวนการสอน

7.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดหาทรัพยากรและการสนับสนุนในการพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้ที่ทันสมัย

7.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับการเนื้อหาการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพ

8) สนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบอย่างร่วมคิด โดยสร้างการกระตุ้น และความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ที่ท้าทายใจแก่ทั้งนักศึกษาและอาจารย์ ผ่านการสร้างชุมชน การเรียนรู้และกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน

8.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมที่กระตุ้นและส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน

8.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับกำลังใจและแรงจูงใจ ในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

9) สนับสนุนให้มีการสร้างระบบการประเมินผลการสอนที่มีมาตรฐานและชัดเจน เพื่อช่วยให้อาจารย์ได้รับข้อติ-ชม และการตอบรับที่สามารถนำมาปรับปรุงการสอนได้อย่างเหมาะสม

9.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดทำระบบการประเมินผลการสอนที่ชัดเจนและมี มาตรฐาน

9.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ อาจารย์จะได้รับข้อติ-ชม และการตอบรับ ที่สามารถนำมาปรับปรุงการสอนได้

10) สนับสนุนการพัฒนาทักษะการสื่อสารและความสัมพันธ์ โดยให้นักศึกษามีโอกาส ฝึกฝนทักษะการสื่อสาร ทั้งภาษาการแพทย์และการสื่อสารระหว่างบุคคล รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ ที่ดีกับผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

10.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดการฝึกฝนทักษะการสื่อสารทั้งภาษาการแพทย์ และการสื่อสารระหว่างบุคคล

10.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีทักษะในการสื่อสารและ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์

11) สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยการให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม การศึกษาต่อเนื่องและการอบรมที่เกี่ยวข้องกับความเปลี่ยนแปลงในด้านการพยาบาล

11.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ สนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง และการอบรมที่เกี่ยวข้องกับความเปลี่ยนแปลงในด้านการพยาบาล

11.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีความรู้ที่ทันสมัยและ สามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพได้

12) สนับสนุนนักศึกษาในการสร้างศักยภาพทางวิชาการและวิชาชีพผ่านการสนับสนุน ให้เข้าร่วมการปฏิบัติงานที่สถานพยาบาลและสถานประกอบการทางด้านการพยาบาล เพื่อให้พัฒนา ทักษะและความชำนาญในสาขาวิชาชีพ

12.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ สนับสนุนการเข้าร่วมการปฏิบัติงานที่สถานพยาบาล และสถานประกอบการทางด้านการพยาบาล

12.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับทักษะและความชำนาญ ในสาขาวิชาชีพ

13) สร้างโอกาสในการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์ผ่านการจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะทางปฏิบัติในสถานการณ์จริง โดยการให้นักศึกษามีโอกาสทดลองการดูแลผู้ป่วยและการปฏิบัติงานในสถานพยาบาล

13.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะทางปฏิบัติในสถานการณ์จริง เช่น การทดลองการดูแลผู้ป่วย

13.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีประสบการณ์การทำงานจริง ทำให้มีความพร้อมในการทำงานในสถานพยาบาล

14) สนับสนุนการเรียนรู้ระหว่างนักศึกษาที่แตกต่างวัฒนธรรมและพื้นที่ทำงาน โดยให้โอกาสในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และความเข้าใจในมุมมองที่หลากหลาย

14.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ สนับสนุนการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยในและต่างประเทศ

14.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์และมุมมองที่หลากหลาย เพิ่มความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่าง

15) สร้างชุมชนการเรียนรู้ที่กระตุ้นและสนับสนุนการแบ่งปันความรู้ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ โดยการสร้างพื้นที่สำหรับการสนทนา

15.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดพื้นที่สำหรับการสนทนาและแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์

15.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาและอาจารย์จะมีโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาความรู้ร่วมกัน ทำให้การเรียนการสอนมีความเข้มข้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาอาจารย์และการสนับสนุนนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยสามารถทำได้ผ่านการฝึกอบรมและกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะและความรู้ที่จำเป็นในการสอน อาทิ การจัดกิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการและการอบรมที่เน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารและการดูแลอารมณ์ของนักศึกษา การใช้เทคโนโลยีและการเข้าถึงข้อมูลเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายจะช่วยให้อาจารย์สามารถสอนนักศึกษาให้มีความเข้าใจและมีทักษะที่ทันสมัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่วิชาชีพพยาบาล

นอกจากนี้ การสร้างความมั่นคงทางอารมณ์และจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมถึงการฝึกฝนการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการสอน จะช่วยให้อาจารย์เป็นตัวอย่างที่ดีและสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาของนักศึกษา การสนับสนุนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และไอดีระหว่างอาจารย์ รวมถึงการพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้ที่ทันสมัยและมีการวิจัย จะทำให้นักศึกษาได้รับการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพ

การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบร่วมคิด การประเมินผลการสอนที่มีมาตรฐาน การพัฒนาทักษะการสื่อสารและความสัมพันธ์ รวมถึงการสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตจะช่วยให้ นักศึกษามีความรู้และทักษะที่ทันสมัยและสามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพ นอกจากนี้ การเข้าร่วมการปฏิบัติงานในสถานพยาบาลและการเรียนรู้ระหว่างนักศึกษาจากวัฒนธรรมและพื้นที่ ที่แตกต่างกัน จะช่วยเสริมสร้างประสบการณ์และความเข้าใจที่หลากหลาย ทำให้นักศึกษาและอาจารย์มี โอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาความรู้ร่วมกันในชุมชนการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ

6. ด้านการพัฒนาบริการ มีรายละเอียดดังนี้

1) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาการบริการสำหรับนักศึกษาพยาบาลควรเน้นให้พัฒนา ความพร้อมในการทำงานในสถานพยาบาลและชุมชนผ่านกิจกรรมการบริการสุขภาพในชุมชนและ การวิจัยเพื่อเตรียมความพร้อมในอนาคต

1.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมการบริการสุขภาพในชุมชน และการวิจัยที่เน้นการเตรียมความพร้อมในการทำงานในสถานพยาบาลและชุมชน

1.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์จริงในการบริการ สุขภาพในชุมชน ทำให้มีความพร้อมและมั่นใจในการทำงานในอนาคต

2) สนับสนุนให้มีการพัฒนาทักษะด้านวัฒนธรรม การวิเคราะห์เชิงตัวเลข และการใช้ สถิติเป็นส่วนสำคัญในการประยุกต์ความรู้ในการปฏิบัติงานของนักศึกษา

2.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดอบรมและกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะเหล่านี้ เช่น การใช้สถิติในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ ความรู้ด้านการวิเคราะห์และสถิติในการปฏิบัติงานพยาบาล

3) ส่งเสริมให้มีความเข้าใจและเคารพคุณค่ามนุษย์เป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยให้นักศึกษา พัฒนาเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและเป็นส่วนในการให้บริการสุขภาพอย่างเท่าเทียม

3.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้และเคารพคุณค่ามนุษย์ เช่น การสนทนาเชิงวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมในวิชาชีพ

3.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะพัฒนาเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ และสามารถให้บริการสุขภาพอย่างเท่าเทียม

4) สนับสนุนให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีและเตรียมความพร้อมสำหรับ ความท้าทายในอนาคตให้กับนักศึกษา

4.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักศึกษา และบุคลากรอื่น ๆ ในชุมชน

4.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีความพร้อมในการเผชิญกับความท้าทายในอนาคตและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) สนับสนุนการเรียนรู้และปฏิบัติด้านการบริการผ่านการบริหารจัดการในสถานการณ์จริงและการวิจัย

5.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดให้มีการฝึกงานในสถานพยาบาลและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

5.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์จากสถานการณ์จริง ทำให้มีทักษะและความรู้ในการบริหารจัดการที่ดีขึ้น

6) สนับสนุนให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาลผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณภาพและความเห็นอกเห็นใจ

6.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมที่เน้นการเสริมสร้างคุณภาพและความเห็นอกเห็นใจในวิชาชีพ

6.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ ทำให้อยากพัฒนาตนเองและให้บริการที่ดีแก่ผู้ป่วย

7) ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการให้โอกาสในการปฏิบัติงานในสถานพยาบาลและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการบริการสุขภาพในชุมชน

7.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ สนับสนุนการฝึกงานในสถานพยาบาลและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการบริการสุขภาพในชุมชน

7.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์จริงในการปฏิบัติงาน เพิ่มความมั่นใจและความพร้อมในการทำงาน

8) สนับสนุนให้นักศึกษามีการประยุกต์ความรู้ด้านการพยาบาลในสถานการณ์จริงผ่านการฝึกฝนทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข

8.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมที่เน้นการฝึกฝนทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขและการใช้ข้อมูลในการพยาบาล

8.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาในสถานการณ์จริง

9) สนับสนุนให้มีการพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะที่เป็นประโยชน์ในการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพ

9.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดการอบรมเกี่ยวกับการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพ

9.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพยาบาล

10) ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างนักศึกษาพยาบาลและสังคม ที่ต้องการบริการสุขภาพอย่างเท่าเทียม

10.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมที่เน้นการสร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างนักศึกษาและสังคม

10.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีความสามารถในการทำงานร่วมกับสังคมอย่างเท่าเทียมและให้บริการที่มีคุณภาพ

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาบริการสำหรับนักศึกษาพยาบาลเน้นการเตรียมความพร้อมในการทำงานในสถานพยาบาลและชุมชน โดยผ่านกิจกรรมการบริการสุขภาพและการวิจัย มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมเหล่านี้ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริงและสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมั่นใจ นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะด้านวัฒนธรรม การวิเคราะห์เชิงตัวเลข และการใช้สถิติในการปฏิบัติงานพยาบาลเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การส่งเสริมความเข้าใจและเคารพคุณค่ามนุษย์ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และการเตรียมความพร้อมสำหรับความท้าทายในอนาคต จะช่วยให้นักศึกษาพัฒนาเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ และสามารถให้บริการสุขภาพอย่างเท่าเทียม การฝึกงานในสถานพยาบาล การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ และการพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาลผ่านกิจกรรมต่าง ๆ จะเสริมสร้างทักษะและความรู้ที่จำเป็นในการทำงานจริง

การสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติงานในสถานพยาบาลและชุมชน การฝึกฝนทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข และการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพ จะช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการทำงานและสามารถทำงานร่วมกับสังคมอย่างเท่าเทียม การสร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างนักศึกษาและสังคมจะส่งผลให้นักศึกษาสามารถให้บริการที่มีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้อย่างเหมาะสม

7. ด้านการพัฒนาการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1) ส่งเสริมการออกแบบและดำเนินโครงการวิจัยในสถานพยาบาล เพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญและการประยุกต์ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการดูแลผู้ป่วย

1.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการออกแบบและดำเนินโครงการวิจัยที่สถานพยาบาล เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการดูแลผู้ป่วย

1.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะเพิ่มความเชี่ยวชาญในการดูแลผู้ป่วย และสามารถนำหลักฐานเชิงประจักษ์มาใช้ในการตัดสินใจทางการพยาบาลได้อย่างมั่นใจ

2) สนับสนุนทักษะการค้นคว้าข้อมูลและการวิเคราะห์เชิงตัวเลข เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการวิจัยและการใช้สถิติอย่างเหมาะสม

2.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดอบรมและกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะการค้นคว้าข้อมูลและการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีความเข้าใจในกระบวนการวิจัยและสามารถใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการวิจัยได้อย่างเหมาะสม

3) สนับสนุนให้มีการฝึกอบรมวิจัยและปฏิบัติจริงในสถานพยาบาล เพื่อเสริมสร้างทักษะและความเชี่ยวชาญในการดูแลผู้ป่วย

3.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดให้มีการฝึกอบรมและการปฏิบัติงานวิจัยในสถานพยาบาลเพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัย

3.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีความเชี่ยวชาญในการดูแลผู้ป่วยและสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาการดูแลผู้ป่วยได้

4) ส่งเสริมจริยธรรมและจรรยาบรรณในการวิจัย เพื่อให้ นักศึกษาปฏิบัติตามหลักการทางวิชาการและสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้อย่างสมเหตุสมผล

4.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมและการอบรมที่เน้นการเรียนรู้จริยธรรมและจรรยาบรรณในการวิจัย

4.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะปฏิบัติตามหลักการทางวิชาการและสามารถนำจริยธรรมไปใช้ในการวิจัยได้อย่างสมเหตุสมผล

5) ส่งเสริมให้มีการจัดโปรแกรมอบรมวิจัยที่ทันสมัย เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานวิจัยที่มีคุณภาพและการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ มหาวิทยาลัยควรจัดโปรแกรมอบรมวิจัยที่ครอบคลุมเนื้อหาทันสมัยและเทคนิคใหม่ๆ ในการวิจัย

5.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีความพร้อมในการดำเนินงานวิจัยที่มีคุณภาพและสามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6) สนับสนุนการฝึกฝนทักษะการค้นคว้าข้อมูล การวิเคราะห์เชิงตัวเลข และการใช้สถิติอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มความเข้าใจในกระบวนการวิจัยและการใช้ข้อมูลที่สนับสนุนการตัดสินใจทางการแพทย์

6.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมและการอบรมที่เน้นการพัฒนาทักษะการค้นคว้าและการใช้สถิติ

6.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีความเข้าใจในกระบวนการวิจัยและสามารถใช้ข้อมูลในการตัดสินใจทางการแพทย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7) ส่งเสริมนักศึกษาให้สามารถสร้างนวัตกรรมในการดูแลสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและสามารถทำงานร่วมกับทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ สนับสนุนให้นักศึกษาร่างนวัตกรรมในการดูแลสุขภาพผ่านการวิจัยและการทำงานร่วมกับทีม

7.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะสามารถพัฒนานวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพในการดูแลผู้ป่วยและทำงานร่วมกับทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8) สนับสนุนนักศึกษาในการเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการประยุกต์ใช้หลักการวิจัยในการปรับปรุงการดูแลผู้ป่วยและส่งเสริมสุขภาพ

8.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดอบรมและกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้วิธีการประยุกต์ใช้หลักการวิจัยในการดูแลผู้ป่วย

8.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะสามารถนำความรู้ด้านการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงการดูแลผู้ป่วยและส่งเสริมสุขภาพได้

9) สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและทักษะในการวิจัย และการใช้ความรู้ในการแก้ไขปัญหาทางสาธารณสุข

9.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและทักษะในการวิจัย และการใช้ความรู้ในการแก้ไขปัญหาทางสาธารณสุข

9.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ในการทำงานร่วมกันและแลกเปลี่ยนความรู้ ทำให้มีความเข้าใจและทักษะในการวิจัยมากขึ้น

10) ส่งเสริมการใช้ทักษะและความรู้ในการวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมทางการแพทย์ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ป่วยและสังคมโดยรวม

10.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ ส่งเสริมการใช้ทักษะและความรู้ในการวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมทางการแพทย์ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ป่วยและสังคมโดยรวม

10.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่ช่วยปรับปรุงการดูแลผู้ป่วย ทำให้การบริการสุขภาพมีประสิทธิภาพและคุณภาพมากขึ้น

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาการวิจัยในสาขาพยาบาลเน้นการเสริมสร้างความเชี่ยวชาญและการประยุกต์ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการดูแลผู้ป่วย มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการออกแบบและดำเนินโครงการวิจัยในสถานพยาบาล รวมถึงจัดอบรมทักษะการค้นคว้าข้อมูลและการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงและมีความเข้าใจในกระบวนการวิจัย การฝึกอบรมวิจัยและการปฏิบัติจริงในสถานพยาบาลจะเสริมสร้างทักษะและความเชี่ยวชาญในการดูแลผู้ป่วยและนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาการดูแลสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การส่งเสริมจริยธรรมและจรรยาบรรณในการวิจัยเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักศึกษาปฏิบัติตามหลักการทางวิชาการและสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้อย่างสมเหตุสมผล นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรจัดโปรแกรมอบรมวิจัยที่ทันสมัย เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานวิจัยที่มีคุณภาพและการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การฝึกฝนทักษะการค้นคว้าและการใช้สถิติในการตัดสินใจทางการพยาบาลจะช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจในกระบวนการวิจัยและสามารถใช้ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างนวัตกรรมในการดูแลสุขภาพและการเรียนรู้วิธีการประยุกต์ใช้หลักการวิจัยในการดูแลผู้ป่วยเป็นสิ่งจำเป็น การจัดกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์จะเสริมสร้างความเข้าใจและทักษะในการวิจัย ทำให้นักศึกษาสามารถแลกเปลี่ยนความรู้และพัฒนานวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ป่วยและสังคมโดยรวม นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ในการทำงานร่วมกันและมีความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่ช่วยปรับปรุงการดูแลผู้ป่วย ทำให้การบริการสุขภาพมีประสิทธิภาพและคุณภาพมากขึ้น

8. ด้านการพัฒนาวิชาชีพ มีรายละเอียดดังนี้

1) สนับสนุนในการฝึกทักษะเชิงวัฒนธรรมเพื่อการดูแลผู้ป่วยที่มาจากวัฒนธรรมหลากหลาย

1.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้และการเข้าใจวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาสามารถดูแลผู้ป่วยจากวัฒนธรรมหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษามีทักษะในการสื่อสารและดูแลผู้ป่วยที่มีพื้นหลังวัฒนธรรมที่แตกต่าง ทำให้การบริการสุขภาพมีคุณภาพและความเข้าใจที่ดีขึ้น

2) ส่งเสริมการจัดการฝึกอบรมและกิจกรรมที่สนับสนุนความเข้าใจในการดูแลผู้ป่วยจากวัฒนธรรมต่าง ๆ

2.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติการและการอบรมที่เน้นการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยจากวัฒนธรรมต่างๆ

2.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับความรู้และทักษะในการดูแลผู้ป่วยที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพิ่มความมั่นใจและความพร้อมในการทำงานในสถานพยาบาล

3) เสริมสร้างประสบการณ์จริงในสถานพยาบาล

3.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดการฝึกงานในสถานพยาบาลที่มีการดูแลผู้ป่วยจริง เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ที่ตรงกับสถานการณ์จริง

3.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์จริงในการดูแลผู้ป่วย ทำให้มีความพร้อมและความมั่นใจในการปฏิบัติงานจริง

4) ส่งเสริมทักษะความรับผิดชอบที่ค้ำจุนต่อจรรยาบรรณในวิชาชีพ

4.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดกิจกรรมและการอบรมที่เน้นการเรียนรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณและความรับผิดชอบในวิชาชีพพยาบาล

4.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีทักษะในการปฏิบัติงานที่มีจรรยาบรรณและความรับผิดชอบสูง ทำให้สามารถให้บริการสุขภาพที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้

5) ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับสากล

5.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดโปรแกรมการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เน้นการเตรียมความพร้อมในการทำงานในระดับสากล รวมถึงการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในต่างประเทศ

5.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีความพร้อมในการทำงานในระดับสากล มีทักษะและความรู้ที่สามารถปรับใช้ในสถานพยาบาลในต่างประเทศ ทำให้สามารถทำงานในวิชาชีพพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกสถานการณ์

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาวิชาชีพในสาขาพยาบาลเน้นการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาสามารถดูแลผู้ป่วยจากวัฒนธรรมหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการจัดฝึกอบรมและกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้และการเข้าใจวัฒนธรรมต่างๆ การแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในเชิงปฏิบัติการจะช่วยเพิ่มความมั่นใจและความพร้อมในการทำงานในสถานพยาบาล นักศึกษาจะมีทักษะในการสื่อสารและดูแลผู้ป่วยที่มีพื้นหลังวัฒนธรรมที่แตกต่าง ทำให้การบริการสุขภาพมีคุณภาพและความเข้าใจที่ดีขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น การเสริมสร้างประสบการณ์จริงในสถานพยาบาลเป็นอีกหนึ่งแนวทางสำคัญ โดยจัดการฝึกงานในสถานพยาบาลที่มีการดูแลผู้ป่วยจริง นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ตรงที่ช่วยเพิ่มความมั่นใจและความพร้อมในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ การส่งเสริมทักษะความรับผิดชอบและจรรยาบรรณในวิชาชีพผ่านการอบรมจะช่วยให้ศึกษามีทักษะในการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ สามารถให้บริการสุขภาพที่มีมาตรฐานและมีความรับผิดชอบสูง อย่างไรก็ตาม การเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับสากลเป็นสิ่งสำคัญ โดยการจัดโปรแกรมการฝึกอบรมที่เน้นการเตรียมความพร้อมในการทำงานในต่างประเทศ นักศึกษาจะได้รับทักษะและความรู้ที่สามารถปรับใช้ในสถานพยาบาลต่างประเทศ ทำให้สามารถทำงานในวิชาชีพพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกสถานการณ์ ส่งผลให้การบริการสุขภาพมีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของสังคมได้อย่างเหมาะสม

9. ด้านการใช้เทคโนโลยี มีรายละเอียดดังนี้

1) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการศึกษาพยาบาลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติของนักศึกษา

1.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และโปรแกรมซอฟต์แวร์ที่ทันสมัยสำหรับการเรียนการสอน

1.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีเครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลและการศึกษาอย่างเต็มที่

2) สนับสนุนการใช้การจำลองสถานการณ์และแอปพลิเคชันการศึกษาเพื่อช่วยให้นักศึกษาปรับตัวต่อนวัตกรรมใหม่ในวงการแพทย์

2.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดทำโปรแกรมจำลองสถานการณ์และแอปพลิเคชันการศึกษาที่เสริมสร้างทักษะและความรู้ในวงการแพทย์

2.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะสามารถปรับตัวต่อนวัตกรรมใหม่ และฝึกฝนทักษะในสถานการณ์จำลองได้ ทำให้มีความพร้อมในการทำงานจริง

3) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะการใช้งานต่าง ๆ ของนักศึกษา

3.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เน้นการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาทักษะเฉพาะทาง

3.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีทักษะการใช้งานเทคโนโลยีที่ดีขึ้น ทำให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) เพิ่มโอกาสหรือทางเลือกในการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญพยาบาลเฉพาะทางมากขึ้น

4.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ ใช้เทคโนโลยีในการจัดสัมมนาออนไลน์หรือการบรรยายจากผู้เชี่ยวชาญ

4.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะได้รับความรู้และประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ทำให้มีความรู้ที่ทันสมัยและมีคุณภาพสูง

5) สนับสนุนการนำเสนอข้อมูลและสื่อการเรียนการสอนผ่านช่องทางดิจิทัล เช่น การนิเทศออนไลน์และการส่งแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านระบบ E-Document

5.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ ใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการนิเทศออนไลน์และการส่งแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านระบบ E-Document

5.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ การเรียนการสอนจะมีความสะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น นักศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลและสื่อการเรียนรู้อย่างง่ายดาย

6) สนับสนุนในระบบการติดตามผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

6.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ ใช้ระบบดิจิทัลในการติดตามและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

6.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ อาจารย์สามารถติดตามความก้าวหน้า และประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถให้คำแนะนำ และการสนับสนุนที่เหมาะสม

7) ส่งเสริมระบบเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ

7.1 แนวทางส่งเสริม ได้แก่ จัดโปรแกรมการอบรมและกิจกรรมที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ ในการศึกษา

7.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ได้แก่ นักศึกษาจะมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้สามารถปรับตัวและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการทำงานได้อย่างเต็มที่

กล่าวโดยสรุป การใช้เทคโนโลยีในการศึกษาพยาบาลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติของนักศึกษา โดยการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และซอฟต์แวร์ที่ทันสมัย จะช่วยให้นักศึกษามีเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ การใช้การจำลองสถานการณ์และแอปพลิเคชันการศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะและความรู้ ในวงการแพทย์ยังช่วยให้นักศึกษาปรับตัวต่อนวัตกรรมใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้พร้อมสำหรับการทำงานจริง

การใช้เทคโนโลยีในการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะเฉพาะทาง จะช่วยให้นักศึกษามีทักษะการใช้งานเทคโนโลยีที่ดีขึ้น นอกจากนี้ การจัดสัมมนาออนไลน์และการบรรยายจากผู้เชี่ยวชาญยังเพิ่มโอกาสให้นักศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง การใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการนิเทศออนไลน์และการส่งแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านระบบ E-Document ทำให้การเรียนการสอนมีความสะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การติดตามผลการเรียนรู้ของนักศึกษาผ่านระบบดิจิทัลช่วยให้อาจารย์สามารถติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถให้คำแนะนำและการสนับสนุนที่เหมาะสม การจัดโปรแกรมการอบรมและกิจกรรมที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ ยังช่วยเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้สามารถปรับตัวและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการทำงานได้อย่างเต็มที่

ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา (analysis and synthesis) จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีแนวโน้มความเป็นไปได้ที่เกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 9 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาอาจารย์ ด้านการพัฒนาบริการ ด้านการพัฒนาการวิจัย ด้านการพัฒนาวิชาชีพ และ ด้านการใช้เทคโนโลยี

1) ด้านหลักสูตร ดังนี้ การพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ในปัจจุบันมีความสำคัญในการสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพในวงการสุขภาพ โดยหลักสูตรควรบูรณาการความรู้ทางการแพทย์ จริยธรรม การจัดการ และทักษะการสื่อสาร เพื่อผลิตพยาบาลที่มีความพร้อมสำหรับอนาคต การเรียนการสอนควรผสมผสานทฤษฎีและปฏิบัติ พัฒนาทักษะชีวิต เช่น การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ รวมถึงทักษะการจัดการตนเอง เช่น การบริหารเวลาและการจัดการความเครียด การใช้เทคโนโลยีช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นในการเรียนรู้และการดูแลผู้ป่วย นักศึกษาควรได้รับการสนับสนุนในการพัฒนาตนเองในด้านการวิจัยและการประยุกต์ใช้ความรู้ หลักสูตรที่ทันสมัยจะช่วยให้ นักศึกษามีความพร้อมในการปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และระบบการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ นักศึกษาปรับปรุงและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถตอบสนองต่อความท้าทายในวงการสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรเน้นการใช้เทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น แอปพลิเคชันและอุปกรณ์ทางการแพทย์ในการฝึกปฏิบัติ รวมถึงการบูรณาการการเรียนการสอนระหว่างทฤษฎีและปฏิบัติผ่านการฝึกงานในโรงพยาบาลและการใช้กรณีศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีทักษะและความเข้าใจในการปฏิบัติงานจริง นอกจากนี้ การมีผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม การจัดการความขัดแย้ง และการบริหารจัดการความเครียด จะช่วยให้ นักศึกษามีทักษะทางจิตใจและอารมณ์ที่แข็งแกร่ง พร้อมทั้งทักษะการสื่อสารที่ดี การสร้างหลักสูตรที่ครอบคลุมและทันสมัยจะตอบสนองความต้องการของตลาดงานและอุตสาหกรรมสุขภาพ ทำให้นักศึกษามีโอกาสหางานและเติบโตในอาชีพสูงขึ้น รวมถึงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมจะช่วยให้ นักศึกษามีบุคลิกภาพที่ดี มีความรับผิดชอบและความเป็นมืออาชีพในการทำงาน

3) ด้านการวัดและประเมินผล ดังนี้ การวัดและประเมินผลในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนานักศึกษาให้ตรงกับความต้องการของวิชาชีพ โดยใช้วิธีการหลากหลาย เช่น แบบทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ แบบสอบถามเพื่อประเมินความเข้าใจและทักษะการสื่อสาร การจำลองสถานการณ์เพื่อประเมินความสามารถในการแก้ปัญหา การใช้แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์และแอปพลิเคชันฝึกทักษะ รวมถึงการใช้ซอฟต์แวร์วิเคราะห์ผลการเรียน จะช่วยให้ นักศึกษาได้รับการประเมินที่ครอบคลุมและพัฒนาทักษะในทุกด้านอย่างมีประสิทธิภาพ การให้ข้อมูลตอบกลับที่ชัดเจนและสม่ำเสมอช่วยให้นักศึกษารับรู้จุดแข็งและจุดอ่อนของตนเองและปรับปรุงพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสม ข้อมูลจากการประเมินผลยังช่วยปรับปรุงหลักสูตรและการสอนให้ตอบสนองต่อความต้องการของวงการสุขภาพ ทำให้นักศึกษาเติบโตเป็นพยาบาลที่มีคุณภาพสูงในอนาคต

4) ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ดังนี้ การสนับสนุนการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยควรดำเนินการผ่านหลายแนวทาง เช่น การจัดกิจกรรมฝึกอบรม การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการศึกษาดูงานในสถานพยาบาลจริง เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ห้องเรียนอัจฉริยะ ห้องสมุดเสมือนจริง และการจัดหาเครื่องมือการเรียนรู้ที่ทันสมัย เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน รวมถึงการพัฒนาทักษะ ดิจิทัลและการอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการปฏิบัติงาน การสร้างชุมชนการเรียนรู้ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ การใช้แหล่งเรียนรู้ออนไลน์คุณภาพ และการพัฒนาทักษะ การแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ จะช่วยให้นักศึกษามีทักษะที่ครบถ้วนและ สามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระและเต็มประสิทธิภาพในวิชาชีพพยาบาล

5) ด้านการพัฒนาอาจารย์ ดังนี้ การพัฒนาอาจารย์และการสนับสนุนนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยสามารถทำได้ผ่านการฝึกอบรมและกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะ และความรู้ที่จำเป็นในการสอน การใช้เทคโนโลยีและการเข้าถึงข้อมูลเพื่อสร้างประสบการณ์ การเรียนรู้ที่หลากหลายจะช่วยให้อาจารย์สามารถสอนนักศึกษาให้มีความเข้าใจและทักษะที่ทันสมัย นอกจากนี้ การสร้างความมั่นคงทางอารมณ์และจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมถึงการฝึกฝนการใช้ เทคโนโลยีใหม่ ๆ จะช่วยให้อาจารย์เป็นตัวอย่างที่ดีและสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อ การพัฒนาของนักศึกษา การสนับสนุนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และไอดีระหว่างอาจารย์ การพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้ที่ทันสมัยและการวิจัย และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบร่วมคิดจะ ช่วยให้นักศึกษามีความรู้และทักษะที่ทันสมัยและสามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพ นอกจากนี้ การเข้าร่วมการปฏิบัติงานในสถานพยาบาลและการเรียนรู้ระหว่างนักศึกษาจากวัฒนธรรม และพื้นที่ที่แตกต่างกัน จะเสริมสร้างประสบการณ์และความเข้าใจที่หลากหลาย ทำให้นักศึกษาและ อาจารย์มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาความรู้ร่วมกันในชุมชนการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ

6) ด้านการพัฒนาการบริการ ดังนี้ การพัฒนาการบริการสำหรับนักศึกษาพยาบาลเน้น การเตรียมความพร้อมในการทำงานในสถานพยาบาลและชุมชนผ่านกิจกรรมการบริการสุขภาพและการวิจัย มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมเหล่านี้เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริงและสามารถ ประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างมั่นใจ การพัฒนาทักษะด้านวัฒนธรรม การวิเคราะห์เชิงตัวเลข และการใช้ สถิติจะช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การส่งเสริมความเข้าใจและเคารพคุณค่ามนุษย์ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และการเตรียม ความพร้อมสำหรับความท้าทายในอนาคตจะช่วยให้นักศึกษาพัฒนาเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและ สามารถให้บริการสุขภาพอย่างเท่าเทียม การฝึกงานในสถานพยาบาล การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารจัดการ และการพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาลผ่านกิจกรรมต่าง ๆ จะเสริมสร้าง ทักษะและความรู้ที่จำเป็นในการทำงานจริง การสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติงาน การฝึกฝน

ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข และการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพจะช่วยให้ นักศึกษามี ความพร้อมในการทำงานและสามารถทำงานร่วมกับสังคมได้อย่างเท่าเทียม การสร้างความร่วมมือ และความเข้าใจระหว่างนักศึกษาและสังคมจะทำให้ นักศึกษาสามารถให้บริการที่มีคุณภาพและ ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้อย่างเหมาะสม

7) ด้านการพัฒนาการวิจัย ดังนี้ การพัฒนาการวิจัยในสาขาพยาบาลเน้นการเสริมสร้าง ความเชี่ยวชาญและการประยุกต์ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการดูแลผู้ป่วย มหาวิทยาลัยควรจัด โครงการวิจัยในสถานพยาบาลและอบรมทักษะการค้นคว้าข้อมูลและการใช้สถิติ เพื่อให้ นักศึกษา ได้รับประสบการณ์ตรงและมีความเข้าใจในกระบวนการวิจัย การฝึกอบรมและปฏิบัติจริงใน สถานพยาบาลจะช่วยเสริมทักษะและความเชี่ยวชาญในการดูแลผู้ป่วย การส่งเสริมจริยธรรมและ จรรยาบรรณในการวิจัยจะช่วยให้ นักศึกษาปฏิบัติตามหลักการทางวิชาการได้อย่างสมเหตุสมผล นอกจากนี้ การจัดโปรแกรมอบรมวิจัยที่ทันสมัยและการฝึกฝนทักษะการใช้สถิติจะช่วยเตรียม ความพร้อมในการดำเนินงานวิจัยที่มีคุณภาพ การสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมในการดูแลสุขภาพ และการประยุกต์ใช้หลักการวิจัยจะทำให้ นักศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้และพัฒนานวัตกรรมที่เป็น ประโยชน์ต่อผู้ป่วยและสังคม นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ในการทำงานร่วมกันและมีความสามารถ ในการปรับปรุงการดูแลผู้ป่วย ทำให้การบริการสุขภาพมีประสิทธิภาพและคุณภาพมากขึ้น

8) ด้านการพัฒนาวิชาชีพ ดังนี้ การพัฒนาวิชาชีพในสาขาพยาบาลเน้นการเตรียม ความพร้อมให้นักศึกษาสามารถดูแลผู้ป่วยจากวัฒนธรรมหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้และการเข้าใจวัฒนธรรมต่าง ๆ การแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ในเชิงปฏิบัติจะช่วยเพิ่มความมั่นใจและความพร้อมในการทำงานในสถานพยาบาล นักศึกษาจะมีทักษะในการสื่อสารและดูแลผู้ป่วยที่มีพื้นหลังวัฒนธรรมที่แตกต่าง ทำให้การบริการ สุขภาพมีคุณภาพและความเข้าใจที่ดีขึ้น การเสริมสร้างประสบการณ์จริงในสถานพยาบาลผ่าน การฝึกงานจะช่วยให้ นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงที่เพิ่มความมั่นใจและความพร้อมในการปฏิบัติงาน การส่งเสริมทักษะความรับผิดชอบและจรรยาบรรณในวิชาชีพผ่านการอบรมจะช่วยให้ นักศึกษา มีทักษะในการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ นอกจากนี้ การเตรียมความพร้อมให้นักศึกษา สามารถปฏิบัติงานในระดับสากลโดยการจัดโปรแกรมฝึกอบรมที่เน้นการทำงานในต่างประเทศจะ ช่วยให้นักศึกษาได้รับทักษะและความรู้ที่สามารถปรับใช้ในสถานพยาบาลต่างประเทศ ทำให้สามารถ ทำงานในวิชาชีพพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกสถานการณ์ ส่งผลให้การบริการสุขภาพ มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของสังคมได้อย่างเหมาะสม

9) ด้านการใช้เทคโนโลยี ดังนี้ การใช้เทคโนโลยีในการศึกษาพยาบาลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติของนักศึกษา โดยการจัดหาคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และซอฟต์แวร์ที่ทันสมัย การใช้การจำลองสถานการณ์และแอปพลิเคชัน เพื่อเสริมสร้างทักษะและความรู้ในวงการแพทย์

รวมถึงการจัดสัมมนาออนไลน์และการบรรยายจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ และปรับตัวต่อนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้ดีขึ้น การใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการนิเทศออนไลน์และการส่ง แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านระบบ E-Document ช่วยให้การเรียนการสอนสะดวกและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การติดตามผลการเรียนรู้ผ่านระบบดิจิทัลทำให้อาจารย์สามารถให้คำแนะนำที่เหมาะสม การจัดอบรมเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ๆ ยังช่วยเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาใช้เทคโนโลยีได้อย่างเต็มที่ ในการทำงานจริง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ” เป็นการวิจัยเชิงอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณา (Ethnographic Future Research : EFR) มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ การวิจัยครั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1) ผู้บริหารคณะพยาบาลหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนวิชาพยาบาล จำนวน 6 คน กลุ่มที่ 2) ผู้ที่เป็นผู้นำที่เกี่ยวข้องกับองค์การวิชาชีพและการจัดการศึกษาระดับนโยบาย จำนวน 4 คน กลุ่มที่ 3) ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 4) นักวิชาการระดับอาจารย์ ในมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาล จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (unstructured interview) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการโดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 9 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการวัดและประเมินผล 4) ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ 5) ด้านการพัฒนาอาจารย์ 6) ด้านการพัฒนาการบริการ 7) ด้านการพัฒนาการวิจัย 8) ด้านการพัฒนาวิชาชีพ และ 9) ด้านการใช้เทคโนโลยี โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านหลักสูตร ประกอบด้วย 10 ข้อ ดังนี้ 1) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนให้บูรณาการความรู้ทางการแพทย์ จริยธรรม การจัดการ และทักษะการสื่อสารเพื่อผลิตพยาบาลคุณภาพที่มีความพร้อมสำหรับอนาคตการดูแลสุขภาพ 2) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรผสมผสานทฤษฎีและปฏิบัติในการเรียนรู้ เพื่อสร้างพยาบาลที่มีความรู้วิชาการและทักษะชีวิต เช่น การสื่อสารการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ 3) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรส่งเสริมทักษะการสื่อสารการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำเพื่อให้พยาบาลมีความสามารถในการเป็นที่ยอมรับในวงกว้างและสามารถให้บริการด้านการดูแลสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ 4) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรส่งเสริมทักษะการจัดการตนเอง เช่น การบริหารเวลา และการจัดการความเครียด เพื่อให้พยาบาลสามารถ

รับมือกับสถานการณ์ที่ซับซ้อนและมีประสิทธิภาพ 5) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการเรียนรู้และการประยุกต์ใช้ในการดูแลผู้ป่วย โดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้แบบปฏิบัติ 6) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านวิชาการและทักษะอารมณ์สำคัญ เพื่อให้พยาบาลสามารถเติบโตและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในอาชีพ 7) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ต้องกำกับดูแลการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยและเป็นประสบการณ์จริง เพื่อให้พยาบาลมีความพร้อมในการปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง 8) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักศึกษาให้ตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ 9) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนการใช้ระบบการประเมินผลที่ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียน เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง และ 10) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรที่ทันสมัยและเป็นประสบการณ์จริงอย่างต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของนักศึกษาในสาขาพยาบาลให้เหมาะสมกับความต้องการของวงการดูแลสุขภาพในปัจจุบันและอนาคต

จากผลการวิจัยด้านหลักสูตร สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ในปัจจุบันมีความสำคัญในการสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพในวงการสุขภาพ โดยหลักสูตรควรบูรณาการความรู้ทางการแพทย์ จริยธรรม การจัดการ และทักษะการสื่อสาร เพื่อผลิตพยาบาลที่มีความพร้อมสำหรับอนาคต การเรียนการสอนควรผสมผสานทฤษฎีและปฏิบัติ พัฒนาทักษะชีวิต เช่น การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ รวมถึงทักษะการจัดการตนเอง เช่น การบริหารเวลาและการจัดการความเครียด การใช้เทคโนโลยีช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นในการเรียนรู้และการดูแลผู้ป่วย นักศึกษาควรได้รับการสนับสนุนในการพัฒนาตนเองในด้านการวิจัยและการประยุกต์ใช้ความรู้ หลักสูตรที่ทันสมัยจะช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และระบบการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้นักศึกษาปรับปรุงและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถตอบสนองต่อความท้าทายในวงการสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 9 ข้อ ดังนี้ 1) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและการพัฒนาทักษะที่ทันสมัยเป็นพื้นฐานสำคัญในการฝึกนักศึกษาพยาบาลให้เข้าสู่วงการสุขภาพที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว 2) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนการเรียนรู้แบบบูรณาการในการสร้างความเข้าใจและพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาและการคิดเชิงวิพากษ์ 3) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรส่งเสริมการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้นักศึกษาพยาบาลมีความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในการดูแลผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพ 4) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนให้มีการเรียนแบบผสมผสานทั้งเรียนในห้องเรียนและการปฏิบัติจริงเพื่อช่วยในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในสภาพแวดล้อมจริง 5) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนให้มีผู้เชี่ยวชาญในการกำกับดูแลซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาพยาบาล

มีความพร้อมที่จะเข้าสู่วิชาชีพพยาบาล 6) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนการพัฒนาทักษะทางจิตใจและอารมณ์ เช่น ความอดทน การทำงานเป็นทีม และการจัดการความขัดแย้ง เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี 7) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนให้มีการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารและการแก้ปัญหาของผู้ป่วย 8) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและพร้อมรับมือกับความต้องการของสังคมและอุตสาหกรรมสุขภาพในอนาคตเป็นเป้าหมายหลักของการศึกษา 9) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรกระตุ้นให้นักศึกษามีความประพฤติดีในการพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน

จากผลการวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอน สรุปได้ว่า หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรเน้นการใช้เทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น แอปพลิเคชันและอุปกรณ์ทางการแพทย์ในการฝึกปฏิบัติ รวมถึงการบูรณาการเรียนการสอนระหว่างทฤษฎีและปฏิบัติผ่านการฝึกงานในโรงพยาบาลและการใช้กรณีศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีทักษะและความเข้าใจในการปฏิบัติงานจริง นอกจากนี้ การมีผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม การจัดการความขัดแย้ง และการบริหารจัดการความเครียด จะช่วยให้นักศึกษามีทักษะทางจิตใจและอารมณ์ที่แข็งแกร่ง พร้อมทั้งทักษะการสื่อสารที่ดี การสร้างหลักสูตรที่ครอบคลุมและทันสมัยจะตอบสนองความต้องการของตลาดงานและอุตสาหกรรมสุขภาพ ทำให้นักศึกษามีโอกาสหางานและเติบโตในอาชีพสูงขึ้น รวมถึงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมจะช่วยให้นักศึกษามีบุคลิกภาพที่ดี มีความรับผิดชอบและความเป็นมืออาชีพในการทำงาน

ด้านการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย 5 ข้อ ดังนี้ 1) ส่งเสริมความสามารถและความแม่นยำในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่หลากหลาย เช่น การใช้แบบทดสอบทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ การใช้แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและทักษะทางการสื่อสาร และการจำลองสถานการณ์เพื่อประเมินความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง 2) ส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลใช้เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผล เช่น การใช้แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์เพื่อจำลองสถานการณ์ทางคลินิก การใช้แอปพลิเคชันที่ช่วยในการฝึกทักษะทางการดูแลสุขภาพ และการใช้ซอฟต์แวร์สำหรับการประมวลผลข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผลการเรียน 3) สนับสนุนให้นักศึกษาได้รับข้อมูลตอบกลับที่ชัดเจนและสม่ำเสมอจากการวัดและประเมินผลจะช่วยให้การรับรู้จุดแข็งและจุดอ่อนของตนเองและส่งเสริมให้พัฒนาตนเองในด้านที่ต้องการ 4) กระตุ้นให้ผู้สอนใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพเพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจความก้าวหน้าของตนเองและกำหนดเป้าหมายสำหรับการพัฒนาในอนาคต 5) สนับสนุนให้มีการใช้ข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผลมาประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล

จากผลการวิจัยด้านการวัดและประเมินผล สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนานักศึกษาให้ตรงกับความต้องการของวิชาชีพ โดยใช้วิธีการหลากหลาย เช่น แบบทดสอบทฤษฎีและปฏิบัติ แบบสอบถามเพื่อประเมินความเข้าใจและทักษะ การสื่อสาร การจำลองสถานการณ์เพื่อประเมินความสามารถในการแก้ปัญหา การใช้แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์และแอปพลิเคชันฝึกทักษะ รวมถึงการใช้ซอฟต์แวร์วิเคราะห์ผลการเรียน จะช่วยให้นักศึกษาได้รับการประเมินที่ครอบคลุมและพัฒนาทักษะในทุกด้านอย่างมีประสิทธิภาพ การให้ข้อมูลตอบกลับที่ชัดเจนและสม่ำเสมอช่วยให้นักศึกษารับรู้จุดแข็งและจุดอ่อนของตนเองและปรับปรุงพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสม ข้อมูลจากการประเมินผลยังช่วยปรับปรุงหลักสูตรและการสอนให้ตอบสนองต่อความต้องการของวงการสุขภาพ ทำให้นักศึกษาเติบโตเป็นพยาบาลที่มีคุณภาพสูงในอนาคต

ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ประกอบด้วย 10 ข้อ ดังนี้ 1) มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้มีจัดกิจกรรมการฝึกอบรมหลากหลาย เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการและการศึกษาดูงาน เพื่อเสริมทักษะและความรู้ของนักศึกษาให้เข้ากับความต้องการของอุตสาหกรรมสุขภาพ 2) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี อาทิ ห้องเรียนอัจฉริยะและห้องสมุดเสมือนจริงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน 3) สนับสนุนการเข้าถึงอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และการดูแลรักษาเทคโนโลยีให้พร้อมใช้งาน เพื่อให้นักศึกษาและอาจารย์สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรเหล่านี้ได้อย่างเต็มที่ 4) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาทักษะดิจิทัลและการสนับสนุนการอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและความสามารถในการปฏิบัติงานของนักศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการสถานพยาบาลได้อย่างเหมาะสม 5) สนับสนุนกิจกรรมการศึกษาดูงานในสถานพยาบาลจริงเพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์และความเข้าใจทางวิชาชีพอย่างเพียงพอ 6) สนับสนุนให้มีการจัดสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ 7) ส่งเสริมการใช้งานแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ที่มีคุณภาพเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะของนักศึกษา 8) สนับสนุนการสร้างโครงการหรือกลุ่มการเรียนรู้ที่นักศึกษาสามารถมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และแบ่งปันความรู้ระหว่างกัน 9) สนับสนุนการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเล่นเกมที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือการแก้ปัญหาทางคลินิก และ 10) ส่งเสริมการใช้งานและการเข้าถึงทรัพยากรทางการศึกษาแบบออนไลน์ซึ่งสามารถช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระและตามต้องการของตนเอง

จากผลการวิจัยด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ สรุปได้ว่า การสนับสนุนการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยควรดำเนินการผ่านหลายแนวทาง เช่น การจัดกิจกรรมฝึกอบรม การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการศึกษาดูงานในสถานพยาบาลจริง เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ห้องเรียนอัจฉริยะ ห้องสมุดเสมือนจริง

และการจัดหาเครื่องมือการเรียนรู้ที่ทันสมัย เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน รวมถึงการพัฒนาทักษะดิจิทัลและการอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการปฏิบัติงาน การสร้างชุมชนการเรียนรู้เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ การใช้แหล่งเรียนรู้ออนไลน์ คุณภาพ และการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ จะช่วยให้นักศึกษามีทักษะที่ครบถ้วนและสามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระและเต็มประสิทธิภาพในวิชาชีพพยาบาล

ด้านการพัฒนาอาจารย์ ประกอบด้วย 15 ข้อ ดังนี้ 1) สนับสนุนอาจารย์ให้เข้ารับการฝึกอบรมที่เน้นการพัฒนาทักษะและความรู้ในการสอนเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนและเพิ่มพูนความรู้ให้กับนักศึกษาในสาขาพยาบาลเพื่อให้พร้อมที่จะเข้าสู่การทำงานในวิชาชีพพยาบาล 2) สนับสนุนอาจารย์ในการพัฒนาตนเองผ่านการอบรมและกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปรับปรุงทักษะการสอนและการปฏิบัติงานโดยเน้นการฝึกฝนทักษะการสื่อสารและการเลี้ยงดูอารมณ์ของนักเรียน 3) สนับสนุนเทคโนโลยีและการเข้าถึงข้อมูลเพื่อให้อาจารย์สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะของนักศึกษาและเสริมสร้างความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีในการสอน 4) ส่งเสริมสร้างความมั่นคงทางอารมณ์และจรรยาบรรณวิชาชีพให้แก่อาจารย์เพื่อให้เป็นตัวอย่างที่ดีในการชี้แนะและสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา 5) สนับสนุนอาจารย์ให้เข้าใจแนวทางการสอนและการใช้เครื่องมือการสอนใหม่ โดยให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพ 6) สร้างพื้นที่ให้แก่อาจารย์เพื่อการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และไอเดียในการสอน ซึ่งเป็นการสร้างการเรียนรู้ระหว่างบุคคลที่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ 7) สนับสนุนอาจารย์ในการสร้างและพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้ที่ทันสมัยและนำเสนอในรูปแบบที่น่าสนใจและเข้าใจได้ง่าย โดยให้ความสำคัญกับการนำเสนอเนื้อหาที่มีการวิจัยและประสบการณ์จริงเข้ามาในกระบวนการสอน 8) สนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบอย่างร่วมคิด โดยสร้างการกระตุ้นและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ที่ทำให้กำลังใจแก่ทั้งนักศึกษาและอาจารย์ ผ่านการสร้างชุมชนการเรียนรู้และกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน 9) สนับสนุนให้มีการสร้างระบบการประเมินผลการสอนที่มีมาตรฐานและชัดเจน เพื่อช่วยให้อาจารย์ได้รับข้อดี-ชม และการตอบรับที่สามารถนำมาปรับปรุงการสอนได้อย่างเหมาะสม 10) สนับสนุนการพัฒนาทักษะการสื่อสารและความสัมพันธ์ โดยให้นักศึกษามีโอกาสฝึกฝนทักษะการสื่อสาร ทั้งภาษาการแพทย์และการสื่อสารระหว่างบุคคล รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง 11) สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยการให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องและการอบรมที่เกี่ยวข้องกับความเปลี่ยนแปลงในด้านการพยาบาล 12) สนับสนุนนักศึกษาในการสร้างศักยภาพทางวิชาการและวิชาชีพผ่านการสนับสนุนให้เข้าร่วมการปฏิบัติงานที่สถานพยาบาลและสถานประกอบการทางด้านการพยาบาล เพื่อให้พัฒนาทักษะและความชำนาญในสาขาวิชาชีพ 13) สร้างโอกาสในการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์

ผ่านการจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะทางปฏิบัติในสถานการณ์จริง โดยการให้นักศึกษามีโอกาสทดลองการดูแลผู้ป่วยและการปฏิบัติงานในสถานพยาบาล 14) สนับสนุนการเรียนรู้ระหว่างนักศึกษาที่แตกต่างวัฒนธรรมและพื้นที่ทำงาน โดยให้โอกาสในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และความเข้าใจในมุมมองที่หลากหลาย และ 15) สร้างชุมชนการเรียนรู้ที่กระตุ้นและสนับสนุนการแบ่งปันความรู้ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ โดยการสร้างพื้นที่สำหรับการสนทนา

จากผลการวิจัยด้านการพัฒนาอาจารย์ สรุปได้ว่า การพัฒนาอาจารย์และการสนับสนุนนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยสามารถทำได้ผ่านการฝึกอบรมและกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะและความรู้ที่จำเป็นในการสอน การใช้เทคโนโลยีและการเข้าถึงข้อมูลเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายจะช่วยให้อาจารย์สามารถสอนนักศึกษาให้มีความเข้าใจและทักษะที่ทันสมัย นอกจากนี้ การสร้างความมั่นคงทางอารมณ์และจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมถึงการฝึกฝนการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ จะช่วยให้อาจารย์เป็นตัวอย่างที่ดีและสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาของนักศึกษา การสนับสนุนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และไอดีระหว่างอาจารย์ การพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้ที่ทันสมัยและการวิจัย และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบร่วมคิดจะช่วยให้นักศึกษามีความรู้และทักษะที่ทันสมัยและสามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพ นอกจากนี้ การเข้าร่วมการปฏิบัติงานในสถานพยาบาลและการเรียนรู้ระหว่างนักศึกษาจากวัฒนธรรมและพื้นที่ที่แตกต่างกัน จะเสริมสร้างประสบการณ์และความเข้าใจที่หลากหลาย ทำให้นักศึกษาและอาจารย์มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาความรู้ร่วมกันในชุมชนการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ

ด้านการพัฒนาบริการ ประกอบด้วย 10 ข้อ ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาการบริการสำหรับนักศึกษาพยาบาลควรเน้นให้พัฒนาความพร้อมในการทำงานในสถานพยาบาลและชุมชนผ่านกิจกรรมการบริการสุขภาพในชุมชนและการวิจัยเพื่อเตรียมความพร้อมในอนาคต 2) สนับสนุนให้มีการพัฒนาทักษะด้านวัฒนธรรม การวิเคราะห์เชิงตัวเลข และการใช้สถิติเป็นส่วนสำคัญในการประยุกต์ความรู้ในการปฏิบัติงานของนักศึกษา 3) ส่งเสริมให้มีความเข้าใจและเคารพคุณค่ามนุษย์เป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยให้นักศึกษาพัฒนาเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและเป็นสัดส่วนในการให้บริการสุขภาพอย่างเท่าเทียม 4) สนับสนุนให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีและเตรียมความพร้อมสำหรับความท้าทายในอนาคตให้กับนักศึกษา 5) สนับสนุนการเรียนรู้และปฏิบัติด้านการบริการผ่านการบริหารจัดการในสถานการณ์จริงและการวิจัย 6) สนับสนุนให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาลผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณภาพและความเห็นอกเห็นใจ 7) ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการให้โอกาสในการปฏิบัติงานในสถานพยาบาลและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการบริการสุขภาพในชุมชน 8) สนับสนุนให้นักศึกษามีการประยุกต์ความรู้ด้านการพยาบาลในสถานการณ์จริงผ่านการฝึกฝน

ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข 9) สนับสนุนให้มีการพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะที่เป็นประโยชน์ในการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพ และ 10) ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างนักศึกษายาบาลและสังคมที่ต้องการบริการสุขภาพอย่างเท่าเทียม

จากผลการวิจัยด้านการพัฒนาบริการ สรุปได้ว่า การพัฒนาบริการสำหรับนักศึกษาพยาบาลเน้นการเตรียมความพร้อมในการทำงานในสถานพยาบาลและชุมชนผ่านกิจกรรมการบริการสุขภาพและการวิจัย มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมเหล่านี้เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริงและสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างมั่นใจ การพัฒนาทักษะด้านวัฒนธรรม การวิเคราะห์เชิงตัวเลข และการใช้สถิติจะช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การส่งเสริมความเข้าใจและเคารพคุณค่ามนุษย์ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และการเตรียมความพร้อมสำหรับความท้าทายในอนาคตจะช่วยให้นักศึกษาพัฒนาเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ และสามารถให้บริการสุขภาพอย่างเท่าเทียม การฝึกงานในสถานพยาบาล การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ และการพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาลผ่านกิจกรรมต่าง ๆ จะเสริมสร้างทักษะและความรู้ที่จำเป็นในการทำงานจริง การสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติงาน การฝึกฝนทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข และการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพจะช่วยให้ศึกษามีความพร้อมในการทำงานและสามารถทำงานร่วมกับสังคมได้อย่างเท่าเทียม การสร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างนักศึกษาและสังคมจะทำให้นักศึกษาสามารถให้บริการที่มีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้อย่างเหมาะสม

ด้านการพัฒนาการวิจัย ประกอบด้วย 10 ข้อ ดังนี้ 1) ส่งเสริมการออกแบบและดำเนินโครงการวิจัยในสถานพยาบาล เพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญและการประยุกต์ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการดูแลผู้ป่วย 2) สนับสนุนทักษะการค้นคว้าข้อมูลและการวิเคราะห์เชิงตัวเลข เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการวิจัยและการใช้สถิติอย่างเหมาะสม 3) สนับสนุนให้มีการฝึกอบรมวิจัยและปฏิบัติจริงในสถานพยาบาล เพื่อเสริมสร้างทักษะและความเชี่ยวชาญในการดูแลผู้ป่วย 4) ส่งเสริมจริยธรรมและจรรยาบรรณในการวิจัย เพื่อให้นักศึกษาปฏิบัติตามหลักการทางวิชาการและสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้อย่างสมเหตุสมผล 5) ส่งเสริมให้มีการจัดโปรแกรมอบรมวิจัยที่ทันสมัย เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานวิจัยที่มีคุณภาพและการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 6) สนับสนุนการฝึกฝนทักษะการค้นคว้าข้อมูล การวิเคราะห์เชิงตัวเลข และการใช้สถิติอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มความเข้าใจในกระบวนการวิจัยและการใช้ข้อมูลที่สนับสนุนการตัดสินใจทางการพยาบาล 7) ส่งเสริมนักศึกษาให้สามารถสร้างนวัตกรรมในการดูแลสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและสามารถทำงานร่วมกับทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ 8) สนับสนุนนักศึกษาในการเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการประยุกต์ใช้หลักการวิจัยในการปรับปรุงการดูแลผู้ป่วยและส่งเสริมสุขภาพ 9) สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและทักษะในการวิจัย และการใช้ความรู้

ในการแก้ไขปัญหาทางสาธารณสุข และ 10) ส่งเสริมการใช้ทักษะและความรู้ในการวิจัยเพื่อพัฒนา นวัตกรรมทางการแพทย์ที่เป็นการพยาบาลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ป่วยและสังคมโดยรวม

จากผลการวิจัยด้านการพัฒนาการวิจัย สรุปได้ว่า การพัฒนาการวิจัยในสาขาพยาบาล เน้นการเสริมสร้างความเชี่ยวชาญและการประยุกต์ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการดูแลผู้ป่วย มหาวิทยาลัยควรจัดโครงการวิจัยในสถานพยาบาลและอบรมทักษะการค้นคว้าข้อมูลและการใช้สถิติ เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงและมีความเข้าใจในกระบวนการวิจัย การฝึกอบรมและปฏิบัติจริงในสถานพยาบาลจะช่วยเสริมทักษะและความเชี่ยวชาญในการดูแลผู้ป่วย การส่งเสริมจริยธรรม และจรรยาบรรณในการวิจัยจะช่วยให้นักศึกษาปฏิบัติตามหลักการทางวิชาการได้อย่างสมเหตุสมผล นอกจากนี้ การจัดโปรแกรมอบรมวิจัยที่ทันสมัยและการฝึกฝนทักษะการใช้สถิติจะช่วยเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานวิจัยที่มีคุณภาพ การสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมในการดูแลสุขภาพ และการประยุกต์ใช้หลักการวิจัยจะให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้และพัฒนานวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ป่วยและสังคม นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ในการทำงานร่วมกันและมีความสามารถในการปรับปรุงการดูแลผู้ป่วย ทำให้การบริการสุขภาพมีประสิทธิภาพและคุณภาพมากขึ้น

ด้านการพัฒนาวิชาชีพ ประกอบด้วย 5 ข้อ ดังนี้ 1) สนับสนุนในการฝึกทักษะเชิงวัฒนธรรมเพื่อการดูแลผู้ป่วยที่มาจากวัฒนธรรมหลากหลาย 2) ส่งเสริมการจัดการฝึกอบรมและ กิจกรรมที่สนับสนุนความเข้าใจในการดูแลผู้ป่วยจากวัฒนธรรมต่าง ๆ 3) เสริมสร้างประสบการณ์จริงในสถานพยาบาล 4) ส่งเสริมทักษะความรับผิดชอบที่ค้ำประกันต่อจรรยาบรรณในวิชาชีพ 5) ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับสากล

จากผลการวิจัยด้านการพัฒนาวิชาชีพ สรุปได้ว่า การพัฒนาวิชาชีพในสาขาพยาบาล เน้นการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาสามารถดูแลผู้ป่วยจากวัฒนธรรมหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการฝึกอบรมและกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้และการเข้าใจวัฒนธรรมต่าง ๆ การแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ในเชิงปฏิบัติการจะช่วยเพิ่มความมั่นใจและความพร้อมในการทำงานในสถานพยาบาล นักศึกษาจะมีทักษะในการสื่อสารและดูแลผู้ป่วยที่มีพื้นหลังวัฒนธรรมที่แตกต่าง ทำให้การบริการสุขภาพมีคุณภาพและความเข้าใจที่ดีขึ้น การเสริมสร้างประสบการณ์จริงในสถานพยาบาลผ่านการฝึกงานจะช่วยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงที่เพิ่มความมั่นใจและความพร้อมในการปฏิบัติงาน การส่งเสริมทักษะความรับผิดชอบและจรรยาบรรณในวิชาชีพผ่านการอบรมจะช่วยให้ นักศึกษามีทักษะในการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ นอกจากนี้ การเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานในระดับสากลโดยการจัดโปรแกรมฝึกอบรมที่เน้นการทำงานในต่างประเทศจะช่วยให้ นักศึกษาได้รับทักษะและความรู้ที่สามารถปรับใช้ในสถานพยาบาลต่างประเทศ ทำให้สามารถทำงานในวิชาชีพพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกสถานการณ์ ส่งผลให้การบริการสุขภาพมีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของสังคมได้อย่างเหมาะสม

ด้านการใช้เทคโนโลยี ประกอบด้วย 7 ข้อ ดังนี้ 1) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการศึกษาพยาบาลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติของนักศึกษา 2) สนับสนุนการใช้การจำลองสถานการณ์และแอปพลิเคชันการศึกษาเพื่อช่วยให้นักศึกษาปรับตัวต่อนวัตกรรมใหม่ในวงการแพทย์ 3) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะการใช้งานต่าง ๆ ของนักศึกษา 4) เพิ่มโอกาสหรือทางเลือกในการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญพยาบาลเฉพาะทางมากขึ้น 5) สนับสนุนการนำเสนอข้อมูลและสื่อการเรียนการสอนผ่านช่องทางดิจิทัล เช่น การนิเทศออนไลน์และการส่งแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านระบบ E-Document 6) สนับสนุนในระบบการติดตามผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และ 7) ส่งเสริมระบบเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ

จากผลการวิจัยด้านการใช้เทคโนโลยี สรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการศึกษาพยาบาลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติของนักศึกษา โดยการจัดหาคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และซอฟต์แวร์ที่ทันสมัย การใช้การจำลองสถานการณ์และแอปพลิเคชันเพื่อเสริมสร้างทักษะและความรู้ในวงการแพทย์ รวมถึงการจัดสัมมนาออนไลน์และการบรรยายจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์และปรับตัวต่อนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้ดีขึ้น การใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการนิเทศออนไลน์และการส่งแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านระบบ E-Document ช่วยให้การเรียนการสอนสะดวกและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การติดตามผลการเรียนรู้ผ่านระบบดิจิทัลทำให้อาจารย์สามารถให้คำแนะนำที่เหมาะสม การจัดอบรมเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ ยังช่วยเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาใช้เทคโนโลยีได้อย่างเต็มที่ในการทำงานจริง

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณา (Ethnographic Future Research : EFR) ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 9 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาอาจารย์ ด้านการพัฒนาการบริการ ด้านการพัฒนาการวิจัย ด้านการพัฒนาวิชาชีพ และ ด้านการใช้เทคโนโลยี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การส่งเสริมสมรรถนะการพยาบาลและการพัฒนาทักษะและความรู้ของนักศึกษาในทุกด้านนี้สามารถประสบความสำเร็จได้ด้วยการรับรู้และปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม

การพัฒนาด้านนี้ยังคงต้องใช้การศึกษาและการวิจัยเป็นพื้นฐาน รวมถึงการนำเสนอแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะในสาขาพยาบาลให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพอย่างสูง ดังนั้น การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาจะช่วยให้ นักศึกษามีความเข้าใจและมีความพร้อมในการเรียนรู้และประกอบวิชาชีพ ในอุตสาหกรรมพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมอย่างเหมาะสม และเพื่อให้การศึกษาและการเรียนรู้ของนักศึกษามีคุณภาพและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฟาโรซาเดียน และคณะ (Farokhzadian et al.) ที่พบว่า การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลจะต้องผสมผสานและมุ่งเน้นในการพัฒนาวัฒนธรรมการดูแลคนป่วยที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากมีความเกี่ยวพันกันทางวัฒนธรรมที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลจึงต้องมีความเข้มข้น ทั้งในรูปแบบของทฤษฎีและแบบจำลอง เพื่อสร้างมุมมองการเรียนรู้เชิงวัฒนธรรมพยาบาลได้ดีขึ้น ทั้งยังเป็นการช่วยเตรียมพยาบาลในอนาคตให้ได้รับการดูแลที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมแก่ผู้ป่วยที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งสามารถอภิปรายผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนให้บูรณาการความรู้ทางการแพทย์ จริยธรรม การจัดการ และทักษะการสื่อสารเพื่อผลิตพยาบาลคุณภาพที่มีความพร้อมสำหรับอนาคตการดูแลสุขภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การผสมผสานความรู้และทักษะที่ทันสมัยในการดูแลผู้ป่วยเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการและเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมด้านการดูแลสุขภาพได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วู และคณะ (Wu et al.) ที่ว่า การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลจำเป็นต้องพัฒนาการเรียนรู้แบบผสมผสานให้ประโยชน์ด้านการสอนแก่นักศึกษาพยาบาลเพื่อเพิ่มความสามารถและการรับรู้ในความสามารถของตนเองการเรียนรู้แบบผสมผสานจึงเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เนื่องจากเป็นพื้นฐานของการให้คำปรึกษาทางคลินิกที่ดีเพื่อเพิ่มผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในการปฏิบัติทางคลินิกได้ดีขึ้น วิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานยังเกิดประโยชน์การเพิ่มทักษะในการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฟาโรซาเดียน และคณะ (Farokhzadian et al.) ที่พบว่า การบูรณาการสามารถสร้างประสบการณ์และมุมมองให้กับนักศึกษาพยาบาลได้เข้าใจเนื้อหาการเรียนอย่างละเอียดขึ้นอันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้ดี ยิ่งไปกว่านั้นยังช่วยนักการศึกษาพยาบาลในการออกแบบการฝึกอบรมและการศึกษาด้านการดูแลทางวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ

ด้านจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรสนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและการพัฒนาทักษะที่ทันสมัยเป็นพื้นฐานสำคัญในการฝึกนักศึกษาพยาบาลให้เข้าสู่วงการสุขภาพที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การสนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและการพัฒนาทักษะที่ทันสมัยเป็นสิ่งสำคัญในการฝึกนักศึกษาพยาบาล เนื่องจากวงการสุขภาพเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ควรทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในการพยาบาล อาทิ การใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ในการดูแลผู้ป่วย การปรับปรุงกระบวนการพยาบาล หรือ

การใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินและวิเคราะห์สถานการณ์ทางสุขภาพ ดังนั้น การฝึกนักศึกษาให้มีทักษะที่ทันสมัยยังควรเน้นการพัฒนาทักษะที่เป็นพื้นฐาน เช่น ทักษะการสื่อสารที่ดีกับผู้ป่วยและทีมการแพทย์ การเลือกใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และปฏิบัติการพยาบาล การเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพื่อให้พร้อมที่จะทำงานในสถานการณ์ทางสุขภาพที่หลากหลายและเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มาริสัน เจน และคณะ (Marion et al.) ที่พบว่า การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล หมายถึง การสนับสนุนและกระตุ้นให้นักศึกษาพัฒนาทักษะทางคลินิกและทักษะการทำงานในสถานการณ์จริง โดยการให้โอกาสในการฝึกฝนและปฏิบัติในสภาพแวดล้อมที่เลียนแบบสถานการณ์จริงในการทำงานของพยาบาล นอกจากนี้ยังเน้นการส่งเสริมการเรียนรู้แบบต่อเนื่องเพื่อให้สามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสามารถในการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสถานการณ์เปลี่ยนแปลงของระบบการดูแลสุขภาพ

ด้านการวัดและประเมินผล ผลการศึกษาพบว่า การประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลนั้นเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ทีมงานทางการศึกษาได้ทราบถึงความก้าวหน้าและปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษา และสามารถปรับปรุงการสอนได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้แบบทดสอบทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ และ การใช้แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและทักษะทางการสื่อสารเป็นวิธีที่ดีเพื่อวัดระดับความรู้และทักษะของนักศึกษา ในขณะที่การจำลองสถานการณ์ทางคลินิกเพื่อประเมินความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสฝึกฝนทักษะและความเชี่ยวชาญในการดำเนินการในสถานการณ์ที่จริงจังขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญจมาศ คำธนะ และคณะ ที่พบว่า การใช้ประเมินผลที่ดีย่อมส่งผลต่อการนำผลการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในหลักสูตรได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขวัญตา บุญวาศ และคณะ ที่พบว่า การประเมินย่อมได้ผลทันถึงระดับการสะท้อนคิด การให้ข้อมูลย้อนกลับและการเสริมแรงบวกแก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้มีจัดกิจกรรมการฝึกอบรมหลากหลาย เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการและการศึกษาดูงาน เพื่อเสริมทักษะและความรู้ของนักศึกษาให้เข้ากับความต้องการของอุตสาหกรรมสุขภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การสร้างสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จากกิจกรรมแบบนี้ช่วยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริงและฝึกฝนทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานพยาบาลในอนาคต และการฝึกอบรมในหน่วยงานสาธารณสุขยังจะช่วยเพิ่มความเข้าใจและความถนัดในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในหน่วยงานสาธารณสุขได้ดีขึ้นซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่หน่วยงานสาธารณสุขได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จามจรี แซ่หลู่และคณะ ที่พบว่า สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ดีขึ้น

ด้านการพัฒนาอาจารย์ ผลการศึกษาพบว่า สนับสนุนอาจารย์ให้เข้ารับการฝึกอบรมที่เน้นการพัฒนาทักษะและความรู้ในการสอนเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนและเพิ่มพูนความรู้ให้กับนักศึกษาในสาขาพยาบาลเพื่อให้พร้อมที่จะเข้าสู่การทำงานในวิชาชีพพยาบาล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การสนับสนุนอาจารย์ให้เข้ารับการฝึกอบรมที่เน้นการพัฒนาทักษะและความรู้ในการสอนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนและเพิ่มพูนความรู้ให้กับนักศึกษาในสาขาพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้พร้อมที่จะเข้าสู่การทำงานในวิชาชีพพยาบาลได้อย่างมั่นใจและมีความเชี่ยวชาญมากขึ้น นอกจากนี้ การฝึกอบรมที่เน้นการพัฒนาทักษะและความรู้ในการสอนนั้น และยังสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการศึกษาและสอนอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยให้อาจารย์สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้าสู่กระบวนการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม โดยมุ่งเน้นการสร้างสรรควิธีการสอนที่เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างเข้ากันได้ การฝึกอบรมที่เน้นการพัฒนาทักษะและความรู้ในการสอนนี้ จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสนับสนุนอาจารย์ในการเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการสอนเพื่อปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในวงการการศึกษาและด้านวิชาชีพพยาบาลที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขวัญตา บุญวาศ และคณะ ที่พบว่า การพัฒนาอาจารย์ในการจัดการเรียนรู้อาจสามารถสะท้อนคิดได้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) วัตถุประสงค์ 2) เนื้อหา 3) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 4) การประเมินผล โดยปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการอบรมอาจารย์และสร้างแผนงานนโยบายและแผนงานชัดเจน การเตรียมความพร้อมด้านผู้สอนและผู้เรียน การใช้เทคนิคการตั้งคำถาม การประเมินระดับการสะท้อนคิด การให้ข้อมูลย้อนกลับและการเสริมแรงบวกแก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาอาจารย์ให้เป็นผู้มีทักษะสูงในการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับนักศึกษาพยาบาล

ด้านพัฒนาการบริการ ผลการวิจัยพบว่า ส่งเสริมให้มีการพัฒนาการบริการสำหรับนักศึกษาพยาบาลควรเน้นให้พัฒนาความพร้อมในการทำงานในสถานพยาบาลและชุมชนผ่านกิจกรรมการบริการสุขภาพในชุมชนและการวิจัยเพื่อเตรียมความพร้อมในอนาคต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เนื่องจากการทำงานในสถานพยาบาลและชุมชนเป็นส่วนสำคัญที่นักศึกษาพยาบาลควรได้รับประสบการณ์จริงและได้ฝึกฝนทักษะการทำงานร่วมกับผู้ป่วยและสังคม การให้บริการสุขภาพในชุมชนเป็นโอกาสที่ดีในการฝึกฝนทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกับทีม และการประยุกต์ใช้ความรู้ทางทฤษฎีในสถานการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นิสากร กรุงไกรเพชรและคณะ ที่กล่าวว่า การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลจะต้องมีหลักสูตรที่สอดคล้องกับระดับของการบริการสุขภาพ โดยจัดให้มีหลักสูตรหรือแนวทางการพัฒนาสมรรถนะที่ชัดเจน เพื่อให้การพยาบาลสามารถตอบสนองต่อผู้ป่วยที่มารับบริการในทุกมิติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิสากร กรุงไกรเพชร และคณะ กล่าวว่า ระดับการบริการสุขภาพมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในการส่งเสริม

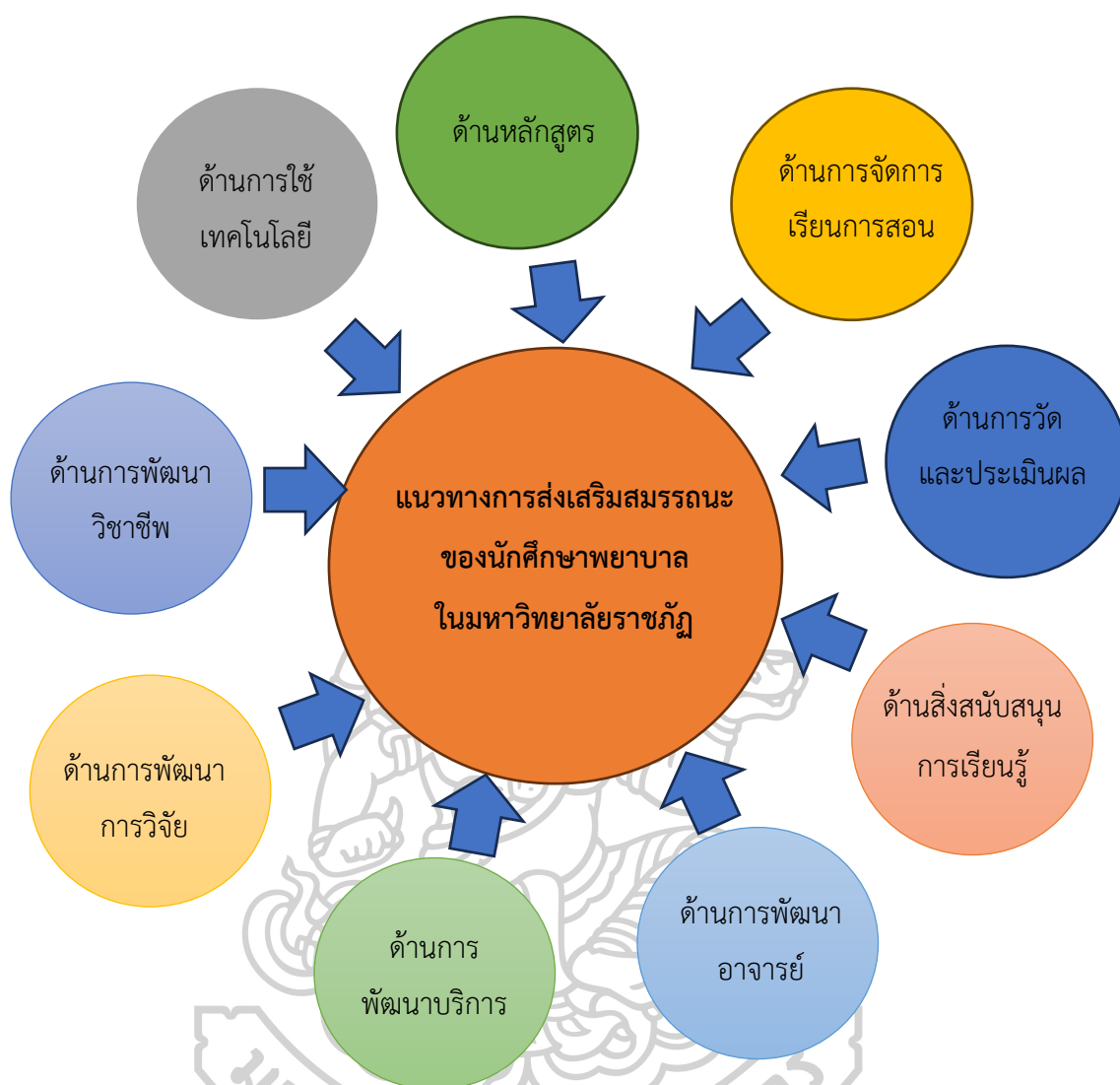
สุขภาพ องค์กรวิชาชีพการพยาบาลควรพัฒนาศักยภาพพยาบาลในทุกระดับการบริการสุขภาพ ให้มีและแสดงสมรรถนะการส่งเสริมสุขภาพของพยาบาลทุกด้าน โดยมีหลักสูตรหรือแนวทางการพัฒนาสมรรถนะที่ชัดเจน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เลตว์นิเออ และคณะ (Létourneau et al.) กล่าวว่า นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการส่งเสริมสมรรถนะเน้นการดูแลอย่างเห็นอกเห็นใจในการปฏิบัติการพยาบาลอาจจะต้องใช้เวลาหลายปีในการฝึกการดูแลอย่างเห็นอกเห็นใจก่อนที่จะสามารถนำแนวทางการดูแลที่เห็นอกเห็นใจในการปฏิบัติการพยาบาลได้ เป็นไปได้ว่าการสร้างความสัมพันธ์ที่แท้จริงและใกล้ชิดมีความสำคัญมากกว่าการใช้การจำลองความเที่ยงตรงสูงในการพัฒนาการดูแลเอาใจใส่อย่างเห็นอกเห็นใจ และการใช้การเรียนรู้การบริการในโปรแกรมเพื่อเพิ่มความเต็มใจของนักเรียนในการเป็นอาสาสมัครแทนที่จะบังคับ ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่า แนวทางส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลจำเป็นต้องปรับปรุงโปรแกรมการศึกษาและการบริการอย่างเห็นอกเห็นใจ

ด้านพัฒนาการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า ส่งเสริมการออกแบบและดำเนินโครงการวิจัยในสถานพยาบาล เพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญและการประยุกต์ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการดูแลผู้ป่วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ต้องการพัฒนาคูณภาพการดูแลผู้ป่วย การวิจัยในสถานพยาบาลช่วยให้เข้าใจปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยได้อย่างแท้จริง นำไปสู่การพัฒนาวิธีการดูแลรักษาและการป้องกันโรคที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนิลสัน และคณะ (Nielsen et al.) พบว่า การศึกษาเกี่ยวกับหลักฐานเชิงประจักษ์ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และทักษะของนักศึกษาพยาบาลได้ดีขึ้น นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุยตโน และคณะ (Suyatno et al.) ซึ่งพบว่า การวิจัยทางการพยาบาลมีผลต่อการปรับปรุงผลลัพธ์การรักษของผู้ป่วยได้ดีขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมการออกแบบและดำเนินโครงการวิจัยในสถานพยาบาลจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการดูแลผู้ป่วย ส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคลากรทางการแพทย์ และสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรทางการแพทย์

ด้านพัฒนาวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า สนับสนุนในการฝึกทักษะเชิงวัฒนธรรมเพื่อการดูแลผู้ป่วยที่มาจากวัฒนธรรมหลากหลาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การสนับสนุนในการฝึกทักษะเชิงวัฒนธรรมเพื่อการดูแลผู้ป่วยที่มาจากวัฒนธรรมหลากหลาย เป็นส่วนสำคัญเนื่องจากบริการด้านการพยาบาลต้องสามารถตอบสนองต่อความต้องการและความเชื่อมั่นของผู้รับบริการได้อย่างเหมาะสม ทักษะเชิงวัฒนธรรมช่วยให้บุคลากรด้านการพยาบาลเข้าใจและเคารพประเพณี ศาสนา และมารยาทของผู้ป่วยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้ การฝึกทักษะเชิงวัฒนธรรมยังช่วยให้บุคลากรด้านการพยาบาลเข้าใจและสร้างความไว้วางใจระหว่างผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์ ทำให้การให้บริการด้านการพยาบาลเป็นไปอย่างเท่าเทียมและเหมาะสมที่สุดต่อทุกกลุ่มที่มีลักษณะและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปรียา แก้วพิมล ที่กล่าวว่า นักศึกษาที่ผ่านการขึ้นฝึกประสบการณ์บนหอผู้ป่วย ในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลผดุงครรภ์ ที่มีประสบการณ์พยาบาล

ข้ามวัฒนธรรมและสมัครใจให้ข้อมูลว่า นักศึกษาพยาบาลมีสมรรถนะทางวัฒนธรรมในการดูแล ผู้รับบริการ คือ การตระหนักรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม การมีองค์ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม การมีทักษะ เกี่ยวกับวัฒนธรรม ความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้รับบริการต่างวัฒนธรรม และการมีความปรารถนาที่จะมีสมรรถนะทางวัฒนธรรม ซึ่งการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการพยาบาลผดุงครรภ์ และการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนานวัตกรรมสื่อสารในการดูแลผู้รับบริการผดุงครรภ์ สำหรับ นักศึกษาพยาบาล และการพัฒนารูปแบบการสอนด้วยสถานการณ์ในประเด็นความอ่อนไหว เชิงวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มสมรรถนะเชิงวัฒนธรรม

ด้านการใช้เทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่า สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการศึกษาพยาบาล ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติของนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เทคโนโลยีทำให้ การเรียนรู้เป็นไปอย่างทันสมัยและสะดวกสบายมากขึ้น นักศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลและเนื้อหา การเรียนรู้ได้ทุกที่ตลอดเวลาผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ ทั้งนี้ช่วยให้สามารถศึกษาได้ตาม ระยะเวลาที่สะดวก และสามารถเรียนรู้ได้ในรูปแบบที่ตอบสนองต่อการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลได้อย่าง เฉพาะบุคคล การศึกษาที่ใช้เทคโนโลยียังสามารถเสริมสร้างทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้อีกด้วย นักศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารและการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมการเรียนรู้ ทั้งนี้ช่วยสร้างพื้นที่การเรียนรู้ที่เปิดกว้างและเติบโตเป็นทีมได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุตศิริ หิรัญชุนทะ และคณะ ที่กล่าวว่า ระดับสมรรถนะการเรียนรู้ตลอดชีวิตของกลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1-4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($M = 4.1, SD = .41$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับสมรรถนะ อยู่ในระดับสูงสุด ได้แก่ ด้านความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม ($M = 4.4, SD = .49$) รองลงมา ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ ($M = 4.3, SD = .52$) ส่วนด้านการสร้างนวัตกรรม ($M = 3.2, SD = .74$) มีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยส่งเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้แก่ 1) การออกแบบการสอนของอาจารย์ผู้สอน 2) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ 3) ความกระตือรือร้น และตั้งใจของนักศึกษา 4) กำลังใจจากคนรอบข้าง 5) การเป็นแบบอย่างของอาจารย์ผู้สอน 6) ความสามารถอ่านและเข้าใจภาษาอังกฤษ และ 7) พัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างเป็นระบบ ส่วนอุปสรรคต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้แก่ ความเหนื่อยล้า และการจัดการกับเวลา นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สหัทธยา รัตยจรณะ กล่าวว่า การพัฒนาสมรรถนะวิจัยและทักษะ แห่งศตวรรษที่ 21 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน จะต้องมีทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

แผนภาพที่ 3 แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ คือ กระบวนการที่ขับเคลื่อนการสร้างควมมีส่วนร่วมของสมาชิกให้เกิดการผลึกกำลังหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียว มีการแลกเปลี่ยนสร้างเสริมซึ่งกันและกัน ระหว่างสถาบันการศึกษาพยาบาลและแหล่งฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในทุกะดับของระบบบริการสุขภาพ โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ การพัฒนากำลังคนด้านสาธารณสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรในสาขาวิชาชีพการพยาบาลเพื่อให้ได้พยาบาลวิชาชีพที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานในระดับสากล มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สามารถตอบสนองความต้องการการดูแลสุขภาพของมวลมนุษยชาติได้อย่างไม่หยุดยั้ง

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้บริหาร ควรนำการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ ไปใช้เป็นแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

- 1) ใช้ผลการศึกษาเพื่อปรับปรุงแผนการสอนของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัย โดยการเพิ่มเติมหรือปรับปรุงเนื้อหาการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของสถานการณ์การทำงานจริง
- 2) สนับสนุนนักศึกษาในการเรียนการสอนให้ได้รับการพัฒนาทักษะและความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน โดยการจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะ เช่น การฝึกฝนทักษะทางด้านคลินิก และการจัดการ
- 3) ส่งเสริมนักศึกษาในการทำงานวิจัยที่มีคุณภาพเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการดูแลผู้ป่วยและระบบการดูแลสุขภาพ
- 4) สนับสนุนนักศึกษาในการปฏิบัติงานในสถานพยาบาล โดยการจัดหาโอกาสให้ได้ฝึกงานในสถานที่ที่มีความหลากหลายและเป็นที่ยอมรับ
- 5) สร้างเครือข่ายที่แข็งแกร่งกับองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อให้นักศึกษาได้รับการสนับสนุนและเกิดโอกาสในการพัฒนาสมรรถนะและความสามารถต่าง ๆ
- 6) ส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ด้านหลักสูตร เช่น ปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรให้ทันสมัย เน้นทักษะปฏิบัติและการฝึกภาคสนาม ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต บูรณาการการเรียนรู้ระหว่างวิชา ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย ประเมินผลการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ สนับสนุนด้านจิตวิทยาและสังคม
- 7) ส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ด้านการจัดการเรียนการสอน เช่น การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน การประเมินการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และหลากหลาย การพัฒนาอาจารย์ผู้สอน การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดี
- 8) ส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ด้านการวัดและประเมินผล เช่น การประเมินผลหลายมิติ การใช้การประเมินผลแบบต่อเนื่อง การประเมินผลเชิงสถานการณ์จำลอง การประเมินผลจากผู้ป่วยและทีมงาน การใช้เทคโนโลยีในการประเมินผล การประเมินผลที่เน้นการเรียนรู้และพัฒนาการให้คำปรึกษาและข้อมูลย้อนกลับ
- 9) ส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น การจัดหาอุปกรณ์และทรัพยากรที่ทันสมัย การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน การจัดให้มีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ให้บริการสนับสนุนทางวิชาการ สนับสนุนด้านจิตวิทยาและสุขภาพจิต การส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

10) ส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ด้านการพัฒนาอาจารย์ เช่น ฝึกอบรมและ พัฒนาทักษะการสอน ส่งเสริมการทำวิจัย การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการสอน การส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างเครือข่ายความร่วมมือ การประเมินผลและการให้ข้อมูลย้อนกลับ สนับสนุนด้านจิตวิทยาและสุขภาพจิต

11) ส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ด้านการพัฒนาการบริการ เช่น การฝึก ปฏิบัติจริงในสถานพยาบาล การพัฒนาทักษะการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม การเน้นการบริการ ที่มีผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง (Patient-Centered Care) การใช้เทคโนโลยีในการบริการ การฝึกทักษะ การแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ การพัฒนาทัศนคติและจรรยาบรรณในการบริการ การประเมินและ ปรับปรุงการบริการอย่างต่อเนื่อง

12) ส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ด้านการพัฒนาการวิจัย เช่น จัดการเรียน การสอนเกี่ยวกับวิธีการวิจัย ส่งเสริมการทำวิจัยตั้งแต่ระดับปริญญาตรี สนับสนุนทรัพยากรสำหรับ การวิจัย สร้างเครือข่ายการวิจัย ฝึกทักษะการเขียนและนำเสนอผลงานวิจัย ประเมินและให้ข้อมูล ย้อนกลับ ปลุกฝังจรรยาบรรณในการวิจัย

13) ส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ด้านการพัฒนาวิชาชีพ เช่น พัฒนาทักษะ ทางคลินิก พัฒนาทักษะการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม พัฒนาทักษะการแก้ไขปัญหาและ การตัดสินใจ ปลุกฝังจรรยาบรรณและความรับผิดชอบในวิชาชีพ พัฒนาทักษะการบริหารจัดการ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาความสามารถด้านเทคโนโลยี สนับสนุนการเตรียมความพร้อม สำหรับการสอบใบอนุญาต

14) ส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ด้านการใช้เทคโนโลยี เช่น ฝึกอบรมการใช้ เทคโนโลยีในงานพยาบาล ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านสื่อการเรียนการสอนออนไลน์ พัฒนาทักษะการใช้ โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล ใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ในการบริการผู้ป่วย ปลุกฝังทักษะการคิดเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี ประเมินและปรับปรุง ทักษะการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในงานวิจัยและการพัฒนา

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้องค์ความรู้จากการศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีการศึกษาและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหาร จึงเสนอแนะเพื่อการวิจัยในโอกาสต่อไปดังนี้

1. ควรทำการศึกษาคำการใช้เทคโนโลยีในการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษา และการวิเคราะห์ผลกระทบของเทคโนโลยีต่าง ๆ ต่อการเรียนรู้และการพัฒนาของนักศึกษา
2. ควรทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย และความพร้อมในการทำงานหน่วยงานสาธารณสุข
3. ควรทำการศึกษาคำวิเคราะห์ผลของโครงการต่าง ๆ ในการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษา รวมถึงการสรุปข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแผนการเรียนรู้
4. ควรทำการศึกษาปัจจัยที่ทำให้สมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลดีขึ้น ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติในการทำงาน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาล ศาสตร์ พ.ศ.2560.” **ราชกิจจานุเบกษา** เล่มที่ 135, ตอนพิเศษ 1ง (3 มกราคม 2561).

กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพ. **พิมพ์เขียว Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน**. เข้าถึงเมื่อ 1 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก

<https://waa.inter.nstda.or.th/stks/pub/2017/20171114-draeqa-blueprint.pdf>.

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข. **แผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี ด้านสาธารณสุข ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2**. นนทบุรี: สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข, 2561.

ขวัญใจ จิรัฐจินดา “รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะหลักสำหรับบุคลากรสาธารณสุขของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล.” วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา ภาควิชาพื้นฐานทาง มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2557.

ขวัญตา บุญวาศ และคณะ. “การพัฒนาอาจารย์ในการจัดการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดของวิทยาลัยพยาบาลและวิทยาลัยการสาธารณสุขเครือข่ายภาคใต้ สถาบันพระบรมราชชนก.” **วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข** 26, 3 (2560): 130-143.

“ข้อบังคับสภาการพยาบาล ว่าด้วยการให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์ ระดับกระทรวงศึกษาธิการ ระดับวิชาชีพ พ.ศ. 2563.” **ราชกิจจานุเบกษา** เล่ม 137 ตอนพิเศษ 260 ง (1 ธันวาคม 2563): 37 -39.

คณะกรรมการกำกับโครงการกำหนดสมรรถนะบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. **แนวทางพัฒนาระบบสมรรถนะเพื่อพัฒนาการบริหารทรัพยากรบุคคล**. เข้าถึงเมื่อ

9 มีนาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <http://competency.Mutp.Ac.th>

คู่มือการสอนหลักการใช้อย่างสมเหตุสมผล. **รายวิชาปฏิบัติการพยาบาลอนามัยชุมชนและการรักษาโรคเบื้องต้น (640-493)**. กรุงเทพฯ: สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา, 2561.

จรัมพร ประถมบุรณ์. **Competency**. (Online). เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <http://www.csuchico.edu/>

- จามจุรี แซ่หลู่ และคณะ. “การพัฒนากรอบสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลที่จำเป็นต้อง พัฒนาด้วยการ เรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเสมือนจริงของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบัน พระบรมราชชนก.” *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ* 7, 12 (2565): 466-485.
- จุฬา ยันตพร, ประภา รัตตสัมพันธ์ และ น้อย อภัย ภักดีวงศ์. “ผลของโปรแกรมการส่งเสริมสมรรถนะ พยาบาลต่อการรับรู้สมรรถนะตนเองและพฤติกรรมของพยาบาลในการส่งเสริมการเลี้ยงลูก ด้วยนมแม่.” *วารสารสมาคมพยาบาลฯ สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* 30, 3 (กรกฎาคม - กันยายน 2555): 33-41.
- ชาติรี มูลสถาน. “การวิจัยอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณนา.” *วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน* 16, 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม 2553).
- ฐิติณัฐ อัครเดชะอนันต์. “สมรรถนะของพยาบาลกับนวัตกรรมการดูแลสุขภาพประชาชนในยุคไทย แลนด์ 4.0.” *วารสารสภาการพยาบาล* 34, 1 (มกราคม - มีนาคม 2562): 5-13.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. *มารู้จัก competency กันเถอะ*. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์, 2547.
- ณชนัน แก้วชัยเจริญกิจ. *บทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมและวิธีการปฏิบัติ ตามแนวทางของ Active Learning*. เข้าถึงเมื่อ 2 ธันวาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <http://www.itie.org>
- ณิชชา เบญจพรวัฒนา. “แนวโน้มการวิจัยเชิงอนาคตในประเทศไทย Future research trend in Thailand.” *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์* 2, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2558): 61.
- ดวงจันทร์ ทิพย์ปรีชา. *ศักยภาพความสามารถในการบริหารทรัพยากรบุคคลทางการพยาบาล*. กรุงเทพฯ: พี. เอ. ลิฟวิง, 2548.
- ทีศนา แคมมณี. *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.
- เทื้อน ทองแก้ว. *สมรรถนะ (Competency): หลักการและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิต, 2550.
- ธานี แก้วธรรมานุกุล และสมใจ ศิระกมล. “สมรรถนะและการปฏิบัติบทบาทการส่งเสริมสุขภาพของ พยาบาลในการให้บริการระดับปฐมภูมิ เขตภาคเหนือ.” *พยาบาลสาร* 43 (ธันวาคม 2559): 184-195.
- ธำรงค์ดี คงคาสวัสดิ์. *เริ่มต้นอย่างไร... เมื่อจะนำ Competency มาใช้ในองค์กร*. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2548.
- นฤมล อเนกวิทย์ และคณะ. “การพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะการดูแลผู้สูงอายุในชุมชนของ นักศึกษาพยาบาลตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา.” *วารสารกระทรวงสาธารณสุข* 28, 1 (มกราคม - เมษายน 2561): บทคัดย่อ.

นิตสาร กรุงไกรเพชร, สุวรรณนา จันท์ประเสริฐ และคณะ. “สมรรถนะการส่งเสริมสุขภาพของ
พยาบาลวิชาชีพ ภาคตะวันออก.” **วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา** 25, 3
(กรกฎาคม – กันยายน 2560): 30-40.

ประจักษ์ ทรัพย์อุดม. **หลักสมรรถนะ**. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท, 2552.

ปราโมทย์ ถ่างกระโทก, ณัฐชยา พล ชีวะ และ อาบกนก ทองแถม. “การพัฒนาสมรรถนะการพยาบาล
ทางไกลในการจัดการดูแลผู้ป่วยโรคโควิด 19 ที่ได้รับการแยกกักตัวที่บ้านสำหรับนักศึกษา
พยาบาล.” **วารสารการพยาบาลและสุขภาพ สสอท**. 5, 1 (2566): e2927-e2927.

ปรียา แก้วพิมล. “ประสบการณ์นักศึกษาพยาบาลในการพยาบาลข้ามวัฒนธรรมในรายวิชา ปฏิบัติการผดุง
ครรภ์.” **วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์** 31, 1 (2563): 180-196.

ปัญหาหนักอกพยาบาลห้องคลอด. **ขาดการอบรมเพิ่มสมรรถนะ-อัตรากำลังไม่พอ**. เข้าถึงเมื่อ
2 มีนาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://www.hfocus.org/content/2019/02/16813>.

**แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะพยาบาลศาสตร์ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2565-2569) ฉบับทบทวนและ
ปรับปรุง พ.ศ.2566 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย**. เข้าถึงเมื่อ
1 พฤศจิกายน 2566. เข้าถึงได้จาก <https://nu.crru.ac.th/mis/uploads/file/%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B8%99%E0%B8%9E%E0%B8%B1%E0%B8%92%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B8%93%E0%B8%B0/%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B8%99%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%A8%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%9E%E0%B8%B1%E0%B8%92%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B8%93%E0%B8%B0.pdf>

ฝ่ายการพยาบาล. **สมรรถนะฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่**. เชียงใหม่:

โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2552.

เพ็ญจมาศ คำธนะ และคณะ. “การพัฒนาหลักสูตรการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมสมรรถนะ
นวัตกรรมของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี.” **วารสาร
สิรินทรปริทรรศน์** 21, 1 (มกราคม – มิถุนายน 2561): บทคัดย่อ.

เพ็ญจันทร์ แสนประสาน และคณะ. **การจัดการทางการพยาบาลสู่การเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: สุขุมวิทการ
พิมพ์, 2548.

เพ็ญจันทร์ แสนประสาน และคณะ. **เส้นทางสู่การพยาบาลยอดเยี่ยม**. กรุงเทพฯ: สุขุมวิทการพิมพ์,
2549.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. **แนวทางการพัฒนาระบบสมรรถนะเพื่อพัฒนา**

การบริหารทรัพยากรบุคคล. เข้าถึงเมื่อ 11 มีนาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<http://competency.rmutp.ac.th/>

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. **ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (พ.ศ.2562-2565)**

ฉบับปรับปรุงเดือนสิงหาคม พ.ศ.2563. เข้าถึงเมื่อ 25 พฤษภาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<http://plan.nrru.ac.th/wp-content/uploads/2020/09/y18sem63.pdf>

มารศรี ก้วนหิน และคณะ. “การพัฒนาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดนครศรีธรรมราช.” **วารสารวิชาการแพทย์ เขต 11** 32, 2 (เมษายน-มิถุนายน 2561): 1607-1082.

รพ.พระมงกุฎ. **แนวคิดการประเมินสมรรถนะ (Competency) บุคลากรทางการพยาบาล.**

เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://view.officeapps.live.com/op/View.aspx?src=https%3A%2F%2F nurse.pmk.ac.th%2Fimages%2FFND%2Fnd%2F07.doc&wdOrigin=BROWSELINK>

รัตนาวดี ขอนตะวัน และคณะ. “สมรรถนะของพยาบาลในการพัฒนานวัตกรรม การส่งเสริมสุขภาพ: กรณีศึกษา โรงพยาบาลบ้านไผ่.” **พยาบาลสาร** 42, 1 (พิเศษ ธันวาคม 2558): บทคัดย่อ.

ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.** กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์, 2537.

วิจารณ์ พานิช. **วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษ ที่ 21.** กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี- สฤษดิ์วงศ์, 2555.

วิจิตร ศรีสุพรรณ และกาญจนา จันทร์ไทย. **คู่มือปฏิบัติงานพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล.** กรุงเทพฯ: บริษัทจุดทอง จำกัด, 2556.

วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. **เข้าสู่เว็บไซต์ของคณะ.** เข้าถึงเมื่อ

5 มีนาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://ssru.ac.th/education_college-nurse.php

วิยะดา รัตนสุวรรณ และประราลี โอภาสนันท์. “การพัฒนากรอบสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ

ในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุแบบบูรณาการ.” **วารสารการพยาบาลและการศึกษา** 10, 4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2560): 123-143.

วิโรจน์ สารัตนะ. **การวิจัยทางการบริหารการศึกษา : แนวคิดและกรณีศึกษา.** กรุงเทพฯ:

อักษรภาพพัฒน์, 2554).

ศรัณย์พร ศรีเบ็ญจา และสำราญ กำจัดภัย. “ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนาเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน.”

วารสารบัณฑิตศึกษา 14, 67 (ตุลาคม – ธันวาคม 2560): บทคัดย่อ.

ศรีพรรณ สิทธิพงศ์. “การวิจัยด้วยเทคนิค อี.เอฟ.อาร์. (EFR).” **วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์** 3, 2 (2529): 102.

ศิริวรรณ ชูกำเนิด และคณะ. “การพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของพยาบาลในภาวะที่มีการระบาดของ COVID-19: กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา.” **วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข** 17, 3 (กรกฎาคม-กันยายน, 2566): 510-530.

ส่งเสริมสมรรถนะ (Competency) ให้บุคลากร ส่งเสริมการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ. เข้าถึงเมื่อ 11 มีนาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://th.hrnote.asia/orgdevelopment/190624-competency/>

สภาการพยาบาล. “รายชื่อสถาบันการศึกษาที่สภาการพยาบาลให้การรับรอง (สถาบันที่มีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว สถาบันที่ยังไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา และสถาบันที่ผ่านการประเมินความพร้อมโครงการจัดตั้งเพื่อขอเปิดสถาบันการศึกษา.” 21 กุมภาพันธ์ 2565.

สภาการพยาบาล. **การอบรมโครงการพัฒนาสมรรถนะผู้นำ เพื่อการพัฒนาระบบบริการสุขภาพสำหรับพยาบาลวิชาชีพ ครั้งที่ 1 เดือน ต.ค.63-ก.ย.64.** เข้าถึงเมื่อ 2 มีนาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://www.tnmc.or.th/news/431>

สภาการพยาบาล. **แผนพัฒนาการพยาบาลและการผดุงครรภ์แห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560- 2564).** นนทบุรี: สภาการพยาบาล, 2564.

สภาการพยาบาล. **สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ.** เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2564. เข้าถึงได้ จาก <http://www.tnc.or.th>

สภาการพยาบาล. **สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพทั่วไปที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2552.** เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <http://www.tnc.or.th>.

สหัชชา รัตนจรณะ. “มุมมองของนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะวิจัยและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน.” **วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา** 31, 2 (2566): 90-100.

“สาวเล่าเกือบตาย ใช้บัตรทองหาหมอเจอพยาบาลช่วย ฉีดยาผิด-ไม่เช็ดแผล ความดันพุ่ง.” **หนังสือพิมพ์ข่าวสด** (30 สิงหาคม 2561). เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://www.khaosod.co.th/special-stories/news_1510644

สำนักการพยาบาล กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. **มาตรฐานการพยาบาลในโรงพยาบาล.** พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: สำนักการพยาบาล กรมการแพทย์, 2551.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ. **หลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะพยาบาลผู้จัดการสุขภาพชุมชน.** กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเทพเพ็ญวานิสัย, ม.ป.ป.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. **กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551-2565**. เข้าถึงเมื่อ 25 พฤษภาคม 2564. เข้าถึงได้จาก untitled (ku.ac.th)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. **แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570)**. เข้าถึงเมื่อ 25 พฤษภาคม 2564. เข้าถึงได้จาก PlanHEdu11_2555-2559.pdf (mua.go.th)

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.). **คู่มือการพัฒนาข้าราชการตามสมรรถนะหลัก (core competencies)**. เข้าถึงเมื่อ 11 มีนาคม 2564. เข้าถึงได้จาก http://www.ocsc.go.th/ocsc/th/index.php?option=com_content&view=article&id=2546:-core-competencies&catid=409:2011-07-25-07-24-24

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.). **กำลังคนภาครัฐ 2565**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2565.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560. เข้าถึงเมื่อ 1 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก <https://www.lampang.go.th/public60/EducationPlan2.pdf>

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. **การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสาเหตุเพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนรองรับโลกศตวรรษที่ 21 (ฉบับสรุป)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. **จำนวนและสัดส่วนพยาบาลวิชาชีพต่อประชากร จำแนกตามสังกัด พ.ศ.2552-2561**. อ้างอิงจากแหล่งที่มา สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 2561.

สิปปนนท์ เกตุทัต. **ทางสายกลางในอนาคตของประเทศไทย เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม, คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์, 2534.

สิริรัตน์ ฟองจันทร์. “การพัฒนาสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพในการพยาบาลทารกแรกเกิดในโรงพยาบาลระดับตติยภูมิแห่งหนึ่ง สังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยคริสเตียน, 2558.

สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. **แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency Based Learning**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2549.

- สุจินดา สติรอนันต์ และคณะ. “การพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมสมรรถนะการเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” **วารสารบริหารการศึกษา** 12, 1 (มกราคม - มิถุนายน 2559): บทคัดย่อ.
- สุดศิริ หิรัญชุมหะ และคณะ. “สมรรถนะการเรียนรู้ตลอดชีวิตของนักศึกษาพยาบาล ปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคต่อการพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ตลอดชีวิต.” **วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์** 41, 4 (2564): 38-49.
- อชิพงษ์ ฤทธิชัย. **แนวคิดเรื่องสมรรถนะ (Competency)**. เข้าถึงเมื่อ 11 มีนาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <http://www.jobpub.com/articles/showarticle.asp?id=2213>
- อนุชตรา วรณเสวก, กรรณิการ์ พุ่มทอง และสุรีย์ ธรรมิกบวร. “กลยุทธ์การส่งเสริมสมรรถนะพยาบาลผู้ปฏิบัติงานด้านโรคมะเร็งในโรงพยาบาลมะเร็ง สังกัดกรมการแพทย์.” **วารสารการพยาบาลและการดูแลสุขภาพ** 37, 2 (เมษายน-มิถุนายน, 2562): 45-54.
- อัชมา สุวรรณกาญจน์ และคณะ. “วิจัยและพัฒนาสมรรถนะเชิงพื้นที่ทางการพยาบาลอนามัยชุมชนโดยใช้ชุมชนเป็นฐานของพยาบาลในสามจังหวัดชายแดนใต้.” รายงานวิจัยคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์, 2555.
- อัญชลี สารรัตน์ และคณะ. **สมรรถนะสากลของนักศึกษาสาขาทันตแพทย์ศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ และสาขาวิศวกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), 2559.
- อิสริย์ พันธุ์เหนือ และคณะ. “สมรรถนะด้านการวิจัยของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชนผลการศึกษา.” **วารสารการพยาบาลและการดูแลสุขภาพ** 37, 1 (มกราคม-มีนาคม 2562): 80-87.
- อุมาพร พรหมสะอาด และคณะ. “การส่งเสริมพลังอำนาจในการปฏิบัติงาน ที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร.” **วารสารธารณสุขศาสตร์** 42, 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม, 2555): บทคัดย่อ.

ภาษาอังกฤษ

- Afshar, M. Hamidreza Sadeghi-Gandomani, and Negin Masoudi Alavi. “A study on improving nursing clinical competencies in a surgical department: A participatory action research.” **Nursing open** 7, 4 (July 2020): 1052-1059.
- Ahmadi, S., Shahram Yazdani, and Yousef Mohammad-Pour. “Development of a nursing competency framework: thematic content analysis.” **Int J Sci Study** 5, 4 (July 2017): 827-831.

- American Association of Colleges of Nursing. **The Essentials of Master's Education in Nursing**. เข้าถึงเมื่อ 1 ธันวาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.aacnnursing.org/portals/42/publications/mastersessentials11.pdf>
- Anema, M. G. and Jan L. McCoy. **Competency based nursing education: guide to achieving outstanding learner outcomes**. New York: Springer Publishing Company, 2010.
- Arends, R. et al. "Enhancing the Nurse Practitioner Curriculum to Improve Telehealth Competency." **Journal of the American Association of Nurse Practitioners** 33, 5 (May 2021): 391-97.
- Atkinson Paul. **The Reproduction of Professional Community in the Sociology of the Profession**. Edited by D. Robert & L. Philip. London: The Macmillan Press Ltd, 1983.
- Benner, P. **From novice to expert: Excellence and power in clinical nursing practice**. Menlo Park, CA: Addison-Wesley, 2001.
- Chang, C. Y. et al. "From Experiencing to Critical Thinking: A Contextual Game-based Learning Approach to Improving Nursing Students' Performance in Electrocardiogram Training." **Educational Technology Research and Development** 68, 3 (November 2019): 1225-45.
- Chitty, K. K. and Black, B. P. **Professional nursing: Concepts & Challenges**. Maryland Heights, MO: Saunders / Elsevier, 2011.
- Deming, W. E. **The essential Deming: leadership principles from the father of quality**. McGraw Hill Professional, 2012.
- Farokhzadian, J. et al. "Using a Model to Design, Implement, and Evaluate a Training Program for Improving Cultural Competence Among Undergraduate Nursing Students: A Mixed Methods Study." **BMC Nursing** 21, 1 (April 2022): 49-57.
- Fey, M. K. and R. S. Miltner. "A competency-based orientation program for new graduate nurses." **Journal of Nursing Administration** 30, 3 (2000): 126-132.
- Figen Çalışkan and Emine Şenyuva. "A Valid and Reliable Tool to Assess Nursing Professional Competences: The Nursing Professional Competence Scale." **Medical Journal of Bakirkoy** 18, 2 (2022): 177-188.

- Hall, G. E. and H. L. Jone. **Competency-based education: A process for the improvement of education**. New Jersey: Prentice-Hall, 1976.
- Hökkä M, and others. “Nursing competencies across different levels of palliative care provision: A systematic integrative review with thematic synthesis.” **Palliative Medicine** 34, 7 (May 2020): 851-870.
- Ichsan Rizany, Tutik S. Hariyati, and Hanny Handayani. “Factors that affect the development of nurses’ competencies: a systematic review.” **Enferm Clin** 27 (Supplementay Part I, 2017): 154-157.
- Kershaw Betty. **Nursing competence: A guide to professional development**. London: WCIE, 1990.
- Ko Ja-Kyung et al. “Modeling of Nursing Competencies for Competency-Based Curriculum Development.” **J Korean Acad Soc Nurs Edu** 19, 1 (February 2013): 87-96.
- Kolb, D. A. **Experiential learning: Experience as the source of learning and development**. FT press, 2014.
- Kunaciktikul, W., A. Sukontasan, S. Wangsrikoon, and A. Srepunapan. **Review of nursing production system congruent with healthcare system and people’s healthcare needs**. Chaingmai: Faculty of Nursing Chaingmai, 2007. [In Thai]
- Lawson, S. and H. Deb. **A strategic guide to continuing professional development for health and care professionals: the TRAMm model**. M&K Update Ltd, 2020.
- Létourneau, D. and others. “Nursing Students and Nurses’ Recommendations Aiming at Improving the Development of the Humanistic Caring Competency.” **Canadian Journal of Nursing Research** 54, 3 (October 2021): 292–303.
- Martinez, A. J. S. “Enhancing Nursing Students’ Competency Skills With a Workplace Violence Nursing Simulation: Translating Knowledge Into Practice.” **SAGE Open Nursing** 5 (January 2019).
- Massachusetts Department of Higher Education Nursing Initiative. **Massachusetts Nurse of the Future Nursing Core Competencies**. Accessed April 10, 2021, available from <https://www.mass.edu/naahi/documentsMarch2016.pdf>

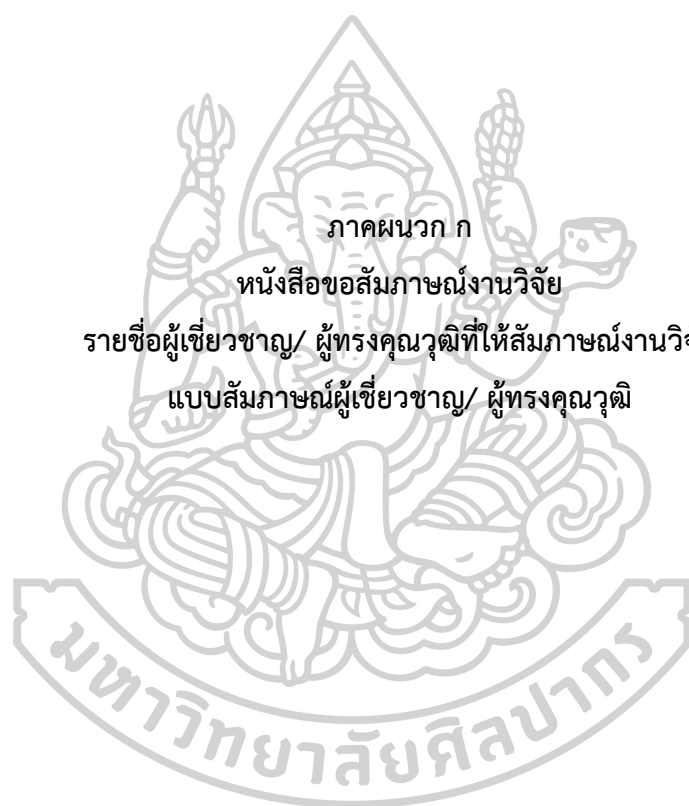
- McClelland, D. C. "Testing for Competency Rather than for Intelligence." **American Psychologist** 28, 1 (1973): 1-14.
- McClelland, D. C. **A competence model for human resource management specialists to be used in the delivery of the human resource management cycle**. Boston: Mcber, 1975.
- Munangatire, T. and Patricia McInerney. "Nursing Students' Conceptions of Competence and the Learning Processes That Support the Development of Competence: A Phenomenographic Study." **Advances in Health Sciences Education** 26, 3 (Mar 2021): 1113-32.
- Myers, L. and L. Lees. "An integrated career and competency framework for registered nurses in acute medicine." (2013).
- National Panel for Acute Care Nurse Practitioner Competencies. **Acute care nurse practitioner competencies**. Washington, DC: National Organization of Nurse Practitioner Faculties, 2004.
- Nursing Council of Hong Kong. **Core-competencies for registered nurse**. Accessed March 9, 2021, available from <https://www.nchk.org.hk/filemanager.pdf>
- Pittiglio, Laura, and Joshua Lidtke. "The Use of Simulation to Enhance LGBTQ+ Care Competencies of Nursing Students." **Clinical Simulation in Nursing** 56 (July 2021): 133-36.
- Royal College of Nursing. **Integrated core career and competence framework for registered nurses**. Accessed March 9, 2021, available from https://www.rcn.org.uk/_data/assets/pdf_file/0005/276449/003053.pdf
- Sherwood Gwen and Jane Barnsteiner, eds. **Quality and safety in nursing: A competency approach to improving outcomes**. London: John Wiley & Sons, 2022.
- Stanyon, M. R. et al. "The competencies of Registered Nurses working in care homes: a modified Delphi study." **Age and Ageing** 46, 4 (2017): 582-588.
- Strasen Leann. **The image of professional nursing: Strategies for action**. Philadelphia: Lippincott, 1992.
- Textor, R. B. "Ethnographic future research, A short history" August 2008.

- Textor, R. B. "The ethnographic futures reseracg method: An application to Tyhailand Futures." 27, 4 (October 1978): 461-471.
- Textor, R. B. **A Handbook on Ethnographic Future Research**. 3rd ed. 1980.
- Thede, L. Q. and Jeanne P. Sewell. **Informatics and nursing: Competencies and applications**. 3rd ed. China: Walters Kluwer, 2010.
- Traynor, V. et al. "The development of the Australian gerontological nursing competencies." **Collegian** 31, 2 (April 2024): 107-119.
- World Economic Forum. **Climate change is adding to a growing infectious disease burden – we need coordinated action now**. เข้าถึงเมื่อ 1 มกราคม 2566, เข้าถึงได้จาก <https://www.weforum.org/agenda/2023/01/climate-change-is-adding-to-a-growing-infectious-disease-burden-our-healthcare-systems-need-coordinated-action-now/>
- Wu, V. X. et al. "A Clinical Teaching Blended Learning Program to Enhance Registered Nurse Preceptors' Teaching Competencies: Pretest and Posttest Study." **JMIR. Journal of Medical Internet Research/Journal of Medical Internet Research** 22 4 (April 2020): e18604.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอสัมภาษณ์งานวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์งานวิจัย

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่ อว 8612.2/560

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

15 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสัมภาษณ์งานวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.พรวิมล ชื่นใจเรื่อง

ด้วย นางสาวณิษฐา สมัย รหัสประจำตัว 61252902 นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ” ในกรณีนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิให้นักศึกษาสัมภาษณ์เกี่ยวกับงานวิจัยดังกล่าว เพื่อนำไปประกอบการพัฒนางานวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสุดา เตี้ยเจริญ)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
โทร. 09 3979 3455
นักศึกษา โทร. 08 6712 6559

**รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์งานวิจัย
เรื่อง แนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ**

กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีบทบาทเป็นผู้บริหารคณะพยาบาลศาสตร์ หรือสาขาที่เปิดสอนวิชาพยาบาล

1. อ.ธมลวรรณ	สวัสดิ์สิงห์	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล และประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. รศ.ดร.พรปวีณ์	ชื่นใจเรือง	คณบดี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
3. ผศ.ดร.ทัศนีย์	อรรถารส	คณบดี วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
4. อ.สุภาพร	มะรังษี	คณบดี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
5. อ.มนชยา	สมจรีต	หัวหน้าภาควิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
6. อ.นภมาศ	ศรีขวัญ	หัวหน้าสาขาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้นำที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพและการจัดการศึกษาระดับนโยบาย

1. ศ.ดร.ศิริอร	สินธุ์	นายกสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ คนที่ 17 พ.ศ. 2565-ปัจจุบัน
2. รศ.ดร.สุจิตรา	เหลื่องอมรเลิศ	นายกสภาการพยาบาล พ.ศ.2565 - 2569
3. อ.ดร.ราตรี	สินะกุล	เลขาธิการสภาการพยาบาล พ.ศ.2565 - 2569
4. รศ.ดร.อุษาวดี	อัศดรวิเศษ	คณะกรรมการสภาการพยาบาล พ.ศ.2565 - 2569

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวธนิษฐา สมัย
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2542 สำเร็จการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต (พยบ.) สาขาการพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จังหวัดนครปฐม
	พ.ศ. 2547 สำเร็จการศึกษาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (พยม.) สาขาการบริหารการพยาบาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
	พ.ศ. 2561 ศึกษาต่อระดับปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม

